

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 7

பாண்டவர் தரப்பு முக்கிய வீரர்கள்

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 7

பாண்டவர் தரப்பு முக்கிய வீரர்கள்

ஆதிரா

பாண்டவர் தரப்பு முக்கிய வீரர்கள்

		பக்க எண்
1	விராடர்	3
2	உத்தரன்	16
3	இராவான்	29
4	த்ருஷ்டத்யும்னன்	32
5	சிகண்டி	64
6	கடோதகஜன்	76
7	வீரன் அபிமன்யு	99
8	துருபதன்	120
9	சாத்யகி	130
10	தீரௌபதியின் புதல்வர்கள்	186
11	சுவேதன்	190
12	த்ருஷ்டகேது	192
13	பாண்டிய மன்னன்	194
14	மற்றும் சில வீரர்கள்	195

1. விராடர்

விராடர் மத்ஸ்ய தேசத்து மன்னர். பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசத்தின் காலத்தில் விராட தேசத்திலேயே வேறு பெயரில் மறைந்து வாழ்ந்தனர். யுதிஷ்டிரர் கங்கன் என்ற பெயரில் பிராமண வேஷத்தில் சூது விளையாடுபவராகவும், பீமன் பல்லவன் என்ற பெயரில் அரண்மனைத் தலைமைச் சமையல் பொறுப்பிலும் அமர்கின்றனர். அர்ஜுனன் அலி ரூபத்தில் பிரஹன்னளா என்ற பெயரோடு அரசகுமாரி உத்தராவிற்கும், மற்ற இளம் பெண்களுக்கும் நாட்டியம், சங்கீதம், இசை முதலிய கலைகளைக் கற்பிக்கும் பணியில் சேர்ந்தார். நகுலன் கிரந்திகன் என்ற பெயரில் விராடரின் குதிரைகளைப் பயிற்றுவித்துப் பராமரிக்கும் பணியை மேற்கொண்டார். சுகதேவன், அரிஷ்டநேமி மற்றும் தந்தி பாலன் என்ற பெயரில் விராடரின் பசுக்களைப் பரிபாலித்துப் பாதுகாத்தும், பெருக்கியும் வருவதற்கான பொறுப்பில் சேர்ந்து கொண்டார். திரௌபதி விராடரின் ராணி சுதேஷ்ணாவிடம் சைரந்திரி என்று அழைக்கப்படும் கூந்தல் அலங்காரம் மற்றும் சேவைகள் புரியும் பணிப் பெண்ணாகச் சேர்ந்தாள்.

விராடர் கீசனுக்கு ஆதரவாக இருத்தல்; திரௌபதியை வெளியேற்றுமாறு தன் ராணி சுதேஷ்ணாவிடம் தெரிவித்தல்

இவ்வாறு பாண்டவர்கள் வாழ்ந்து வந்த சமயத்தில் சுதேஷ்ணாவின் சகோதரனும், விராடசேனாபதியுமான கீசகன் திரௌபதியின் மீது நாட்டம் கொண்டு அவளை வலிந்து பற்ற, அவனிடம் இருந்து விடுபட்ட திரௌபதி விராட மன்னரின் அரசவைக்குச் சென்று அவரைச் சரணடைந்தாள். அவளைத் தொடர்ந்து ஓடிய கீசகன் மன்னரின் கண் முன்னே திரௌபதியைக் கீழே தள்ளிக் காலால் உதைத்தான். திரௌபதி பலவாறு தர்மத்தை எடுத்துக் கூறிப் பேசியும் விராடர், திரௌபதிக்கு இழைத்த குற்றத்திற்காகக் கீசகனைத் தண்டிக்கவில்லை. அவனை அமைதிப்படுத்தவே முயலுகிறார். கீசகன் பெரும் வீரனாக மன்னரின் சேனாதிபதியாக இருந்ததாலும், தனது மைத்துனன் என்பதாலும் விராடர் அவனுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார். மத்ஸ்ய மன்னர் பல நாடுகளை வென்று கைப்பற்றியதற்குக் கீசகனின் பராக்கிரமமே காரணமாக இருந்ததால் மன்னர் அவனைத் தண்டிக்க விரும்பவில்லை.

கீசகன் பீமனால் யாரும் அறியாமல் கொல்லப்படுகிறான். சைரந்திரியின் கணவர்களான கந்தர்வர்களே அவர்களைக் கொன்றதாக அனைவரும் நம்புகின்றனர். கீசகனை எரியூட்ட விரும்பிய அவனது சகோதரர்கள் ஆன உபகீசகர்கள், கீசகன் அழிவுக்குத் திரௌபதியே காரணம் என்று நினைக்கின்றனர். கீசகனின் உடலோடு திரௌபதியையும் சேர்ந்து எரியூட்ட

நினைக்கின்றனர். விராட மன்னரின் அனுமதியினை வேண்டுகின்றனர். இப்போதும் கீசகனின் தீய நடவடிக்கையே அவனது மரணத்திற்குக் காரணம் என விராடர் கூறவில்லை. திரௌபதியைக் கீசகனோடு சேர்த்து எரியூட்ட அனுமதியும் அளித்து விடுகிறார். பீமன் திரௌபதியின் குரல் கேட்டு வேறு உருவில் வந்து கீசகர்களைக் கொன்று திரௌபதியை விடுவிக்கிறார். இதுவும் கந்தருவனின் செயலே என அனைவரும் எண்ணுகின்றனர். திரௌபதி இங்கிருந்தால் அவளது அழகால் ஈர்க்கப்படும் கண்கள் கந்தர்வர்களால் கொல்லப்பட நேரிடும் என விராடர் நினைத்தார்.

எனவே தன் மனைவி சுதேஷ்ணாவிடம் திரௌபதியை இங்கிருந்து அனுப்பி விடு என்று தெரிவிக்கிறார். ஆனால் திரௌபதி அவ்வாறு நேராது என ராணியிடம் கூறி மேலும் 13 நாட்கள் மட்டும் தங்க அனுமதி பெறுகிறாள். கீசகன் கொல்லப்பட்டதால் விராட மன்னர், புரோகிதர், மந்திரிகள் அனைவரும் துக்கம் அடைந்தனர். மக்கள் இதைப்பெரும் விபத்து என்று பேசினர். பலம் மிக்க கீசகன் மன்னருக்கு மிகவும் பிரியமானவனாக இருந்தபோதிலும், தீய நடத்தையுடன் மாற்றான் மனைவியை விரும்பியதால் கந்தர்வர்களால் கொல்லப்பட்டான் என்று பலவகையாகப் பேசலாயினர்.

சுசர்மாவின் படையெடுப்பு; சுசர்மா விராடர் போர்; சுசர்மா விராடரைப் பிடித்தல்

இச்சமயத்தில் துரியோதனன் சபையில் பாண்டவர்களை அஞ்ஞாதவாச காலத்திலேயே கண்டுபிடித்து மீண்டும் 12 ஆண்டுக் காலம் வனவாசம் அனுப்ப வேண்டும் என்று துரியோதனனால் கூறப்பட்டது. கர்ணன், த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா, துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர் முதலியவர்களுடன் ஆலோசனை நடந்தது. சுசர்மா தனக்கு விராடரிடம் உள்ள பழைய பகையைத் தீர்த்துக் கொள்ள விரும்பிப் பாண்டவர்கள் மறைந்து வாழக்கூடும் என்ற சந்தேகத்தின்பேரில் விராட நாட்டின் மீது படையெடுத்துப் பசுக்களைக் கவரலாம் எனக் கூறினான். துரியோதனனும் இதை ஏற்றான். முதலில் சுசர்மா சேனையுடன் சென்று பசுக்களைக் கவர வேண்டும் என்றும் மறுநாள் கௌரவப்படை விராட தேசத்தைத் தாக்குவது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனவே கிருஷ்ணபகூத்து சப்தமியன்று சுசர்மா தெற்கிலிருந்து தாக்கி விராடரின் பசுக்களைக் கவர்ந்து சென்றான். அதனால் விராட தேசத்தில் பெரும் குழப்பம் உண்டாயிற்று. இடையர்கள் தடுத்தபோதும் த்ரிகர்த்த வீரர்கள் விராடரின் கோசெல்வத்தைக் கவர்ந்து சென்றனர். இச்செய்தியைப் பசுக்களின் காவலர் அரசவைக்கு வந்து மன்னரிடம் தெரிவித்தான். உடனே விராடரின் படைதிரட்டப்பட்டது. விராடரின் சகோதரர் சதானீகன், அவரது தம்பி மதிராக்ஷன், விராட மன்னர் ஆகியோர் உறுதியான எஃகாலான கவசங்களை அணிந்து போருக்குப் புறப்பட்டனர்.

சேனாதிபதி சூரியதத்தனும், விராடரின் மூத்த மகன் சங்கனும் கூடிய மஹாரதிகள் தத்தம் தேரில் குதிரைகளைப் பூட்டினர். அப்போது கங்கள் என்ற பெயரில் இருந்த யுதிஷ்டிரரும் தானும் தனுர்வேதக் கலையைப் பயின்றுள்ளதால், கவசமணிந்த தேரினைச் செலுத்திப் பசுக்களை மீட்க வருவதாகத் தெரிவித்தார். அத்துடன் பல்லவன் என்ற சமையலரும் கோசாலையின் தலைவன் தந்திபாலரும், குதிரைகளின் பயிற்சியாளர் க்ரந்திகனையும் கூடத் தேர்களில் அமர்த்துங்கள். இவர்கள் பசுவிற்காகப் போரிட ஒருபோதும் மறுக்க மாட்டார்கள் என நம்புவதாகவும் கூறினார். விராட மன்னரும் அவரது பேச்சை ஏற்றார். பாண்டவர் நால்வருக்கும் மேற்புறம் உறுதியும் உட்புறம் மென்மையும் கொண்ட கவசங்கள் வழங்கப்பட்டன. சாரதிகளோடு தேர்களும் ஆயத்தமாயின. மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தேர்களில் ஏறிய பாண்டவர்கள் விராடரைத் தொடர்ந்து தேரைச் செலுத்தினர். விராடரின் தேர்களும், யானைகளும், குதிரைகளும் நிரம்பிய அப்பெரிய படை வியூகம் வகுத்துத் த்ரிகர்த்தர்களைத் தொடர்ந்து சென்றது. சூரியன் அஸ்தமிக்கும் வேளையில் த்ரிகர்த்தர்களைப் பிடித்து விட்டனர். த்ரிகர்த்த சேனைக்கும், விராடரின் சேனைக்கும் பெரும் யுத்தம் தொடங்கியது. யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன் வியூகம் அமைத்தார். தன்னை பருந்தின் உருவில் நிறுத்தி, அதன் அலகு ஸ்தானத்தை ஏற்றார். நகுல சகதேவர்கள் சிறகுகளாயினர். பீமசேனன் வால் பக்கத்தில் இருந்தார். பாண்டவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நூற்றுக்கணக்கான பகைவர்களைக் கொன்றனர்.

விராடரும் த்ரிகர்த்தர் சுசர்மாவும் பரஸ்பரம் ஒருவர் மீது ஒருவர் அம்பு மழை பொழிந்து கடும்போர் செய்தனர். போர்க்களத்தில் மண், சேனைகள் மூடப்படும் அளவுக்குப் பறந்தது. ஒருவரை ஒருவர் அறிய முடியாதபடி புழுதி நிறைந்தது. அதற்குள் இரவு நேரமும் வந்துவிட்டது. எனவே சிறிது நேரம் போர் நிறுத்தப்பட்டது. வானில் சந்திரன் தோன்றி ஒளி ஏற்பட்டதால் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. த்ரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மா, தன் தம்பிகளுடன் விராட மன்னரைச் சூழ்ந்து தாக்கினான். விராட மன்னரைப் பாதுகாத்த வீரர்களையும், சாரதிகளையும், தேரின் குதிரைகளையும் கொன்று விராடரை உயிரோடு பிடித்துவிட்டான். தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு விரைந்து சென்றுவிட்டான்.

விராடர் பாண்டவர்களால் விடுவிக்கப்படுதல்; சுசர்மாவைக் கைது செய்த பீமன்; யுதிஷ்டிரர் சுசர்மாவை விடுவிக்கச் செய்தல்

விராட மன்னர் சுசர்மாவால் கைது செய்யப்பட்டதும், விராட வீரர்கள் பயந்து ஓடலாயினர். இதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் நமக்கு மதிப்பளித்து

விரும்பியவற்றைக் கொடுத்த விராடர் அதற்கான பதில் உபகாரத்தைப் பெற வேண்டும். எனவே அவரை விரைவில் விடுவி என்று தெரிவித்தார். உடனே பீமன் ஒரு பெரிய மரத்தை வேரோடு பிடுங்கிப் பகைவர்களை அடித்து விரட்டுவேன் என்றார். யுதிஷ்டிரர் பீமனிடம் நீ மரத்தைப் பிடுங்கி அடித்தால் மக்கள் உன்னைப் பீமன் என்று அறிந்து விடுவர். நீ மனிதருக்குரிய வேறு ஆயுதங்களோடு. நகுல சகதேவர்களின் துணையோடு மன்னனை விடுவி என்று கூறினார். சுசர்மாவைப் பின் தொடர்ந்த பீமன் யமனைப் போல அம்பு மழை பொழியலானார். பீமனைப் பார்த்துக் கவலை கொண்ட சுசர்மா, சகோதரர்களுடன் திரும்பிப் போரைத் தொடர்ந்தான். பீமசேனன் கதையை எடுத்துக் கொண்டு பகைவர்களின் சேனைக்குப் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தினார். பாண்டவர்கள் த்ரிகர்த்தர்களை நோக்கிப் போரிடுவதைக் கண்ட மத்ஸ்ய வீரர்களும் மீண்டும் சேர்ந்து சுசர்மாவின் படையை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். சகதேவன் த்ரிகர்த்தர்களின் படையை அழித்து சுசர்மாவோடு போரிடலானார். யுதிஷ்டிரரும் சுசர்மாவை எதிர்த்தார்.

சுசர்மா யுதிஷ்டிரரையும், அவரது நான்கு குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினான். இதைக் கண்ட பீமன் சுசர்மா அருகில் சென்று அவனது குதிரைகளையும், சாரதிகளையும் கொன்று வீழ்த்தித் தேரிழக்கச் செய்தார். விராட மன்னர் சுசர்மாவின் தேரில் இருந்து இறங்கி விட்டார். சுசர்மாவின் கதையை எடுத்துக் கொண்டு முதியவரான அவர் இளைஞரைப் போல் வீரம் காட்டினார். த்ரிகர்த்தன் சுசர்மா ஓட முற்பட்ட நிலையில் பீமன் அவனைத் தடுத்தார். சுசர்மா பீமன் மீது பாய்ந்தான். பீமன் சுசர்மாவைப் பற்றி இழுத்து பூமியின் மீது அடித்துக் கைது செய்தார். த்ரிகர்த்த சேனை முழுவதும் மன்னன் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டதும் சிதறி ஓடியது. பாண்டவர்கள், பசுக்களையும் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட செல்வம் முழுவதையும் திரும்ப மீட்டுக் கொண்டு வெற்றியுடன் மீண்டனர். பீமன் சுசர்மாவைக் கயிற்றால் கட்டித் தேரில் அமர்த்திச் சென்று யுதிஷ்டிரரிடம் காட்டினார். யுதிஷ்டிரர் சுசர்மாவை விட்டு விடுமாறு பீமனிடம் தெரிவித்தார். பீமன் சுசர்மாவிடம் அவன் விராடரின் அடிமை என்று அவைகளிலும் கூட்டங்களிலும் கூற வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்து விடுதலை செய்தார்.

விராடர் பாண்டவர்களைக் கௌரவித்தல்; யுதிஷ்டிரர் விராடரைப் பாராட்டுதல் நகரில் வெற்றி அறிவிப்பு

யுதிஷ்டிரர் சுசர்மாவிடம், “நீ அடிமையல்ல போ. விடுவிக்கப்பட்டாய். மறுபடி இத்தகைய வேலையைச் செய்யாதே” என்று கூறிய பின், சுசர்மா விராடரை வணங்கித் தலை குனிந்து வெளியேறினான். பாண்டவர்கள் போர் முனையிலேயே இரவு முழுவதும் சுகமாக இருந்தனர். விராட மன்னர் மனித

சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட வீரச் செயலைச் செய்த பாண்டவர்களுக்குக் கௌரவம் அளித்து மரியாதை செய்தார். “விராட நாட்டில் வேண்டியவை அனைத்தும் பெற்றுச் சுகமாக இருங்கள். கங்கரே வாருங்கள். வ்யாக்ரபத கோத்திரத்தில் தோன்றியவரே! என் பசுக்கள் நவரத்தினங்கள் செல்வம் அனைத்தும் உங்களுக்கு அர்ப்பணம் ஆகட்டும். தங்களாலேயே நான் மீண்டும் உயிருடன் ராஜ்யத்தையும், புதல்வர்களையும் காணப் பெற்றேன். என்னுடைய அனைத்தையும் பெறத் தாங்கள் உரிமையுள்ளவர்கள்” என்று அன்புடன் கூறினர். யுதிஷ்டிரர் ஆகிய கங்கர், “நான் தங்களுடைய சொற்களைப் பாராட்டுகிறேன். தாங்கள் எப்போதும் சுகமுடையவராக இருக்க வேண்டும். தாங்கள் பகைவரிடம் இருந்து விடுபட்டதே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. தாங்கள் பயமின்றி, திருப்தியோடு நகரத்தில் பிரவேசித்து, மனைவி மக்களைச் சந்தித்துச் சுகமடையுங்கள். மன்னா! நகரத்திற்குத் தங்களின் வெற்றிச் செய்தியை உடனே தூதர்கள் மூலம் அறிவியுங்கள்” என்று கூறினார். விராடரும் போரில் வெற்றி கிட்டியதை அறிவிக்கவும், வரவேற்பிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவும் தூதர்களை நகரத்திற்கு அனுப்பினார். இரவில் அங்கிருந்து கிளம்பிய தூதர்கள் சூரியோதய நேரத்தில் தலைநகரை அடைந்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் விராடரின் வெற்றியை அறிவித்தார்கள்.

விராட மன்னர் உத்தரனை எண்ணிக் கவலை கொள்ளுதல்; யுதிஷ்டிரர் ஆறுதல்

விராடர், த்ரிகர்த்த மன்னனை பாண்டவர் நால்வரின் உதவியோடு வென்று பசுக்களுடன் நாடு திரும்பினார். விராடர் அரியணையில் வெற்றியுடன் வீற்றிருந்தார். பாண்டவர் நால்வரும் அவருடைய சேவைக்காக அவையில் அமர்ந்திருந்தனர். பிராமணர்களும், மக்களும் மன்னரைப் பாராட்டி உபசரித்தார்கள். விராடர் அவர்களுடைய பாராட்டுக்களை ஏற்று விடையளித்தார். பின் அந்தப்புரம் சென்று உத்தரனைப் பற்றி வினவினார் அரண்மனைப் பெண்கள் பசுக்கள் கௌரவர்களால் அபகரிக்கப்பட்டதையும், ராஜகுமாரர் மிகவும் தைரியத்தோடு தனியாகவே பசுக்களை மீட்டு வருவதற்காகப் பிருஹன்னளாவோடு சென்றுள்ளதையும் தெரிவித்தனர். அத்துடன் கௌரவ சேனையில் ஆறு மஹாரதிகளும் (துரோணர், கிருபர், கர்ணன், பீஷ்மர், அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன்) போருக்கு வந்துள்ளதையும் கூறினர். இதைக்கேட்ட விராட மன்னர் பெரிதும் கவலை கொண்டார். தன் புதல்வன் தனியாகப் பிருஹன்னளாவோடு போருக்குச் சென்றிருப்பதால் உத்தரனுக்கு ஏதும் தீங்கு நேர்ந்துவிடுமோ என அஞ்சினார். எனவே த்ரிகர்த்தரோடு நடந்த போரில் காயமடையாத வீரர்கள் படையாகத் திரண்டு

உத்தரகுமாரனின் பாதுகாப்பிற்காகச் செல்லட்டும் என ஆணையிட்டார். குமாரன் உயிரோடிருக்கிறானா இல்லையா? ஒரு அலிசாரதியாகச் சென்றவன் உயிரோடிருப்பானா? என அஞ்சினார்.

மன்னரின் கவலையைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் மன்னா! பிருஹன்னளா சாரதி என்றால் பகைவரால் பசுக்களைக் கவர முடியாது. நன்மை விரும்பும் அந்தச் சாரதியின் ஒத்துழைப்பால் தங்கள் புதல்வர் கௌரவர் மட்டுமல்ல; தேவ-அசுர-சித்த-யக்ஷர்களைக் கூட வெல்ல முடியும் என்று கூறினார்.

இதேசமயம் உத்தரன் அனுப்பிய தூதன் விரைந்து நகரையடைந்து வெற்றிச் செய்தியைத் தெரிவித்தான். மந்திரி அனைத்து விஷயங்களையும் மன்னரிடம் தெரிவித்தார். விராடர் வெற்றியும் கௌரவர் தோல்வியும் அடைந்தனர். ராஜகுமாரர் பசுக்களை மீட்டு வெற்றியுடன் நலமாகச் சாரதியுடன் நகருக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார் எனக் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் விராட மன்னரிடம் “தங்கள் புதல்வர் வென்றதை நான் பெரிய விஷயமாகக் கருதவில்லை. பிருஹன்னளா யாருக்குச் சாரதியோ அவனது வெற்றி தீர்மானமானது. இந்திரனின் சாரதி மாதலியும் பிருஹன்னளாவுக்குச் சமமாக முடியாது” என்றார்.

விராடர் தனது வீரப் புதல்வனின் வெற்றிச் செய்தியைக் கேட்டுப் புளகாங்கிதமடைந்தார். தூதனுக்குப் பரிசுகள் அளித்தார். நகர் அலங்கரிக்கப்படவும், எல்லா தெய்வங்களுக்கும் பூஜைகள் நடத்தவும் ஆணையிட்டார். பெண்கள் அலங்காரத்துடன் இசைக்கருவிகள் முழங்க மகனை வரவேற்கவும், உத்தராவும் வரவேற்பில் கலந்து கொள்ளட்டும் என்றும் கூறினார். முரசறைவோன் யானை மீது ஏறிக் கையில் மணியினை ஏந்தி ஒலித்து நகரின் நாற்சந்திகளில் வெற்றிச் செய்தியை அறிவிக்கட்டும் என்று ஆணையிட்டார். அதன்படி இளம் பெண்கள் சிறந்த அலங்காரத்துடன், நகர மக்களோடு சேர்ந்து மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க, மங்களப் பொருட்களை ஏந்தி உத்தரனை வரவேற்க நகர வாயிலுக்கு வெளியே சென்றனர்.

விராடர் யுதிஷ்டிரரை அவமதித்தல்; காயப்படுத்துதல்; உத்தரன் சொல்லால் மன்னர் மன்னிப்பு கேட்டல்

மகிழ்ச்சியுடன் இருந்த விராட மன்னர் சூதாட விரும்பினார். சைரந்திரியிடம் பகடைக் காய்களைக் கொண்டு வரப்பணித்தார். யுதிஷ்டிரரிடம் கங்கா! சூதாட்டம் தொடங்கலாம் எனக் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் “ஒருவன் மிகவும் சந்தோஷத்தில் இருக்கும்போது அவனோடு சூதாடக்

கூடாது எனக் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். இன்று தாங்கள் மிகுந்த ஆனந்தத்துடன் இருக்கிறீர்கள். எனவே தங்களோடு சூதாடத் தைரியம் உண்டாகவில்லை. உங்களுக்கு விருப்பமானால் ஆட்டத்தைத் தொடங்கலாம்” என்றார். விராடர் தனக்குச் செல்வம், பசுக்கள், பெண்களை விட சூதே மிக விருப்பமானது என்றார். யுதிஷ்டிரர் சூதால் பல குற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. தாங்கள் பாண்டவர் யுதிஷ்டிரரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அவர் தன் ராஜ்யம், சகோதரர்கள் என அனைத்தையும் சூதில் இழந்தார். எனவே நான் சூதை விரும்பவில்லை. சூதாட்டம் ஒரே நாளில் பெரும் செல்வத்தை அழித்துவிடுகிறது. ஆனால் தாங்கள் விரும்பினால் சூதாடலாம்” என்றார். விராடர் சூது விளையாட விரும்பியதால் சூதாட்டம் தொடங்கியது. மதஸ்ய மன்னர் பகடைக் காய்களை வீசியபடியே “இன்று என் மகன் போரில் பிரசித்தமான அந்த கௌரவர்களை வென்று விட்டான் பார்” என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர் விராடரிடம் “பிரகன்னளா யாருக்குச் சாரதியோ அவன் போரில் எப்படி வெல்லாதிருப்பான்” என்றார். அதைக்கேட்ட விராடர் கோபத்துடன் “அதம பிராமணா! நீ என் புதல்வனுக்குச் சமமாக ஒரு அலியைப் புகழ்கிறாயா? எதைக் கூறலாம் எதைக் கூறக்கூடாது என்ற ஞானம் உனக்கில்லை. நீ உன் பேச்சால் என்னை அவமானம் செய்கிறாய். என் மகன் பீஷ்ம, துரோணர் முதலிய அனைத்து வீரர்களையும் ஏன் ஜெயிக்க மாட்டான். நீ நண்பனாக இருப்பதால் உன் குற்றத்தை மன்னிக்கிறேன். உயிரோடு இருக்க விரும்பினால் மீண்டும் இவ்வாறு பேசாதே” என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் விராடரிடம் மீண்டும் கூறலானார். “எங்கு துரோணர், பீஷ்மர், அஸ்வத்தாமா, கிருபர், கர்ணன், துரியோதனன் மற்ற மஹாரதிகள் திரண்டிருந்தனரோ அங்கு பிருஹன்னளாவைத் தவிர வேறு யாராலும், அவன் தேவேந்திரனாகவே இருந்தாலும் அந்த வீரர்களை ஒன்றாக எதிர்க்க முடியாது. தேவ-அசுர-மனிதரையும் வென்ற பிருஹன்னளா போன்ற உதவியாளர் இருக்கும்போது ராஜகுமாரர் என் வெற்றி பெற மாட்டார்” என்றார். விராடர், யுதிஷ்டிரரிடம், கங்கரே! நான் பலமுறை எச்சரித்தேன், தடுத்தேன் என்றாலும் நீ உன் நாக்கைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை.” என்று கூறியவாறு இனி ஒருபோதும் இவ்வாறு பேசாதே என்று பகடைக் காய்களை யுதிஷ்டிரரின் வாய் மீது அடித்தார். காய்கள் பலமாகப்பட்டதால் காயம் ஏற்பட்டது. யுதிஷ்டிரரின் மூக்கில் இருந்து ரத்தம் பெருகியது. ஆனால் யுதிஷ்டிரர் அந்த ரத்தம் பூமியில் விழுவதற்கு முன்பே தன் கைகளால் தடுத்துக் கொண்டார். அருகில் இருந்த திரௌபதியைப் பார்த்தார். திரௌபதி உடனே யுதிஷ்டிரரின் கருத்தைப் புரிந்து கொண்டு நீர் நிரம்பிய தங்கப் பாத்திரத்தை எடுத்து வந்து பெருகிய ரத்தத்தை அதில் ஏந்திக் கொண்டாள்.

இதே சமயம் உத்தரன் அரண்மனை வாயிலை அடைந்து மன்னர் உத்தரவைப் பெற்று உள்ளே வர விரும்பிச் சேவகனை அனுப்பினான். மன்னர் மகனைப் பிருகன்னளாவுடன் உடனே அழைத்து வர ஆணையிட்டார். யுதிஷ்டிரர் சேவகனிடம் உத்தரன் மட்டுமே வரட்டும்; பிருகன்னளாவை அழைத்து வராதே; என் முகத்தில் ரத்தத்தைக் கண்டு அவன் கோபமடைவான். எனக்குத் துன்பம் அளிப்பவர். காயப்படுத்துபவர் யாராயினும் அவர் உயிரோடு இருக்கக்கூடாது என்பது அவன் விரதமாகும். எனவே மன்னரை இங்கேயே கொன்றுவிடுவான். எனவே பிரகன்னளாவை அழைத்து வராதே என்றார். இதனை அவர் மன்னர் அறியாமல் கூறினார்.

உத்தரன் உள்ளே பிரவேசித்துத் தந்தையின் கால்களில் பணிந்தான். கங்கருக்கும் தலை வணங்கினான். கங்கர் தனிமையில் தரையில் அமர்ந்திருப்பதையும், சைரந்திரி அவரது சேவையில் இருப்பதையும், அவரது உடலில் இருந்து ரத்தம் பெருகியதையும் கண்டான். அவசரமாகத் தந்தையிடம், “மன்னா! யார் இவரை அடித்தது? யார் இந்த பாவத்தைச் செய்தது? என்றும் கேட்டான். விராடர் “மகனே! நான்தான் இவரை அடித்தேன். நான் உன் வீரத்தைப் புகழும்போது இவன் அந்த அலியின் பெருமையைக் கூறுகிறான்” என்றார். உத்தரன் மன்னரிடம் தாங்கள் இவரை அடித்து உசிதமற்ற காரியத்தைச் செய்து விட்டீர்கள். இவரிடம் உடனே மன்னிப்பு வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். இல்லாவிடில் இவரது கோபமாகிய விஷம் இங்கு தங்களை வேரோடு அழித்து விடும்” என்றான். உத்தரனின் சொல்லைக் கேட்ட மன்னன் யுதிஷ்டிரரிடம் மன்னிப்பு கேட்டார். யுதிஷ்டிரர் “தான் நீண்ட நாட்களாக மன்னிக்கும் விரதம் ஏற்றுள்ளேன். அதனால் உங்கள் குற்றம் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டது. என் மூக்கிலிருந்து பெருகும் ரத்தம் பூமியில் விழுமானால் தாங்கள் அரசரோடு அழிந்து விட்டிருப்பீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை” என்றார். யுதிஷ்டிரரின் மூக்கிலிருந்து ஒழுகும் ரத்தம் சிறிது நேரத்தில் நின்றது.

பிரகன்னளா அவைக்குள் பிரவேசித்தல்; விராடர் உத்தரனைப் புகழ்தல்

அதன்பின் அவைக்குள் பிரவேசித்த பிரகன்னளா விராட மன்னரையும், கங்கரையும் வணங்கினான். மத்ஸ்ய மன்னர் அர்ஜுனன் முன்னிலையிலேயே தன் மகனின் வீரச் செயல்களைப் புகழ்ந்து பேசலானார்” கைகேயி நந்தனா! உன்னைப் பெற்றதால் நான் உண்மையில் புதல்வனைப் பெற்றவனாவேன். ஆயிரக்கணக்கான லக்ஷியங்களைத் துளைக்க ஒரே அம்பைச் செலுத்தும் கர்ணனோடு நீ எவ்வாறு போர் புரிந்தாய்? உலகில் தனக்கு நிகரில்லாத பீஷ்மரோடு எவ்வாறு சண்டையிட்டாய். கௌரவர்களுக்கும், வ்ருஷ்ணிகுலத்தவருக்கும், கூத்திரியர் அனைவருக்கும் குருவான அஸ்திரம்

ஏந்தியவரில் உன்னதமானவரான துரோணரோடு நீ எவ்வாறு போர் புரிந்தாய்? ஆயுதம் தரிப்பவரில் சிறந்த, துரோணரின் வீர மகனான அஸ்வத்தாமா, பெரிய வீரர்களையும் வெல்லும் கிருபாசாரியார் இவர்களோடு எவ்வாறு போர் செய்தாய்? தன் பாணங்களால் மலையைப் பிளக்கும் பெரும் வீரன் துரியோதனனோடு எவ்வாறு சண்டையிட்டாய்? நீ பகைவர் அபகரித்துச் சென்ற பசுக் கூட்டத்தை மீட்டு விட்டாய். பகைவர் அனைவரையும் போரில் வென்று அவர்களைத் தோற்கடித்துவிட்டாய். இன்று எனக்கு மிகவும் சுகம் அளிக்கும் நாள் ஆகும்” என்று மகிழ்ச்சியுடன் புகழ்ச்சியுரைகளைக் கூறினார்.

விராடருக்கு உத்தரன் உரைத்த பதில்

உத்தரன் விராட மன்னரிடம், “தந்தையே! நான் பசுக்களை வெல்லவில்லை பகைவரையும் வெல்லவில்லை. இந்தக் காரியங்கள் அனைத்தையும் ஒரு தேவகுமாரன் செய்தான். பயந்து ஓடிக் கொண்டிருந்த என்னைத் திருப்பி, தானே தேரில் ரதியாக அமர்ந்து பசுக்களை வென்றான்; கௌரவர்களைத் தோல்வியடையச் செய்தான். தந்தையே இவை அனைத்தும் அந்த வீரனின் காரியம். நான் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. அவனே கிருபர், துரோணர் முதலிய ஆறு மகாரதிகளையும் அடித்து விரட்டினான். அவனே கௌரவ சேனையைச் சின்னாபின்னம் செய்து அவர்களின் மேலாடையையும் கவர்ந்தான்” என்று கூறினான். விராடர் உத்தரனிடம் தான் பெரும் வீரரான தேவபுத்திரனைக் காண விரும்புவதாகவும், மரியாதை செய்ய விரும்புவதாகவும் கூறினார். அவ்வீரன் எங்கே என்று கேட்டார். உத்தரன் அந்த வீரனான தேவபுத்திரன் அங்கேயே மறைந்துவிட்டான். நாளை அல்லது மறுநாள் அவசியம் வருவான் என்று கூறினான். உத்தரன் குறிப்பாகக் கூறியும் விராடர் அலியின் வேடத்தில் அங்கு இருந்த அர்ஜுனரைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பிறகு விராடர் ஆணைப்படி பிரகன்னளாவாகிய அர்ஜுனன் தானே மஹாரதிகளிடம் இருந்து களையப்பட்ட விலை உயர்ந்த வஸ்திரங்களை உத்தராவிற்கு அளித்தார். அவள் அவற்றைப் பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

பாண்டவர் வெளிப்படுதல்; விராடர் உத்தராவின் மணம் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தல்

மூன்றாம் நாள் பாண்டவர்கள் நீராடி வெண்மையான உடையும், அரசனுக்குரிய அணிகலன்களும் அணிந்து விராடரின் சபையில் மன்னர்களுக்குரிய அரியணைகளில் அமர்ந்து கொண்டனர். அவைக்கு வந்த விராட மன்னர் பாண்டவர்களைக் கண்டு யோசனை செய்தார். யுதிஷ்டிரரான கங்கரிடம் “கங்கா! நான் உன்னைப் பந்தயக் காய் உருட்டும் அவையினனாக்கி இருந்தேன். இன்று பெரிய அலங்காரத்துடன் எவ்வாறு

அரியணையில் அமர்ந்தாய்?” என்று கேட்டார். அர்ஜுனன் புன்னகையுடன் கங்கர் இந்திரனுடன் சரியாசனத்தில் அமரக்கூடிய தகுதி வாய்ந்தவர், என்று கூறி யுதிஷ்டிரரின் பண்புகளையும், உத்தம குணங்களையும் எடுத்துரைத்து அவரே குருகுல சிரோமணியான யுதிஷ்டிரர் என அறிமுகப்படுத்தினார். விராடர் “அவ்வாறெனில் ஏனைய பாண்டவர்கள் யார் யார்? திரௌபதி யார்? குந்தி மைந்தன் சூதில் தோற்றதில் இருந்து அவரைப் பற்றிய விவரமே தெரியவில்லையே” என்று கேட்டார்.

பின்னர் அர்ஜுனன் “சமையற்காரரான பல்லவனே பீமன்! அவரே கீசகரை வதைத்த கந்தருவர்; குதிரைகளைப் பராமரித்த க்ரந்தகனே நகுலன்; பசுக்களை நிர்வகித்த தந்தி பாலனே சகதேவன்; சைரந்தரியே திரௌபதி; நான் அர்ஜுனன்” என்று தங்கள் அனைவரையும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். அஞ்ஞாதவாச காலத்தில் நாங்கள் அனைவரும் மிகச் சுகமாகத் தங்களுடைய மாளிகையில் கழித்துள்ளோம் என்று தெரிவித்தார். இச்சமயம் உத்தரன் தன் தந்தையிடம் அர்ஜுனனுடைய பராக்கிரமத்தைக் கூறினான். ஐந்து பாண்டவர்களையும் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தினான். தன்னுடன் வந்து கௌரவர்களை வென்ற தேவகுமாரன் இவர்தான் என்று அர்ஜுனனைப் பற்றித் தெரிவித்தான். இவரே பசுக்களை வென்று கௌரவர்களைத் தோற்கடித்தார். இவரது சங்கின் பேரொலியால் என் காதுகள் செவிடாகி விட்டன என்று கூறினான்.

உத்தரனின் பேச்சைக் கேட்ட மத்ஸ்ய மன்னர் தன் புதல்வனிடம், “மகனே பாண்டவர்களை மகிழ்விக்கும் சமயம் வந்துள்ளது. என்னுடைய விருப்பத்தை கூறுகிறேன். உனக்கு யோசனை இருந்தால் உத்தராவை அர்ஜுனனுக்கு மணம் முடிப்பேன்” என்று கூறினார். உத்தரனும் பாண்டவர்கள் பெரும் சௌபாக்கியசாலிகள், பூஜைக்குரியவர்கள், மதிக்கத்தக்கவர்கள். இவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. எனவே பூஜிக்கத் தக்க இவர்களைத் தாங்கள் அவசியம் பூஜை செய்யுங்கள் என்று கூறினான். விராடர் த்ரிகர்த்தர்களோடு நடந்த போரில் பீமசேனன் தன்னைக் காப்பாற்றியதையும் பாண்டவர்களின் வீரத்தாலேயே போரில் வெற்றி பெற்றதையும் தெரிவித்தார். “நாம் மந்திரிகளுடன் சென்று யுதிஷ்டிரரையும் அவரது தம்பிகளையும் உற்சாகப்படுத்துவோம். நான் அறியாமல் கூறிய சொற்களை யுதிஷ்டிரர் மன்னிக்கட்டும்” என்று கூறிய விராடர் தன் மகனோடு ஆலோசித்துத் தன் செங்கோல், பொக்கிஷம், நகரம், தேசம் முழுவதையும் யுதிஷ்டிரருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தார்.

பாண்டவர் அனைவரையும் சந்தித்து உங்கள் தரிசனம் கிடைத்தது எங்களுடைய பெரும் பாக்கியம் என்று கூறினார். பாண்டவர்களிடம்

அன்பான சொற்களைப் பேசினார். அஞ்ஞாத வாச நியமத்தைப் பூர்த்தி செய்தது ஆனந்தமான விஷயம் என்றார். தன்னிடம் இருப்பது அனைத்தையும் பாண்டவர்கள் எந்த சங்கோஜமும் இன்றி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றார். ஸவ்யஸாசியான அர்ஜுனன் தன் மகள் உத்தராவை மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்ளட்டும். இவர் அவளுக்கு முற்றிலும் தகுந்த கணவராவார் என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட தர்மராஜர் பார்த்தனின் பக்கம் பார்த்தார். அண்ணன் பார்த்ததும் அர்ஜுனன் மத்ஸ்ய மன்னரிடம் “மன்னா! நான் தங்களுடைய மகளை என் மருமகளாக ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். மத்ஸ்ய-பரத வம்சத்தின் இந்த சம்பந்தம் முற்றிலும் உசிதமாக அமையும்” என்று கூறினார்.

உத்தரை-அபிமன்யு திருமணம்

அதன்பிறகு யுதிஷ்டிரரும், விராடரும் அவரவர் உற்றார் உறவினர் நண்பர்களுக்கும் பகவான் வாசுதேவருக்கும் திருமண அழைப்பினை அனுப்பினர். பகவான் வாசுதேவ கிருஷ்ணன் அபிமன்யுவுடனும், பெரும் சேனையுடனும் உறவினர் அனைவருடனும் வந்தார். துருபத மன்னரும், திரௌபதியின் வீரப் புதல்வர்களுடனும், சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன் மற்றும் பெரும் சேனையுடன் வந்தார். காசிராஜனும், ஷைப்ய மன்னரும் பெரும் சேனையுடன் வந்தனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களுக்குப் பலவகை ரத்தினங்கள், வஸ்திரங்களை வரதக்ஷிணைப் பொருட்களைப் பரிசாக வழங்கினார். அரண்மனைப் பெண்கள் அலங்காரத்துடன் ராணி சுதேஷ்ணாவை முன்னிட்டுக் கொண்டு மகாராணி திரௌபதியிடம் வந்தனர். அவர்கள் உத்தராவை அழைத்துக் கொண்டு அர்ஜுனனிடம் வந்தனர். உத்தராவை அர்ஜுனன் அபிமன்யுவிற்காக ஏற்றுக் கொண்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன் பார்த்தன் அபிமன்யு-உத்தரா திருமணத்தை நடத்தி முடித்தார். திருமணத்தின்போது அக்னியில் ஹோமம் செய்யப்பட்டது. பிராமணர்களுக்கு பூஜை செய்யப்பட்டது. விராடர் வரதக்ஷிணையாக ஏழாயிரம் குதிரைகளையும் 200 பெரிய உத்தமமான குதிரைகளையும், பெரும் செல்வத்தையும் அளித்தார். திருமணம் முடிந்த பின் யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அளித்த செல்வத்தின் பெருமளவை பிராமணர்களுக்குத் தானமாக வழங்கினார் நிறைந்த அன்னம், போஜ்யம், பருகுதற்குரியன நிறைந்திருந்தன. உத்தரா-அபிமன்யு திருமணத்தில் நகர் அலங்கரிக்கப்பட்டு மிகுந்த அழகுடன் பொலிந்தது. இவ்வாறு அபிமன்யு-உத்தரா திருமண நிகழ்வுடன் விராட பருவம் முற்றுப் பெற்றது.

மகாபாரதப் போர் தொடக்கம்

அதன்பிறகு பாண்டவர் கௌரவர் இடையேயான பல்வேறு சமாதான

முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. போர் அறிவிக்கப்பட்டது. கௌரவர்களின் 11 அக்ஷௌஹிணி சேனையும், பாண்டவர்களின் 7 அக்ஷௌஹிணி சேனையும் குருக்ஷத்திரத்தில் ஒன்றாகத் திரண்டன. விராடர் தன் பெரும் சேனையுடன் பாண்டவர்களுக்குத் துணையாக நின்றார். முதல் நாள் போரில் மத்ஸ்ய மன்னர் விராடர் ப்ரக்ஜோதிஷ்புரத்து மன்னனும் பெரு வீரனுமான பகதத்தனோடு போர் செய்தார்.

ஏழாம் நாள் விராடர் - துரோணர் போர், விராடர் மகன் சங்கன் கொல்லப்படுதல்

ஏழாம் நாள் போரில் விராடர் துரோணாசாரியாரால் தாக்கப்பட்டார். விராடரின் கொடியையும், வில்லையும் துரோணர் வெட்டிவிட்டார். வேறு வில்லை எடுத்த விராடர் துரோணரைத் தாக்கினார். துரோணரின் கொடியை வெட்டினார்; குதிரைகளை வீழ்த்தினார்; சாரதியை அடித்தார். துரோணர் இதனால் பெரும் சினம் கொண்டார். எட்டுப் பாணங்களால் விராடரின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். ஒரு அம்பினால் சாரதியையும் யமனுலகு அனுப்பினார். விராடர் தேரிழுந்து, விரைந்து குதித்துத் தன் மகன் சங்கனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். தந்தையும் மகனும் ஒரே தேரில் இருந்து துரோணரைப் போரில் முன்னேறாமல் தடுத்துப் போரிட்டனர். துரோணர் கொடிய அம்பு ஒன்றைச் சங்கன் மீது ஏவினார். அது சங்கனின் மார்பைத் தாக்கித் துளைத்தது. சங்கன் வில்லையும் அம்பையும் விட்டு உயிரிழந்து விழுந்து விட்டான். விராடர் அச்சத்துடன் துரோணரை விட்டு ஓடிவிட்டார். விராடரின் மூன்று புதல்வர்கள் உத்தரன், ச்வேதன், சங்கன் ஆகியோர் போரில் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் விராடரின் தம்பி, வசுதான் துரோணாசாரியாரால் கொல்லப்பட்டார்.

14ம் நாள் போர்; விராடர் சல்யனுடன் போரிட்டுத் தோல்வியடைதல்

14ம் நாள் இரவுப் போர் நடைபெற்றது. விராடருக்கும் மத்ஸ்யராஜன் சல்யனுக்கும் இடையே போர் நிகழ்ந்தது. சல்யன் விராடரை 100 பாணங்களால் அடித்துக் காயம் செய்தார். விராடரும் சல்யன் மீது 9,73,100 என்ற எண்ணிக்கையில் தொடர்ந்து பாணங்களை அடித்தார். மத்ரராஜன் விராடரின் தேரினுடைய குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். அதனால் விராட மன்னர் தரைமீது நின்று போர் புரியலானார். இச்சமயம் விராடரின் சகோதரன் சதாநீகர் தேரின் மூலம் விராடரிடம் வந்து சேர்ந்தார். சல்யன் சதாநீகரை ஏராளமான அம்புகளால் அடித்துக் கொன்றுவிட்டார். விராடர் சதாநீகரின் தேரில் ஏறிப் போர் புரியலானார். சல்யமன்னன் மீது பாணங்களைத் தொடுத்து அவரை மறைத்துவிட்டார். இதனால் சினம் கொண்ட மத்ரராஜன் வளைந்த பாணங்களால் விராடரின் மார்பில் காயம்

விளைவித்தார். விராடர் படுகாயமுற்றார். தேரின் சாரதி விராடரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிச் சென்றுவிட்டான்.

அன்றைய விடிகாலைப் போதில் அர்ஜுனன் கூறியவாறு இரு நாழிகை நேரம் சேனை போர்க்களத்திலேயே ஓய்வெடுத்தது. இரவின் மூன்று முகூர்த்தப் பொழுது மீதியிருந்த நேரத்தில் இரு தரப்பினருக்கும் இடையே மீண்டும் போர் தொடங்கியது. கௌரவ சேனை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. துரோணாசாரியார் சோமக, பாஞ்சால, பாண்டவ சேனைகளுடன் போரிடலானார். அவர் புகையற்ற தீயைப் போலக் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தபடி பாண்டவ சேனையைத் தாக்கினார். யாரும் அவரை எதிர்க்கத் துணியவில்லை.

துரோணர், துருபதரின் மூன்று பேரன்கள், துருபதர் மற்றும் விராடரைக் கொல்லுதல்

சில தேஜஸ்வியான வீரர்கள் தங்கள் உயிரின் ஆசையைத் துறந்து ஆசாரியாரைத் தாக்க முற்பட்டனர். வேதனையைச் சகித்தபடி துரோணருடன் போருக்காகத் துணிந்து நின்றனர். விராடரும், துருபத மன்னரும் துரோணரை எதிர்த்துப் போரிட்டனர். ஆசாரியார் துருபத மன்னரின் மூன்று பேரன்களுடைய உயிரைப் பறித்துவிட்டார். பின் சேதி, கேகய, ச்ருஞ்ஜய. மத்ஸ்ய தேச மகாரதிகள் அனைவரையும் தோல்வியுறச் செய்தார். துருபதனும் விராடரும் கோபத்துடன் ஆசாரியார் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். ஆசாரியார் தன் பாணங்களால் அவற்றை அழித்துவிட்டார். அவ்விருவரும் பெரும் சினத்துடன் துரோணரை அம்புகளால் காயப்படுத்தினர்.

ஆசாரியார் இரு பல்லங்களால் அவர்களுடைய வில்லை வெட்டிவிட்டார். விராடர் துரோணரை வதைக்க விரும்பி அவர் மீது பத்து தோமரங்களையும், பத்து அம்புகளையும் செலுத்தினார். துரோணர் விராடர் செலுத்திய தோமரங்களைத் துண்டுகளாக்கிவிட்டார். பின்னர் ஒரு பல்லத்தினை விடுத்து, விராடரைக் கொன்று வீழ்த்திவிட்டார். இவ்வாறு 14ஆம் நாளின் இரவுப்போர் முடியும் வேளையில் துரோணாசாரியாரால், பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசகாலத்தில் யாருடைய நாட்டில் மறைந்து வாழ்ந்தார்களோ, அந்த விராட மன்னர் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டார்.

2. உத்தரன்

விராட மன்னரின் மகன் உத்தரன், ராணி சுதேஷ்ணாவின் புதல்வன் த்ரிகர்த்த மன்னர் சுசர்மா விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்து வந்து பசுக்களை அபகரித்து சென்று விடுகிறான். விராடர் தங்களது சேனையுடனும், முக்கிய வீரர்களுடனும், நான்கு பாண்டவர்களுடனும் சுசர்மாவைத் தொடர்ந்து போருக்குச் சென்றுவிடுகிறார். நாட்டின் பாதுகாப்பு யுவராஜனும் இளைஞனுமான உத்தரனின் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. தென்திசையில் விராடர் சுசர்மாவைத் துரத்திச் சென்ற நிலையில் வடக்கில் இருந்து துரியோதனனது பெரும்படை மன்னரின் 60000 பசுக்களை அபகரித்து விடுகிறது. துரியோதனனின் படையில் அவனுடன் கர்ணன், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சகுனி, விகர்ணன், அஸ்வத்தாமா முதலிய பெரும் ரதிகள் இடம் பெற்றிருந்தனர். கௌரவர்கள் தங்கள் நாட்டுப் பசுக்களைக் கவர்ந்த சென்றதால் கோசாலையின் பாதுகாவலர்களான இடையர்கள் பயத்துடன் துயரத்துடன் அழுதவாறு தலைநகரை நோக்கிச் சென்றனர்.

இடையர்கள் உத்தரனைச் சந்தித்துப் பசுக்களை மீட்டு வர வேண்டதல்

இடையர்களில் ஒருவன் அரண்மனைக்குள் சென்று விராட மன்னரின் புதல்வர் பூமிஞ்ஜயனை (உத்தரன்) சந்தித்து மன்னரின் பசுக்கள் அபகரிக்கப்பட்டதைக் கூறலானான். “கௌரவர்கள், தங்களுடைய 60000 பசுக்களை, ஓட்டிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். ராஜகுமாரா! அவர்களிடமிருந்து செல்வத்தை மீட்டு வரப் புறப்படுங்கள். மன்னர் தான் இல்லாதபோது தங்களையே பாதுகாவலராக நியமித்துள்ளார். அவர் அவையில் தங்களது வீரத்தை அடிக்கடி புகழ்ந்துரைக்கிறார். அஸ்திர சஸ்திரக் கலையில் நிபுணன், எப்போதும் போருக்குத் தயாராகும் வீரன் என்று புகழ்கிறார். அவருடைய சொல்லை இன்று சத்தியமாக்குங்கள். தங்களுடைய வில்லில் இருந்து விடப்படும் அம்புகளால் பகைவரின் பெரும் சேனையை சின்னாபின்னமாக்குங்கள். உங்கள் கரங்கள் மிகுந்த பலமுடையவை. இந்திரன் அசுரர்களை வென்றதுபோல் தாங்கள் கௌரவர்களை வென்று மீண்டும் நகரத்தில் பிரவேசியுங்கள். அர்ஜுனன் பாண்டவர்களின் ஆதாரமாக இருப்பதுபோல், தாங்களும் மத்ஸ்ய நாட்டு மக்களின் பாதுகாப்புக்கு ஆதாரமாவீர்கள். நாங்கள் அனைவரும் உங்களைச் சரணடைந்தோம் என்று புகழ்ந்து கூறினான். இடையன் தன்னைப் புகழ்ந்ததைக் கேட்ட உத்தரன் பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் தன் வீரத்தைப் புகழ்ந்து கொண்டு பேசலானான்.

உத்தரன் தனக்குரிய சாரதியைத் தேடக் கூறுதல்; திரௌபதி அர்ஜுனன் சம்மதத்துடன் பிரஹன்னளாவைச் சாரதியாக்கக் கூறுதல்

உத்தரன் இடையனிடம், “இடையனே என் வில் கனமானது. எனது தேரினைச் செலுத்த சிறந்த சாரதி இருந்தால் நான் நிச்சயம் பசுக்களை மீட்பேன். முதலில் ஒரு மாதம் தொடர்ந்து நடந்த பெரும்போரில் என் தேரோட்டி கொல்லப்பட்டான். ஆகவே குதிரைகளைச் செலுத்தும் திறமை மிக்க சாரதி கிடைத்தால் இப்போதே போருக்குச் சென்று கௌரவர்களை வென்று பசுக்களை மீட்டு வருவேன். இந்திரனைப் போல நான் துரியோதனன், கர்ணன், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, துரோணர் மற்றும் பெரும் வில்லாளிகளை வென்று பசுக்களைத் திருப்பிக் கொண்டு வர இயலும். சாரதி இல்லாமல் நான் என்ன செய்ய இயலும்?” என்று கூறினான்.

உத்தரனின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் திரௌபதியைத் தனிமையில் அழைத்து, உத்தர ராஜகுமாரனிடம் பிரகன்னளா அர்ஜுனனின் சாரதியாக இருந்திருக்கிறான். எனவே பிரகன்னளாவை சாரதியாக்கிக் கொள் என்று கூறச் சொன்னார். பெண்களுக்கிடையே அமர்ந்திருந்த உத்தரன் அடிக்கடி தான் அர்ஜுனனுக்கு நிகரான வீரன் எனக் கூறித் தற்பெருமை பேசிக் கொண்டிருந்தான். இதைச் சகிக்க முடியாத திரௌபதி உத்தரன் அருகில் வந்து அவனிடம் மெதுவாகப் பேசலானாள். “ராஜகுமாரா! பெரிய கஜராஜனைப் போல புஷ்டியாக, வாலிபனாக, அழகாக பிரகன்னளா என்ற பெயரில் புகழ் பெற்ற நடனக்காரன் இருக்கிறான். இவன் முன்பு அர்ஜுனனின் சாரதியாக இருந்தவன். முன்பு பாண்டவர்களிடம் நான் இவனைப் பார்த்திருக்கிறேன். காண்டவ வனத்தை எரித்தபோது இவனே அர்ஜுனனுக்குச் சாரதியாக இருந்தான். இவனுடைய உதவியாலேயே அர்ஜுனன் அங்கு பெரும் வெற்றி பெற்றார். இவனுக்குச் சமமான வேறு தேரோட்டி இல்லை” என்று கூறினாள்.

உத்தரன் உத்தரையின் உதவியோடு அர்ஜுனனைச் சாரதியாக்கிப் போருக்குப் புறப்படுதல்

உத்தரன் திரௌபதியிடம், இத்தகைய குணங்கள் உடையவன் எவ்வாறு அலியாக இருக்க முடியும். நான் எவ்வாறு அவனை எனக்குச் சாரதியாகுமாறு வேண்டுவது என்றான். திரௌபதி உத்தரனிடம், தங்கள் தங்கை உத்தரையின் சொல்லை பிரகன்னளை நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்வான். உத்தரை மூலம் அவனை வேண்டிச் சாரதியாக்கிக் கொண்டால் நிச்சயம் நீ கௌரவர்களை வென்று விடலாம் எனக் கூறினாள். உத்தரனும் தன் தங்கை உத்தரையை அழைத்துப் பிரகன்னளாவை அழைத்து வரத் தெரிவித்தான்.

ஒப்பற்ற அழகுடைய உத்தரா தன் சகோதரனின் சொற்களை ஏற்று, நடன சாலைக்குச் சென்றாள். பெண்களில் ரத்தினம் போன்றவளும், பெரியவர்களின் கட்டளையை மதிப்பவளுமான உத்தரா அர்ஜுனனிடம் சென்றாள்.

அவள் அர்ஜுனனிடம் பிரகன்னளா வடிவில் இருந்தவரிடம் கூறலானாள். “பிரகன்னளே! நமது நாட்டின் பசுக்களைப் பகைவர் கவர்ந்து விட்டனர். அவர்களை வெல்ல என் சகோதரன் போருக்குப் புறப்படுகிறார். சிலகாலம் முன்பு அவரது சாரதி ஒரு போரில் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். அவருக்குத் தகுந்த சாரதி யாரும் இல்லை. அவர் சாரதியைத் தேடியபோது சைரந்திரி நீ அஸ்வ வித்தையில் தேர்ந்தவன் என்பதையும் முன்பு அர்ஜுனனின் சாரதியாக இருந்ததையும் கூறினாள். எனவே கௌரவர்கள் பசுக்களை வெகு தூரம் ஓட்டிச் செல்லுவதற்கு முன் என் சகோதரனுக்குத் தேரோட்டியாக இருந்து போரில் வெற்றி பெறச் செய். என் பேச்சை ஏற்காவிடில் என் உயிரைத் தியாகம் செய்து விடுவேன்” என்று கூறினாள். அர்ஜுனன் உத்தராவின் சொற்களை ஏற்று அவளுடன், உத்தரனிடம் சென்றார். உத்தரன் அர்ஜுனனிடம் தனக்குச் சாரதியாகிப் பசுக்களை மீட்கத் துணை செய்யுமாறு கூறினான். அர்ஜுனன் நான் சாரதியாகச் செயல்பட சக்தியற்றவன். பாடல், இசை, நடனக் கலையை அறிந்தவன் என்றார். உத்தரன் இப்போது சாரதியாகச் செயல்படு. பின்னர் நடனக்காரனாக ஆகிவிடு, என்றான்.

அர்ஜுனன் அனைத்தும் அறிந்தும் உத்தரை எதிரில் கவசத்தை அணியத் தெரியாதவர்போல தவறு செய்தார். அரசகுமாரிகள் அதைக் கண்டு சிரித்தனர். உத்தரனே அர்ஜுனனுக்குக் கவசத்தை அணிவித்தான். பின்னர் தேரில் சிம்மக்கொடி பறக்க, பிரகன்னளாவைச் சாரதியாக்கி போருக்குப் புறப்பட்டான். அப்போது, உத்தரா “பிரகன்னளே, போர்க்களத்திற்கு வந்துள்ள பீஷ்மர், துரோணர் போன்ற மகாரதிகளை வென்று நம்முடைய காற்றாடிகளுக்கு அவர்களுடைய மெல்லிய, அழகிய வஸ்திரங்களை எடுத்து வா” என்றாள். அர்ஜுனன் ராஜகுமாரர் உத்தரர் அவர்களைப் போர்க்களத்தில் தோற்கடித்தால் அவசியம் வஸ்திரங்களை எடுத்து வருவேன் என்றார். அர்ஜுனன் தேரில் சாரதியாக அமரப் போர்க்களம் புறப்பட்ட உத்தரனைப் பெண்களும், பிராமணர்களும் மங்களம் கிடைக்க வாழ்த்தி அனுப்பினர்.

உத்தரனின் பயம்; அர்ஜுனன் ஆறுதல் அளித்து அவனைத் தேரில் ஏற்றுதல்

தலைநகரில் இருந்து புறப்பட்ட உத்தரன் சாரதியாகிய அர்ஜுனனிடம் கௌரவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்லக் கூறினான். சிறிது தூரம்

சென்றதும் மயான பூமிக்கருகில், பாண்டவர்கள் ஆயுதத்தை மறைத்து வைத்திருந்த ஷமி வருஷத்திற்கு அப்பால், கௌரவர்களின் கடல் போன்ற பெரும் படையைக் கண்டான். எண்ணற்ற மரங்கள் நிரம்பிய காடு செல்வதைப் போலத் தோன்றிய அக்காட்சியைப் பார்த்து உத்தரன் மிகுந்த பயம் கொண்டான். முடிவே காண முடியாத இப்பெரும் சேனையை எதிர்ப்பது இருக்கட்டும். நான் அதைப் பற்றிப் பேசக் கூட முடியாது என்றான். முட்டாளான உத்தரன் சாதாரண வீரன். அவன் சவ்யசாசியாகிய அர்ஜுனன் அருகில் இருந்தும் அவரைப் பார்த்துப் புலம்பினான். “பிரகன்னளே! என் தந்தை நகரத்தைக் காப்பதற்காக என்னைத் தனியாக விட்டு, சேனை முழுவதோடும் திரிகர்த்தர்களோடு போரிடச் சென்றுவிட்டார். எனக்கு இங்கு எந்தப் படைவீரனும் இல்லை. நான் பாலகன்; இன்னும் அஸ்திர வித்யையில் தேர்ச்சி பெறவில்லை. இந்நிலையின் பெரும் வீரர்களான எண்ணற்ற கௌரவர்களை எதிர்க்க முடியாது. நீ தேரைத் திருப்பு” என்றான்.

அர்ஜுனன் அவனிடம், “நீ பயத்தால் தீனனாகி பகைவருக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறாய். நீ கூறியதால் தான் உன்னை இங்கு அழைத்து வந்தேன். நீ ஆண் பெண்களிடையே கௌரவர்களிடமிருந்து பசுவை மீட்டுக் கொண்டு வருவதாகச் சபதமிட்டு தன்னைப் புகழ்ந்தவாறு போருக்குப் புறப்பட்டாய். இப்போது திரும்பிச் சென்றால் கேலிக்கு ஆளாவாய். நானும் சைரந்திரியால் தேர் செலுத்துவதில் சிறந்தவளாகக் கூறப்பட்டுள்ளேன். சைரந்திரியும். நீயும் என்னைப் பெரிதாகப் பேசிப் புகழ்ந்தீர்கள். ஆகவே பசுக்களை வென்று திரும்ப அழைத்துச் செல்லாமல் நான் திரும்ப மாட்டேன். பின் கௌரவரோடு நானே ஏன் போரிடக் கூடாது? நீ உறுதியோடு இரு” என்றார். உத்தரன் கௌரவர்கள் மத்ஸ்ய தேசத்தில் இருந்து விரும்பியவாறு அனைத்தையும் எடுத்துச் செல்லட்டும். நான் தந்தை கட்டளையை மீறி நகரப் பாதுகாப்பைக் கைவிட முடியாது என்று கூறி மான, அபிமானத்தைக் கைவிட்டு வில்லையும் அம்பையும் போட்டு விட்டுத் தேரை விட்டு இறங்கி ஓடலானான்.

ஓடிய ராஜகுமாரன் பின்னால் “கூத்திரியன் போரில் இருந்து ஓடுவது தர்மம் அல்ல. போரில் பயந்து ஓடுவதை விட இறந்து விடுவது நல்லது” என்று கூறியவாறு அர்ஜுனன் ஓடினார். அவரது நீண்ட பின்னலையும் சிவப்பு வண்ணப் புடவையையும் கண்டு படைவீரர் கைதட்டிச் சிரித்தனர். கௌரவர்கள் பெண்ணைப் போல ஆடையணிந்து ஓடும் அவரது உருவத்தையும், நடை, பாவனைகளையும் கண்டு இவர் அர்ஜுனனாகவே இருக்கக்கூடும் என்று ஐயம் கொண்டனர். ஆனால் அவர்களால் எந்த முடிவுக்கும் வர முடியவில்லை. அர்ஜுனன் ஓடும் உத்தரனின் பின் சென்று 100 அடி போனதும் அவனது முடியைப் பிடித்தார். உத்தரன் அர்ஜுனுக்கு

நிறையப் பரிசுகளைத் தருவதாகவும் தன்னை விட்டு விடும்படியும் பேசி உணர்விழக்கலானான். அர்ஜுனன் அவனுக்குத் தைரியம் அளித்து நீ சாரதியாக இருந்து தேரைச் செலுத்து. நான் இந்தப் பெரும் சேனைக்குள் சென்று போர் புரிவேன். உன்னுடைய பசுக்களை வென்று அழைத்து வருவேன் என்று கூறினார். பின் சில விஷயங்களை விராடகுமாரனுக்கு எடுத்துக்கூறி அவனைத் தேரில் ஏற்றினார். உத்தரனின் பயத்தைத் தெளிவித்து தனது ஆயுதங்களை எடுத்து வர ஷமீ விருஷத்திற்கு அருகில் சென்றார்.

அர்ஜுனன் ஷமீ வருஷத்தில் இருந்து ஆயுதங்களை இறக்க உத்தரனுக்குக் கட்டளையிடுதல்; அடையாளம் காட்டுதல்

அர்ஜுனன் ஷமீ வருஷத்திற்கருகில் சென்று இந்த மரத்தின் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள வில்லை இறக்கு. ஏன் எனில் உனது விற்கள் என் கை பலத்தைத் தாங்கக் கூடியவை அல்ல; மிகப்பெரிய யானைகளை அழிக்க இவை உதவாது. உத்தரா! உனது அஸ்திரங்கள் மிக மென்மையானவை. அவற்றின் மூலம் பெரும் பராக்கிரமத்தைக் காட்ட முடியாது. இந்த ஷமீ மரத்தின் மீது விரைந்து ஏறு. இதில் யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகதேவன் ஆகிய பாண்டவர்களின் வில், அம்பு, கொடி, திவ்ய கவசங்கள் ஆகியவை வைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கேயே அர்ஜுனனுடைய பெரும் சக்தியுடைய காண்டபம் உள்ளது. அது லட்சம் விற்களுக்குச் சமமானது. தங்கத்தால் ஆனது, திவ்யமானது, பெரியது, மிகப்பெரிய பாரத்தைச் சுமக்கும் திறனுடையது. மற்ற பாண்டவர்களின் வில் அம்புகளும் பலமும் உறுதியும் உடையவையே” எனத் தெரிவித்தார். இதைக் கேட்ட உத்தரன் இந்த மரத்தில் ஒரு பிணம் தொங்கவிடப்பட்டிருந்ததாகக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். நான் எவ்வாறு அதனைத் தொடுவேன்? நான் கூத்தரியன், அரச குமாரன், மந்திரங்களையும், யாகங்களையும் அறிந்தவன். சத்புருஷன், எனவே பிணத்தைத் தொடுவது உசிதமாகாது என்றான்.

அர்ஜுனன் உன் மூலம் நிந்தைக்குரிய செயல்களை நான் செய்ய மாட்டேன். இவை விற்கள் மட்டுமே. பிணமல்ல; பயப்படாதே என்றார். பின் அர்ஜுனன் கட்டளையை ஏற்று மரத்தில் இருந்து ஆயுதங்களை இறக்கி, உத்தரன் அவற்றின் மீது முடியிருந்த துணிகளை அவிழ்த்து எல்லா விற்களையும் பார்த்தான். சூரியனைப்போல ஒளி வீசிய விற்களைப் பார்த்து மெய் சிலிர்த்தான். அவற்றை ஸ்பரிசித்து அர்ஜுனனிடம் கேட்கலானான். பிருகன்னளே நூறு சிறு தங்க மலர்கள் இழைக்கப்பட்ட, பலமுள்ள பின் பகுதியில் 60 இந்திரகோபப் பூச்சிகள் அமைக்கப்பட்ட உத்தமமான வில் யாருடையது? மூன்று தங்க மயமான சூரிய சின்னம் பொறிக்கப்பட்டது, அந்துப் பூச்சிகள் இழைக்கப்பட்ட மணிகள் பதித்த வில் யாருடையது?

தங்க யானைகள் சோபிக்கும் வில் யாருடையது, ஐந்து சிங்கங்களின் சின்னமுடைய வில் யாருடையது” என்று கேட்டான்

அர்ஜுனன் தங்க மலர்கள் இழைக்கப்பட்டதே அர்ஜுனனுடைய காண்டீபம், தங்க யானைகள் விளங்குவது பீமனுடையது; இந்திரகோபப் பூச்சிகள் இழைக்கப்பட்டது யுதிஷ்டிரரின் வில், சூரியன் சின்னம் பிரகாசிப்பது நகுலனின் வில், அந்துப் பூச்சிகள் சோபிப்பது சகதேவனின் வில் என அடையாளம் காட்டினார். பின்னர் உத்தரனுக்குப் பாண்டவர்களின் பாணங்களையும் கத்திகளையும் சுட்டிக் காட்டினார். கனமான பளபளப்பான பாணங்கள் அர்ஜுனன் உடையவை; பருமனான அர்த்த சந்திர வடிவுடையவை பீமனின் பாணங்கள்; ஐந்து சிங்கங்களின் சின்னமுடையவை நகுலனின் பாணங்கள். சூரிய வடிவில் உள்ளவை சகதேவனுக்குரியன. தங்கச் சிறகோடு கூடிய கூர்மையான நீருள்ள பருமனான சரங்கள் யுதிஷ்டிரருக்குரியன. தவளை போன்ற வாய்ப்பகுதி கொண்ட வாள் அர்ஜுனனின் வாள். புலித்தோலால் ஆன உறையுள் இருக்கும் பெரிய வாள் பீமனின் வாள் ஆகும். மெல்லிய, கூர்மையான தங்கப்பிடி கொண்ட மிகச் சிறந்த வாள் யுதிஷ்டிரருடையது. ஆட்டுத் தோல் உறைக்குள் இருப்பது நகுலனுக்குரியது. சகதேவனின் பெரும் கத்தி மாட்டுத்தோல் உறைக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ளது ஆகும் என்று பாண்டவர்களின் வில், பாணங்கள், வாள் இவற்றை உத்தரனுக்கு அர்ஜுனன் அடையாளம் காட்டினார்.

அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் தன்னுடைய, சகோதரர்களுடைய உண்மையான அறிமுகத்தை தெரிவித்தல்; உத்தரன் அர்ஜுனனின் பத்து பெயர்களையும் காரணத்துடன் கேட்டல்

ஆயுதங்களைக் கண்ட உத்தரன், இப்போது பாண்டவர்கள் இப்போது எங்கிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டான். “பகைவர்களை அழிக்கவல்ல அந்த மகாத்மாக்கள் அனைவரும் சூதில் தம்ராஜ்யத்தை இழந்து எங்கு சென்றனர்? அவர்கள் விஷயம் எதுவும் கேட்கக் கிடைக்கவில்லை. பெண்களில் ரத்தினமான திரௌபதியும் பாண்டவர்களோடு காட்டிற்குச் சென்றதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அவள் இப்போது எங்கிருக்கிறாள்” என ஆர்வத்துடன் உத்தரன் கேட்டான். அர்ஜுனன், உத்தரனிடத்தில் தங்களுடைய மறைவான பெயரை வெளியிட்டு அறிமுகம் செய்து கொண்டார். ராஜகுமாரா! நானே பார்த்தனான அர்ஜுனன், கங்கரே யுதிஷ்டிரராவார். மன்னர் போஜன சாலையில் சமையல் செய்யும் செய்யும் பல்லவன் பீமன்; சூதிரைகளைப் பாதுகாக்கும் க்ரந்திகன் நகுலராவார். கோசாலையின் தலைவன் தந்தி

பாலனே சகதேவன். உன் தாயிடத்தில் இருக்கும் சைரந்திரியே துருபத குமாரி திரௌபதி. அவள் காரணமாகவே கீசகர் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர்” எனத் தாங்கள் யார் என்பதைத் தெரிவித்தார். ஆனால் உத்தரன் தான் முன்பு கேள்விப்பட்டிருந்த அர்ஜுனனின் பத்து பெயர்களைக் கூறினால் மட்டுமே தான் நம்ப முடியும் என்றான். அர்ஜுனன் தன்னுடைய, அர்ஜுனன், பால்குனன், ஜிஷ்ணு, கிரீடி, ச்வேதவாஹன், பீபத்சு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சவ்யஸாசி, தனஞ்ஜயன், விஜயன் என்ற பத்து பெயர்களையும் தெரிவித்தார். உத்தரன் இந்த பத்து பெயர்களும் தங்களுக்கு வழங்கி வருவதற்குரிய காரணத்தையும் கூறுங்கள் என்று கேட்டான்.

அர்ஜுனன் தன்னுடைய பெயர்களுக்குரிய காரணங்களைக் கூறினார். நான் எல்லா தேசங்களையும் வென்று வரி என்னும் தனத்தை மட்டும் பெற்று தனத்தின் நடுவில் இருந்ததால் மக்கள் என்னை தனஞ்ஜயன் என்று கூறுகின்றனர். போரில் ஒருபோதும் வெல்லாமல் திரும்பியதில்லை; எனவே விஜயன் என்று அழைக்கப்பட்டேன். போர்க்களத்தில் போரிடும்போது எனது தேரில் வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டிருப்பதால் ஸ்வேத வாகனன் என்றாயிற்று. இமயத்தின் சிகரத்தில் பால்குன நகூத்திரத்தில் பகல் நேரத்தில் பிறந்ததால் பால்குனன். தானவர்களோடு போரிடும்போது இந்திரன் என் தலைமீது சூரியன் போல ஒளி வீசும் கிரீடத்தைச் சூட்டியதால் கிரீடியானேன். போரிடும்போது எந்த அருவறுக்கத்தக்க செயலையும் செய்வதில்லை அதனால் பீபத்சு என்ற பெயர் வந்தது. காண்டிபத்தில் இடது, வலது இரு கைகளாலும் நாண் ஏற்றும் திறன் கொண்டதால் சவ்யஸாசி என அறியப்பட்டேன். அர்ஜுனன் என்ற சொல் மூன்று பொருள் உடையது. ஒளி, சமம், தூய்மை என்பன; பூமியில் எனக்குச் சமமான ஒளி புகழ் யாருக்கும் கிடைத்தற்கரியது. நான் எல்லோரிடமும் சமபாவம் வைக்கிறேன். தூய்மையான செயல்களையே செய்கிறேன். எனவே அறிவுடையோர் என்னை அர்ஜுனன் என்ற பெயரில் அழைக்கிறார்கள். என்னைப் பிடிப்பதோ, திரஸ்காரம் செய்வதோ மிகவும் கடினம். இந்திரனின் மைந்தன். பகைவரை அடக்கும் வீரன். எனவே ஜிஷ்ணு என்ற பெயரில் புகழ் பெற்றுள்ளேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்ற சொல்லுக்கு ச்யாம வண்ணன் என்பது பொருள். சிறு பருவத்தில் தந்தைக்கு மிக விருப்பமானவனாக இருந்ததால் அவர் எனக்குக் கிருஷ்ணன் என்ற பெயர் வைத்தார்.” என்று அர்ஜுனன் கூறி முடிந்ததும், விராட புத்திரன் அர்ஜுனன் அருகில் சென்று அவரை வணங்கினான். என் பெயர் பூமிஞ்ஜயன் மற்றும் உத்தரன் என்பதாகும்; தங்களுடைய தரிசனம் கிடைத்தது எனக்கு சௌபாக்கியமான விஷயம். தனஞ்ஜயா! தங்களுக்கு நல்வரவு. நான் அறியாமையால் உங்களிடம் கூறிய உசிதமற்ற விஷயத்தை மன்னித்து விடுங்கள். தங்களுடைய பாதுகாப்பைப் பெற்று என் பயம்

விலகிவிட்டது. தங்களிடம் என் அன்பு அதிகமாகிவிட்டது. நான் உங்களுடைய தாஸனாவேன். தங்களுக்குச் சாரதியாகச் சேவை செய்யும் பெரும் சௌபாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளேன்” என்று கூறினான்.

அர்ஜுனன் போருக்குத் தயாராதல்; உத்தரனின் பயம் விலகுதல்

இதன்பின் உத்தரன் அர்ஜுனன் விரும்பிய இடத்துக்குத் தேரைச் செலுத்துவதாகக் கூறினான். அர்ஜுனன் உத்தரனின் பயம் விலகியதையறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். தன்னுடைய தூணிற்களையும், வாளையும் எடுத்து வருமாறு கூறினார். உத்தரன் அவரது ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் எடுத்து வந்தான். அர்ஜுனன் நான் கௌரவர்களோடு போரிடுவேன். உன்னுடைய பசுக்களை வென்று விடுவேன் என்றார். உத்தரன் அர்ஜுனனிடம் “தாங்கள் போர்க்களத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும், சாக்ஷாத் இந்திரனையும் போல உறுதியானவர் என்பதை நான் அறிவேன். தங்களுக்கு எவ்வாறு இந்த அலித்தன்மை கிடைத்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்” என்றான். அர்ஜுனன் தான் முன்பு தேவலோகத்தில் இருந்தபோது சுதர்மா என்ற சபையில் ஊர்வசி நடனமாடியபோது அவன் தன் வம்சத்தின் மூலகாரணம் என்பதால் ஆர்வத்துடன் பார்த்ததையும், அவள் அர்ஜுனனை விரும்பியதையும், தாய்க்குச் சமமான அவளை வணங்கி மறுத்ததால் அவள் கோபம் கொண்டு அலியாகி விடுமாறு சாபமளித்ததையும் கூறினார்.

இந்திரன் இந்த சாபம் அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் பயன்படும் எனத் தெரிவித்து அருள் புரிந்ததை இப்போது நிறைவேற்றிக் கொண்டேன் என்றார். யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி அலி பாவத்தை ஏற்றதையும், அஞ்ஞாத வாசகாலம் முடிந்து விட்டதால் அலிபாவத்தின் கஷ்டத்தில் இருந்து விடுபட்டுவிட்டேன் என்பதையும் உரைத்தார். உத்தரன் அர்ஜுனன் சொற்களைக் கேட்டு தான் இந்திரனுக்கு மாதலியைப் போல தங்களுக்குச் சாரதியாக இருப்பேன் என்று கூறி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் குதிரைகளைப் போல இக்குதிரைகளை நான் செலுத்துவேன் என்று தெரிவித்தான். அச்சமயம் அர்ஜுனன் அலிகளுக்குரிய அணிகலன்களைக் கழற்றினார். தனது கருங்குழலை வெள்ளைத் துணியால் கட்டி, கிழக்குத் திசைநோக்கி வணங்கித் தேரில் ஏறித் தன் அஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் தியானித்தார். அஸ்திரங்கள் அனைத்தும் அவர் முன் தோன்றிக் கைகுவித்து நாங்கள் உனது சிறந்த கைங்கர்யத்திற்காக வந்துள்ளோம் எனத் தெரிவித்தன. அர்ஜுனன் அஸ்திரங்களை வணங்கி அவற்றைத் தன் கையால் ஸ்பரிசித்துத் தன் மனதில் வாசம்புரியக் கூறினார். இந்நிலையில் உத்தரன் அர்ஜுனனின் தனியான நிலையைக் கண்டு தாங்கள் கௌரவர்களை எவ்வாறு வெல்லுவீர்கள் என்று கவலையுடன் கேட்டான். அர்ஜுனன் “காண்டவ

வனத்தை எரித்தபோதும், திரௌபதியின் சுயம்வரத்தின்போதும், நிவாத கவசருடன் போர்புரிந்த போதும் தனியாகவே போர் புரிந்தேன். எனவே உன் கவலையை விலக்கு” எனக் கூறினார்.

அதன்பிறகு அர்ஜுனன் உத்தரனின் சிங்கக் கொடியை விலக்கி மரத்தடியில் வைத்தார். தன் வானரக் கொடியைச் சிந்தித்தார். அக்னிதேவன் அளித்த அக்கொடி அக்கணமே தேரின் மீது வந்து சேர்ந்தது. பிறகு காண்டீபத்தின் நாணை இழுத்து டங்காரம் செய்தார். மயன் தனக்களித்த தேவதத்தம் என்ற சங்கினை எடுத்து முழங்கினார். சங்கநாதத்தையும், வில்லின் நாண் ஒலியையும், தேர்ச் சக்கரங்களின் கடகட ஒலியையும் கேட்டு உத்தரன் நடுங்கலானான். தன்னால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. எனக்குப் பெரும் பயமும் கவலையும் ஏற்பட்டுள்ளது என்றான். அர்ஜுனன் அவனுக்குத் தைரியமும் ஆறுதலும் அளித்து, தேரின் மீது பொருந்தி உட்காரவும், கடிவாளங்களை உறுதியாகப்பற்றுமாறும் கூறி மீண்டும் சங்கநாதம் செய்தார். அதன்பின் உத்தரன் அர்ஜுனன் விரும்பியவாறு மிகத் திறமையாகத் தேரைச் செலுத்தி அர்ஜுனனுக்குத் துணை நின்றான்.

தளர்ச்சியடைந்த உத்தரனுக்கு அர்ஜுனன் உற்சாகமளித்தல்

கர்ணன், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா ஆகிய அனைவரையும் தன் ஒப்பற்ற வில்லாற்றலால் வென்ற அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் பனைக் கொடி பறக்கும் பிதாமகர் பீஷ்மரின் தேரருகில் செலுத்துமாறு கூறினார். மஹாரதிகளுடன் அர்ஜுனன் போர் செய்தபோது உத்தரனும் காயமடைந்துவிட்டான். அர்ஜுனனிடம், “வீரா! நான் இனிப் போர்க்களத்தில் தேரைச் செலுத்துதல் இயலாது. என் உயிர் பெரும் வேதனையில் உள்ளது. மனம் மிகுந்த கவலையடைகிறது. தாங்களும் பகைப்படையும் செலுத்தும் அஸ்திரங்களால் எனக்குத் திசைகளனைத்தும் சுழல்வதைப்போல் இருக்கிறது. காண்டீபத்தின் இடி முழக்கம் போன்ற நாண்ஒலி என் நினைவாற்றலையும், கேட்கும் சக்தியையும் அழித்துவிட்டது பினாக பாணியைப்போல் இடைவிடாமல் அம்புகளைச் செலுத்தும் தங்களைப் பார்த்தாலே எனக்குப் பயமாக உள்ளது; உலகம் நடுங்குவது போல் உள்ளது. குதிரைகளின் கடிவாளத்தை சமாளிக்கும் நிலையிலோ, சாட்டையால் இவற்றைச் செலுத்தவோ எனக்குச் சக்தியில்லை” என்றான்.

இதைக்கேட்ட அர்ஜுனன் “பயப்படாதே; சமாளித்துக் கொள். நீயும் போர்க்களத்தில் அற்புதமான பராக்கிரமத்தைக் காட்டியுள்ளாய். நீ மத்ஸ்ய மன்னரின் புகழ்பெற்ற வம்சத்தில் பிறந்திருக்கிறாய். எனவே பகைவரை அழிக்கும்போது நீ தளர்ச்சியடையக் கூடாது. தைரியத்துடன் தேரில் அமர்ந்து

போர் புரியும்போது குதிரைகளை வசத்தில் வைத்திரு” என உத்தரனிடம் கூறினார். பிதாமகர் பீஷ்மரின் தேருக்கு அருகில் தன்னை அழைத்துச் செல்லுமாறு தெரிவித்தார். தான் பிதாமகர் பீஷ்மரின் வில் நாணையும் அறுத்துவிடப் போகிறேன் என்றார். மேலும், “இன்று நான் கௌரவ சேனையாகிய காட்டை அழிக்கப் போகிறேன். இன்று பாண வித்தையில் நான் பெற்ற விசித்திரமான பயிற்சியை உனக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன். நீ மேடு பள்ளங்களில் மருட்சியடையாமல் கவனமாகத் தேரைச் செலுத்து, நான் இந்திரன் ஆணைப்படி பௌலோம காலகஞ்சர் என்னும் அரக்கர்களை வதம் செய்துள்ளேன். வில்லைப் பிடிக்கும்போது முஷ்டியை உறுதியாக வைப்பதை இந்திரனிடமிருந்தும் அம்பு எய்யும்போது கைகளின் விரைவை பிரம்மாவிடம் இருந்தும், சங்கடமான நேரத்தில் உச்சகட்டப்போரை செய்யும் கலையை பிரஜாபதியிடம் இருந்து அறிந்து கொண்டேன். சிவபெருமானிடமிருந்து ரௌத்ராஸ்திரத்தையும், வருணனிடமிருந்து வாருணாஸ்திரத்தையும், அக்னியிடமிருந்து ஆக்னேயாஸ்திரத்தையும், வாயுவிடமிருந்து வாயுவ்யாஸ்திர சிக்ஷையும் பெற்றுள்ளேன். இந்திரனிடமிருந்து வஜ்ராயுதத்தையும் பெற்றுள்ளேன். இந்த கௌரவ வனத்தை நான் தனியாகவே அழித்துவிடப் போகிறேன். ஆகவே விராடகுமாரா! நீ பயத்தை விலக்கிக் கொள்” என்று உத்தரனின் பயத்தைப் போக்கினார். அர்ஜுனனின் சொற்களால் அச்சம் நீங்கிய உத்தரன் பீஷ்மர் தலைமையேற்றிருந்த சேனைக்குள் தேரைச் செலுத்தினான்.

அர்ஜுனன் அனைவரையும் வெல்லுதல்; உத்தரனுக்கு இட்ட கட்டளை

துரோணர், பீஷ்மர், துரியோதனன், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணன் ஆகிய அனைவரையும் வென்று வெற்றி முழக்கம் செய்த அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் நினைவற்ற நிலையில் இருந்து கௌரவர்களின் வஸ்திரங்களை நீக்கி எடுத்து வரக் கட்டளையிட்டார். உத்தரனும் விரைந்து துரோணர், கிருபர் ஆகியோரின் வெண்மையான வஸ்திரங்களையும், கர்ணனின் மஞ்சள் வஸ்திரத்தையும் அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன் இருவருடைய நீல நிற வஸ்திரங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு விரைந்து தேரில் ஏறினான். அர்ஜுனன் கூறியவாறு போர்க்களத்தில் இருந்து வெளியேறி, தேரைத் தொலைவில் செலுத்தி நிறுத்தினான். பீஷ்மர் அர்ஜுனனை அடித்தபோதும் அர்ஜுனன் பீஷ்மரை விட்டு வெளியேறினார். இந்நிலையில் பீஷ்மர் கௌரவர் அனைவரையும் அஸ்திநாபுரம் செல்லக் கூறினார். அர்ஜுனனும் உத்தரனிடம் உன் பசுக்கள் மீட்கப்பட்டுவிட்டன. பகைவர் ஓடிவிட்டனர். நீ ஆனந்தமாக நகரத்திற்குள் செல் என்று சொன்னார். உத்தரனும் மகிழ்ச்சியுடன் தேரைத் தலைநகரை நோக்கித் திருப்பினான்.

உத்தரன் தலைநகர் திரும்புதல்; அர்ஜுனனின் ஆலோசனையை ஏற்றல்

நகரை நோக்கித் தேரைச் செலுத்திய உத்தரனிடம், “பாண்டவர் அனைவரும் உன் தந்தையிடம் வாசம் புரிகிறோம் என்னும் விஷயம் இதுவரை உனக்கு மட்டுமே தெரிந்துள்ளது. இப்போது அதனை வெளியிட்டு விடாதே, மன்னரிடம் நீயே கௌரவசேனையை வென்று பசுக்களை மீட்டதாகக் கூறு” என அர்ஜுனன் தெரிவித்தார். பின் மறுபடி ஷமீ மரத்தருகில் சென்று அர்ஜுனனின் ஆயுதங்களை பழையபடி அவர்கள் அங்கேயே மறைத்து வைத்தனர். தேரின் வானரக்கொடி வானில் மறைந்துவிட்டது. உத்தரனின் சிங்கக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. அர்ஜுனன் தன் போர்க்கவசம் முதலியவற்றைக் களைந்து தலை முடியைப் பின்னலிட்டு மீண்டும் பிருகன்னளைக்குரிய ஆடைகளை அணிந்தார். உத்தரன் தேரில் அமர அர்ஜுனன் சாரதியானார். அர்ஜுனன் கூறியபடி குதிரைகளின் களைப்பைப் போக்கிய பிறகு நகரவாயிலில் இருந்து இடையர்கள் மூலம் பசுக்கள் மீட்கப்பட்டதையும், பகைவர் சேனை தோற்கடிக்கப்பட்டதையும் உத்தரன் மன்னருக்குத் தெரிவிக்கச் செய்தான்.

உத்தரனின் நகரப் பிரவேசம், வரவேற்பு, உத்தரனிடம் போர் பற்றிக் கேட்டல்

பின்னர் உத்தரன் அர்ஜுனனுடன் மகிழ்ச்சியோடு நகரத்தில் பிரவேசித்தான். அவர்கள் மீது மணம் மிக்க பலவகை மலர்கள் பொழியப்பட்டன. மத்ஸ்ய நாட்டு மக்களும் அழகிய பெண்களும், இளவரசி உத்தராவும் மங்கலப் பொருட்களை ஏந்தி, மங்களவாத்தியம் முழங்க உத்தரனை வரவேற்றனர். பிறகு உத்தரன் மன்னரைக் காண அனுமதி வேண்டித் தூதனை அனுப்பினான். மன்னர் அனுமதியளித்து பிரகன்னளாவுடன் உத்தரனையும் காண விருப்பம் தெரிவித்தார். இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் பிரகன்னளாவைப் புகழ்ந்து பேசியதால் கோபம் கொண்ட விராடர் பகடைக்காய்களை வீசி யுதிஷ்டிரரின் மூக்கில் காயம் ஏற்படுத்தினார். திரௌபதி நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் ரத்தம் விழுமாறு செய்தாள். யுதிஷ்டிரருக்கு உதவினாள். அதனால் யுதிஷ்டிரர் ரகசியமாக பிரகன்னளாவை விட்டு உத்தரனை மட்டுமே மன்னரிடம் அழைத்து வருமாறு தூதனிடம் கூறினார். உத்தரன் மட்டும் சபையில் பிரவேசித்தான்.

உத்தரன் தந்தையின் கால்களில் வணங்கினான். கங்கராகிய யுதிஷ்டிரர் தரையில் தனியாக அமர்ந்திருப்பதையும், சைரந்திரி அவருக்கு சேவை செய்வதையும், யுதிஷ்டிரர் மூக்கில் ரத்தம் வடிவதையும் கண்டு பதற்றமடைந்தான். யுதிஷ்டிரரையும் வணங்கி அவருக்கு யார் காயம்

ஏற்படுத்தியது என்று கேட்டான். விராடர் பிருகன்னளாவின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து உத்தரனுக்குச் சமமாக அவர் பாராட்டிப் பேசியதால் தானே காயம் செய்ததாகக் கூறினார். விராடன் இவ்வாறு கூறியதும் உத்தரன், “மன்னா தாங்கள் உசிதமற்ற காரியத்தைச் செய்துவிட்டீர்கள். விரைவாக இவரிடம் மன்னிப்பு வேண்டுங்கள். இல்லையெனில் இவரது கோபம் தங்களை வேரோடு அழித்துவிடும்” என்று கூறினான்.

விராடரும் யுதிஷ்டிரரிடம் மன்னிப்பு கேட்டார். பின்னர் விராடர் தன் மகனிடம் பேச்சைத் தொடங்கினார். இச்சமயம் அவைக்குள் பிரவேசித்த பிரகன்னளா யுதிஷ்டிரரையும் மன்னரையும் வணங்கினாள். ஸ்வயசாசியான அர்ஜுனன் முன்னிலையிலேயே, விராடர் தனது மகனின் வீரச் செயல்களைப் பாராட்டிப் பேசலானார். பெரும் வில்லாளி கர்ணன், குரு துரோணாசாரியார், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, பிதாமகர், பீஷ்மர், மலையையும் பிளக்கும் ஆற்றல் கொண்ட துரியோதனன் அனைவரையும் வென்று பசுக்களை மீட்டு வந்ததற்காக மகனைப் பெரிதும் புகழ்ந்தார். போர்ச்செய்திகளைக் கேட்டார். எவ்வாறு இவர்களை நீ வென்றாய் என்பதைக் கூறு என்றார்.

உத்தரன் மன்னருக்கு உரைத்த சொற்கள்

தந்தை விராடரின் சொற்களைக் கேட்ட உத்தரன் கூறலானான். “தந்தையே! நான் பசுக்களை வெல்லவில்லை. பகைவரையும் வெல்லவில்லை இந்தக் காரியங்கள் அனைத்தையும் ஒரு தேவ குமாரன் செய்தான். நான் பயந்து ஓடி வந்து கொண்டிருந்தேன். ஆனால் வஜ்ரம் போன்ற வலிமை மிக்க அத்தேவ குமாரன் என்னைத் தடுத்துத் திருப்பினான். தானே தேரின் பகுதியில் ரதியாகி அமர்ந்தான். அவன்தான் அந்தப் பசுக்களை வென்றான். கௌரவர்களைத் தோற்றோடச் செய்தான். இவை அனைத்தும் அவ்வீரனின் காரியமே. நான் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. அவனே பீஷ்மர் முதலான அந்த ஆறு மஹாரதிகளையும் அடித்து விரட்டினான். அத்தேவ புத்திரன் துரியோதனனிடம் “கௌரவ குமாரா! இப்போது ஹஸ்தினாபுரத்தில் உன் உயிர் பிழைக்கும் வழி எதுவும் எனக்குத் தென்படவில்லை. எனவே பல்வேறு நாடுகளில் சுற்றி உன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள். ஓடுவதால் நீ தப்ப முடியாது” என்று கூறினான். துரியோதனனையும் அவன் சேனையையும் சின்னாபின்னப்படுத்தி பூமியில் வீழ்த்திவிட்டான் அவன் தனியாகவே ஆறு மஹாரதிகளைத் தோற்கச் செய்தான்” என்று கூறினான். விராடர், மகனிடம் “அந்த தேவபுத்திரன் எங்கிருக்கிறார். உன்னையும், பசுக்களையும் காப்பாற்றிய அவ்வீரனைப் பார்க்கவும் மரியாதை செய்யவும் விரும்புகிறேன்,” என்றார். உத்தரன், “தந்தையே! பலசாலியான அத்தேவ புத்திரன் அங்கேயே மறைந்துவிட்டான். ஆனால் அவன் நாளை அல்லது மறுநாள் அவசியம்

வருவான்” என்று தெரிவித்தான். உத்தரன் குறிப்பாகக் கூறியும் விராடர் அர்ஜுனனைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பிறகு அர்ஜுனன் உத்தரனிடம் யுதிஷ்டிரரை வெளிப்படுத்தும் விஷயமாக ஆலோசனை செய்தார். விராட குமாரன் பாண்டவர்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளில் அவர்களுக்கு உதவினான்.

உத்தரன் விராடரிடம் பாண்டவர்களை அறிமுகப்படுத்துதல்; உத்தராவின் திருமணத்திற்குச் சம்மதம் அளித்தல்

உத்தரன் கௌரவர்களை வென்ற மூன்றாம் நாள் பாண்டவர்கள் அரசர்களுக்குரிய ஆடை அணிகலன்களுடன் விராடர் சபையில் பிரவேசித்து மன்னர்கள் அமரும் அரியணைகளில் அமர்ந்தனர். விராடரிடம் அர்ஜுனன் தாங்கள் பாண்டவர்கள் என்று அனைவரையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். உத்தரன் தானும் ஒருமுறை பாண்டவர்களை அவர்களின் பெயர்களுடன் தந்தைக்கு அறிமுகம் செய்தான். தனக்குப் போரில் வெற்றியைத் தேடித் தந்த தேவகுமாரன் அர்ஜுனனே என்றும் அவரே பசுக்களை மீட்டார்; அவரே கௌரவர்களை வெற்றி கொண்டார் என்றும் தந்தைக்குத் தெரியப்படுத்தினான். விராடர் தான் யுதிஷ்டிரருக்குச் செய்த குற்றத்தை எண்ணி வருந்தினார். பாண்டவர்களுக்கு உரிய மரியாதையைச் செய்ய விரும்பினார். தன் மகள் உத்தராவை அர்ஜுனனுக்கு திருமணம் செய்து வைக்க விரும்பி மகனது ஆலோசனையை வேண்டினார். உத்தரனும் தந்தையின் விருப்பத்திற்கு உடன்பட்டு, பாண்டவர்களை உரிய முறையில் பூஜிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தான். பின்னர் விராடர் அர்ஜுனனிடம் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் புதல்வன் அபிமன்யு-உத்தரா திருமணம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், உறவினர் முன்னிலையில் நடந்தேறியது.

மகாபாரதப் போரில் உத்தரன் கொல்லப்படுதல்

அதன்பின் பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தைப் பெறுவதற்கான ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். போரையும் பெரும் மனித குல அழிவையும் தவிர்த்து அமைதியை நிலைநாட்டப் பாண்டவர் பக்கம் இருந்து பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானே கௌரவர்களிடம் சமாதானத் தூதுவனாகச் சென்றார். பீஷ்மரும், துரோணரும், விதுரரும், காந்தாரியும், பரகராமரும், வியாசரும் அறிவுரை கூறியும் துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. போர் தீர்மானிக்கப்பட்டது. குருகேஷத்திரத்தில் தொடங்கிய பாரதப் போரில் விராட தேசத்தில் பிருகன்னளையாக கௌரவ மகாரதிகளை அர்ஜுனன் வென்றபோது அவருக்குச் சாரதியாக இருந்த இளைஞனான விராட குமாரன் உத்தரகுமாரன் முதல் நாளிலேயே மத்ரராஜன் சல்லியனால் கொல்லப்படுகிறான். மகாபாரதப் போரில் முதல் உயிர்த்தியாகம் செய்தவன் உத்தரனேயாவான்.

3. இராவான்

அர்ஜுனன் தீர்த்தயாத்திரை மேற்கொண்டபோது நாகலோகத்தில் நாகராஜனின் மகள் உலூபியை மணம் புரிந்தார். உலூபி, அர்ஜுனன் இவர்களின் மகனே இராவான் ஆவான். பெரும் பலசாலியான இராவான் மகாபாரதப் போரில் பாண்டவர் பக்கமிருந்து போரிடுகிறான். முதல் நாள் போரில் இராவான் ச்ருதாயுவின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டான். ஏழாம் நாள் போரில் இராவான் அவந்தி தேச விந்த அனுவிந்தரோடு போர் புரிந்தான். இராவான் விந்த-அனுவிந்தர்களுக்கிடையேயான போர் மெய்சிலிர்க்க வைப்பதாய் இருந்தது. இரு தரப்பினரும் தம் பகைவரின் அழிவிற்காக முயற்சி செய்தனர். போரிடும்போது இவர்களிடையே எந்த வேறுபாடும் தெரியவில்லை. இராவான் தன் நான்கு அம்புகளால் அனுவிந்தனின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டான்; வில்லையும் அம்பையும் வெட்டினான். அனுவிந்தன், விந்தனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். அவ்விருவரும் ஒரே தேரில் இருந்து இராவான் மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர். இராவான் அச்சகோதரர்களைத் தாக்கிச் சாரதியையும் கொன்றுவிட்டான். சாரதியற்ற தேரின் குதிரைகள் பயத்துடன் எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடலாயின. இராவான் அன்றைய போரில் வந்த-அனுவிந்தரை வென்றான்.

எட்டாம் நாள் போர்;

எட்டாம் நாள் போர் உக்கிரமாக நடைபெற்றது. காலைப் பொழுதில் பீமசேனன் துரியோதனனின் எட்டு சகோதரர்களைக் கொன்று வீழ்த்தினார் அதனால் கௌரவர்கள் வேகமாகப் பாண்டவர்களைத் தாக்கினர். சுபலபுத்திரன் சகுனி, க்ருதவர்மா, மற்றும் காம்போஜ மன்னரின் தரி, ஆயி, மகி, சிந்து, வானயு, ஆரட்ட மற்றும் மலைப்பிரதேச குதிரைப்படைகள் அர்ஜுனன் மகன் இராவானைச் சூழ்ந்து கொண்டன. தித்திரப் பிரதேசத்தின் குதிரைப்படையுடன் இராவான் சகுனியுடன் போரிட்டான்.

நாகராஜன் கௌரவ்யன் மகள் உலூபிக்கும், அர்ஜுனனுக்கும் பிறந்த இராவான் தாயிடமே இருந்து வளர்ந்தான். இராவானின் தாய் உலூபியின் தந்தை கௌரவ்யன் அர்ஜுனன் மீது கோபம் கொண்டு இராவானை ஆதரிக்கவில்லை. வளர்ந்து பெரியவனான இராவான் அர்ஜுனன் இந்திரலோகம் சென்றதை அறிந்தான். இந்திரலோகம் சென்றான். தந்தையை வணங்கித் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான். இராவானை அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்ட அர்ஜுனன் தான் இந்திரலோகம் வந்த விவரங்களை அவனிடம் தெரிவித்தார். போர் சமயத்தில் தங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று இராவானிடம் கூறினார். அதனை ஏற்றுக் கொண்ட இராவான் குருக்ஷேத்திரப் போரில் பாண்டவர்களுக்குத் துணையாகப் போரிட வந்தான். இராவானிடம் அழகிய உருவமும் வண்ணமும், வேகமும் உடைய கணக்கற்ற குதிரைகள் இருந்தன.

சகுனியின் சகோதரர்களுடன் இராவான் போர்

சகுனியின் குதிரைப் படையுடன் இராவானின் குதிரைப் படை மோதியது. இரு தரப்பிலும் குதிரை வீரர்களின் சேனை அழிந்தது. இச்சமயம் சகுனியின் சகோதரர்கள் ஆறு பேர் கஜன், கவாக்ஷன், வருஷபன், சர்மவான், ஆர்ஜவன், சுகன் என்போர் தம் சேனையுடன் வந்தனர். சகுனி அவர்களைத் தடுத்தும் அவர்கள் நிற்கவில்லை. காந்தார தேசத்து வீரர்களான அவர்கள் பாண்டவர்களின் சேனைக்குள் புகுந்தனர். இராவான் தன்னுடைய வீரர்களிடம் அவர்களைக் கொல்லுமாறு ஆணையிட்டான். இராவானின் வீரர்கள் அந்த ஆறு பேருடன் வந்த சேனையைத் தாக்கி வீழ்த்தினர். தங்கள் சேனை அழிந்ததைச் சுபல புத்திரர்கள் கண்டனர். அதனைப் பொறுக்க மாட்டாமல் இராவானை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

இராவான் சகுனியின் சகோதரர்களைக் கொல்லுதல்

சகுனியின் சகோதரர்கள் ஆறு பேரும் இராவானைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். தைரியம் மிக்கவனான இராவான் உடல் எங்கும் குருதி பெருக அங்குசத்தால் தாக்கப்பட்ட யானையைப் போலானான். அவனைத் தாக்குபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தது. மிகுந்த கோபம் கொண்டு தன் சரீரத்தில் தைத்திருந்த பிராசங்களை எடுத்து, அவற்றைக் கொண்டு அந்த ஆறு பேரையும் தாக்கினான். பின்னர் கத்தியைக் கொண்டு போர் செய்தான். இராவான் தரையில் நின்றவாறு போர் செய்தான். குதிரையின் மீது அமர்ந்து இருந்த சுபல புத்திரர்கள் இராவானைக் கைது செய்ய முயன்றனர். இராவான் வாள் கொண்டு அவர்களைத் தாக்கி அவர்களுடைய அங்கங்களை வெட்டிவிட்டான். அவர்களில் வருஷபன் மட்டும் உயிர் பிழைத்தான். சகுனியின் சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட துரியோதனன் ஓடிவிட்டான்.

இராவான் அலம்புஷன் போர்; அலம்புஷன் இராவானைக் கொன்று விடுதல்

துரியோதனன் அரக்கனான அலம்புஷனிடம் சென்றான். பகாசுரனை பீமசேனன் வதைத்ததால் அலம்புஷன் பாண்டவர் மீது பகை கொண்டிருந்தான். துரியோதனன் அலம்புஷனிடம், “வீரா! அர்ஜுனனுடைய பலசாலி புதல்வன் இராவான் பெரும் மாயாவி. என் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்கிறான். நீ விரும்பியவாறு செல்லும் சக்தி உடையவன். மாயா மயமான அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கக் கூடியவன். பீமன் உன்னிடம் பகை கொண்டுள்ளவன் என்பதை எண்ணி நீ இராவானைக் கொன்று விடு” என்று கூறினான். அதனை ஏற்றுக் கொண்ட அலம்புஷன் தன் சேனையுடன் இராவானிடம் சென்றான். சவாரிகளில் அமர்ந்திருந்த வீரர்கள் சூழ இராவானைத் தாக்கினான். இராவானும் சினத்துடன் அவனை எதிர்கொண்டான். அரக்கன் அலம்புஷன் தன் மாயையால் இரண்டாயிரம் குதிரைகளைத் தோற்றுவித்து

அவற்றின் மீது பயங்கர ஆயுதங்களுடன் ராக்கூஸர்களையும் உருவாக்கினான். அந்த அரக்கர்கள் இராவானின் வீரர்களோடு போர் புரியலானார்கள். இருதரப்பு வீரரும் பரஸ்பரம் தாக்கிக் கொண்டு உயிர் இழந்தனர். இராவானும் அலம்புஷனும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்துப் போரிட்டனர். இராவான் அலம்புஷனுடைய வில்லையும் அம்பறாத் தூணீரையும் வெட்டிவிட்டான். அலம்புஷன் மாயையால் வானத்தில் பறந்து விட்டான். இராவானும் வானத்தில் எழும்பி அலம்புஷனைத் தன் மாயையால் மோகிக்கச் செய்து அவனுடைய அங்கங்களைச் சின்னா பின்னமாக்கினான்.

விரும்பியவாறு உருவம் தரிக்கும் சக்தி பெற்ற அலம்புஷன் பாணங்களால் வெட்டுண்டபோதும் மறுபடி சரியாகிவிட்டான். அரக்கர்கள் மாயையால் அவர்கள் விருப்பப்படி உருவமும் வயதும் தரித்துக் கொள்ளக் கூடியவர்கள். இராவானும் சினத்துடன் அலம்புஷனைப் பலமுறை கோடாலியால் வெட்டலானான். அலம்புஷனின் உடலில் இருந்து அதிக இரத்தம் பெருகியது. அலம்புஷன் மிகப்பெரிய உருவம் தரித்து இராவானைக் கைது செய்ய முயற்சித்தான். அலம்புஷனின் மாயையைக் கண்ட இராவானும் மாயையைப் பிரயோகிக்கலானான். இராவான் கோபத்தோடு போரிட, நாக சமுதாயம் அவன் உதவிக்கு வந்தது. போர்க்களத்தில் ஏராளமான நாகங்களால் சூழப்பட்ட இராவான் சேஷ நாகத்தைப் போன்ற பெரிய உருவைத் தரித்துக் கொண்டான். அலம்புஷன் சற்றே யோசித்துக் கருடனின் உருவை எடுத்துக் கொண்டு நாகங்கள் அனைத்தையும் கொன்று இராவானையும் வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினான். இராவானின் சந்திரனைப் போன்ற ஒளிமிக்க, குண்டல மகுடங்கள் அலங்கரித்த தலையினையும் அலம்புஷன் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான். இவ்வாறு எட்டாம் நாள் போரில் இராவான் அலம்புஷனால் கொல்லப்பட்டு விடுகிறான்.

4. த்ருஷ்டத்யும்னன்

யாகத்தீயில் த்ருஷ்டத்யும்னன் பிறத்தல்;

துரோணர் வறுமையுடன் தன் பால்ய வயது நண்பனான துருபதனை அவன் பாஞ்சால நாட்டு மன்னன் ஆன பிறகு உதவி கேட்டு வருகிறார். துருபத மன்னனால் அவமதிக்கப்படுகிறார். தான் துருபதனை வெல்வதாகச் சபதம் ஏற்கிறார். அதன்படி தன் சீடனான அர்ஜுனனின் துணையோடு துருபதனைக் கைது செய்கிறார். பாஞ்சால நாட்டின் பாதியைத் தன் வசம் வைத்துக் கொண்டு பாதியைத் துருபதனிடமே திருப்பி அளிக்கிறார். துரோணரின் இச்செயலால் மிகுந்த அவமதிப்புக்கு ஆளான துருபத மன்னன் துரோணரை தன்னுடைய பலத்தால் மட்டும் வெற்றி கொள்ள முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொள்கிறான். துரோணரை வெல்லக் கூடிய ஒரு மகனையும், பெரும் வீரனான அர்ஜுனனை மணக்க ஒரு மகளையும் பெற வேண்டிய வழியை யோசிக்கிறார். பிரம்ம ரிஷிகளும் கடுமையான தவ விரதிகளும் ஆன யாஜர், உபாயாஜர் என்ற அந்தணர்களைச் சரணடைந்து, பணிவுடன் சேவை செய்து தன் காரியம் நிறைவேற உதவுமாறு வேண்டுகிறார். உபயாஜர் மறுத்தபோதும் யாஜர் உடன்படுகிறார். மன்னன் புதல்வரைப் பெற யாகம் செய்யப்படுகிறது. யாகத் தீயில் ஹவிஸ் ஆஹூதி இடப்பட்டதும் அதிலிருந்து தேவனைப் போன்ற தேஜஸ்வியான மகன் வெளிப்பட்டான்.

அசரீரியின் அறிவிப்பு

அவன் தீஜ்வாலையைப் போல் பிரகாசமாய் இருந்தான். தலையில் கிரீடமும், உடலில் கவசமும், கைகளில் கத்தியும் வில்லும் ஏந்தி இருந்தான். அவனைக் கண்டு பாஞ்சாலர்களுக்கு வியப்பு உண்டாயிற்று. மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் தோன்றியது. வானத்திலிருந்து அசரீரி ஒலித்தது. “இந்த அரசகுமாரன் பாஞ்சாலர்களின் பயத்தைப் போக்கிப் புகழைப் பரப்புவான். துருபத மன்னரின் சோகத்தைப் போக்குவான். துரோணரைக் கொல்வதற்காகவே பிறந்தவன்” என்று கூறியது. “துருபத ராஜகுமாரன் த்ருஷ்டன் கோபமும் கவச குண்டலத்துடனும் கூடித்திரிய தேஜஸும் கொண்டு தோன்றியதால் “த்ருஷ்டத்யும்னன்” என்று அழைக்கப்படுவான் என அந்தணர்கள் ராஜகுமாரனுக்குப் பெயர் சூட்டினர்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் தன்னை அழிக்கவே பிறந்தவன் என்பதை அறிந்தாலும், எதிர்கால சட்டத்தை, விதியின் வலிமையை மாற்ற இயலாது என்பதை அறிவாளியான துரோணர் உணருகின்றார். எனவே த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன்னிடம் அழைத்துச் சென்று அவனுக்கு அஸ்திரவித்தை அளித்துப் பெரும் உபகாரம் செய்தார். துருபத மன்னன் த்ருஷ்டத்யும்னன் சகோதரியும் தன் மகளுமான திரௌபதிக்குச் சுயம்வரம் ஏற்பாடு செய்கிறார். ராஜகுமாரன் த்ருஷ்டத்யும்னன் தனது சகோதரிக்கு

சயம்வரத்தில் கலந்து கொண்ட மன்னர்களின் பிரதாபங்களைத் தெரிவித்து அறிமுகம் செய்விக்கிறான். மன்னர்கள் யாரும் சயம்வரத்தில் வெற்றி பெறாத நிலையில் அந்தணர் வடிவிலிருந்த அர்ஜுனன் சயம்வரத்தில் வென்று திரௌபதியை அடைகிறார்.

திரௌபதியைச் சயம்வரத்தில் வென்ற பீமார்ச்சுனர்கள் தாங்கள் தங்கியிருந்த குயவன் வீட்டிற்குச் செல்லுகின்றனர். த்ருஷ்டத்யும்னன் அவர்கள் யார் என்று அறியும் ஆவலில் மறைவாகப் பின் தொடருகின்றார். மறைந்து நின்று அவர்களைக் கவனிக்கலானார். பாண்டவர்கள் பிசுஷ ஏற்கச் சென்று திரும்புகின்றனர். அவ்வுணவைக் குந்தி திரௌபதியிடம் அளித்துத் தேவர்களுக்கு அர்ப்பணித்து, பிராமணர்களுக்கு உணவளித்துப் பின் எஞ்சியதில் பாதியைப் பீமனுக்கும் மீதியை ஆறு பங்காக்கி நான்கு சகோதரர்களுக்கும், தனக்கும், திரௌபதிக்கும் தனித்தனியே ஒரு பங்குமாகவும் பிரித்தளிக்கக் கூறுகிறாள். பின் அனைவரும் தரையில் குசப்பாயின் மீது மான்தோலை விரித்து தெற்கே தலை வைத்து உறங்குகின்றனர். குந்தி தலைமாட்டிலும், திரௌபதி கால்களின் பக்கமும் உறங்குகின்றனர். உறங்குவதற்கு முன் பாண்டவர்கள் பலவகை அஸ்திரங்களைப் பற்றியும், போர் பற்றிய விவரங்கள், தேர், குதிரை, பல ஆயுதங்கள் பற்றி உரையாடுகின்றனர். இவற்றை எல்லாம் மறைந்து கவனித்த த்ருஷ்டத்யும்னன் அவர்கள் பாண்டவர்களே எனத் தீர்மானித்து அவற்றைத் தன் தந்தையிடம் தெரிவிக்க விரைந்து அரண்மனையடைந்து அனைத்துச் செய்திகளையும் மன்னரிடம் கூறுகிறான்.

மன்னர் துருபதன் ஆணைப்படி பாண்டவர்கள், குந்தி, திரௌபதி அனைவரையும் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். அங்கே வியாசர் வருகை தந்து பல செய்திகளைத் துருபதனுக்குத் தெரிவிக்கிறார். அதன்பின் பாண்டவர்கள் ஐவருக்கும் திரௌபதியுடன் வரிசையாக ஒவ்வொரு நாள் ஒவ்வொருவருக்குத் திருமணம் நடைபெறுகிறது.

பாண்டவர் வனவாசத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னன் திரௌபதிக்குக் கூறுதல்

பாண்டவர் இந்திரப் பிரஸ்தம் சென்று, ராஜகூயயாகம் செய்து, ஹஸ்தினாபுரத்தில் சூதாட்டத்தில் ஈடுபட்டு, தோற்று வனவாசம் செய்தனர். காமயக வனத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் வந்து த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் மைத்துனர்களான பாண்டவர்களையும், திரௌபதியையும் சந்திக்கிறான். திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் அபயம் வேண்டி அழுகிறாள். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய சபதத்திற்குப் பின் த்ருஷ்டத்யும்னன் திரௌபதியிடம் கூறுகிறான். “சகோதரி, நான் துரோணரைக் கொல்லுவேன். சிகண்டி பீஷ்மரை வதம் செய்வார். பீமசேனன் துரியோதனனைக் கொன்று வீழ்த்துவார். அர்ஜுனன் கர்ணனை யமனுலகு அனுப்புவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பலராமருடைய துணையுடன் நாம் போரில் பகைவரை வென்றுவிடுவோம். வருந்தாதே” எனக் கூறி ஆறுதல் அளிக்கிறான்.

அதன்பின் 12 ஆண்டுகள் வனவாசமும் ஒரு ஆண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் முடித்த பாண்டவர்களுக்குத் துரியோதனன் ராஜ்யத்தை மறுபடி அளிக்க மறுத்தான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சமாதான முயற்சியும் வெற்றியடையவில்லை. இரு பக்கமும் சேனைகள் திரண்டு போருக்காகக் குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தன. த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவர்களின் தலைமைச் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவர்களின் தலைமைச் சேனாதிபதியாக நியமனம்

பாண்டவரின் 7 அக்ஷௌஹிணி சேனைகளும் குருக்ஷேத்திரத்தில் முகாம் இட்டன. அச்சமயம் துரியோதனன் தூதுவனாக, உலாகன் பாண்டவரிடம் வந்தான். பாண்டவர் அனைவரிடமும் அவரவர்க்கான செய்தியைத் தெரிவித்தான். த்ருஷ்டத்யும்னனிடம், “ராஜகுமாரா! உனக்குத் தகுந்த சமயம் வந்துள்ளது. துரோணாசாரியார் உன் எதிரிலேயே கிடைத்து விடுவார். போர்க்களத்தில் துரோணாசாரியாருக்கு எதிரில் சென்றே நீ உனது நன்மையை அறிய முடியும். போரில் குருவின் வதம் என்னும் மிகக் கொடிய பாவத்தைச் செய்து விடு” என்ற துரியோதனனின் சொற்களைத் தெரிவித்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன், உலாகனிடம், நான் துரோணாசாரியாரை அவரது படையுடன் கொன்று விடுவேன். என் முன்னோர்களின் சரித்திரத்தை நான் போரில் பின்பற்ற வேண்டும். ஆகவே நான் மற்றவர் யாரும் செய்யாத பராக்கிரமத்தைச் செய்து காட்டப் போகிறேன் என்பதைத் துரியோதனனிடம் கூறுமாறு கூறினார்.

பாண்டவர்களின் சேனைக்குத் த்ருஷ்டத்யும்னன் தலைமைச் சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். பாண்டவர்களின் பெரும் படையில் காலாட்படை, யானை, தேர், குதிரைப் படைகள் ஆகிய சதுரங்கிணி சேனைகளும் இருந்தன. அச்சேனைக்குத் தலைமையேற்று த்ருஷ்டத்யும்னன் அதன் முன் சென்று கொண்டிருந்தார். அவர் வீரர்களின் பலம், உற்சாகம் ஆகியவற்றை ஆலோசித்து ரதிகள் யார் யார் எந்த எந்த எதிரியோடு போர் புரிய வேண்டும் என்பதை நியமித்தார். அர்ஜுனன் சூதபுத்திரன் கர்ணனோடும், பீமசேனன் துரியோதனனோடும் போரிட நியமித்தார். த்ருஷ்டகேதுவை சல்யனோடும், உத்தமௌஜாவை கிருபாசாரியாரோடும் நகுலனை அஸ்வத்தாமாவுடனும், சைப்யனை க்ருதவர்மாவுடனும், சாத்யகியை ஜயத்ருதனுடனும், சிகண்டியைப் பீஷ்மருடனும் போர் புரிய ஆணையிட்டார்.

சுகதேவன் சகுனியுடனும், சேகிதான் சலனுடனும், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் திரிகர்த்தர்களுடனும், கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனன், மற்ற மன்னர்களுடன் அபிமன்யுவும், போரிடக் கட்டளையிட்டார். அனைத்து வீரர்களையும் தனித்தனியாகவும், ஒன்றாகவும் பிரித்து சேனாதிபதிகளுக்கு அளித்த மகா வில்லாளியான த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணாசாரியாரைத் தன் பங்கில் வைத்துக் கொண்டார். அவர் பாண்டவர்களின் வெற்றிக்காகத் தயாராகி ரணகளத்தில் நின்றார்.

முதல் நாள் போரில் பாண்டவர் பின்னடைவு:

முதல் நாள் போர் தொடங்கியது; போரில் கங்கை மைந்தன் பீஷ்மர் பெரும் பராக்கிரமம் காட்டினார். பாண்டவ சேனையின் வீரர்களைப் பெயர் சொல்லித் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு குவித்தார். பீஷ்மரின் வீரத்திற்கு முன் பாண்டவ சேனை கலங்கியது. முதன் முதலில் விராட ராஜகுமாரன் உத்தரன் மத்ரராஜன் சல்லியனால் கொல்லப்பட்டான். அபிமன்யு பீஷ்மரோடு பெரும் போர் புரிந்தான். உத்தரனின் சகோதரன் ச்வேதன் மிகுந்த கோபத்துடன் கௌரவ சேனையைக் கலக்கினான். பீஷ்மரோடு கடும்போர் புரிந்தான். இறுதியில் பீஷ்மரால் கொல்லப்பட்டான். மாலை வந்தது. பாண்டவசேனை மிகுந்த அழிவுக்குள்ளான பின் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. பாண்டவ சேனையில் ஏற்பட்ட அழிவினால் மனம் கலங்கிய யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் பீஷ்மரை வெல்லும் வழியைக் கேட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், த்ருஷ்டத்யும்னன் சேனாதிபதியாகவும், தான் மற்றும் குந்தி புதல்வர்களும், பிற மன்னர்களும் துணையிருக்கும்போது யுதிஷ்டிரர் கலங்க வேண்டியதில்லை என ஆறுதல் அளித்தார். சிகண்டி நிச்சயம் பீஷ்மரைக் கொண்டு விடுவான் எனக் கூறினார்.

இரண்டாம் நாள் போரில் க்ரௌஞ்ச வியூகம் அமைத்தல்

அதன்பின் யுதிஷ்டிரர் தன் சேனாதிபதி த்ருஷ்டத்யும்னனை அழைத்தார். இரண்டாம் நாள் போரில் க்ரௌஞ்சப் பறவை வடிவத்தில் வியூகம் அமைக்குமாறு கட்டளையிட்டார். முன்பு தேவர்களின் சேனாதிபதி கார்த்திகேயனாக இருந்து த்ருஷ்டத்யும்னனாகப் பிறப்பெடுத்த துருபத குமாரனும் மிகுந்த அன்புடன் யுதிஷ்டிரரின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டார். சிவபிரானின் கட்டளைப்படி துரோணர் தன்னால் மரணமடைய வேண்டும் என்பதை நினைவூட்டினார். யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு க்ரௌஞ்சப் பறவை வடிவில் வியூகம் அமைத்தார். இரண்டாம் நாள் போரில் துரோணாசாரியாருக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனின் குதிரைகளை வெட்டி வீழ்த்தி, சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். மலைபோல அசையாமல் நின்ற த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணர் மீது சக்தியைப் பிரயோகித்தார். துரோணர் அதனைத் துண்டுகளாக்கினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணர் மீது கதையை வீச, துரோணர் அதனையும் உடைத்தார். த்ருஷ்டத்யும்னனின் கவசத்தைப் பிளந்தார். தேர், சாரதி, குதிரைகளை இழந்த துருபத குமாரன் கேடயத்தையும் கத்தியையும் எடுத்துக் கொண்டு துரோணரை நோக்கி முன்னேறினார். ஆனால் துரோணர் அவரைத்தடுத்து, த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கினார். இச்சமயம் பீமன் அவரது உதவிக்கு வந்தார்.

நான்காம் நாள் போரில் த்ருஷ்டத்யும்னன் வீரம்

மூன்றாம் நாள் போரில் தன் சேனையை அர்த்த சந்திர வடிவத்தில் அமைத்த த்ருஷ்டத்யும்னன் பாண்டவரின் வெற்றிக்காக உதவி புரிந்தார். நான்காம் நாள் போரில் அர்ஜுனனும், அபிமன்யுவும் கௌரவர்களால் சூழப்பட்டனர். அதனைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் பெரும் சேனையுடன் அவர்களின் உதவிக்கு விரைந்தார். கிருபாசாரியாரை கழுத்தில் தாக்கினார். மத்ர தேசத்து வீரர்களைக் கொன்றார். க்ருதவர்மாவின் பாதுகாவலனைக் கொன்றார். பெளரவனின் புதல்வன் தமன் என்பவனையும் வதைத்தார். அப்போது சலனின் புதல்வன் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் அவரது சாரதியையும் தாக்கிக் காயப்படுத்தினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் கோபத்துடன் அவனது வில்லை வெட்டி அவனையும் காயப்படுத்தினார். அவனுடைய தேர்க்குதிரைகளையும், ரக்ஷகர்களையும் கொன்றார். சலனின் புதல்வன் உடனே இரும்பாலான பெரிய கத்தியுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் அம்புகளையும் தாண்டி பாண்டவ சேனாதிபதியின் அருகில் வந்தான். அந்நிலையில் த்ருஷ்டத்யும்னன் மிகுந்த சினத்துடன் கதையால் அவன் தலையில் அடித்துப் பிளந்தார். தன் புதல்வன் கொல்லப்பட்டதால் சலன் த்ருஷ்டத்யும்னனை வேகமாகத் தாக்கினான். சல்யனும் த்ருஷ்டத்யும்னன் மார்பில் அடித்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன் ஒன்பது பாணங்களால் மத்ரராஜன் சல்யனைக் காயப்படுத்தினார். சல்யன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் வில்லை வெட்டி விட்டார். இச்சமயம் அபிமன்யு த்ருஷ்டத்யும்னன் உதவிக்கு வந்து சல்யனைக் காயப்படுத்தினான். கௌரவர்கள் அபிமன்யுவைச் சிறைப்பிடிக்கும் நோக்கத்துடன் விரைந்து வந்து சல்யனைச் சூழ்ந்து நின்றனர். துரியோதனன், விகர்ணன், துச்சாதனன், விவிம்சதி, துர்மர்ஷன், துச்சகன், சித்ரசேனன், துர்முகன், சத்யமித்ரன், புருமித்ரன் ஆகிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பத்து பேர் அங்கு திரண்டிருந்தனர். இவர்களைப் பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னன், நகுல-சகதேவர்கள், திரௌபதி குமாரர்கள் அபிமன்யு ஆகியோர் தடுத்தனர்.

இவர்கள் அனைவரும் பரஸ்பரம் தங்களுடன் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். துரியோதனன் தன்னுடைய நான்கு அம்புகளால் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் சுறுசுறுப்புடன் கௌரவர்கள் மீது இருபது இருபது பாணங்களைப் பொழிந்தார். இச்சமயம் துரியோதனன் மகத தேசத்தின் பெரிய யானைப் படையைப் பாண்டவர் மீது ஏவினான். பீமன் கையில் கதையுடன் யானைப் படைக்குள் பிரவேசித்தார். துருபத குமாரன் அவருக்குப் பின் பாதுகாப்பாகச் சென்றார். யானைகளையும், வீரர்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். துருபத குமாரனால் ஏராளமான யானைகள் கொல்லப்பட்டன.

ஆறாம் நாள் போரில் த்ருஷ்டத்யும்னன் பராக்கிரமம்

ஆறாவது நாள் சேனாதிபதி த்ருஷ்டத்யும்னன் யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு

பாண்டவ சேனையை மகர வியூகத்தில் வகுத்தார். முதலில் போர் பீமனுக்கும் துரோணருக்கும் இடையில் தொடங்கியது. பின் பீமன் திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் ஒன்றாகத் திரண்டு போர் செய்ததைக் கண்டார். தன் தேரில் இருந்து இறங்கினார். கதையை ஏந்திக் கௌரவ சேனையின் வியூகத்தை உடைத்தவாறு தனியாக தங்களுக்கிடையே இருந்த பீமனைக் கௌரவ சகோதரர்கள் கைது செய்துவிட எண்ணினர்; முனைப்புடன் போர் புரிந்தனர். இச்சமயம் துரோணருடன் போர் செய்து கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் சகுனியைத் தடுத்தவாறு பீமனின் தேருக்கு அருகில் சென்றார். அங்கு தேரில் பீமன் இல்லாததையும், சாரதி விசோகன் தனியாக நிற்பதையும் பார்த்தார். மனதில் பெரும் துயர் கொண்டார்; கண்ணீர் சிந்தினார். குரல் தழுதழுக்க சாரதியிடம் “விசோகா, என் உயிரினும் இனிய பீமன் எங்கே?” என்றார். பீமனின் சாரதி விசோகன், “பலசாலியான பீமன் என்னை இங்கே இரு நாழிகை வரை குதிரைகளை நிறுத்தி எனக்காகக் காத்திரு என்று சொன்னார். அவரை வதம் செய்யக் காத்திருக்கும் கௌரவர்களைக் கொன்று விடுகிறேன் என்று கூறிக் கதையை ஏந்திக் கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்துள்ளார்” என்று த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் தெரிவித்தான்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் பீமனைக் காத்தல்; கௌரவர்களுடன் போர் செய்தல்

விசோகனின் சொற்களைக் கேட்ட துருபத குமாரன் அவனிடம் கூறினார், “சாரதியே! போரில் பீமசேனைத் தனியே விட்டு விட்டு நான் உயிருடன் இருப்பதில் பயனில்லை. பீமசேனன் தனியாகப் போர்ப் பாதையில் சென்றுள்ளார். நானும் இங்கு இருக்கிறேன். இந்நிலையில் பீமசேனை விட்டு விட்டு நான் தனியே திரும்பினால் கூடித்திரிய சமுதாயம் என்னைப் பற்றி என்ன கூறும் பலசாலியான பீமன் என்னுடைய நண்பன்; சம்பந்தி; அவர் எங்களுடைய பக்தர். நானும் அவருடைய பக்தன். ஆகவே நானும் பீமசேனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று பகைவரை அழிக்கப் போகிறேன்” என்று கூறினார். பின் பீமன் உடைத்த வியூகத்தின் வழியே கௌரவ சேனைக்குள் சென்றார். பீமன் சென்ற வழியில் கதையால் கொல்லப்பட்ட யானைகள் கிடந்தன. பீமசேனன் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருப்பதையும் கௌரவ சேனை அவலக் குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருப்பதையும் த்ருஷ்டத்யும்னன் கண்டார். கௌரவப் படையினர் நாற்புறமும் பீமனைச் சூழ்ந்து அஸ்திர சஸ்திர மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தனர். பீமன் மீது எல்லாப் பக்கமும் இருந்து தாக்குதல் நடந்து கொண்டிருந்தது.

த்ருஷ்டத்யும்னன் பீமசேனன் அருகில் சென்றார். பீமனின் ஓவ்வொரு அங்கமும் படுகாயமுற்று இருந்ததைக் கண்டார். பீமன் வாகனம் இன்றி இருந்தார். கோபம் என்னும் விஷத்தை உமிழ்ந்து கொண்டிருந்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன் பீமனைத் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டார். பீமனின் உடலில் தைத்திருந்த அம்புகளை எடுத்துவிட்டார். பகைவர் நடுவிலேயே

பீமசேனனை அணைத்துக் கொண்டு ஆறுதல் கூறினார். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் சகோதரர்களிடம் கூறினான். “பீமனுடன் துருபத குமாரன் சேர்ந்துள்ளான். நாம் அனைவரும் பெரும் சேனையுடன் இவனைத் தாக்குவோம் என்றான். துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்ட அவனுடைய சகோதரர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனை வதைப்பதற்காகப் பாய்ந்தனர். ஆனால் த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் கூர்மையான அம்புகளால் அவர்கள் அனைவரையும் காயமுறச் செய்தார். ஆனால் கௌரவர்கள் முன்னேறி வந்தனர். துருபத குமாரன் அவர்கள் மீது “பிரமோஹனா”ஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். அந்த மோஹன அஸ்திரப் பிரயோகத்தால் கௌரவ சகோதரர்கள் தம் உணர்வை இழந்தனர். இறந்தவர்களைப் போலாயினர். அந்நிலையில் அவர்களைக் கண்ட கௌரவப் படைவீரர்கள் ஓடத் தொடங்கினர்.

6ஆம் நாள் துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்

த்ருஷ்டத்யும்னன் செலுத்திய ‘ப்ரமோஹன’ அஸ்திரத்தால் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் மோகித்துக் கிடப்பதைத் துரோணர் கண்டார். உடனே அங்கு போய்ச் சேர்ந்தார். அந்தப் போர்க்களத்தில் பீமசேனனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் சஞ்சரிப்பதைக் கண்டார். கௌரவர்களின் நிலையை உணர்ந்தார். உடனே ‘பிரக்ஞா’ அஸ்திரத்தை பிரயோகித்து மோஹனாஸ்திரத்தை அழித்தார். அதனால் கௌரவ சகோதரர்கள் மீண்டும் சுயநினைவு அடைந்தனர். துரோணர் பீமனையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் பீமசேனனான உதவிக்கு வந்த கேகயர்களின் தேரில் அமர வைத்தார். அஸ்திர விதையில் சிறந்த துரோணருடன் த்ருஷ்டத்யும்னன் போரிடலானார். துரோணர் துருபத குமாரனின் வில்லை வெட்டி விட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் மீது நூற்றுக் கணக்கான அம்புகளைப் பிரயோகித்தார். துரியோதனன் தனக்களித்த அன்னத்தை எண்ணித் தீவிரமாகப் போர் செய்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன் வேறு வில்லை எடுத்துத் துரோணர் மீது 20 பாணங்களை எய்தார். துரோணர் மீண்டும் துருபத குமாரனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். அத்துடன் அவரது குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். குதிரைகளும் தேர்ப்பாகனும் கொல்லப்பட்டதால் தன் தேரில் இருந்து குதித்த த்ருஷ்டத்யும்னன் அபிமன்யுவின் பெரிய தேரில் ஏறிக் கொண்டார். இச்சமயம் துரோணாசாரியார் செலுத்திய அம்புகளால் பாண்டவ சேனை முழுவதும் நடுங்கியது. அந்த பாண்டவ மஹாரதிகளால் துரோணரைத் தடுக்க முடியவில்லை. இவ்வாறு த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆறாம் நாள் போரில் பீமசேனனைக் காப்பாற்றியதுடன் துரோணரை எதிர்த்தும் போர் புரிந்தார்.

ஏழாம் நாள் போரில் த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி

ஏழாம் நாள் போரில் பாண்டவ சேனாதிபதி த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனனுடன் போர் புரிந்து அவனைப் பாணங்களால் மூடிவிட்டார்.

துரியோதனன் 90 பாணங்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் சோர்வடையாமல் துரியோதனனின் வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டார். பின் 7 பாணங்களால் துரியோதனனையும் காயப்படுத்தினார். குதிரைகள் இல்லாத தேரில் இருந்து குதித்த துரியோதனன் கத்தியுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனை நோக்கி ஓடினான். சகுனி அவன் உதவிக்கு வந்து தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டான். துரியோதனனைத் தோல்வியுறச் செய்த த்ருஷ்டத்யும்னன் இந்திரனைப் போலப் பகைவர்களைப் போரில் அழிக்கலானார். மாலைப்பொழுது வந்தது; போர் தீவிரமானது. அவந்தி தேச ராஜகுமாரர்கள் விந்த-அனுவிந்தர் த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்தனர். த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்ற அவரையும் பாணங்களால் தாக்கினர். துருபத குமாரன் தன் தேரைவிட்டு சாத்யகியின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார்.

தொடர்ந்த போர் நிகழ்வுகள்

பாண்டவர்களின் சேனாபதியாகத் த்ருஷ்டத்யும்னன் சேனைகளை ஒருங்கிணைத்து வியூகங்களை யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு அமைத்தார். பத்தாவது நாள் போரில் வீழ்த்தப்பட்ட பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் படுத்து உத்தராயணத்தை எதிர்பார்த்து உயிர் தரித்திருந்தார். கௌரவ சேனைக்குத் துரோணாசாரியார் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டார். கர்ணனும் கௌரவரின் படையில் போருக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டான். துரோணர் துரியோதனனுக்கு யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் சிறை பிடித்துத் தருவதாக வாக்களித்தார். எனவே த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாண்டவ மகாரதிகள் துரோணரிடமிருந்து யுதிஷ்டிரரைக் காப்பாற்றுவதில் கவனம் செலுத்தினர். எனினும் பதினோராவது நாள், பன்னிரண்டாம் நாள் போரிலும் துரோணரால் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்ய முடியவில்லை.

14ஆம் நாள் போர்

14ஆம் நாள் போர் மிக முக்கியமான போராக அமைந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரைக் கொல்லவும், வெல்லவும் விரும்பிச் சிறந்த வியூகம் அமைத்தார். பெரும் போர் தொடங்கியது. துரோணர் மீது பாண்டவர்களும், சோமகர்களும், அம்பு மழை பொழிந்தனர். இரு சேனைகளும் வெற்றிக்காகக் கடுமையாக மோதிக் கொண்டன. மழைக்காலத்தில் வெள்ளத்தால் நிரம்பிய கங்கையும், யமுனையும் சந்திப்பதைப் போல இரு சேனைகளும் மோதிக் கொண்டன. துரோணர் பாண்டவ சேனையில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தினார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் - துரோணர் கடும்போர் புரிதல்

ஓடும் நீரை மலை தடுப்பதைப் போலத் துரோணர் சினத்துடன்

பாண்டவ, பாஞ்சால, கேகய வீரர்களைத் தடுத்துவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் பகைவரின் வியூகத்தைப் பிளக்க விரும்பித் துரோணரைத் தொடர்ந்து தாக்கினார். இருவரும் பரஸ்பரம் அம்பு மழை பொழிந்து கொண்டனர். அப்போது த்ருஷ்டத்யும்னன் கத்தி வருஷடி, சக்தி போன்ற பல ஆயுதங்களைக் கொண்டு போரிட்டார். துரோணர் பாண்டவர்களின் சேனையைத் தாக்கிய இடங்களில் எல்லாம் துருபத குமாரன் அவரைத் தடுத்துவிட்டார். பாஞ்சால ராஜகுமாரனால் தாக்கப்பட்ட கௌரவ சேனை மூன்று பிரிவாகப் பிரிந்தது. ஒருபகுதி கிருதவர்மாவிடமும், ஒரு பகுதி ஜலசந்தனிடமும் இன்னொரு பகுதி துரோணரிடமும் தஞ்சமடைந்தது.

துரோணர் பிரிந்த சேனையை ஒன்று திரட்டித் த்ருஷ்டத்யும்னனையும், அவரது சேனையையும் சின்னாபின்னமாக்கினார். பாண்டவர்களும், ச்ருஞ்ஜயர்களும் கௌரவ சேனையைக் கவளமாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். தீய மன்னரின் ராஜ்யம், பஞ்சம், பலவகை நோய், கொள்ளையர்கள் மற்றும் திருடர்களால் அழிந்து விடுவதைப் போலக் கௌரவசேனை பாண்டவ சேனையில் அழிக்கப்பட்டது. பிரளய கால அக்னியைப் போலத் துரோணர் பாஞ்சாலர்களை அழிக்கத் தொடங்கினார். அதேபோலத் த்ருஷ்டத்யும்னனால் அடிக்கப்பட்ட கௌரவ சேனையும் தீயில் எரியும் காடுபோல ஆயிற்று. இருதரப்பு முக்கிய வீரர்களுக்கிடையே பெரும் போர் நடைபெற்றது. துரோணர் தனது வியூகத்தைப் பாதுகாத்தார். பாண்டவசேனை வியூகத்தைப் பிளக்க முயற்சித்தது. துரோணரால் பாதுகாக்கப்பட்ட வியூகத்தின் கடைசிப் பகுதியில் கிருபர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, பூரிசீரவா, வருஷசேனன், சலன், சல்யன் அனைவரும் ஜயத்ருதனைக் காப்பாற்றிச் சூழ்ந்திருந்தனர். இந்நிலையில் இருதரப்பு வீரர்களுக்கும் இடையில் தவந்தப் போர் நடைபெற்றது,

கௌரவ சேனை மூன்று பகுதியாகப் பிரிந்திருந்தது. பீமசேனன் ஜலசந்தனுடனும், யுதிஷ்டிரர் கிருதவர்மாவுடனும், த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணருடனும் போரிட்டனர். துரோணரும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் மனிதத் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தினர். இருவருக்கும் இடையில் வாள்போரின் பல யுத்திகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. துருபத குமாரன் தன் குதிரைகளை விரைந்து செலுத்தித் துரோணரின் அருகில் வந்தார். வில்லையும் அம்பையும் விட்டுவிட்டுக் கத்தியையும் கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தன் தேரின்ின்றும் தாவி ஆசாரியாரின் தேரின் மீது ஏறி நுகத்தடியிலும், குதிரைகளின் பின் பகுதியிலும் கால்களை வைத்து நின்றார். துரோணரைக் கொல்ல விரும்பினார்.

கத்தியை எடுக்கச் சமயமில்லாத துரோணர் தன்னைக் கொல்ல விரும்பிய த்ருஷ்டத்யும்னன் மீது பாணங்களை விரைந்து தொடுத்தார். த்ருஷ்டத்யும்னனின் கேடயத்தையும், அம்புகளையும் துண்டு துண்டாக்கினார். அத்துடன் பாஞ்சால ராஜகுமாரனின் கொடியை வெட்டி நான்கு

குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டார். உயிரைப் பறிக்கும் அம்புகளைத் த்ருஷ்டத்யும்னன் மீது செலுத்தினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆபத்தில் இருப்பதைக் கண்ட சாத்யகி 14 கூரான அம்புகளைத் தொடுத்துத் துரோணரின் அம்புகளை வெட்டிவிட்டார். துரோணரிடமிருந்து அவரைக் காப்பாற்றினார். பாஞ்சால ரதிகள் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தொலைவில் அழைத்துச் சென்றுவிட்டனர்.

மீண்டும் த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணர் போர்

பாஞ்சாலர்களுடனும், பாண்டவர்களுடனும் சிறிது நேரம் கழித்து மீண்டும் துரோணர் போர் செய்தார். பாஞ்சால ராஜகுமாரர்கள் வீரகேது, சித்ரகேது, சுதன்வா, சித்ரவர்தமா, சித்ரரதன் ஆகிய மகாரதிகளைத் துரோணர் போரில் சென்றுவிட்டார். ராஜகுமாரர்கள் ஐவர் கொல்லப்பட்டதால் த்ருஷ்டத்யும்னன் மிகவும் கலங்கினார். கண்ணீர் பெருக்கியவாறு கோபத்துடன் துரோணரின் தேரை நோக்கி சென்றார். துரோணரைத் தன் அம்புகளால் அடித்தார். அதனால் காயம்பட்ட துரோணர் தன் தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்து மூர்ச்சையாகிவிட்டார். இதனைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் வில்லை வைத்து விட்டுக் கத்தியைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். பின், தன் தேரில் இருந்து குதித்துத் துரோணரின் தேரின் மீது ஏறினார். துரோணரின் தலையை வெட்டி விரும்பினார். இதற்குள் நினைவு திரும்பிய துரோணர் தானே வடிவமைத்த, 'வைதஸ்திக்' என்னும் பாணங்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காயம் செய்தார். காயம் அடைந்ததால் வேகம் குறைந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் மீண்டும் தன் தேரில் ஏறிக் கொண்டார். இருவருக்கும் இடையே அற்புதமான போர் நடைபெற்றது.

இருவருமே போரின் முறையை நன்கு அறிந்தவர்கள். ஆகவே விசித்திர மண்டலம், யமகம், மற்றவகை வழிகளில் போர் புரிந்தனர். இவ்விருவரின் போரையும் கூடித்திரியர்கள் அனைவரும் புகழ்ந்தனர். துரோணர் நிச்சயம் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பிடித்து விடுவார் என்று கூறிக் கௌவர வீரர்கள் ஆரவாரம் செய்தனர். துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனின் சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். அதனால் த்ருஷ்டத்யும்னனின் குதிரைகள் தேரை வெகு தொலைவில் இழுத்துச் சென்றுவிட்டன. பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜயப் படைவீரர்களோடு போர் செய்த துரோணர் மீண்டும் தன் வியூகத்தின் வாயிலுக்குச் சென்று நின்று கொண்டார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமா போர்

இதே சமயம் அழிந்து கொண்டிருக்கும் தன் படையைக் காப்பாற்றுமாறு துரியோதனன் கர்ணனிடம் கூறினான். கர்ணனும் தான் துரியோதனனுக்காக உயிரையும் விடுவேன் என்று உரைத்தான். அதைக்கேட்ட கிருபர் கர்ணனைப் பரிகசித்தார். கர்ணன் கிருபரின் நாக்கை வெட்டி விடுவதாகக் கூறினான்.

இதனால் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா கர்ணனைத் தாக்க முற்பட்டபோது துரியோதனனாலும், கிருபராலும் தடுக்கப்பட்டான். கர்ணன் மிகுந்த வேகத்துடன் பாண்டவ சேனையின் மீது பாய்ந்தான். அர்ஜுனனோடு போர் செய்து தேர் இழந்தான். கௌரவ சேனை ஓடத் தொடங்கியது. கிருபர் அஸ்வத்தாமாவிடம் அச்சமின்றித் தானே போரிடச் சென்ற துரியோதனனைத் தடுக்குமாறு அறிவுறுத்தினார். அஸ்வத்தாமாவும், துரியோதனனால் கடுமையான சொற்களால் நிந்திக்கப்பட்ட போதும் பாண்டவர் மீது கடும்போரைத் தொடங்கிப் பாஞ்சாலர்களையும், சோமகர்களையும் கொன்று வீழ்த்தினான்.

பாஞ்சால சேனை அஸ்வத்தாமாவால் அடிக்கப்பட்டுப் பயந்து ஓடத் தலைப்பட்டது. இதனைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவுடன் போருக்கு வந்தார். அவர் ஆசாரிய புத்திரனைத் தன்னுடன் போரிட அழைத்தார். த்ருஷ்டத்யும்னனின் பாணங்கள் அஸ்வத்தாமாவின் உடலில் புதைந்தன. அஸ்வத்தாமா, பாஞ்சால ராஜகுமாரனிடம் இருநாழிகைப் போதில் உன்னைக் கொன்று விடுவேன் என்று கூறி அவரைப் பாணங்களால் மறைத்துவிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவிடம், “துர்புத்தி பிராமணா! நீ என் பிறப்பையும், சபதத்தையும் அறியாயா? நான் முதலில் துரோணரை வதம் செய்து பிறகு உன்னை அழிக்க வேண்டும். அதனாலேயே உன்னைக் கொல்லவில்லை. இன்றிரவுப் பொழுது கழித்து பொழுது விடிவதற்கு முன்பே உன் தந்தையை வதம் செய்து உன்னையும் யமனுலகு அனுப்பி விடுவேன். இன்று நீ என் கைகளில் இருந்து உயிரோடு தப்ப முடியாது. நீ பிராமணத் தன்மையைத் துறந்து கூடித்திரிய தர்மத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அதமனாவாய்” என்று கடுமையாகக் கூறினார்.

த்ருஷ்டத்யும்னனின் கடும் சொற்களால் சினம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா, “அடே! நில் நில்” என்று கூறியவாறு பாம்பைப் போலச் சீறிப் பாணங்களைப் பொழிந்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன் அஞ்சவில்லை. அஸ்வத்தாமாவின் மீது பலவகை பாணங்களை அடித்தார். இருவரும் பரஸ்பரம் துன்புறுத்தி உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போரில் துணிந்து நின்றனர். இருவரும் அம்புக் கூட்டத்தால் ஆகாயத்தையும், திசைகளையும் நிரப்பிப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். வீரர்கள் அவர்களது போரைப் புகழ்ந்தனர். சித்த, சாரணரும், கருடனும் கூடப் பாராட்டினார்கள். இரு காட்டு யானைகளைப் போலச் சளைக்காமல் இரு நாழிகை நேரம் சமமாகப் போர் புரிந்தனர். அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் கொடி, வில், குடை, காவலர், சாரதி மற்றும் குதிரைகளையும் அழித்து மிகுந்த வேகத்தோடு தாக்கினான். ஆயிரக்கணக்கான பாஞ்சாலர்களை விரட்டிவிட்டான்.

அஸ்வத்தாமாவின் அரும் போரைக் கண்டு பாண்டவ சேனை கவலையுற்றது. அஸ்வத்தாமா நூறு அம்புகளால் நூறு பாஞ்சாலர்களை அழித்தான். மூன்று அம்புகளால் மூன்று மகாரதிகளை வெட்டினான். பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய வீரர்கள் அஸ்வத்தாமாவை விட்டு ஓடிவிட்டனர்.

இவ்வாறு பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்த துரோணபுத்திரன் கௌரவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டான்.

த்ருஷ்டத்யும்னன்-துரோணர் போர்; த்ருஷ்டத்யும்னன் த்ருமசேனனைக் கொல்லுதல்

பின்னர், த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆசாரியாரைத் தாக்கினார். எவ்வாறாவது துரோணரைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அவர்மீது அம்பு மழையினைப் பொழிந்தார். துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்காதவாறு பாண்டவ சேனை பாஞ்சால ராஜகுமாரனைப் பாதுகாத்தது. த்ருஷ்டத்யும்னனும், துரோணரும் பாணங்களால் அடித்துக் கொண்டனர். துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னன் வில்லை ஒரு பல்லத்தால் வெட்டிவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் வேறு வில்லை எடுத்துத் துரோணரை முடித்துவிடவல்ல ஒரு பயங்கர பாணத்தை விடுத்தார். ஆசாரியாரை நோக்கி வந்த அந்த பாணத்தைக் கர்ணன் பன்னிரண்டு துண்டுகளாக்கிவிட்டான்.

பிறகு த்ருஷ்டத்யும்னன் மீது கர்ணன் பத்து, அஸ்வத்தாமா ஐந்து, துரோணர், ஏழு, சால்வன் பத்து. துச்சாதனன் மூன்று, துரியோதனன் இருபது, சகுனி ஐந்து பாணங்களை அடித்தனர். துரோணரைப் பாதுகாத்தவாறு ஏழு வீரர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காயப்படுத்தினர். பாஞ்சால ராஜகுமாரன் பயமின்றி அவர்கள் அனைவரையும் மூன்று மூன்று பாணங்களால் துளைத்தார். அவர்கள் அனைவரும் மீண்டும் துருபத குமாரனை ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் அடித்தனர்.

அப்போது மகாரதித்ரும சேனன் மிகவும் சினத்துடன் த்ருஷ்டத்யும்னனை தன் பாணத்தால் துளைத்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன் மூன்று கூர்மையான உயிரைப் பறிக்கும் அம்புகளால் த்ரும சேனனைக் காயப்படுத்தினார். ஒரு பல்லத்தால் த்ரும சேனனின் தலையை உடலில் இருந்து வெட்டி வீழ்த்தினார். அது பழுத்த பனம் பழம் போலப் பூமியில் வீழ்ந்துவிட்டது. த்ருஷ்டத்யும்னன் தன்னைச் சூழ்ந்த ஏழு மகாரதிகளையும் மறுபடி காயப்படுத்தி ராதேயனின் வில்லை ஒரு பல்லத்தால் வெட்டி விட்டார். கர்ணனின் கண்கள் கோபத்தால் சிவந்தன. கர்ணன் வேறு வில்லை எடுத்துத் த்ருஷ்டத்யும்னனை அம்புகளால் தாக்கலானான். கர்ணனுடன் ஏனைய ஆறு கௌரவ மகாரதிகளும் துருபத குமாரனைச் சுற்றி நின்று போர் செய்தனர். த்ருஷ்டத்யும்னன் இறந்து விட்டதாகவே அனைவரும் கருதினர். இச்சமயம் சாத்யகி அம்பு மழை பொழிந்தவாறு த்ருஷ்டத்யும்னனின் உதவிக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

துரோணருக்கும், த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் தொடர்ந்து போர் நடைபெற்றது. துருபத குமாரன் துரோணரை அம்பினால் துளைத்து வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். ஆசாரியார் வேறு வில்லை எடுத்துத் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் அவர் சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் பாணங்களால் ஆசாரியாரைத் தடுத்துக் கௌரவ

சேனையை அழிக்கலானார். அந்த பயங்கரப் போரில் பெருகிய உதிரத்தால் ஒரு நதியே உருவானது. குதிரை, மனிதர், யானைகளின் உடல்களை அது இழுத்துச் சென்றது. பிறகு துருபத குமாரன், சிகண்டி, நகுல-சகதேவர், சாத்யகி, பீமசேனன் அனைவரும் வெற்றிக் களிப்பில் தத்தம் சங்கங்களை ஒலித்தனர். மற்றொரு புறம் அர்ஜுனன், துரியோதனன், கர்ணன் மற்றும் துரோணர் கண் முன்னேயே ஆயிரக் கணக்கான ரதிகளைத் தோற்கச் செய்து சிம்மநாதம் புரிந்தார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரைக் கொல்லச் சபதமேற்றல்

தொடர்ந்து நடைபெற்ற போரில் கடோதகஜனால் கௌரவர் தரப்பில் போர் புரிந்த அலம்புஷன், அலாயுதன் என்ற அரக்கர்களும், பாண்டவர் பக்கம் கடோதகஜன் கர்ணனாலும் கொல்லப்பட்டனர். இச்சமயம் துரியோதனன் மீண்டும் துரோணரைக் குறை கூறிப் பேசினான். அதனால் வெகுண்ட துரோணாசாரியார் பாஞ்சாலர்களை முற்றிலுமாக அழித்து விடுவேன் என்று சபதமிட்டார். கௌரவ சேனை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒரு பிரிவுடன் துரோணர் பாஞ்சாலர்களையும், மத்யஸ தேச வீரர்களையும் கொன்று குவிக்கலானார். தன் சபதத்தை நிறைவேற்றும் நோக்கத்துடன் உக்கிரமான போர் புரிந்த துரோணர் பாஞ்சால மன்னன் துருபதனின் மூன்று பேரண்களையும் வதம் செய்துவிட்டார். அத்துடன் தன்னுடன் போர் புரிந்த துருபத மன்னனையும் விராடரையும் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார்.

தந்தையும் மகன்களும் கொல்லப்பட்டதால் த்ருஷ்டத்யும்னன் மிகவும் கோபம் கொண்டார். “இன்று யாருடைய கையிலிருந்து ஆசாரியார் உயிருடன் தப்புவாரோ, அல்லது யாரை தோற்கச் செய்வாரோ, அவன் யாகம் செய்தல் கிணறு, குளம் தோண்டுதல், தோட்டம் அமைத்தல் முதலிய புண்ணியங்களை இழக்கட்டும். கூடித்திரியத் தன்மையில் இருந்தும், பிராமணத் தன்மையில் இருந்தும் நீங்கட்டும்” என்று சபதமேற்றார். (த்ருஷ்டத்யும்னன் துருபத குலத்தில் பிறந்ததால் கூடித்திரியனாவார். யாஜ-உபயாஜர் என்னும் பிராமணர்களின் தவத்தாலும் பகவானின் முகமான அக்னியில் இருந்தும் தோன்றியதால் பிராமணன் ஆவார்) இவ்வாறு தன் புண்ணியங்களின் மீதும், பிறப்பின் மீதும் த்ருஷ்டத்யும்னன் சபதம் செய்து துரோணரைக் கொல்லத் தன் படையுடன் விரைந்தார். ஆசாரியாரோடு கடும்போர் புரிந்தார். மற்றொரு பக்கம், துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன் முதலியோர் துரோணரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தனர்.

பீமசேனன் கோபத்துடன் துருபத குமாரனிடம் கூறுதல்

அப்போது பீமசேனன் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் கோபம் கொண்டு அவரைத் தன் சொல்லம்புகளால் துளைக்கலானார். “பகைவனால் தந்தையும்

புதல்வனும் வதம் செய்யப்பட்டுக் கிடக்கும்போது, மன்னர்களுக்கிடையில் சபதம் செய்த எந்தப் புருஷன் பகைவர்களைக் காப்பான்? துரோணர் தீயைப் போலச் கூடித்திரியர்களைத் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவர் பாண்டவ சேனையை அழித்துவிடும் முன் நான் அவருடன் போரிடுகிறேன். நீ நின்று கொண்டு என் பராக்கிரமத்தைப் பார்” என்று கூறித் துரோணருடன் போரிடுவதற்காகக் கௌரவ சேனையில் புகுந்தார். பீமனைத் தொடர்ந்து த்ருஷ்டத்யும்னனும் கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்து துரோணருடன் போரிட்டார். அந்தப்போரில் தேர்கள் அருகருகே ஓட்டிக் காணப்பட்டன. மனித சடலங்கள் சிதறலாயின. மிகப் பயங்கரமான போர் நடைபெற்றபோது காலை-இரவு சந்தி வேளையில் சூரியன் முழுமையாக உதயமானான்.

15ஆம் நாள் போர்; த்ருஷ்டத்யும்னன்-துரோணர் மற்றும் மகாரதிகளுடன் போர்

மீண்டும் போர் தொடங்கியது. துச்சாதனன்-சுகதேவன், துரியோதனன்-நகுலன்; கர்ணன்-பீமசேனன்; துரோணர்-அர்ஜுனன் இடையே போர் நடைபெற்றது. இச்சமயம் சுகதேவனிடம் தோல்வியுற்ற துச்சாதனன் த்ருஷ்டத்யும்னனோடு போரிட வந்தான். முதலில் துரோணாசாரியரோடு போரிட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் துச்சாதனனால் தாக்கப்பட்டு அவனுடன் போர் செய்தார். ஒரே கணத்தில் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் துச்சாதனனின் தேர்க்கொடி, குதிரைகள் மற்றும் சாரதியை மறைத்துவிட்டார். துச்சாதனனால் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு எதிரில் நிற்க முடியவில்லை.

பாஞ்சால ராஜகுமாரன் மீண்டும் துரோணரோடு போரிட்டார். இடையில் க்ருதவர்மாவும், துச்சாதனனின் மூன்று சகோதரர்களும் வந்து த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்தனர். நகுல-சுகதேவர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பாதுகாத்தபடி சென்றனர். அவர்கள் உத்தம கதியை அடைய விரும்பித் தர்ம யுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். அங்கு அதர்மமான நிந்தைக்குரிய போர் நடைபெறவில்லை. அங்கு கர்ணன், சூசி, நால்க், கபி, ஜிஹ்யக என்ற உக்கிரமான பாணங்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. தூய, எளிய ஆயுதங்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. அங்கு க்ருதவர்மாவும், துச்சாதனனின் மூன்று சகோதரர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னன், நகுலன், சுகதேவன் இவர்களோடு செய்த போர் குற்றமற்றதாக இருந்தது.

துரோணரை வெல்ல ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறிய உபாயம்

துரியோதனனிடம் சபதமிட்டவாறு, பாஞ்சால, ச்ருஞ்ஜய, மத்ஸ்ய தேசத்தின் சேனைகளைத் துரோணர் சம்ஹாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் தங்கள் அனைவரையும் அழித்து விடுவார் என்றே பாண்டவர்கள் பயந்தனர். அர்ஜுனன் ஒருபோதும் குருவை வதம் செய்ய மாட்டார் என்பதால் துரோணரின் வதம் பற்றிக் கவலை கொண்டனர். இச்சமயம்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துரோணர் ஆயுதத்தைத் துறந்தாலன்றி அவரை யாரும் வெல்ல முடியாது. அஸ்வத்தாமாவின் மரண செய்தியைக் கேட்டால் மட்டுமே துரோணர் ஆயுதத்தைக் கீழே வைப்பார். யாராவது ஒருவர் அவரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதாகக் கூற வேண்டும் என்று யோசனை தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் இதனை ஏற்கவில்லை. யுதிஷ்டிரர் மிகவும் கஷ்டத்துடன் அரை மனதோடு ஒப்புக் கொண்டார். இச்சமயம் மாளவ மன்னன் இந்திர வர்மாவின் அஸ்வத்தாமா என்ற யானையைக் கொன்ற பீமன் ஆசாரியாரிடம் சென்று அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்று கூறினார்.

ஆனால் துரோணர் பீமனின் சொற்களில் ஐயம் கொண்டார். தன் மகன் அஸ்வத்தாமாவின் பராக்கிரமத்தில் அவர் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். அதன் பிறகும் அவர் பாஞ்சாலர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். சினத்துடன் பிரம்மாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினார். இருபதாயிரம் பாஞ்சால ரதிகளை அழித்தார். ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும், குதிரைகளையும் கொன்று குவித்தார். இச்சமயம் துரோணரிடம் வந்த விசுவாமித்திரர் முதலிய மகரிஷிகள் அவருடைய உலக வாழ்க்கை முடியும் தருணம் வந்துவிட்டது என்றும், இனியும் அதர்மமான போரைச் செய்ய வேண்டாம் என்றும், ஆயுதங்களைத் துறந்துவிடும்படியும் கூறிச் சென்றனர்.

பிறகு யுதிஷ்டிரரிடம் துரோணர் அஸ்வத்தாமா பற்றிய ஐயத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார். தருமராஜரின் சொற்களில் சத்தியம் மட்டுமே இருக்கும் என்று நம்பிய துரோணர் தன் சந்தேகத்தை யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்டார். இந்நேரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மக்களின் உயிரைக் காப்பாற்றப் பொய்யுரைப்பது சத்தியத்தை விட மேலானது என யுதிஷ்டிரரிடம் கூறவே, யுதிஷ்டிரரும் துரோணரிடம் உரக்க அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான் என்று கூறினார். யானை வதம் செய்யப்பட்டது என்பதை மெதுவாகக் கூறினார். இச்சொற்களைக் கேட்ட துரோணர் தானே பாண்டவர்களுக்குக் குற்றம் இழைத்ததாகக் கருதலானார். மிகுந்த கலக்கமடைந்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன் அவரோடு போரிட வந்தும் ஆசாரியாரால் பழையபடி போரிட முடியவில்லை.

த்ருஷ்டத்யும்னன்-துரோணர் போர்

துரோணர் சோகத்தால் கலங்கினார். துரோணரைக் கொல்லுவதற்காகவே பாஞ்சால மன்னன் துருபதனால் தெய்வத்தை ஆராதித்து தீயிலிருந்து பெறப்பட்ட மகன் த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணருக்கு எதிரில் வந்தார். தீவிரமாகப் போரிடலானார். துரோணரைக் கொல்ல விரும்பித் திவ்யமான வில்லைக் கையில் ஏந்தி, தீக்கு இணையான விஷம் போன்ற அம்புகளைத் துரோணர் மீது செலுத்தினார். துரோணரால் அவற்றைத் தடுக்க முடியவில்லை. அவர் சேனாபதியாகி தொடர்ந்து நான்கு பகல்களும், இரவுகளும் கழிந்துவிட்டன. ஐந்தாம் நாளின் 15 பகுதிகளில் மூன்றாம் பகுதியிலேயே அவரது அம்புகள் அனைத்தும் தீர்ந்துவிட்டன.

அதனால், புத்திர சோகத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, தன்னிடம் திவ்யாஸ்திரங்கள் தோன்றாததால், ரிஷிகள் கூறியபடி துரோணர் ஆயுதத்தைத் துறக்கத் தயாரானார். ஆனாலும் ‘ஆங்கிரஸ்’ என்ற திவ்ய வில்லை எடுத்து அம்புமழை பொழிந்து, த்ருஷ்டத்யும்னனோடு போரிடலானார். துருபத குமாரனின் அம்பு, வில், கொடி ஆகியவற்றை வெட்டிச் சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் எடுத்த அனைத்து வில், அம்புகள் தூணீர்களையும் ஆசாரியார் வெட்டிவிட்டார். துருபத குமாரனை ஒன்பது தீக்ஷண அம்புகளால் துளைத்தார். மகாரதி த்ருஷ்டத்யும்னன் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்காகத் தன் தேர்க்குதிரைகளை ஆசாரியாரின் தேர்க்குதிரைகளின் அருகில் கொண்டு சேர்த்தார். அப்போது துரோணர் த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேரின் ஈஷா தண்டம், சக்கர பந்தனம், தேர்பந்தனம் ஆகியவற்றை நாசம் செய்தார்.

தேரிழந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரன் கதையைக் கையில் எடுத்துத் துரோணர் மீது செலுத்தினார். ஆசாரியார் அதனையும் அழித்துவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் கத்தியையும் கேடயத்தையும் கையில் எடுத்தார். ஆசாரியாரின் வதத்திற்கான சமயம் வந்துவிட்டது எனத் தீர்மானித்தார். தேரின் ஈஷா தண்டத்திலேயே நின்று தேரின் இருக்கையில் வில் அம்புடன் அமர்ந்திருந்த ஆசாரியாரின் மார்பில் கத்தியைப் பாய்ச்ச நினைத்தார். தேரின் நுகத்தடியில் ஏறி நின்றார். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் துரோணருக்கும் இடையில் வேகமான தாக்குதல்கள் நடந்தன. துரோணர் தன் தேரின் குதிரைகளைக் காத்தவாறு, த்ருஷ்டத்யும்னனின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னன் கையில் கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு கருடன் பாம்பின் மீது பாய்வதைப் போலத் துரோணர் மீது பாய்ந்தார். ஆசாரியாரிடம் சென்ற பீமசேனன் அப்போது அவரிடம் பேசலானார்.

“பயிற்சி பெற்ற படித்த பிராமணனாகிய தாங்கள் தங்கள் கர்மங்களில் அதிருப்தியுற்று வேறு தர்மத்தைப் பின்பற்றிப் போரிடாதிருந்தால் கூத்திரியர்களின் இந்தப் பேரழிவு உண்டாயிருக்காது, பிரம்ம வேத்தாவாக இருந்தும் தாங்கள் மனைவி செல்வம் மற்றும் புதல்வனின் மீதுள்ள ஆசையால், சண்டாளர்களைப் போல் கூத்திரிய சமுதாயத்தை அழித்து விட்டீர்கள். உங்கள் ஒரு புதல்வனின் வாழ்க்கைக்காக விபரீதமான கர்மத்தைச் செய்து ஏராளமான கூத்திரியர்களை வதம் செய்தும் எவ்வாறு வெட்கப்படாதிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் யாருடைய உயிரை விரும்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அவன் ரணபூமியில் நிலையான உறக்கத்தில் ஆழ்ந்துள்ளான். தங்களுக்கு இது அறிவிக்கப்படவில்லை. தர்மராஜரின் கூற்றில் நீங்கள் ஐயப்படவோ, அவநம்பிக்கை கொள்ளவோ கூடாது” என்று கூறினார்.

துரோணாசாரியார் ஆயுதம் துறந்து, பிரம்மலோகம் அடைதல்

பீமனின் சொற்களைத் துரோணர் செவி மடுத்தார். கர்ணன், கிருபர், துரியோதனன் மூவரையும் அழைத்தார். தான் ஆயுதங்களைத் துறக்கப் போவதை அறிவித்தார். அஸ்வத்தாமாவின் பெயரைக் கூறி அழைத்தார். பின் தேரின் பின் பகுதியில் சென்று அமர்ந்தார், சமாதி நிலையில் ஆழ்ந்தார். தூய சத்துவத்தில் நிலைத்துக் கண்களை மூடித் தாரணையை மேற்கொண்டார். இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன் இதனை நல்வாய்ப்பாகக் கருதித் கத்தியுடன் துரோணரின் அருகில் சென்றார். அதனைக் கண்ட அனைவரும் துருபத குமாரனை நிந்தித்தனர்.

சமாதியால் நிலைபெற்று 'ஓம்' என்ற பிரணவ மந்திரத்தால் பிரம்மத்தைச் சிந்தித்த துரோணாசாரியார் மிகச் சிறந்த சந்த்களுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பிரம்மலோகத்தை, பரமபதத்தை அடைந்துவிட்டார், வானில் இன்னொரு கதிரவன் உதித்ததுபோலத் தோன்றிய ஒளி கண் இமைக்கும் நேரத்தில் வானில் சென்று மறைந்தது. சஞ்ஜயன், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், கிருபர், யுதிஷ்டிரர் ஆகிய ஐவர் மட்டுமே துரோணர் பரமபதம் நோக்கிச் செல்வதைக் கண்டனர்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் பிரம்மலோகம் அடைந்த துரோணரின் தலையைத் துணித்தல்

மிகச்சிறந்த, திவ்ய தேவரகசியமான பிரம்மலோகத்தைத் துரோணர் அடைந்துவிட்டார். பூமியில் இருந்த அவரது படுகாயமுற்ற உடலில் இருந்து ரத்த தாரை பெருகிக் கொண்டிருந்தது. இச்சமயம் த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரின் உடலை ஸ்பரிசித்தார். உயிர் பிரிந்து விட்டதால் அவரிடம் அசைவில்லை. இந்நிலையில் இடது கையால் துரோணரின் தலை முடியைப் பற்றிய த்ருஷ்டத்யும்னன் வலது கையால் வாளைக் கொண்டு துரோணரின் தலையைத் துணித்துவிட்டார். அர்ஜுனனும், மற்ற வீரர்களும் துருபத குமாரனிடம் ஆசாரியாரைக் கொல்லாதே, கொல்லாதே உயிரோடு கொண்டு வா என்று கூவிக் கொண்டிருக்கும்போதே த்ருஷ்டத்யும்னன் இந்த பாதகச் செயலைச் செய்துவிட்டார். துரோணரின் உடல் தேரிலிருந்து சரிந்து விழுந்துவிட்டது. த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரின் தலையை எடுத்துத் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் முன் வீசிவிட்டார்.

பீமன், த்ருஷ்டத்யும்னன் மகிழ்ச்சி

துரோணர் மாண்டுபோனதால் கௌரவ வீரர்கள் போரில் உற்சாகம் இழந்தனர். பாண்டவர்களும் ச்ருஞ்ஜயர்களும் அவர்களை வேகமாகத் தாக்கினர். கௌரவ மன்னர்கள் போர்க்களத்தில் சடலங்களுக்கிடையில் துரோணரின் உடலைத் தேடியும் அதனைப் பெற முடியவில்லை. பீமனும்,

த்ருஷ்டத்யும்னனும் ஒருவரை ஒருவர் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டனர். பீமசேனன், த்ருஷ்டத்யும்னனிடம், “துருபத குமாரா! தேரோட்டி மகன் கர்ணனும், பாவி துரியோதனனும் கொல்லப்பட்டதும் வெற்றி பெற்ற உன்னை நான் மறுபடி இதேபோல மார்போடு அணைத்துக் கொள்வேன்” என்றார். இருவரும் சேனையின் நடுவில் மகிழ்வுடன் நடனமாடினர். பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தனர்.

கௌரவ சேனை மீண்டும் போருக்குத் திரும்புதல்; அர்ஜுனன் நிந்தனை

கௌரவ சேனை பயந்து ஓடத் தொடங்கியது. பாண்டவர்கள் அடுத்துச் செய்ய வேண்டியது குறித்து இரகசிய ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். அச்சமயம் சிகண்டியுடன் போர் செய்து திரும்பிய அஸ்வத்தாமா நடந்தவை அனைத்தையும் கிருபாசாரியார் வாயிலாக அறிந்து கொண்டான். தன் தந்தை கேசம் பற்றப்பட்டதைக் கேள்வியுற்றுத் தீயைப் போலத் தகித்தான். பாண்டவர்களை அடியோடு அழித்து விடுவதாகச் சூளுரைத்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் கூட அறியாத நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அதனால் பூமி நடுங்கியது. கடல் பொங்கியது. புயல் வீசியது. மலைகள் உடைந்தன. எங்கும் அச்சமூட்டும் பேரொலி கேட்டது. அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்டு உற்சாகம் அடைந்த கௌரவ சேனை மீண்டும் போருக்குத் திரும்பியது.

இதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் பூமியில் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகளுக்கு என்ன காரணம் என்றும், எந்த கௌரவ மகாரதியால் கௌரவ சேனை மீண்டும் போருக்குத் திருப்பப்பட்டது என்றும் அர்ஜுனனிடம் கேட்டார். அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைப் புகழ்ந்தும், யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைத்துக் குருவைக் கொன்றுவிட்டதாகவும் யுதிஷ்டிரரைச் சாடினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் தான் தடுத்தும் குருவைக் கொன்றுவிட்டதாகவும் ராஜ்யத்திற்காகப் பெரும் பாவகாரியத்தைச் செய்துவிட்டோம் என்றும் யுதிஷ்டிரரையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் நிந்தித்தார்.

இச்சமயம் பீமசேனன் மட்டுமே அர்ஜுனனை அதட்டிப் பேசினார். தாங்கள் அனைவரும் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படியே அனைத்தையும் செய்ததாகவும், முன்பு போரை விரும்பி இப்போது அர்ஜுனன் தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசுவது அழகல்ல என்றும், அர்ஜுனன் இப்படிப் பேசுவது அதர்மம் என்றும், அவர் துரோண குமாரனைக் கண்டு பயந்தால், தான் ஒருவனே தன்னுடைய கதையைக் கொண்டு இந்தப்போரில் வென்று விடுவேன் என்றும் மிகுந்த கோபத்துடன் அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் செயல் நியாயமானதே என அர்ஜுனனிடம் கூறுதல்

பீமசேனனைத் தொடர்ந்து த்ருஷ்டத்யும்னனும் அர்ஜுனனிடம் பேசலானார். நரசிம்ம அவதார விஷ்ணுவிடம் ஹிரண்யகசிபு கூறியதைப்

போல அர்ஜுனனிடம் த்ருஷ்டத்யும்னன் கூறினார்; “அர்ஜுனா! யாகம் செய்தல், செய்வித்தல், வேதங்களைக் கற்றல், கற்பித்தல், தானமளித்தல், தானம் பெறுதல் என்னும் ஆறு கர்மங்களே பிராமணர்களுக்குரியவையாகும். இவற்றில் எந்தக் கர்மத்தில் துரோணாசாரியார் நிலைத்திருந்தார்? தன் தர்மத்திலிருந்து வழுவி அவர் கூஷத்திரிய தர்மத்தினை ஏற்றிருந்தார். இந்த நிலையில் நான் துரோணரை வதம் செய்ததற்காக என்னை ஏன் நிந்திக்கிறாய்? நீச கர்மத்தைச் செய்த அந்தப் பிராமணன் திவ்யாஸ்திரங்களால் நம்மை அழித்துக் கொண்டிருந்தார். பிராமணனாக இருந்தும், மாயையைப் பிரயோகிக்கும் ஒருவனை மாயையாலே கொன்று விடுவதில் உசிதமற்றது என்ன உள்ளது? துரோண புத்திரன் கோபத்துடன் கர்ஜித்தால் எனக்கு என்ன நஷ்டம்?

அஸ்வத்தாமா இந்தப் போரின் மூலம் கௌரவர்களைக் கொல்விக்கப் போகிறான். ஏன் எனில் அவன் அவர்களைக் காப்பாற்றும் திறனற்றவன். நீ என்னைக் குருவைக் கொன்றவன் என்று கூறிக் கொண்டிருப்பதும் சரியல்ல. நான் குருவைக் கொல்லுவதற்காகவே, துரோணரின் வதத்திற்காகவே அக்னி குண்டத்தில் இருந்து பாஞ்சால ராஜகுமாரனாகத் தோன்றியுள்ளேன். பிரம்மாஸ்திரத்தை அறியாதவர்களையும், பிரம்மாஸ்திரத்தால் கொன்று விடுபவனை வதம் செய்வது எவ்வாறு உசிதமற்றதாகும்? அர்த்த தத்துவம் அறிந்த அர்ஜுனா! தன் தர்மத்தை விட்டுப் பரதர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் விதர்மியை தர்மமறிந்தவர்கள் விஷம் போன்றவன் என்று கூறியுள்ளனர். இவை அனைத்தையும் அறிந்த நீ என்னை ஏன் நிந்திக்கிறாய்?

துரோணர் கொடுமையானவர். கொலை செய்பவர். அதனால் நான் தேரின் மீதே அவரைத் தாக்கி வீழ்த்தினேன். ஆகவே நான் நிந்தைக்குரியவனல்ல. துரோணரின் தலை பிரளய கால அக்னி, சூரியன் மற்றும் விஷத்திற்கு ஈடாக எரிக்கக் கூடியது. ஆதலால் அதனை நான் வெட்டிவிட்டேன். இதற்காக நீ என்னை ஏன் புகழவில்லை? போர்க்களத்தில் என்னுடைய உற்றார் உறவினர்களையே வதம் செய்த அவருடைய தலையை வெட்டிய பிறகும் என் கோபம் தீரவில்லை. நீ ஜயத்ருதனுடைய தலையைத் தூரத்தில் வீசியெறிந்தது போல, நானும் துரோணரின் தலையை நிஷாதர்கள் இடத்தில் வீசி எறியாததற்காக வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன்; அர்ஜுனா! பகைவரை வதம் செய்யாமல் இருப்பது கூட அதர்மமாகும் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூஷத்திரியர்களுக்குப் போரில் பகைவரைக் கொல்வதும் தான் அவர்களால் கொல்லப்படுவதும் தான் தர்மமாகும். துரோணாசாரியார் என்னுடைய பகைவர். நான் போரில் தர்மப்படியே அவரை வதம் செய்தேன். நீ உன் தந்தைக்குப் பிரியமான வீரன் பகதத்தைக் கொன்றது போல் நானும் செய்தேன். நீ போரில் பிதாமகரைக் கொன்றதைத் தர்மம் என்று கருதுகிறாய். ஆனால் என் மூலம் ஒரு பாவி கொல்லப்பட்டும் அதைத் தர்மமாகக் கருதவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்?

பார்த்தா! யானை சம்பந்தத்தை நிலைநிறுத்திக் கொண்டதும், மக்கள் தன் மேல் ஏறுவதற்காகத் தன் உடலையே படிக்கட்டுகளாகச் செய்து உட்கார்ந்து கொள்வது போல நானும் உன்னுடன் சம்பந்தம் இருப்பதால் தலை வணங்குகிறேன் நீ என்னிடம் இத்தகைய சொற்களைக் கூறக்கூடாது. அர்ஜுனா! நான் என் சகோதரி திரௌபதி மற்றும் அவளுடைய புதல்வர்களின் உறவினாலேயே உன்னுடைய இந்த எதிர்மறையான, கடுமையான சொற்களைச் சகித்துக் கொள்ளுகிறேன். வேறு எந்தக் காரணத்தினாலும் அல்ல. துரோணாசாரியாருடன் என்னுடைய வம்ச பரம்பரையான பகை தொடர்ந்து வருவதை உலகம் அறியும். பாண்டவர்களுக்கு இது தெரியாதா? உன் சகோதரர் பொய்யுரைப்பவர் அல்ல; நானும் அதர்மம் செய்பவனல்ல. துரோணாசாரியார் பாவி; சிஷ்யத் துரோகி; அதனால் கொல்லப்பட்டார். இப்போது நீ போர் செய். வெற்றி உன் கையில் உள்ளது” என்று துருபதகுமாரன் தன் பிறப்பின் நோக்கத்தின்படியும், கூடித்திரிய தர்மத்தைப் பின்பற்றியுமே ஆசாரியாரை வதம் செய்ததாக அர்ஜுனனிடம் எடுத்துரைத்தார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் கூறியதைக் கேட்டு, சாத்யகி நிந்தித்துரைத்தல்

துருபத குமாரனின் சொற்களைக் கேட்டு அங்கு அமர்ந்திருந்த மன்னர்கள் அனைவரும் மௌனமாகிவிட்டனர். அர்ஜுனன் ஓரப் பார்வையில் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்துக் கண்ணீர் பெருக்கினார். பெருமூச்சு விட்டுத் ‘திக்காரம்’ என்று மட்டுமே கூறினார். மற்ற பாண்டவர்களும், மதுசூதனனும் ஏதும் பேசவில்லை. ஆனால் சாத்யகி துருபத குமாரனை நிந்தனை செய்து பேசலானார்.

“இங்கு இவ்வாறு பேசும் இந்தப் பாவியான நராதமனைக் கொல்லக்கூடிய ஆண் யாரும் இங்கு இல்லையா? த்ருஷ்டத்யும்னா! பிராமணன் சண்டாளனை நிந்திப்பது போல் பாண்டவர்கள் வெறுப்புடன் உன்னை நிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதுக்களின் இந்த சபையில் இவ்வாறு பேச உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா? உன் நாக்கு ஏன் துண்டாகவில்லை? உன் தலை ஏன் வெடிக்கவில்லை? பாவச் செயலைப் புரிந்து தன்னை பெருமைப்படுத்திக் கொள்வதின் மூலம் நீ பாண்டவர்களாலும், வ்ருஷ்ணி குலத்தவராலும் வெறுக்கப்படுகின்றவனாகிவிட்டாய். பாவச் செயலைச் செய்து உன் குருவை ஆக்ஷேபிக்கிறாய். ஆதலால் நீ வதம் செய்யத் தகுந்தவனாவாய்.

ஒரு முகூர்த்த நேரம் கூட நீ உயிர் வாழ்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. உன்னைத் தவிர வேறு யார் குருவின் கேசத்தைப் பற்றிவதம் செய்யும் யோசனையை மனத்தில் நினைப்பான்? குலத்திற்குத் தீயைப் போன்ற உன்னைப் பெற்று உன்னுடைய முன் ஏழு பரம்பரையினரும், இனி வரும் ஏழு பரம்பரையினரும் நரகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டனர். நீ பீஷ்மரின் வதத்திற்காக அர்ஜுனன் மீது குற்றம் சுமத்தினாய். அதுவும் வீணாகும். ஏன் என்றால் மகாத்மாவான பீஷ்மர் தன் மரணத்தைத் தானே நிர்ணயித்திருந்தார்.

உண்மையில் பீஷ்மரை வதம் செய்தவன் உன் சகோதரன் சிகண்டிதான். இந்தப் புவியில் பாஞ்சால ராஜகுமாரர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இத்தகைய பாவச் செயல்களைச் செய்பவர் கிடையாது. சிகண்டியும் பீஷ்மரை முடிப்பதற்காகவே தோன்றியவன் என்பது பிரசித்தம். நீயும் உன் சகோதரனும் நிந்திக்கத் தக்கவர்கள். உங்கள் இருவரையும் பெற்றுப் பாஞ்சாலர்கள் அனைவரும் தர்மத்தில் இருந்து வழுவியவர்களாகவும். நீசர்களாகவும், குருத் துரோகிகளாகவும் ஆகிவிட்டனர். நீ மறுபடி இவ்வாறு பேசுவாயாகில் நான் வஜ்ரம் போன்ற என் கதையால் உன் தலையை நசுக்கி விடுவேன். உனக்குப் பிரம்மஹத்தி பாவம் உண்டாகியுள்ளது. உன்னைப் பார்த்து மக்கள் தம் பிராயச் சித்தத்திற்காகச் சூரியனைத் தரிசனம் செய்கிறார்கள்.

தீய நடத்தையுள்ள பாஞ்சாலா! நீ என் முன்னால் என் குருவையும் (சாத்யகியின் குரு அர்ஜுனன்) என் குருவின் குருவையும் தொடர்ந்து அவமதித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆனாலும் உனக்கு வெட்கம் வரவில்லை. நில்; என் கதையின் ஒரு அடியைச் சகித்துக் கொள்” என்று சாத்யகி கூறினார். த்ருஷ்டத்யும்னனும் சாத்யகியிடம் கோபத்துடன் அவரை நிந்தித்துப் பேசலானார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகியை நிந்தனை செய்து உரைத்தல்

துருபத குமாரன், சாத்யகியிடம் “மாதவா! உன் பேச்சைக் கேட்டு உன்னை மன்னித்து விடுகிறேன். நீ சுயமே துரோகி. நீசன்; பாவ எண்ணங்களும் உடையவன். நகத்திலிருந்து சிகை வரை பாவத்தால் மூழ்கியிருப்பதால் நிந்தைக்குரியவன். என்றாலும் மற்றவரை நிந்திக்க விரும்புகிறாய். பூரிச்ரவாவின் கைகள் வெட்டப்பட்டன. அவர் இறக்கும் வரை உபவாச நியமம் ஏற்று அமர்ந்திருந்தார். அந்த நிலையில் அனைவரும் தடுத்தும் நீ அவரை வதம் புரிந்தாய். இதைவிடப் பெரும் பாவம் வேறென்ன இருக்க முடியும்?

கொடியவனே! முதலிலேயே நான் போரில் திவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்தால் துரோணாசாரியாரைக் கலக்கியிருந்தேன். பிறகு அவர் ஆயுதத்தைப் போட்டுவிட்டுக் கொல்லப்பட்டார் என்றால் அதில் நான் என்ன பாவம் செய்தேன்? ரணபூமியில் தன்னோடு போர் செய்யாமல், பகைவர்களால் கை வெட்டப்பட்டு உபவாசம் மேற்கொண்டவனை யார் கொல்ல முடியும்? அவ்வாறு நிந்தனைக்குரிய செயலைச் செய்தவன் மற்றவரை எவ்வாறு நிந்திக்க முடியும்? பூரிச்ரவா உன்னைக் காலால் உதைத்து இழுத்தபோது அவரை நீ ஏன் கொல்லவில்லை? அர்ஜுனனால் கை வெட்டப்பட்ட பூரிச்ரவாவை வதம் செய்த நீ எத்தகைய வீரன்?

துரோணாசாரியார் பாண்டவர்களை அடித்து விரட்டிய இடத்தில் எல்லாம் நான் அவருடன் போர் புரிந்து பாண்டவ சேனையைக்

காப்பாற்றினேன். நீ தானாகவே பாவ கர்மத்தைச் செய்துவிட்டு மற்றவர்களைக் கடுமையாகப் பேச எப்படி உரிமையுடையவனாவாய்? வருஷணி குலத்தின் களங்கமானவனே! நீ பாவம் செய்தவன். பாவ கர்மங்களின் பொக்கிஷம்; நானல்ல. ஆதலால் இனி இத்தகைய சொற்களைக் கூறாதே. பேசாமல் இரு. பேசுவாயாகில் அம்புகளால் இப்போதே பரலோகத்திற்கு அனுப்பிவிடுவேன்.

அடே முட்டாளே! தர்மத்தால் மட்டுமே போர் வெல்லப்படுவது இல்லை. கௌரவர்களின் அதர்மச் செயல்களையும் கேட்டுக் கொள். யுதிஷ்டிரரை அதர்மமாக ஏமாற்றியது, திரௌபதியை சபையில் அவமானப்படுத்தியது, அனைவரையும் வனவாசத்திற்கு அனுப்பியது, அவர்களின் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டது அனைத்தும் அதர்மச் செயல்களாகும். அதர்மமாகவே சல்யனை ஏமாற்றிப் பகைவர்கள் தங்கள் பக்கம் இழுத்துக் கொண்டனர். அபிமன்யு அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டான். பீஷ்மரும் அவ்வாறே கொல்லப்பட்டார். நீயும் அதர்மமாகவே பூரிச் சர்வாவை வதம் புரிந்தாய். தர்மத்தை அறிந்த பாண்டவர்களும், போர்க்களத்தில் அவ்வப்போது அதர்மமாக நடந்து கொண்டுள்ளனர். உத்தம தர்மத்தின் சொருபத்தை அறிவது மிகவும் கடினமாகும். அதர்மம் என்ன என்பதை அறிவதும் எளிதல்ல. நீ இப்போது கௌரவர்களோடு பழையபடி போரிடு. என்னோடு விவாதம் செய்து பித்ருலோகம் செல்லத் தயாராகாதே என்று த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகியிடம் உரைத்தார். துருபத குமாரனின் சொற்களைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட சாத்யகி கதையை எடுத்துக் கொண்டு த்ருஷ்டத்யும்னன் அருகில் சென்றார். “இனி நான் உன்னிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறமாட்டேன். நீ வதம் செய்யத்தான் தகுந்தவன். ஆகவே உன்னைக் கொன்றே விடுவேன்” என்று உரைத்தார்.

பீமசேனன், சுகதேவன் இருவரும் சாத்யகியை சமாதானப்படுத்துதல்

சாத்யகி கையில் கதையுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனை நோக்கிச் சென்றதும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆணையால் பீமசேனன் தேரில் இருந்து குதித்துச் சாத்யகியை இரு கைகளாலும் தடுத்துவிட்டார். ஆறு அடிகள் உடன் நடந்து சென்று சாத்யகியைப் பீமன் தன் வசப்படுத்திவிட்டார். இதற்குள் சுகதேவனும் தேரில் இருந்து இறங்கிச் சாத்யகியிடம் இனிய குரலில் பேசினார். சுகதேவன் சாத்யகியிடம் தங்களுக்கு வருஷணி வம்சத்து யாதவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் விடச் சிறந்த நண்பர்கள் இல்லை என்றும், அதேபோல யாதவர்களுக்கும், பாஞ்சாலர்களுக்கும் பாண்டவர்களை விடச் சிறந்த நண்பர்கள் யாரும் இல்லை என்றும் கூறினார். இரு தரப்பினரும் பரஸ்பரம் உங்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்துவிடுங்கள். நாங்கள் மன்னிப்பு, பிரார்த்தனை செய்பவர்கள் மட்டுமே யாவோம். அமைதியை விடச் சிறந்த வேறு எந்த பொருள் இருக்க முடியும் என்று கூறி அவர்களை அமைதிப்படுத்தலானார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன், சாத்யகி இவர்களின் மோதலை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தருமராஜனும் தடுத்தல்

இச்சமயம், துருபத குமாரன், பீமசேனனிடம், “பீமசேனா! சினியின் பேரனுக்குத் தன் போர்த்திறமையின் மீது மிகுந்த கர்வம் உள்ளது. நீ அவனை விட்டுவிடு. காற்று மலையிலிருந்து வந்து மோதுவது போல இவன் என்னுடன் வந்து மோதட்டும். நான் இப்போதே இவனுடைய போர் உரிமையையும், உயிரையும் முடித்து விடுகிறேன். பாண்டவர்களுக்கு இப்போது ஒரு பெரும் காரியம் முன் வந்துள்ளது. கௌரவர்கள் போர்க்களத்தில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அர்ஜுனன் அவர்களைத் தடுக்கட்டும். அதற்குள் நான் சாத்யகியின் தலையை வெட்டி வீழ்த்துவேன். இவன் என்னையும் கைவெட்டுண்ட பூரிச்ரவா என்று கருதுகிறேன். நீ இவனை விட்டுவிடு.

நான் இவனைக் கொல்வேன்; அல்லது இவன் என்னைக் கொல்லட்டும்; என்று த்ருஷ்டத்யும்னன் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது, சாத்யகி துருபத குமாரனின் சொற்களைக் கேட்டுப் பெருமூச்சுடன் பீமனின் கைகளில் இருந்து விடுபட தொடர்ந்து முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார். இருபெரும் காளையளைப் போலக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருந்த அவர்களைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரும் விரைந்து பெரு முயற்சியுடன் தடுத்தனர். பிறகு ரணபூமியில் பகைவரை எதிர்க்கச் சென்றுவிட்டனர்.

மீண்டும் த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமா போரிடுதல்

போர் தொடங்கியதும் அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அதன் விளைவு பேரச்சம் ஊட்டுவதாயிருந்தது. அஸ்திர, சஸ்திரங்கள் எல்லாத் திசைகளில் இருந்தும் விழுந்தன. இச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் வீரர்களிடம் ஆயுதங்களைத் துறந்துவிடக் கட்டளையிட்டார். அதன்படி பாண்டவசேனை ஆயுதங்களைத் தரையில் வைத்துப் பூமியில் நின்று வணங்கினர். நாராயணாஸ்திரம் தானாகவே அமைதியடைந்தது. துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் மீண்டும் அந்த அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டினான். அஸ்வத்தாமா அந்த அஸ்திரம் இரண்டாவது முறை பிரயோகிக்கப் படமுடியாதது எனக் கூறினான். சிவபிரானிடம் பெற்ற வேறு அஸ்திரங்களால் பாண்டவர்களை வதைத்து விடு என்று துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவிடம் கட்டளையிட்டான்.

தந்தை கொல்லப்பட்டதை நினைத்து மிகவும் சினத்துடன் இருந்த அஸ்வத்தாமா, துரியோதனனின் சொற்களைக் கேட்டுத் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கடுமையாகத் தாக்கினான். ஷூத்ரக் எனப்படும் இருபது பாணங்களால் தாக்கினார். பாஞ்சால ராஜகுமாரன் அஸ்வத்தாமாவை 63 பாணங்களால் துளைத்தான். அஸ்வத்தாமாவின் குதிரைகளையும், சாரதியையும்

காயப்படுத்தினான். இருவருக்கிடையிலும் மீண்டும் கடுமையான போர் நடைபெற்றது. அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். அத்துடன் துருபத ராஜகுமாரனின் குதிரைகள், சாரதி, தேர், அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான். பாஞ்சாலர்களின் சேனையை அடித்து விரட்டினான். பாஞ்சால வீரர்கள் போரிலிருந்து விலகினர். த்ருஷ்டத்யும்னன் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டான்.

இச்சமயம் சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனின் உதவிக்கு வந்தார். அஸ்வத்தாமாவுடன் கடும்போர் புரிந்தார். தன்னுடன் போர் புரிய வந்த துரியோதனன், க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், கர்ணன், வருஷசேனன் அனைவருடனும் சாத்யகி தானாகவே போரிட்டு அவர்களைத் தேரிழக்கச் செய்தார். இதே நேரத்தில் காயமுற்றுச் சோர்வடைந்த அஸ்வத்தாமா மீண்டும் சாத்யகியை அம்புகளால் அடித்து அவருடைய உடலைக் கவசத்துடன் பிளந்துவிட்டான். சாத்யகி வேதனையடைந்தார். அவருடைய சாரதி தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்துவிட்ட அவரைப் போரில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான். சாத்யகி போரில் இருந்து விலகியதும், அஸ்வத்தாமா, த்ருஷ்டத்யும்னனின் புருவங்களுக்கிடையில் வளைந்த முடிச்சுள்ள பாணங்களால் அடித்துக் காயப்படுத்தினான். முதலிலேயே மிகுந்த காயமடைந்திருந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் வேதனையுடன் தேரில் இருக்கையின் மீது அமர்ந்து கொடிமரத்தின் மீது சாய்ந்து கொண்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் துன்புறுவதைக் கண்ட அர்ஜுனன், பீமசேனன், பௌரவ வருத்த கூடத்ரன், சேதிநாட்டு யுவராஜன், மாளவதேச சுதர்சனன் ஆகிய ஐவரும் குரு புதல்வனோடு போரிட வந்தனர்.

16ஆம் நாள் போர் தொடக்கம்

த்ருஷ்டத்யும்னனைத் துரியோதனனின் யானைப்படை தாக்குதல்

அஸ்வத்தாமாவின் நாராயணாஸ்திரம் அமைதிப்படுத்தப்பட்டது. அதன்பின் அவன் செலுத்திய ஆக்னேயாஸ்திரம் பாண்டவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தது. அத்துடன் அன்றைய போர் நிறைவடைந்தது. கௌரவ சேனையில் கர்ணன் சேனாதிபதியாக்கப்பட்டான். 16ஆம் நாள் அதிகாலைப் பொழுதிலேயே மீண்டும் போர் தொடங்கியது. கர்ணன் பாஞ்சால சேனையைக் கூட்டம் கூட்டமாக அழித்துவிட்டான் இதனைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன், நகுல-சுகதேவர், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், சாத்யகி, சிகண்டி அனைவரும் கர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலாயினார்கள். கர்ணன் பாண்டவ மகாரதிகளால் சூழப்பட்டதைப் பார்த்த துரியோதனன் தன் யானைப்படையைத் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்க ஏவினான். அந்த யானைப்படை பாஞ்சால ராஜகுமாரனைத் தாக்கலாயிற்று. த்ருஷ்டத்யும்னன் ஒவ்வொரு யானையையும் நாராசங்களால் காயப்படுத்தினார். ஏனைய பாண்டவ மகாரதிகள் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்ற விரைந்தனர்.

த்ருஷ்டத்யும்னன்-கிருபாசாரியார் போர்

த்ருஷ்டத்யும்னன் கௌரவ சேனையைத் தாக்குவதைக் கண்ட கிருபாசாரியார் சரபம் சிங்கத்தைத் தடுப்பது போலப் பாஞ்சால ராஜகுமாரனைத் தடுத்துவிட்டார். கிருபர் த்ருஷ்டத்யும்னனை நோக்கிச் செல்வதைக் கண்ட அனைவரும் அச்சமடைந்தனர் துரோணர் கொல்லப்பட்டதால் மிகவும் சினம் கொண்ட கிருபாசாரியார்; இன்று நிச்சயம் த்ருஷ்டத்யும்னனை அழித்துவிடுவார் என்று அனைவரும் கூறினர். கிருபாசாரியார் பெருமூச்சு விட்டபடி செயலற்று நின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனின் மர்ம ஸ்தானங்கள் அனைத்தையும் ஆழமாகக் காயப்படுத்தினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் ஏதும் செய்ய முடியாமல் பெரும் மயக்கத்துடன் நிற்பதைக் கண்ட அவருடைய சாரதி, “துருபத குமாரா! நலமாக உள்ளீர்களா? போரில் தாங்கள் இவ்வாறு நிற்பதை நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. கிருபாசாரியார் உங்கள் மர்மஸ்தானங்கள் மீது அடித்தபோதும் தெய்வாதீனமாக அவை உங்கள் மேல் விழவில்லை. நான் உங்களுடைய இந்தத் தேரைத் திருப்பி எடுத்துச் செல்கிறேன். என்னுடைய அறிவிப்பின்படி, இன்று இந்த பிராமணன் வதத்திற்கு உரியவரல்ல; உங்கள் பராக்கிரமம் அவரால் தடுக்கப்பட்டுள்ளது” என்று கூறினான்.

சாரதியின் சொற்களைக் கேட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன், மெதுவாக, சாரதி! என் மனத்தில் மோகம் பரவியுள்ளது. சரீரம் வியர்க்கிறது. உடல் நடுங்குகிறது. மெய் சிலிர்க்கிறது. தேரை அர்ஜுனன் இருக்கும் இடத்திற்குச் செலுத்து. இன்று போர்க்களத்தில் அர்ஜுனன் அல்லது பீமன் அருகில் இருந்தால் மட்டுமே நலமாக இருக்க முடியும்.” என்று கூறினார். சாரதி த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேரைப் பீமன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்த இடத்திற்குச் செலுத்தினான். பாஞ்சால ராஜகுமாரன் தன் தேரில் ஏறி ஓடுவதைக் கண்ட கிருபாசாரியார் அம்புகளைச் செலுத்தியபடி அவனைப் பின் தொடர்ந்தார். மாலை வந்ததும் வீரர்கள் கூடாரம் திரும்பினர்.

17ஆம் நாள் போர்; த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ருதவர்மாவைத் தோல்வியுறச் செய்தல்

17ஆம் நாள் போரில் சல்யமன்னர் கர்ணனின் சாரதியானார். இருதரப்பு சேனைகளும் உற்சாகத்துடனும், உல்லாசத்துடனும் போரைத் தொடங்கின. பாண்டவ சேனையின் வியூகத்தின் முன் மையப்பகுதியில் த்ருஷ்டத்யும்னன் நின்றார். யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்தார். கிருபாசாரியாருடன் போரிட்ட சிகண்டி சிக்கலில் இருப்பதைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் சிகண்டியின் உதவிக்கு விரைந்தார். அவரைக் க்ருதவர்மா தடுத்துவிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ருதவர்மாவின் மார்பில் ஒன்பது பாணங்களை அடித்தார். க்ருதவர்மாவும் தன் அம்பு மழையால் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தேருடனும், குதிரைகளுடனும் மறைத்துவிட்டார். காயமடைந்தபோதும் துருபத குமாரன் க்ருதவர்மாவின் அம்புக் கூட்டத்தைச் சின்னாபின்னமாக்கிவிட்டார்.

பின்னர் க்ருதவர்மாவின் அருகில் சென்று ஆயுதங்களால் தாக்கலானார். க்ருதவர்மா அவற்றையெல்லாம் தடுத்துவிட்டான். தன் அஸ்திரங்கள் தடுக்கப்பட்டதால் சினந்த த்ருஷ்டத்யும்னன், க்ருதவர்மாவைத் தாக்கி அவனது சாரதியையும் கொன்று வீழ்த்தினார். க்ருதவர்மாவும் வெகுண்டு அவரை எதிர்க்கலானான். த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் கதையைக் கையில் எடுத்து க்ருதவர்மாவைப் பலமாக அடித்துக் காயப்படுத்தினார். அந்த அடியால் மூர்ச்சையுற்று வீழ்ந்த க்ருதவர்மாவை, க்ருதவர்மா தன் தேரில் அமர்த்தி ரணபூமியில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான். பகைவர்களை முன்னேறாமல் தடுத்த த்ருஷ்டத்யும்னன் மீது கௌரவ வீரர்கள் பாய்ந்தனர்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி

கர்ணன் பாஞ்சால, கேகய, ச்ருஞ்ஜய வீரர்களுடனும், பீமன் கௌரவ சேனையுடனும், அர்ஜுனன் சம்ஷப்தகர்களுடனும் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இச்சமயம் துரியோதனன் நகுல-சகதேவர்களைத் தாக்கிக் காயம் செய்துவிட்டான். அப்போது மாத்ரி புதல்வர்களின் உதவிக்கு விரைந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனனைத் தடுத்துவிட்டார். துரியோதனன் த்ருஷ்டத்யும்னனை 25 பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். துருபத குமாரனின் வில்லையும், அம்பையும், கையுறைகளையும் வெட்டிவிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் புதிய, வலிமை மிக்க வேறு ஒரு வில்லை எடுத்துச் சீறும் பாம்பைப் போன்ற 15 நாராசங்களைத் துரியோதனன் மீது செலுத்தினார். அவை துரியோதனனின் கவசத்தைத் துளைத்துப் பூமியில் விழுந்துவிட்டன.

துரியோதனன் தளர்ந்தபோதும், முயற்சியுடன் த்ருஷ்டத்யும்னனின் வில்லை வெட்டி நெற்றியில் பத்து பாணங்களை அடித்து விட்டான். அவை த்ருஷ்டத்யும்னனின் நெற்றியில் தைத்து உதிரத்தைப் பெருக்கின. துருபத குமாரன் வேறு வில்லை எடுத்தார். 16 பல்லங்களைச் செலுத்தினார். 5 பல்லங்களால் துரியோதனனின் சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று, ஒன்றால் அவன் வில்லை வெட்டிவிட்டார். எஞ்சியவற்றால் துரியோதனனின் தேர், குடை, சக்தி கதை, கொடியுடன் எல்லா போர்ப் பொருட்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். துரியோதனனின் அரவக்கொடி பூமியில் வீழ்ந்தது. கவசம், ஆயுதம், தேர் அனைத்தையும் இழந்த துரியோதனனைத் தண்டதாரி தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு ரணபூமியில் இருந்து விலக்கிச் சென்றான்.

த்ருஷ்டத்யும்னன், கர்ணன் போர்

கர்ணனுக்கும், பாண்டவர்களுக்கும் மீண்டும் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் போர் தொடங்கியது. மன்னர்கள் அனைவருடனும் சேர்ந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னன் கர்ணனைத் தாக்கினார். மற்ற பாண்டவ ரதிகளும் அவருக்கே உதவி செய்தனர். போரில் வெற்றியை விரும்பிய மகிழ்ச்சி நிரம்பிய அவ்வீரர்களைக் கர்ணன் தனியாகவே, நீர்ப்பிரவாகத்தை மலை தடுப்பது போலத்

தடுத்துவிட்டான். துருபத குமாரனுக்கும், கர்ணனுக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. த்ருஷ்டத்யும்னன் கர்ணனைக் கூவியழைத்து வளைந்த அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். கர்ணன் தன் 'விஜயம்' என்னும் வில்லினால் துருபத குமாரனின் வில்லையும், அம்பையும் வெட்டிவிட்டான். கர்ணனின் பாணங்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனின் கவசத்தைப் பிளந்து அவரது சரீரத்தையும் ரத்தத்தால் நனைத்தன. இருவரும் பரஸ்பரம் கூரிய பாணங்களால் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். இச்சமயம் சாத்யகி குறுக்கிட்டுக் கர்ணனின் பாணத்தைத் துண்டாக்கிவிட்டார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமா போர்; அர்ஜுனனால் காப்பாற்றப்படுதல்

அப்போது த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் போரிட விரும்பி அஸ்வத்தாமா வந்து சேர்ந்தார். துருபத குமாரனிடம், “பிரம்மஹத்யா செய்த பாவி, நில்! இன்று நீ என்னிடமிருந்து உயிருடன் தப்ப முடியாது” என்று கூறியவாறு ஒளி மிக்க பாணங்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனை மறைத்து விட்டான். துரோணர் போரில் தன் முன் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கண்டு அவனைத் தன் மரணமென்று கருதியது போல த்ருஷ்டத்யும்னனும், அஸ்வத்தாமாவைத் தன் மரணமாகக் கருதினார். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டதுமே சினம் மிக்கவர்களானார்கள். துரோணகுமாரன் தன்னருகில் வந்து நின்ற த்ருஷ்டத்யும்னனிடம், “பாஞ்சால குல களங்கமே! இன்று நான் உன்னை மரணத்தின் வாய்க்குள் அனுப்பப் போகிறேன். நீ முன்பு துரோணாசாரியாரை வதம் செய்து பாவத்தைச் செய்துள்ளாய். அது ஒரு அமங்கலமான கர்மத்தைப் போல இன்று உனக்குப் பலனளிக்கப் போகிறது.

ஓ முட்டாளே! இன்று நீ அர்ஜுனனால் காக்கப்படாமல், போர்க்களத்தில் ஓடாமல் நிற்பாயாகில் நான் உன்னை அவசியம் கொண்டு விடுவேன் என்று சத்தியம் செய்கிறேன்” என அஸ்வத்தாமா கூறினான். அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன், அவனிடம், “அடே! உன் பேச்சிற்கான பதிலைப் போர்க்களத்தில் உன் தந்தைக்குப் பதிலளித்த அதே வான் தரும். பெயரளவில் பிராமணனான துரோணாசாரியாரை முதலில் கொண்டு விட்டு, இப்போது உன்னை எவ்வாறு கொல்லாமல் இருக்க முடியும்? என்று கூறித் துரோண புத்திரனை மிகக் கூரிய பாணத்தால் துளைத்துவிட்டார்.

இதனால் அதிகக் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் பாணங்களால் மூடிவிட்டான். பாஞ்சால ராஜகுமாரனும் கர்ணன் பார்க்கும்போதே அஸ்வத்தாமாவைப் பாணங்களால் மறைத்துவிட்டார். ராதேயன் பாண்டவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும், சாத்யகியையும் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் வரமுடியாமல் தடுத்துவிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டி விட்டார். வேறுவில்லை எடுத்த அஸ்வத்தாமா விஷப்பாம்புகளுக்குச் சமமான அம்புகளைச் செலுத்தி, த்ருஷ்டத்யும்னனின் வில், சக்தி, கதை, கொடி, குதிரை, சாரதி, தேர் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான். வில் வெட்டப்பட்டுச் சாரதியும்,

குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டதால் த்ருஷ்டத்யும்னன் கத்தியையும், கேடயத்தையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டார். அவர் தேரில் இருந்து இறங்கும் முன்பே அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய கத்தியையும் கேடயத்தையும் வெட்டிவிட்டார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் தேரை இழந்துவிட்டாலும், குதிரைகள் கொல்லப்பட்டாலும், வில் வெட்டப்பட்டாலும், அம்புகளால் தொடர்ந்து காயப்படுத்தப்பட்டுத் தளர்ந்து போனபோதும் அஸ்வத்தாமா லக்ஷம் முறை முயன்றும் அவரைக் கொல்ல முடியவில்லை. பாணங்களால் வதம் செய்ய முடியாததால் வில்லை வீசிய அஸ்வத்தாமா பாம்பைப் பிடிக்கப் பாயும் கருடனைப் போலத் த்ருஷ்டத்யும்னனை நோக்கி ஓடினான். இதனைக் கண்ட பகவான் வாசுதேவன், அர்ஜுனனிடம் அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்ல முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறான். நீ துருபத குமாரனை அவனிடமிருந்து விடுவி” என்று கூறி அங்கு தேரைச் செலுத்தினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தேரின் மூலம் விரைந்து வருவதைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனை வதைக்க மேலும் முயற்சிக்கலானான். த்ருஷ்டத்யும்னன், அஸ்வத்தாமாவால் இழுத்துச் செல்லப்படுவதைக் கண்ட பார்த்த அஸ்வத்தாமா மீது ஏராளமான அம்புகளைச் செலுத்தினார். காண்டீபத்திலிருந்து விடுபட்ட அந்தத் தங்கமயமான அம்புகள் அஸ்வத்தாமாவின் உடலில் தைத்தன. அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டு விட்டுத் தன் தேரில் ஏறித் தானும் அர்ஜுனன் மீது பாணங்களைச் செலுத்தலானான். இதற்கிடையில் சகதேவன் தன் தேரின் மூலம் த்ருஷ்டத்யும்னனை வேறு இடத்திற்கு விலக்கி அழைத்துச் சென்றார்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் துச்சாதனனுடன் போரிடுதல்

மீண்டும் தொடங்கிய கோரப் போரில் த்ருஷ்டத்யும்னன் துச்சாதனனுடன் போரிட்டார். மூன்று பாணங்களால் அவனைக் காயப்படுத்தினார். துச்சாதனன் துருபத குமாரனின் இடது புஜத்தைத் துளைத்துவிட்டான். காயமடைந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் ஒரு பயங்கர பாணத்தைச் செலுத்த துச்சாதனன் அதனை வெட்டிவிட்டான். துச்சாதனன் த்ருஷ்டத்யும்னனை 70 பல்லங்களைச் செலுத்தி கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்துவிட்டான். துருபத குமாரன் ஒரு ஷூர்ப்ரத்தால் துச்சாதனன் வில்லை வெட்டிவிட்டார். வேறு வில்லை எடுத்து துச்சாதனன் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்துவிட்டான். சிங்கம் யானையை வசப்படுத்துவதைப் போலத் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் துச்சாதனன் வசப்படுத்தி விட்டான். அப்போது பாஞ்சாலர்கள் நால்வகைப் படைகளோடு துச்சாதனனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். மீண்டும் பயங்கரப் போர் தொடங்கியது.

17ஆம் நாள் போரில் அர்ஜுனனால் கர்ணவதம் நிகழ்ந்தது. தொடர்ந்து பீமசேனன் கௌரவ சேனையைக் கலக்கி யமனுலகு அனுப்பினார். துரியோதனன் சோகத்துடனும், கவலையுடனும் சல்யன் சொற்படி கூடாரம் திரும்பினான்.

18ஆம் நாள் போர், த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனன் போர்

துரியோதனன் தன் சேனைக்கு, அஸ்வத்தாமாவின் ஆலோசனைப்படி, சல்ய மன்னனைச் சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்தான். மறுநாள் காலையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. சல்ய மன்னர் பீமசேனன், நகுல சகதேவர் மற்றும் யுதிஷ்டிரருடன் தனியாகவே போர் புரிந்தார். யுதிஷ்டிர மன்னரைக் கவலையுறச் செய்தார். ஒருபுறம் அஸ்வத்தாமாவிற்கும் அர்ஜுனுக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது.

ஒருபுறம் துரியோதனனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் போரிட்டனர். மழைக்காலத்தில் எல்லாப்பக்கமும் மேகநீர் பொழிவது போல், இருவரின் பக்கம் இருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான அம்பு தாரைகள் விழுந்து கொண்டிருந்தன. துரியோதனன் ஐந்து பாணங்களால் துரோணரைக் கொன்ற த்ருஷ்டத்யும்னனைத் துளைத்து மேலும் 7 பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனனை 70 பாணங்களால் பீடித்தார். உடனே துரியோதனனுடைய சகோதரர்கள் பெரும் சேனையுடன் வந்து த்ருஷ்டத்யும்னனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். த்ருஷ்டத்யும்னன் போர்க்களத்தில் சுறுசுறுப்புடன் சஞ்சரிக்கலானார்.

பிறகு சல்யமன்னர் யுதிஷ்டிரரால் வதம் செய்யப்பட்டார். தங்கள் மன்னன் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட மத்ரதேச வீரர்கள் 700 பேர் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல விரும்பிப் பாண்டவ சேனைக்குள் நுழைந்தனர். பாண்டவ மகாரதிகளால் அவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களுக்குத் துணையாக வந்த துரியோதனன் மற்றும் சகுனியின் சேனைகள் பயந்து ஓடின. துரியோதனன் கௌரவ சேனையைப் போருக்குத் தூண்டினான். அவனுடைய சொற்களைக் கேட்டுக் கௌரவ சேனை மீண்டும் போருக்குத் திரும்பி வந்தது.

த்ருஷ்டத்யும்னன்-சால்வ மன்னன் போர்

அப்போது மிலேச்ச மன்னனான சால்வன் தன் பெரிய யானையின் மீது ஏறிப் போருக்கு வந்தான். அந்த யானை மகாபத்ரன் என்ற யானையின் குலத்தில் தோன்றியது. பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யும் வலிமை கொண்டது. அந்த யானை இந்திரனின் ஐராவதத்தைப் போலப் போர்க்களத்தில் சுற்றிச் சுழன்று பாண்டவ சேனையை அடித்து விரட்டியது. சால்வன் பாண்டவ சேனை பயந்து ஓடும் நிலையை உண்டாக்கினான் கௌரவ முக்கிய வீரர்கள் சால்வனின் பராக்கிரமத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுடன் சங்கநாதம் புரிந்தனர்.

அதனைச் சகிக்க முடியாத த்ருஷ்டத்யும்னன் சினம் கொண்டு அந்த யானை மீது போர் தொடுத்தார். துருபத குமாரன் யானையைத் தாக்குவதைக் கண்ட சால்வன் அவரை வதம் செய்யக் கருதினான். த்ருஷ்டத்யும்னனை

நோக்கித் தன் யானையைச் செலுத்தினான். யானை தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் மூன்று நாராசங்களால் அதை அடித்தார். அதன் கும்பஸ்தலத்தின் மீது 500 நாராசங்களைச் செலுத்தினார். அதனால் மிகவும் காயமடைந்த அந்த யானை போர்க்களத்தை விட்டு ஓடலாயிற்று. சால்வ மன்னன் முயற்சியுடன் அதை மீண்டும் போருக்குத் திருப்பினான். யானை மீண்டும் தன்னைத் தாக்க வருவதைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் தேரில் இருந்து வேகமாகக் குதித்துக் கையில் கதையுடன் வந்தார். அவர் மிகவும் பயந்து துயரமடைந்தார்.

சால்வனின் அந்தப் பெரும் யானை, அதேசமயம் த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேரைச் சாரதியோடும், குதிரைகளோடும், துதிக்கையால் தூக்கிப் பூமியில் அடித்தது. பீமசேனன், சாத்யகி, சிகண்டி மூவரும் த்ருஷ்டத்யும்னனின் உதவிக்கு வந்தனர். யானையின் வேகத்தைப் பாணங்களால் தடுத்துவிட்டனர். அதேசமயம் சால்வன் பொழிந்த அம்புகளால் தாக்கப்பட்டுப் பாண்டவ மகாரதிகள் அங்கும் இங்கும் ஓடலாயினர். இதைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் பெரும் கதையால் சால்வனின் யானையினுடைய கும்பஸ்தலத்தில் மிகவும் வேகமாக அடித்தார். பலமான அந்த அடியால் யானையின் கும்பஸ்தலம் பிளக்கப்பட்டது. யானை வாயிலிருந்து ரத்தம் பெருக; மலை சரிவதுபோல் உயிரிழந்து பூமியில் விழுந்தது. அப்போது கௌரவ சேனையில் குழப்பம் ஏற்பட்டது.

த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் சகுனி போரிடுதல்

சுகதேவனுடனும், திரௌபதியின் புதல்வர்களுடனும் போரிட்ட சகுனி சற்று நேரத்தில் ஓடிவிட்டான். சுகதேவன் யுதிஷ்டிரரிடமும் திரௌபதி புதல்வர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் சென்றுவிட்டனர். அப்போது சகுனி த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் போருக்கு வந்தான். இருதரப்பு சேனைக்குப் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. வீரர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களால் சகோதரர்களையும், நண்பர்களையும், புதல்வர்களையும் கூட அழித்துவிட்டனர். கௌரவ சேனையின் வீரர்களும், வாகனங்களும், களைத்து, தாகத்தால் தவித்தனர். அவர்கள் சரீரம் முழுவதும் அஸ்திரங்களால் படுகாயம் அடைந்திருந்தது.

அந்த நண்பகல் நேரத்தில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் பார்க்கும்போதே மீண்டும் கௌரவ சேனையின் சம்ஹாரம் உண்டாயிற்று. சுபல புத்திரன் சகுனி தன் குதிரை வீரர்களுடன் மீண்டும் பாஞ்சாலர்கள் மீது பாய்ந்தான். வெற்றியை விரும்பிய பாண்டவர்களும் போரை முடிக்க விரும்பினர். சகுனியை நாற்புறமும் சூழ்ந்து போரிட்டனர். அஸ்திர சஸ்திரங்களை இழந்து, ஒருவரை ஒருவர் முட்டியால் அடித்துக் கொண்டனர். அங்கு ஒழுங்கு முறையற்ற போரே நடைபெற்றது.

த்ருஷ்டத்யும்னன்-துரியோதனன் போர்

அர்ஜுனன் கௌரவர்களின் தேர்ப்படையை அழித்தார். துரியோதனனின் கட்டளையால் மீண்டும் போருக்கு வந்த வீரர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் போரிட்டனர். அச்சமயம் துரியோதனன் அர்த்த நாராசங்களாலும், வத்ஸ தந்தங்களாலும் த்ருஷ்டத்யும்னனின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டான். பாஞ்சால ராஜகுமாரனின் இரு புஜங்களிலும், மார்பிலும் காயப்படுத்தினான். த்ருஷ்டத்யும்னன் மிகுந்த காயமடைந்தபோதும், துரியோதனனின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டார். தேரில்லாது துரியோதனன் ஒரு குதிரை மீதமர்ந்து சகுனியிடம் சென்றுவிட்டான். அப்போது 3000 யானைகள் கொண்ட கௌரவர்களின் யானைப்படை பாண்டவ மகாரதிகள் சூழ்ந்து கொண்டது. பாண்டவர் ஐவரும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் அந்த யானைப் படையைக் கொன்று குவித்தனர். அர்ஜுனனிடம் தப்பி, த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் போரிட வந்த அனைவரையும் அவர் தோல்வியுறச் செய்துவிட்டார்.

துரியோதனன் வீழ்ச்சி; பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலர்கள் மகிழ்ச்சி; அஸ்வத்தாமா சபதம்

பீமசேனன் துரியோதனனைத் தவிர எஞ்சிய திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிட்டார். சகுனியும் உலூகனும் சகதேவனால் உயிர் இழந்தனர். சுசர்மா முதலியோர் அர்ஜுனனால் வீழ்த்தப்பட்டனர். துரியோதனன் மட்டுமே நண்பர்களின்றிப் போர்க்களத்தில் தனித்து நின்றான். அவன் கிழக்குத் திசையில் சென்று த்வைபாயன் குளத்தினுள் மறைந்து கொண்டான். வேடர்கள் மூலம் விஷயம் அறிந்து அவன் மறைவிடத்திற்குச் சென்ற பாண்டவர்கள் அவனைக் கண்டனர்.

யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனைப் போருக்கு அழைத்தார். துரியோதனனும் பீமனும் கதைப்போர் புரிவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சமந்த பஞ்சக தீர்த்தத்தில் நடைபெற்ற கதாயுத்தத்தில் பீமசேனன் துரியோதனனின் தொடைகளில் அடித்து அவனை வீழ்த்திவிட்டார். பின்னர் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மகிழ்வுடன் கௌரவர்களின் கூடாரத்திற்குச் சென்று செல்வங்களைக் கைப்பற்றினர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனைப்படி பாண்டவர்கள் ஐவரும், சாத்யகி மற்றும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் ஓகவதி நதிக்கரையில் ஓய்வெடுத்தனர். மற்ற பாஞ்சாலர்களும், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் முதலிய பாண்டவர்களும் கூடாரங்களில் மகிழ்ச்சியுடன் உறங்கலாயினர்.

இச்சமயம் கௌரவர் தரப்பில் தப்பியிருந்த அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் சஞ்ஜயன் மூலம் துரியோதனன்

மறைந்திருந்த இடத்தை அறிந்து அங்கு வந்து, பாண்டவர் வருவதையறிந்து விலகிச் சென்றுவிட்டனர். பின்னர் பீமசேனனால் வீழ்த்தப்பட்ட துரியோதனன் அனுப்பிய தூதர்கள் மூலம் துரியோதனன் நிலை கண்டு துயருற்ற அஸ்வத்தாமா பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லுவேன் எனச் சபதமுரைத்தான். துரியோதனன் கூறியவாறு கிருபர் அஸ்வத்தாமாவிற்குச் சேனாதிபதி அபிஷேகம் செய்தார். பின்னர் இரவு நேரத்திலேயே உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்சாலர்களையும், பாண்டவர்களையும் கொன்றுவிட அஸ்வத்தாமா தீர்மானித்தான். கிருபரும், க்ருதவர்மாவும் தடுத்தபோதும் அவன் கேட்கவில்லை.

அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லுதல்

மூவரும் பாஞ்சாலர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கூடாரங்களுக்கு வந்தனர். சிவபிரானைத் துதித்து அவர் அருளைப் பெற்ற அஸ்வத்தாமா கிருபாசாரியாரையும், க்ருதவர்மாவையும் வாயிலில் நிற்குமாறு கூறிக் கூடாரத்திற்குள் பிரவேசித்தான். கூடாரத்தைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவன் ஆதலால், சிறிதும் பயமின்றித் த்ருஷ்டத்யும்னன் உறங்கிய இடத்திற்குச் சென்றான். பாஞ்சால ராஜகுமாரன் போரில் களைத்துப் போய் விலை மிகுந்த பட்டு விரிப்புடைய பெரிய படுக்கையில் ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அஸ்வத்தாமா உறங்கிக் கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காலால் எட்டி உதைத்து எழுப்பினான். கால்பட்டதும் விழித்துக் கொண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்க முயன்றான். ஆனால், அதற்குள் அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனின் தலைமுடியை இரு கைகளாலும் பற்றி அவனைப் பூமியின் மீது அடித்துத் தேய்த்தான். உறக்கக் கலக்கத்தில் இருந்த பாஞ்சால ராஜகுமாரனால் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை. அஸ்வத்தாமா தன் கால்களால் த்ருஷ்டத்யும்னனின் மார்பிலும், கழுத்திலும் அழுத்தி விலங்கைப் போலக் கொல்லத் தொடங்கினான். கதறித்துடித்த த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் நகங்களால் அஸ்வத்தாமாவைக் கீறி, “குருவின் புதல்வா! என்னை ஆயுதத்தால் கொன்றுவிடு. உன்னால் நான் புண்ணிய லோகத்திற்குச் சென்றுவிடுகிறேன்” என்று கூறினான்.

த்ருஷ்டத்யும்னனின் தெளிவற்ற சொற்களைக் கேட்டு, “அடே! குல களங்கமே! ஆசாரியனைக் கொல்பவர்களுக்குப் புண்ணிய லோகம் கிடையாது தீயவனே! நீ அஸ்திரத்தால் கொல்லப்படத் தகுந்தவன் அல்ல” என்று கூறி த்ருஷ்டத்யும்னனின் மர்மஸ்தானத்தில் குதிகாலால் மிதித்துக் கொன்றுவிட்டான். இவ்வாறு தன் தந்தையைக் கொன்ற த்ருஷ்டத்யும்னனை, இரவில், உறங்கும்போது, காலால் மிதித்துக் கொன்று அஸ்வத்தாமா பழி தீர்த்துக் கொண்டான்.

த்ருஷ்டத்யும்னனின் முடிவு இவ்வாறு அஸ்வத்தாமாவால் நிகழ்ந்தது.

5. சிகண்டி

சிகண்டியின் முற்பிறவி வரலாறு;

காசிராஜனின் மூன்று பெண்கள் அம்பை, அம்பிகை, அம்பாலிகை என்பவராவர். காசிராஜன் தன் கன்னிகைகளுக்காக சுயம்வரம் ஏற்பாடு செய்தார். பராக்கிரமமே கன்யா சுல்கமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. கூடித்திரிய மன்னர்கள் அனைவரும் இச்சுயம்வரத்தில் கலந்து கொண்டனர். பீஷ்மர் தனது சகோதரன் விசித்திரவீரியனுக்கு மணமுடிப்பதற்காக இப்பெண்களைச் சுயம்வரத்தில் வெல்ல விரும்பினார். சுயம்வரத்தில் வீரமே கன்யாசுல்கமாகச் சொல்லப்பட்டதால் இப்பெண்கள் மூவரையும் தன் தேரில் ஏற்றிக் கவர்ந்தார். தன்னை எதிர்த்த கூடித்திரிய மன்னர்கள் அனைவரையும் தான் தனியாகவே எதிர்த்துப் போர் புரிந்து வெற்றி பெற்றார். பின்னர் அக்கன்னியரை ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்து வந்து தாய் சத்தியவதியிடம் ஒப்படைத்தார். விசித்திரவீரியனுக்கு மணம் செய்ய ஏற்பாடு நடந்தது.

சால்வனின் புறக்கணிப்பு; அம்பை தவம் மேற்கொள்ளுதல்

இச்சமயம் மூத்த புதல்வி அம்பை பீஷ்மரிடம் தான் சால்வ ராஜனை ஏற்கனவே வரித்துவிட்டதாகத் தெரிவித்தாள். சால்வனும் தன்னைத் தனிமையில் வரித்ததாகவும் தான் சால்வனிடம் செல்ல விரும்புவதையும் அவரிடம் கூறினாள். பீஷ்மரும் அவளை அவளது வளர்ப்புத் தாயாரோடும், முதிய பிராமணர்களோடும் பாதுகாப்பாக சால்வனிடம் அனுப்பி வைத்தார். அம்பைச் சால்வ மன்னனிடம் சென்றாள். சால்வ மன்னன் இன்னொருவரால் அபகரிக்கப்பட்டு அவனுடன் சென்ற அவளைத் தான் ஏற்க முடியாது என மறுத்துவிட்டான். மிகுந்த அவமானமடைந்த அம்பா தவசிகளின் இருப்பிடம் சென்று தவம் மேற்கொள்ள விருப்பம் தெரிவித்தாள். ஷைகாவத்யன் என்ற முதிய பிராமணர் அவளுக்குப் பாதுகாப்பளித்தார்.

அங்கு அம்பையின் தாய் வழிப்பாட்டனாரான ராஜரிஷி ஹோத்ரவாஹனன் வருகை தந்தார். அவர் அம்பையின் அவல நிலையைக் கேட்டுத் துயரம் கொண்டார். தன் நண்பரான பரசுராமர் மூலம் அம்பா தன் துயரத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம், பரசுராமர் கூறினால் அவருடைய சீடரான பீஷ்மர் குருவின் சொல்லை மறுக்க மாட்டார் என ஆலோசனை தெரிவித்தார். அச்சமயம் பரசுராமரின் பிரிய சீடர் அக்ருதவர்ணர் அங்கு வந்தார். அம்பாவைப் பற்றிய விஷயங்கள் அனைத்தையும் அறிந்து கொண்டார். பீஷ்மரே அவளது துன்பத்திற்குக் காரணம் என்றும் அவரே தண்டனைக்குரியவர் என்றும் தெரிவித்தார். மறுநாள் பரசுராமரே அத்தவசிகளின் இருப்பிடம் வந்தார். ஹோத்ரவாஹனன் வேண்டிக் கொண்டவாறு அம்பாவின் துயர்தீர்ப்பதாக வாக்களித்தார். பீஷ்மரைக் கொல்ல உறுதி பூண்டார்.

பீஷ்மர் பரசுராமர் போர்

பரசுராமர் தான் கூறினால் பீஷ்மர் மறுக்க மாட்டார் என்று நம்பினார். பீஷ்மரைச் சந்திக்க மகரிஷிகளுடன் சென்றார். ஹஸ்தினாபுரத்திற்கு வெளியே பரசுராமரும் பீஷ்மரும் சந்தித்தனர். பீஷ்மர் அம்பாவை தான் கூடித்திரிய தர்மத்தின்படியே அபகரித்து வந்ததாகவும், தான் பிரம்மச்சரிய விரதம் பூண்டுள்ளதால் அவளை ஏற்க முடியாது என்றும் வணக்கத்துடன் தெரிவித்தார். பரசுராமர் அதனை ஏற்கவில்லை. பீஷ்மரைப் போருக்கு அழைத்தார். குருகூடித்திரத்தில் பரசுராமருக்கும் பீஷ்மருக்கும் இடையே 13 நாட்கள் கடும்போர் நடந்தது. இறுதியில் பீஷ்மரை வெல்லமுடியாத பரசுராமர் போரிலிருந்து விலகினார். அம்பாவிடம் தன்னால் பீஷ்மரைக் கொல்ல முடியவில்லை என்று தெரிவித்து விடுகிறார்.

அம்பையின் மறுபிறவி

பின்னர் அம்பை கடுமையான தவம் மேற்கொண்டாள். வத்ஸ தேசத்தில் பல புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி பீஷ்மரைக் கொல்ல விரதம் மேற்கொண்டாள். கங்கை அவள் முன் தோன்றி அவள் நினைப்பது நடக்க இயலாத காரியம் எனக்கூறி அவளைக் கோணலான நதியாகச் சபித்தாள். அவ்வாறே சரீரத்தை நீத்த அம்பா வத்ஸதேசத்தில் முதலைகள் வசிக்கும் மழைக்காலத்து நதியாகவும், வத்ஸ தேசத்திலேயே ஒரு பெண்ணாகவும் மறுபிறவி பெற்றாள். இப்பிறவியிலும் பீஷ்மரைப் பழிவாங்கும் எண்ணத்திலேயே சிவபெருமானை நோக்கிக் கடும் தவம் மேற்கொண்டாள். ஆண் உருப்பெற்று பீஷ்மரை வதைக்க வேண்டும் என்பதில் அவள் உறுதி பூண்டிருந்தாள். பகவான் சிவன் அவள் முன் பிரத்யட்சமானார். “நீ பீஷ்மரை வதம் செய்வாய்” என்று வரமளித்தார்.” மீண்டும் பெண்ணாகவே பிறப்பாய். பின் ஆண்மையைப் பெறுவாய். துருபத குலத்தில் தோன்றிப் போரில் பெரும் வீரனாவாய். நான் கூறியது நடக்கும்” என்று கூறி மறைந்தார் அம்மா மறுபிறவியில் பீஷ்மரைக் கொல்ல வேண்டும் என்று சங்கல்பம் செய்து, சிதை மூட்டி அதில் பாய்ந்து எரிந்து சாம்பலானார். இரண்டாவது பிறவியிலும் அம்பா பெண்ணாகப் பிறந்து மாய்ந்தாள்.

சிகண்டியின் பிறப்பும், வளர்ப்பும் அம்பையே சிகண்டி என்பதைப் பீஷ்மர் அறிதல்

பாஞ்சால நாட்டின் மன்னன் துருபதனுக்குப் புதல்வன் யாரும் இல்லை; பீஷ்மரைப் பழி வாங்கும் நோக்கத்தோடு புத்திரனைப் பெற விரும்பினார். மகாதேவனை எண்ணித் தீவிரமான தவம் மேற்கொண்டார். மகாதேவன் அவர் முன் தோன்றி, “மன்னா! உனக்கு முதலில் பெண்ணே பிறப்பாள். பிறகு அவளே ஆணாகி விடுவாள். நான் கூறியது ஒருபோதும் வீணாகாது” என்று வரமளித்தார். துருபதன் பலமுறை மகனுக்காக யாசித்தார். ஆனால்

இது தெய்வத்தின் சட்டம், இது மாற முடியாது. கூறப்பட்டதே நடக்கும் எனக்கூறி மகாதேவன் மறைந்துவிட்டார். பிறகு துருபதராஜனின் மனைவி நியமத்தோடு இருந்து கருத்தரித்தாள். உரிய நேரத்தில் பெண் குழந்தையே பிறந்தது. துருபதனின் ராணி ஆண்குழந்தை என்று அறிவிக்கச் செய்தாள். மன்னனும், மகாராணியும் தவிர வேறு யாரும் பெண் குழந்தை என்று அறியாதவாறு குழந்தையை வளர்த்தனர். ஜாதகர்மம் முதலியன புதல்வனுக்கு உரியவாறே செய்யப்பட்டன. சிகண்டி என்ற பெயரும் சூட்டப்பட்டது. பீஷ்மர், ஒற்றர்கள் வாயிலாகவும், நாரதருடைய கூற்றாலும், மகாதேவனின் வரம் பற்றிய செய்தியாலும், அம்பாவின் மறு பிறவியே பெண்ணாகப் பிறந்து சிகண்டி என்று அழைக்கப்படுவதை அறிந்து கொண்டார்.

சிகண்டியின் திருமணம், சிகண்டி பெண் என்பதை அறிந்து அவன் மாமனார் தகடார்ணராஜா கோபம் கொள்ளுதல்

துருபத மன்னர் சிகண்டி உரிய கல்விகளில் தேர்ச்சி பெற ஏற்பாடு செய்தான். சிகண்டி துரோணாசாரியாரிடம் வில் வித்தைகளையும், கற்றுத் தேர்ந்தான். துருபதனின் மகாராணி தன் மகன்(ள்) ஆகிய சிகண்டிக்குத் திருமணம் செய்ய விரும்பினாள். துருபதன் சிகண்டி யுவதியாகி விட்டதையும் வரதானத்தால் ஆணாகாமல் பெண்ணாகவே இருப்பதையும் எண்ணிக் கவலை கொண்டார். சிவபெருமானின் வரத்தை நம்பி இதுவரை சிகண்டி பெண் என்பதை மறைத்து விட்டேன் என்று தன் மனைவியிடம் கூறி வருந்தினார். துருபதனின் ராணி சிவபெருமானின் வாக்கு எவ்வகையிலும் பொய்யாகாது, எனவே சிகண்டிக்கு சாஸ்திர முறைப்படி ஒரு கன்னிகையைத் திருமணம் செய்து வைப்புகள் என்று மன்னனிடம் வேண்டினாள். இவ்வாறு சிகண்டிக்குத் திருமணம் செய்யத் தீர்மானித்தனர். தகடார்ணராஜாவின் மகளைச் சிகண்டிக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க முடிவு செய்தனர். தஷார்ண மன்னன் ஹிரண்யவர்மா சிகண்டிக்குத் தன் கன்னிகையை மணம் செய்து கொடுத்தார். திருமணம் நடைபெற்றது. சிகண்டி தன் மனைவியோடு மீண்டும் காம்பில்ய நகரம் வந்தான்.

ஹிரண்யவர்மாவின் புதல்வி சிகண்டி ஒரு பெண் என்பதை அறிந்து கொண்டான். அவள் தன் வளர்ப்புத் தாயிடமும், தோழிகளிடமும் இந்த ரகசியத்தைத் தெரிவித்து விட்டாள். அவர்கள் இந்த செய்தியை மன்னன் ஹிரண்யவர்மாவிடம் கூறினர். துருபத மன்னர் ஏமாற்றி விட்டதைத் தெரியப்படுத்தினர். சிகண்டி தன் மாமனார் வீட்டில் ஆணைப்போலவே ஆனந்தமாகச் சுற்றித் திரிந்தான்(ள்) உண்மையைத் தெரிந்து கொண்ட ஹிரண்ய வர்மா கோபத்துடன் துருபதனிடத்தில் ஒரு தூதனை அனுப்பினான். தூதன் தனிமையில் தஷார்ண மன்னனின் செய்தியைக் கூறினான். “மன்னா! நீ எனக்குச் செய்த அவமானம் பெரிது. உன் புதல்விக்காக என் புதல்வியை வரித்தாய். அந்த வஞ்சனைக்குப் பலனை விரைவில் பெறுவாய். நான் மந்திரிகளோடும், சேவகர்களோடும் உன்னை விரைவில் வேரோடு பெயர்த்து எறிவேன்” என்பதே ஹிரண்யவர்மனின் செய்தியாகும்.

ஹிரண்யவர்மாவின் தாக்குதலுக்கு அஞ்சிய துருபதன் மகாராணியுடன் யோசனை மேற்கொள்ளுதல்

தூதன் இவ்வாறு தெரிவித்ததும் துருபதன் பிடிபட்ட திருடனைப் போல பேச்சற்றுப் போனார். இனிமையாகப் பேசும் தூதர்களின் மூலம் தங்களை ஏமாற்றவில்லை என்று செய்தியளித்துத் தன் சம்பந்தியைச் சமாதானம் செய்ய முயன்றார். ஹிரண்ய வர்மா மீண்டும் விசாரித்து, சிகண்டி பெண் என்பதை உறுதியாக நம்பினார். இதனால் மிகுந்த கோபத்துடன் தன் பெரும் சேனையுடன் பாஞ்சால நாட்டின் மீது படையெடுக்கத் தீர்மானித்தார். தன் நட்பு மன்னர்களோடும், மந்திரிகளோடும் பாஞ்சால மன்னனிடம் எவ்வாறு நடந்து கொள்வது என ஆலோசனை செய்தார். சிகண்டி மகனல்ல, மகள் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டால் பாஞ்சால மன்னனைக் கைது செய்து விடுவது என்றும் பாஞ்சால நாட்டிற்கு வேறு மன்னனை நியமிப்பது என்றும், பின்னர் துருபதனையும், சிகண்டியையும் கொன்று விடுவது என்றும் தீர்மானித்தனர். பிறகு ஹிரண்யவர்மா பாஞ்சாலன் துருபதனிடம் தூதனை அனுப்பினார். தான் போருக்கு வரப்போவதை அறிவித்துவிட்டார். இயல்பிலேயே பயந்தவரான துருபதன் இதைக் கேட்டு மிகவும் அஞ்சி, தன் ராணியிடம் இப்போது என்ன செய்வது? இந்தக் கன்னிகையின் பிரச்சினையால் நாம் செய்வதறியாது திகைக்கிறோம். மகாராணி நீ சிகண்டி விஷயத்தில் பயப்படாமல் பேசு. நான் புத்திர தர்மத்தில் இருந்து வஞ்சிக்கப்பட்டேன். ஹிரண்ய வர்மாவையும் வஞ்சித்துவிட்டேன். இச்சமயத்தில் என்ன செய்வது என்பதைக் கூறு என்று கேட்டார்.

துருபதனின் ராணியுடைய பதில்; தெய்வ வழிபாடு; நகரம் பாதுகாக்கப்படுதல்

துருபதனின் ராணி, “சிகண்டி பெண் என்றாலும் நான் ஆண் என்றே கூறினேன். தாங்களும் எனது கருத்துக்கு உடன்பட்டு மகனுக்குரிய சடங்குகளையே செய்வித்தீர்கள். என் சொற்படியே திருமணமும் செய்வித்தீர்கள். மகாதேவன் வரமளித்த விஷயத்தாலேயே நான் இவ்வாறு செய்தேன்” என்றாள். துருபத மன்னன் தன் மந்திரிகளிடம் எல்லா விஷயங்களையும் தெரிவித்தார். தான் வஞ்சனை செய்தபோதும் ஹிரண்யவர்மாவுடன் சம்பந்தத்தையும், நட்பையும் தொடரவே அவர் விரும்பினார். இயல்பாகவே பாதுகாப்பு மிக்க நகரத்தை மேலும் பாதுகாப்பதற்கு உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். ஹிரண்யவர்மாவோடு விரோதம் ஏற்பட்டதால் துருபதனும் அரசியும் துயருற்றனர். போரை எவ்வாறு விலக்குவது என்று மனத்திற்குள் யோசித்துத் தெய்வத்தை வழிபடத் தொடங்கினர். மகாராணி துருபதனிடம், “தேவர்களின் ஆராதனை எப்போதும் சாதுக்களுக்குச் சத்தியமாகும். தாங்கள் பெரியவர்களையும், தேவர்கள் அனைவரையும் பூஜை செய்யுங்கள். ஹிரண்யவர்மா போரிடாமலேயே திரும்பிச் சென்றுவிட வேண்டும் என்று மனதில்

சிந்தியுங்கள். நகரப் பாதுகாப்பிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தெய்வங்களை அர்ச்சியுங்கள்” என்று கூறினாள்.

சிகண்டி(னி)யின் தீர்மானம்; நாட்டை விட்டு அவள் வெளியேறுதல் ஸ்தூணா கர்ணனைச் சந்தித்தல்

தாய் தந்தை இருவரும் தன்னால் பெரும் கவலையில் ஆழ்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பதைச் சிகண்டினி கண்ணுற்றாள். தாய் தந்தையரின் துயரத்திற்குத் தானே காரணம் எனத் துன்புற்று தான் உயிர் துறக்கத் தீர்மானித்தாள். நாட்டை விட்டு வெளியேறி மக்கள் இல்லாத அடர்ந்த காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டாள். அந்தக் காடு யக்ஷன் ஸ்தூணாகர்ணனால் காக்கப்பட்டு வந்தது. அதனாலேயே மக்கள் அஞ்சி அந்தக் காட்டிற்குள் செல்லவில்லை.

அந்த செழிப்பான வனத்தினுள் சுண்ணாம்பாலும், மண்ணாலும் மெழுகப்பட்ட உயர்ந்த வாயில்களும், சுற்றுச் சுவரும் கொண்ட ஸ்தூணா கர்ணனின் மாளிகை இருந்தது. அந்த மாளிகைக்குள் சென்ற சிகண்டினி வெகு நாட்கள் உபவாசம் மேற்கொண்டு உடல் மெலிந்து போனாள். யக்ஷன் ஸ்தூணா கர்ணன் அவளுடைய துயருற்ற நிலையைக் கண்டு மனம் உருகினான். அவன் அவளிடம் “அழகியே! இந்த உபவாசம் எதற்காக மேற்கொண்டுள்ளாய்? அதற்கான காரணத்தைக் கூறு. உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிறேன்” என்று கூறினான். யக்ஷனின் சொற்களைக் கேட்ட சிகண்டினி, இது உன்னால் நிறைவேற்ற முடியாது என்பது பலமுறை தெரிவித்தாள். ஆனால் யக்ஷன், நான் உன் விருப்பத்தினை அவசியம் நிறைவேற்றுவேன். நான் குபேரனின் சேவகன். எனக்கு வரமளிக்கும் சக்தி உண்டு. உன் விருப்பத்தைக் கூறு. அளிக்க முடியாத பொருளாக இருந்தாலும் நான் அதைக் கொடுப்பேன்” என்று கூறினான். சிகண்டினி தன்னைப் பற்றிய விஷயங்கள் அனைத்தையும் யக்ஷனிடம் தெரிவித்தாள்.

சிகண்டினி ஆண்மையைப் பெறுதல்; துருபதனும் ஹிரண்யவர்மாவும் மகிழ்தல்

சிகண்டினி ஸ்தூணா கர்ணனிடம், “யக்ஷா! புதல்வனற்ற என் தந்தை இப்போது தஷார்ஹ மன்னனின் கோபத்தால் அழிந்துவிடப் போகிறார். நீ என் தாய். தந்தையையும், என்னையும் அவரிடமிருந்து காப்பாற்று. நீ என் துயரத்தைத் தீர்ப்பதாகச் சபதம் செய்திருக்கிறாய். நான் ஒரு சிறந்த புருஷனாக விரும்புகிறேன். ஹிரண்யவர்மா எங்கள் நகரத்தைத் தாக்குவதற்குள் அருள் செய்” என்று வேண்டினாள். சிகண்டினியின் சொற்களைக் கேட்ட யக்ஷன் சிறிது யோசித்தான். பிறகு கூறலானான், “அழகியே! நீ கூறியது போலவே நடக்கும். ஆனால் அது எனக்குத் துன்பமளிக்கும் என்றாலும் நான் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன். என்

நிபந்தனையைக் கேள். நான் உனக்கு என்னுடைய ஆண்மையை அளிப்பேன்; உன்னுடைய பெண்மையை ஏற்பேன். ஆனால் சிறிது காலம் மட்டுமே அவ்வாறு செய்ய முடியும். நீ என் அருளால் உன் நகரத்தையும் உற்றார், உறவினர்களையும் காப்பாற்று. உன் காரியம் நிறைவேறியதும் என்னுடைய ஆண்மையைத் திருப்பி அளிப்பதாகச் சபதம் செய். அப்போதுதான் நான் உன்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முடியும்” என்றான். சிகண்டினியும் யக்ஷனின் நிபந்தனையை ஏற்று, தக்ஷார்ண தேச மன்னன் திரும்பிச் சென்றதும் உன் ஆண்மையைத் திருப்பியளித்து நான் பெண்ணாகி விடுவேன் என்று சபதம் செய்தாள். இவ்வாறு சிகண்டி ஆணாகவும், ஸ்தூணாகர்ணன் பெண்ணாகவும் பரஸ்பரம் மாறிக் கொண்டனர். ஆணான ராஜகுமாரன் சிகண்டி மிகுந்த மகிழ்வுடன் நகரத்திற்குத் திரும்பினான். தந்தையிடம் அனைத்து விவரங்களையும் தெரிவித்தான். துருபத மன்னன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

ஹிரண்ய வர்மாவிடம் என்னுடைய மகன் ஆண், தாங்கள் என்னுடைய சொற்களை நம்புங்கள் என்று தூதனை அனுப்பினார். துயரத்தோடும் சோகத்தோடும் இருந்த ஹிரண்யவர்மா துருபதன் மீது போர் தொடுக்க ஆயத்தம் செய்து, அவரிடம் ஒரு தூதுவனை அனுப்பினார். அத்தூதுவன் துருபதனிடம் வந்து அவரது உபசாரத்தை ஏற்காமல், துருபதனுடைய குலம் முழுவதையும் அழிப்பது என ஹிரண்யவர்மா உறுதி பூண்டதைத் தெரிவித்தான். துருபதன் என்னுடைய தூதன் என் சம்பந்தியிடம் என் செய்தியைத் தெரிவிப்பான் எனப் பதிலளித்தார். துருபதனின் தூதன் ஹிரண்யவர்மாவிடம் வந்து சிகண்டி புருஷணை என்பதைத் தாங்களே தெளிவாகப் பரிசோதனை செய்து தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று துருபதனின் சொற்களைக் கூறினான். ஹிரண்யவர்மாவும் சில அழகிய யுவதிகளை அனுப்பி சிகண்டி ஆணா, பெண்ணா என்று அறிந்து வருமாறு கூறினார். அப்பெண்களும் சிகண்டி பெரும் பிரபாவசாலி புருஷன் என்பதை மன்னனிடம் தெரிவித்தனர். இவ்விதம் யுவதிகளைக் கொண்டு சிகண்டியைப் பரிசோதித்த தக்ஷார்ண மன்னனும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். தன் மருமகன் சிகண்டிக்குப் பெரும் செல்வம், யானை, குதிரை, பசு, காளை, பணிப்பெண்களைப் பரிசாக அளித்தார். மருமகனைப் பெண் என்று கூறியதற்காக மகளைக் கடிந்து கொண்டார். இவ்வாறு பெண்ணாகப் பிறந்த சிகண்டினி ஆணாக மாறினான்.

குபேரன் ஸ்தூணா கர்ணனுக்குச் சாபமளித்தல்; சிகண்டி ஆணாகவே நிலைத்திருத்தல்

சில காலம் கழிந்தது. நரவாகனான குபேரன் ஸ்தூணா கர்ணனின் மாளிகைக்கு வந்தார். அந்த மாளிகை மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. வெட்டிவேர் முதலிய பொருட்களின் நறுமணம் நிறையப் பெற்றிருந்தது. பல வண்ணக் கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. பலவகையான உணவுப்

பொருட்கள் நிறையப் பெற்றிருந்தது. அம்மாளிகைக்குள் நுழைந்த குபேரன் தூய்மையும் அழகும் நிரம்பிய மாளிகையில் ஸ்தூணா கர்ணன் ஏன் தன் முன்வரவில்லை என்று யகூஷனின் சேவகனிடம் கேட்டார். யகூஷர்கள் ஸ்தூணா கர்ணன் சிகண்டினிக்குத் தன் ஆண்மையை அளித்து தான் பெண்ணாக மாறியதால் வெட்கம் கொண்டு தங்கள் முன் வரவில்லை எனத் தெரிவித்தனர். குபேரன் ஸ்தூணா கர்ணனைத் தன் முன் அழைத்து வரக் கட்டளையிட்டார். தான் அவனைத் தண்டிக்கப் போவதாகக் கூறினார். ஸ்தூணா கர்ணனும் வெட்கத்துடன் குபேரன் முன் வந்து நின்றான். அவனை அவ்வுருவில் கண்ட குபேரன் உன் பெண்மை இவ்வாறே தொடரட்டும் எனச் சபித்தார். செய்ய வேண்டாத இந்த காரியத்தைச் செய்ததால் நீ பெண்ணாகவே இரு; சிகண்டி ஆணாகவே இருக்கட்டும் என்றார். அப்போது யகூஷர்கள் ஸ்தூணா கர்ணனுக்காகக் குபேரனை மிகவும் வேண்டிக் கொண்டனர். அவர்களது வேண்டுகோளைக் கேட்ட குபேரன், சிகண்டி கொல்லப்பட்ட பின் ஸ்தூணா கர்ணன் தன் ஆண்மையை மீண்டும் பெறுவான் என சாபத்தில் இருந்து நிபந்தனையுடன் விலக்களித்தார்.

குபேரனுடைய சாபத்தைப் பெற்ற ஸ்தூணா கர்ணன் பெண்ணுருவிலேயே அங்கேயே வசிக்கலானான். சிகண்டி தான் முன்பு கூறியவாறு குறிப்பிட்ட காலம் கடந்ததும் ஸ்தூணா கர்ணனிடம் வந்தான். தன் பெண்மையைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதாகக் கூறினான். ஸ்தூணா கர்ணன் சிகண்டியிடம் குபேரன் தனக்குச் சாபமளித்ததைத் தெரிவித்தான். “இது என்னுடைய பழைய விதியென்று கருதுகிறேன். நீ இங்கு வந்து சென்றதும் குபேரன் இங்கு வந்து தரிசனம் அளித்ததும் இதனால் தான் நடந்தது. இனி இதை விலக்க முடியாது” என்று கூறி விடைகொடுத்தான். சிகண்டி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தன் நகரத்திற்குத் திரும்பி வந்தான். துருபத மன்னன் நறுமணப் பொருட்கள், மாலைகள் முதலியவற்றால் தேவர்களையும், பிராமணர்களையும், தார்மீக மரங்களையும், நாற்சந்திகளையும் பூஜை செய்தார். உற்றார் உறவினரோடு மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடினார்.

மகாபாரதப் போரில் சிகண்டி

பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்காகவே பிறப்பெடுத்த சிகண்டி மகாபாரதப் போர் தன் வீரத்தை வெளிப்படுத்தினான். முதல்நாள் போரில் சிகண்டி துரோணரின் புதல்வர் அஸ்வத்தாமாவுடன் போர் புரிந்தான். அஸ்வத்தாமா கூர்மையான நாராசத்தின் மூலம் சிகண்டியைக் காயப்படுத்தினான்.

யுதிஷ்டிரர் சிகண்டியிடம் சினத்துடன் கூறுதல்

பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்காகவே பிறப்பெடுத்த சிகண்டி போரில் அதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ளவில்லை. அதனால் யுதிஷ்டிரர் கோபம் கொண்டார். 7ஆம் நாள் போரில் பாண்டவர்கள் பீஷ்மராலும், அவருக்குத்

துணையாக வந்த ஐயத்ருதனாலும் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். இந்நிலையில் யுதிஷ்டிரர் சிகண்டியிடம் கூறலானார், “வீரா! நீ என்னிடம் பெரும் விரததாரியான பீஷ்மரை அவசியம் கொண்டு விடுவேன் என்று சபதம் செய்திருந்தாய். ஆனால் இந்த சபதத்தில் வெற்றியடையவில்லை. நீ அளவற்ற பராக்கிரமியான பீஷ்மரையும் என்னுடைய பயந்து ஓடும் சேனையையும் பார்த்துப் பயம் கொண்டுள்ளாய். இச்சமயத்தில் பீஷ்மரிடம் நீ ஏன் பயம் கொள்ளுகிறாய்? என்று கேட்டார். யுதிஷ்டிரரின் கருணையற்ற சொற்களைச் சிகண்டி கட்டளையாகவே ஏற்றுக் கொண்டான். பீஷ்மரை வதம் செய்ய முயன்றான். பீஷ்மரைத் தாக்கலானான். இதனைக் கண்ட மத்ரராஜன் சல்யன் ஒரு கடும் அஸ்திரத்தால் சிகண்டியைத் தடுத்துவிட்டார். சிகண்டி அஞ்சாமல் சல்யனின் அஸ்திரத்தைத் தடுத்து வருணாஸ்திரத்தால் அதைப் பிளந்து விட்டான். பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரைத் தாக்கிப் போர் புரிந்தார். சிகண்டி பீஷ்மரின் முன் சென்று “நில் நில்” என்று கூறினான். ஆனால் பீஷ்மர் அவனுடைய பெண்மையை எண்ணி அவனுடன் போர் புரியவில்லை. மற்ற வீரர்களையே எதிர்த்தார்.

பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மர் வீழ்த்தப்படுதல்

ஒன்பதாம் நாள் போர் முடிந்த அன்று இரவு பாண்டவர்கள் பீஷ்மரைச் சந்தித்து அவர் எவ்வாறு கொல்லப்பட முடியும் என்று கேட்டறிந்தனர். பீஷ்மர் சிகண்டியை நான் தாக்க மாட்டேன்; எனவே சிகண்டியை முன்னிறுத்தி அர்ஜுனன் என்னோடு போர் புரியட்டும் என்று தன்னை வெற்றி கொள்ளும் வழியைத் தானே பாண்டவர்களுக்குத் தெரிவித்தார். எனவே பத்தாம் நாள் போரில் பீஷ்மரை அழிக்கும் நோக்கத்திலேயே பாண்டவர்கள் முனைந்திருந்தனர். சிகண்டி அனைவருக்கும் முன்னால் நிறுத்தப்பட்டான். சிகண்டியைப் பாதுகாத்தவாறு அர்ஜுனன் அவன்பின் நின்று பீஷ்மரோடு போர் புரிந்தார். நாள் முழுதும் அர்ஜுனன் சிகண்டியைப் பீஷ்மரோடு போரிடுமாறு தூண்டிக் கொண்டே இருந்தார். சிகண்டி பாணங்களால் தொடர்ந்து பீஷ்மரைத் தாக்கியபோதும் அவனது பாணங்கள் பீஷ்மரின் சரீரத்தில் படவில்லை. பாண்டவர்கள் பீஷ்மரைக் கொல்லுவதையும், கௌரவர்கள் பீஷ்மரைக் காப்பதையும் எண்ணி அன்றைய போரில் ஈடுபட்டனர். அதனால் போர் மிகவும் உக்கிரமாகவும், வேகமாகவும் இருந்தது.

பிற்பகலில் அர்ஜுனனுடைய அம்புகளால் பீஷ்மர் உணர்விழந்தார். அர்ஜுனன் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தார். நினைவு திரும்பப் பெற்ற பீஷ்மர் கௌரவ மகாரதிகளால் காக்கப்பட்டு மீண்டும் போருக்குத் திரும்பினார். பீஷ்மரின் வில் அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்டது. இச்சமயம் சிகண்டி பத்து பாணங்களால் பீஷ்மரையும், பத்து பாணங்களால் அவருடைய சாரதியையும் புண்படுத்தினான். பின்னர் பீஷ்மரின் கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். அதன்பின் அர்ஜுனனுக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடைபெற்ற

போரில், பீஷ்மர் போரில் அர்ஜுனனைக் கொல்லக்கூடாது என்று விரும்பியதால் மட்டுமே அர்ஜுனனால் அவரை வெல்ல முடிந்தது. எவ்வாறாயினும் பெண்ணாகப் பிறந்து ஆணாக மாறிய சிகண்டியுடன் போர் செய்ய மாட்டேன் என்ற பீஷ்மரின் சபதமும், சிகண்டியை முன்னிறுத்திப் பாண்டவ அர்ஜுனன் போர் செய்ததும் அதைவிடப் பீஷ்மர் போர்புரிய விரும்பாமல், மரணத்தை விரும்பியதுமே பீஷ்மரின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயின. சிகண்டி பாரதப் போரில் பீஷ்மரின் வதத்திற்கு ஒரு கருவியாகப் பயன்படுகிறான். சிகண்டியாகப் பிறந்த அம்பாவின் சபதமும் நிறைவேறி விடுகிறது.

பீஷ்மரின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியாக துரோணாசாரியார் அபிஷேகம் செய்விக்கப்படுகிறார். போர் மேலும் கடுமையாகிறது. சிகண்டி யுதிஷ்டிரரின் பக்கத்தில் அவருக்குப் பாதுகாப்பாக இருந்து போர் செய்து வருகிறான். இந்நிலையில் 13ஆம் நாள் போரின்போது அபிமன்யுவும், 14ஆம் நாளில் கௌரவர் பக்கம் ஜயத்ருதனும் வதம் செய்யப்படுகின்றனர். 14ஆம் நாள் ஜயத்ருத வதத்திற்குப் பின் இரவு நேரத்திலும், தீப்பந்தங்களும், விளக்குகளும் ஏற்றப்பட்டு போர் தொடர்ந்தது.

சிகண்டி கிருபாசாரியாருடன் போரிடுதல்

இரவுப் போரில் சிகண்டி துரோணரோடு போரிட முனைந்தபோது, சரத்வானின் புதல்வன் கிருபாசாரியார் வேகமாகச் சிகண்டியைத் தடுக்க வந்தார். துரோணரின் தேர்ச்சக்கரத்தைப் பாதுகாத்த கிருபாசாரியார் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்ட சிகண்டி ஒன்பது பல்லங்களால் அவரைத் துளைத்தான். கிருபாசாரியார் முதலில் ஐந்தும், பிறகு இருபதும் பாணங்களைச் செலுத்திச் சிகண்டியைக் காயப்படுத்தினார். சம்பராசுரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் இடையே நடைபெற்றதைப் போன்ற கோரமான போர் அவர்களுக்கிடையே நடைபெற்றது. சிகண்டி அர்த்த சந்திர வடிவ பாணத்தால் இருவரின் வில்லையும் நாணையும் வெட்டிவிட்டான்.

கிருபாசாரியார் சிகண்டியின் மீது பயங்கர சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தினார். சிகண்டி அதனைச் சிதைத்துவிட்டான். வேறு வில்லை எடுத்த கிருபர் கணக்கற்ற பாணங்களால் சிகண்டியை மறைத்துவிட்டார். சிகண்டி மிகவும் சோர்வடைந்து தேரின் பின்பகுதியில் அமர்ந்து கொண்டான். கிருபர் அவனைக் கொன்றுவிட விரும்பி ஏராளமான அம்புகளை அவன் மீது பிரயோகித்தார். சிகண்டி போரிட இயலாமல் இருப்பதைக் கண்ட பாஞ்சாலர்களும், சோமகர்களும் அவனை நடுவில் வைத்துப் பாதுகாப்புடன் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

16ஆம் நாள் போர்; க்ருதவர்மா-சிகண்டி போர்; சிகண்டி தோல்வி

15ஆம் நாள் போரில் துரோண வதம் நிகழ்ந்தது. 16ஆம் நாளன்று கர்ணன் கௌரவர்களின் சேனாதிபதியானான். 16ஆம் நாள் அதிகாலையிலேயே இருதரப்பினருக்கும் இடையில் போர் தொடங்கியது. துருபத மன்னனின் வீரப்புதல்வன் சிகண்டி க்ருதவர்மாவோடு போரிட்டான். அவரது கழுத்து எலும்பில் 5 பாணங்களால் அடித்தான். சிகண்டி எய்த 90 அம்புகள் க்ருதவர்மாவின் கவசத்தில் பட்டு வழுக்கி விழுந்து வீணாயின. உடனே சிகண்டி வேறு பாணத்தால் க்ருதவர்மாவின் வில்லைப் பல துண்டுகளாக்கி விட்டான். க்ருதவர்மா கொம்பு உடைந்த காளையைப் போலாகி விட்டார். சிகண்டி செலுத்திய பாணங்களால் ரத்த மழையில் நனைந்த க்ருதவர்மா வேறு வில்லைக் கையில் எடுத்துச் சிகண்டியின் தோள்களில் ஆழமாகக் காயம் செய்தார்.

அவ்விரு பெரும் வீரர்களும் ஒருவரை ஒருவர் மிகவும் காயப்படுத்தி, ரத்த குளத்தில் மூழ்கி எழுந்தவர்களைப் போலாகிவிட்டனர். ஒருவர் மற்றொருவரை வதம் செய்ய முயற்சித்தனர். இருவரும் தத்தம் தேர்களின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான முறை போர்க்களத்தை வட்டமடித்தனர். க்ருதவர்மா தங்கச் சிறகுடைய 70 பாணங்களால் சிகண்டியைக் காயப்படுத்தினார். பிறகு சிகண்டியின் மீது உயிரைக் குடிக்கவல்ல ஒரு பாணத்தை விடுத்தார். அதனால் ஆழமாகக் காயமுற்ற சிகண்டி உணர்வற்றது போல் தேரின் கொடி மரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு நின்றான். அவனது சாரதி சிகண்டியைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றுவிட்டான்.

17ஆம் நாள் போர்; கிருபாசாரியாருடன் போரிட்டுச் சிகண்டி தோல்வியடைதல்

17ஆம் நாள் போர் தொடங்கியது. கர்ணன் பாஞ்சாலர்களையும், பீமசேனன் கௌரவ சேனையையும் அழிக்கத் தொடங்கினர். அர்ஜுனனைப் பார்த்துப் பயந்து ஓடிய கௌரவ சேனையைக் கிருபாசாரியார், சகுனி, க்ருதவர்மா உள்ளிட்ட மகாரதிகள் தடுத்து நிறுத்தினர். கிருபாசாரியார் ச்ருஞ்ஜயர்களை அழிக்கலானார். இரு நாழிகை கிருபாசாரியார் ச்ருஞ்ஜயர்களை அழித்ததைக் கண்டு கோபம் கொண்ட சிகண்டி கிருபர் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். கிருபர் அவனது அம்புகளை விலக்கி அவனைக் காயப்படுத்தினார். ராம-ராவண போர் போல அவர்களிடையே போர் நடைபெற்றது.

சிகண்டி 7 அம்புகளால் கிருபரைக் காயப்படுத்தினான். கிருபர் சிகண்டியின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். தேரிழந்த சிகண்டி தேரில் இருந்து குதித்துக் கத்தியையும், வாளையும் ஏந்திப் பிராமணரான கிருபாசாரியார் மீது அவற்றைச் செலுத்தினான். கிருபர்

அவற்றைத் தடுத்து அம்புகளால் சிகண்டியை மறைத்துவிட்டார். போர்க்களத்தில் சிகண்டி செயலற்று நின்றுவிட்டான். கிருபரின் அற்புதமான ஆற்றல் பாறை நீந்துவதைப் போல இருந்தது. சிகண்டி துன்பத்தில் இருப்பதைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் அவரை நோக்கிச் சென்றார். க்ருதவர்மா அவனைத் தடுத்து விட்டான்.

கிருபாசாரியார் சிகண்டியைக் கொல்ல விரும்பிச் செலுத்திய அம்புகளைச் சிகண்டி தன் வாளைச் சுழற்றி வெட்டிவிட்டான். கிருபாசாரியார் சிகண்டியின் கேடயத்தை வெட்டிவிட்டார். சிகண்டி கேடயமின்றிக் கத்தியை மட்டும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு கிருபரை நோக்கி ஓடினான். சிகண்டி கிருபரிடம் சிக்கித் துன்புறுவதைக் கண்ட சித்ரகேதுவின் புதல்வன் சுகேது விரைந்து வந்து கிருபரோடு போரிட்டு அவருடைய வில்லையும், அம்பையும் வெட்டிவிட்டான். கிருபாசாரியார் அவனது தலையைக் கவசத்துடன் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார்.

சிகண்டி-கர்ணன் போர்; சிகண்டியின் தோல்வி

கர்ணன் பாண்டவ மகாரதிகளுடன் போரிட்டான். சிகண்டி கர்ணனை எதிர்த்துத் தன் பாணங்களால் அடித்துத் தடுத்தான். சினத்தால் துடித்த கர்ணன் சிகண்டியின் நெற்றியில் மூன்று அம்புகளால் காயம் செய்தான். சிகண்டி 90 அம்புகளால் ராதேயனைக் காயப்படுத்தினான். கர்ணன் சிகண்டியின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று, கொடியை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டான். தேரில் இருந்து குதித்த சிகண்டி கர்ணன் மீது ஒரு சக்தியைச் செலுத்தினான் மூன்று பாணங்களால் அந்த சக்தியைத் துண்டாக்கிய கர்ணன் சிகண்டியின் மீது 9 பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். சிகண்டி கர்ணனிடமிருந்து தப்பி ஓடிவிட்டான்.

18ஆம் நாள் போர் முடிந்து இரவில் சிகண்டி அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்படுதல்

17ஆம் நாள் கர்ணன் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டான். 18ஆம் நாள் போரில் சல்யன் சேனாதிபதியாகத் துரியோதனனால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார். அன்று இறுதிப் போரில் சல்யன், திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களில் எஞ்சியவர்கள், சுசர்மா, சகுனி, உலாகன், அனைவரும் பாண்டவர்களால் வதம் செய்யப்பட்டனர். இறுதியாக பீமசேனனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் நடைபெற்ற கதாயுத்தத்தில் துரியோதனனும் தொடைகள் உடைக்கப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்டான். துரியோதனனிடம் தான் பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லாமல் கவசத்தைக் கழற்ற மாட்டேன் என்று சபதமிட்ட அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மாவுடன் போர் முடிந்து வெற்றி மகிழ்ச்சியுடன் பாஞ்சாலர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கூடாரத்திற்கு வந்தான்.

கிருபாசாரியாரையும், க்ருதவர்மாவையும் வாயிலில் நிற்கச் சொல்லித்தான் கூடாரங்களுக்குச் சென்ற அஸ்வத்தாமா முதலில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காலால் எட்டி உதைத்து எழுப்பித் தன் கால்களால் மார்பிலும், கழுத்திலும், மர்ம ஸ்தானங்களிலும் மிதித்துக் கொன்றான். பின்னர் திரௌபதியின் புதல்வர்களை வெட்டி வீழ்த்தினான். துரோண புத்திரன் கோப ஆவேசத்தோடு சிகண்டியையும் கத்தியால் இரு துண்டுகளாக்கிக் கொன்றுவிட்டான். இவ்வாறு அஸ்வத்தாமாவால் சிகண்டி கொல்லப்பட்டான்.

6. கடோத்தகஜன்

கடோத்தகஜன் பீமனுக்கு இடும்பி என்ற அரக்கியிடம் பிறந்த மகன். பெரும் பலம், வீரம், தைரியம், பெரிய புஜங்கள், மிகுந்த வேகம், விசாலமான சரீரம் கொண்டவன். அதிக சக்திசாலி. பிறந்த உடனேயே உருவில் யுவனைப் போல தோற்றமளித்தவன். கட் (தலை) உத்கசமாயுள்ளது (முடியில்லாமல் உள்ளது) எனவே கடோத்தகஜன் எனப் பெயரிடலாம் என்று குந்தி பீமனிடம் கூற அதுவே பெயராய் அமைந்தது. குந்தி கடோத்தகஜனிடத்தில் நீ குரு குலத்தில் பிறந்தவன். எங்களுக்குப் பீமனுக்குச் சமமானவன். பாண்டவர்களின் மூத்த புதல்வன். எனவே எங்களுக்கு உதவி செய்” என்று கூறினாள். கடோத்தகஜனும் குந்தியை வணங்கி ராவணனையும், மேகநாதனையும் விட நான் பலசாலி. அவசியம் நேரும்போது நான் உங்கள் அனைவரின் சேவைக்கும் உங்கள் முன் தோன்றுவேன் என்று கூறித் தன் தாய் இடும்பியுடன் சென்று விடுகிறான்.

கடோத்தகஜன் சகதேவனுக்காக விபீஷணனிடம் வரி வசூலித்தல்

மீண்டும் சபாபர்வம் 31ஆம் அத்தியாயத்தில் கடோத்தகஜனை சந்திக்கிறோம். யுதிஷ்டிரரின் ராஜசூய யாகத்திற்காகத் தெந்திசை நோக்கி சஹதேவன் திக்விஜயம் மேற்கொள்ளுகிறார். பல நாடுகளையும் வென்று தென் சமுத்திரக்கரை சேருகிறார். கடல் தாண்டி இலங்கையை ஆண்ட விபீஷணனிடம் வரிவசூல் பெற விரும்புகிறார். எனவே அவசியம் நேரும்போது என்னை நினைத்தால் தங்கள் முன் வருவேன் என்ற கடோத்தகஜனின் வார்த்தையை நினைவு கூறுகிறார். கடோத்தகஜன் மூலம் விபீஷணனை வெல்லலாம் என்பது அவரது எண்ணம். அவர் நினைத்ததுமே கடோத்தகஜன் அவர் முன் தோன்றினான். மிகப்பெரும் கரிய உருவினன், காதில் தங்க குண்டலங்களும், கழுத்தில் ஹாரமும், கைகளில் கேயூரமும், இடுப்பில் கிண்கணியும் ஓட்டியாணமும் விளங்கின. கழுத்தில் தங்க மாலையும் தலையில் கிரீடமும் பொலிந்தன. தாமிரம் போன்ற தலைமுடி, பச்சைதாடி, பயங்கரமான உருவம், அச்சம் தரும் கண்கள், உடல் முழுதும் சிவப்பு சந்தனப் பூச்சுடன் தோற்றமளித்த அவனைக் கண்டு அனைவரும் அஞ்சி ஓடினர்.

கடோத்தகஜன் சஹதேவனை வணங்கித் தனக்கிட்ட கட்டளை என்ன என வினவினான். அவரை வரவேற்று அன்பு பாராட்டிய பின் சஹதேவன் இலங்கைக்குச் சென்று விபீஷணனிடம் ராஜசூய யாகத்திற்காக வரிவசூல் செய்து விரைவில் திரும்பி வருமாறு கட்டளையிடுகிறார். அதன்படி கடோத்தகஜன் இலங்கை சென்றான். ஸ்ரீ ராமன் கட்டிய பாலத்தைப் பார்த்து சேது தீர்த்தத்தை வணங்கினான். செல்வச் செழிப்பு நிறைந்த உயர்ந்த மாளிகைகளும் அகன்ற வீதிகளையும் கொண்ட இலங்கையைப் பார்த்தவாறு அரண்மனை வாயிலுக்குச் சென்று பாண்டவர்களைப் பற்றியும் அவர்களின்

யாக காரியத்திற்காக தான் தூதுவனாக வந்திருப்பதையும் வாயிற்காவலரிடம் தெரிவிக்கிறான். காவலர்கள் மூலம் இதனை அறிந்த இலங்கை வேந்தன் விபீஷணன் தூதனை அழைத்து வரப் பணிக்கிறார்.

கடோதகஜன் அரண்மனைக்குள் அழைத்து வரப்படுகிறான். நகரம் கோட்டைச் சுவரால் சூழப்பெற்றுப் பல கோபுரங்களும், ரத்தின மாளிகைகளும் நிறைந்து விளங்குகிறது. இனிய இசையின் ஒலி எங்கும் நிறைந்திருந்தது. குபேரனையும், வருணனையும் போல, சூரியனைப் போல ஒளிவீசும் அரியணையில் அமர்ந்திருந்த விபீஷணனைக் கடோதகஜன் கண்டான். விபீஷணனை வணங்கினான். பின் விபீஷணன், வரி கேட்பதற்கான காரியம் என்ன எனக் கடோதகஜனிடம் வினவுகிறார். கடோதகஜன் பாண்டவர்கள் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுகிறான். யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன் இவர்களது சிறப்புக்களையும் நகுல சஹதேவர் புகழினையும் எடுத்துரைத்தான். பின் யுதிஷ்டிரரின் ராஜகூய யாகத்திற்காக சஹதேவன் தூதனாக வரிவசூலிக்க வந்துள்ளதையும் கூறுகிறான். தான் பீமனுக்கும் இடும்பிக்கும் பிறந்த கடோதகஜன் என்பதையும் தெரிவிக்கிறான்.

கடோதகஜன் பேச்சைக் கேட்ட விபீஷணன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் பரிசுகளை அளிக்கிறார். யானையின் மீது விரிக்கத்தக்க வேலைப்பாடமைந்த கம்பளங்கள், யானைத் தந்தம், தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட ரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட கட்டில்கள், தங்கம், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள், சிறந்த சந்தனம் முத்துமணி இழைத்த வாள்கள், தங்கத் தாமரைகள், மணிகள் இழைத்த பல்லக்குகள், தங்கக் குண்டலங்கள், தங்க மலர்கள், நூறு சங்குகள், விலையுயர்ந்த துணிகள், இன்னும் பலவகை உயர்ந்த பொருட்களையும் விபீஷணன் சஹதேவனுக்குப் பரிசளித்தார். கடோதகஜனோடு 88 நிஷாதர்களும் இப்பரிசுப் பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு சஹதேவனது படை முகாமிற்கு வந்தனர். அவற்றைக் கடோதகஜன், சஹதேவனிடம் பணிவுடன் சமர்ப்பித்தான். அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்ட சஹதேவன் கடோதகஜனை கைகளால் பற்றி அணைத்துப் பாராட்டி மகிழ்ச்சியுடன் விடையளித்தார்.

கந்தமாதன மலையில் பீமன் கடோதகஜனை வரவழைத்தல்

அடுத்து வனபர்வம் அத் 144இல் கடோதகஜனைப் பார்க்கிறோம். கௌரவர்களிடம் நாடிமுந்து காட்டில் வசித்து, அர்ஜுனன் திவ்ய அஸ்திரங்களைப் பெறுவதற்காகச் சென்றபின் லோமஷ முனிவரின் ஆலோசனைப்படி, பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் லோமஷ முனிவரின் வழிகாட்டுதலுடன் முதலில் கிழக்குத் திசையிலும் பின் தென்திசை, மேற்குத் திசைகளிலும் யாத்திரை செய்து புண்ணியமான மலைகளைத் தரிசித்து நதிகளில் நீராடி இறுதியில் வடதிசைக்குச் செல்லுகின்றனர். ஹரித்துவாரம், கங்கை, யமுனை நதி

தீர்த்தங்கள் பல்வேறு ரிஷிகளின் ஆசிரமங்களில் தரிசனம் செய்கின்றனர். இறுதியாகக் கந்தமாதன பர்வதம் அடைகின்றனர். பெரும் புயலாலும், மழையாலும் தாக்கப்படுகின்றனர். திரௌபதி மயங்கி விழுகிறாள். நடக்க முடியாமல் துன்பம் அடையும் பாண்டவர்களைச் சுமந்து சென்று உதவுவதற்காகப் பீமன் யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியுடன் கடோத்கஜனை நினைக்கிறார். அவ்வளவில் பீமன் முன் தோன்றும் கடோத்கஜன் தன் தந்தையை வணங்கி, அவரது ஆணைப்படி சேவை புரிய வந்துள்ளதைத் தெரிவிக்கிறான். பீமன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தனது மகனை ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளுகிறார்.

கடோத்கஜன் தனது அசுர நண்பர்களுடன் பாண்டவர்களைப் பத்ரிகாசிரமத்தில் சேர்த்தல்

பீமன் தன் மகன் கடோத்கஜனிடம் கூறினார், “ஹிடும்பாவின் மகனே! உன் தாய் திரௌபதி மிகவும் களைத்துவிட்டாள். பலசாலியான நீ விரும்பிய வண்ணம் எங்கும் செல்லும் திறமையுள்ளவன். திரௌபதியைத் தோளின் மீது அமர்த்தி எங்களுக்கு நடுவில் இருந்தபடி, வான் வழியில் சிறிதும் இவளுக்குக் கஷ்டம் இல்லாதவாறு செல்” என்று கூறினார். கடோத்கஜன், பீமனிடம் நான் தனியாகவே யுதிஷ்டிரர், புரோகிதர் தெளமயர், மாதா திரௌபதி மற்றும் சித்தப்பா நகுல சகதேவர்களையும் சுமக்க முடியும். என்னுடன் என்னுடைய பல தோழர்களும் வந்துள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் வானத்தில் சஞ்சரிப்பவர்கள்; விருப்பப்படி உருவம் எடுப்பவர்கள். அவர்கள் பிராமணர்களுடன் தங்கள் அனைவரையும் ஒன்றாகவே சுமந்து செல்வார்கள்” என்று கூறினான்.

கடோத்கஜன் திரௌபதியை எடுத்துக் கொண்டு பாண்டவர்களுக்கு நடுவில் சென்றான். அவனது நண்பர்கள் பாண்டவர்களையும் மற்ற பிராமணர்களையும் சுமந்து சென்றனர். மிக்க வேகமுடைய அரக்கர்களால் சுமக்கப்பட்டவர்கள் விரைவில் பத்ரிகாசிரமத்தை அடைந்தனர். பிறகு பாண்டவர்கள் பத்ரி காஸ்ரமத்திலிருந்து வருஷபர்வா ஆசிரமம் அடைந்து பின் ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமம் சென்று, குபேரனைத் தரிசித்து மீண்டும் அர்ஜுனன் பாண்டவரிடம் வந்து சேர்ந்து, சென்ற வழியிலேயே அவர்கள் அனைவரும் கந்தமாதன மலையில் இருந்து கீழ் இறங்கி வரும் வரை கடோத்கஜன் தன் கணங்களோடு பாண்டவர்களுக்கு உதவி புரிந்தான். கடக்க முடியாத இடங்களில் எல்லாம் பாண்டவர்களையும், திரௌபதியையும் சுமந்து வந்து சேர்ப்பித்தான்.

மகாபாரதப் போர்க்களத்தில் கடோத்கஜன்

அதன்பின் குருகேஷத்திர யுத்தகளத்தில் கடோத்கஜனைப் பார்க்கிறோம். தன் தந்தை பீமசேனனோடு கடோத்கஜன் பெரும் பராக்கிரமத்தை

வெளிப்படுத்தினான். மூன்றாம் நாள் போரில் பீமசேனனோடு கடோக்கஜன் இணைந்து துரியோதனனின் பெரும் படையை அழித்தான். ஹிடம்பாவின் புதல்வன் கடோக்கஜனின் அற்புதமான பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது. தந்தையைக் காட்டிலும் சிறந்த புருஷார்த்தத்தைக் கடோக்கஜன் வெளிப்படுத்தினான். நான்காம் நாள் போரில் துரியோதனனும் அவனது சகோதரர்களும் பீமனை வதைத்து விடும் எண்ணத்துடன் வேகமாகத் தாக்கலாயினர். பீமன் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் பலரைக் கொன்று குவித்தார். பீஷ்மர் இதைக் கண்டு கௌரவ சேனையிடம், அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பீமனைக் கட்டுப்படுத்துங்கள் என்றார். அச்சமயம் ப்ரக்ஜோதிஷ்புர மன்னன் பகதத்தன் மதம் கொண்ட பெரிய யானையின் மீது ஏறி வந்து பீமனைத் தாக்கி, மார்பில் ஆழமான காயம் ஏற்படுத்தினான். பீமன் மயக்க நிலையில் நிற்க முடியாமல் தேரின் கொடிக் கம்பத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். பீமனை அந்த நிலையில் கண்ட கடோக்கஜன் மிகுந்த சினம் கொண்டான்.

மாயையால் போர்க்களத்தில் இருந்து மறைந்துவிட்டான். உடனே பயங்கர உருவத்துடன் ஐராவத யானை மீது இந்திரனைப் போல அங்கு வந்தான். அவன் பின்னால் அஞ்சனன், வாமனன், மகா பத்மன் என்ற திக்கஜங்களின் மீது அவனுடைய ராக்ஷஸ் நண்பர்கள் ஏறி வந்தனர். இந்த யானைகளுடன் பகதத்தனைக் கொன்றுவிட விரும்பித் தாக்கினான். திக்கஜங்களால் தாக்கப்பட்ட பகதத்தனின் யானை ஏற்கனவே காயமுற்ற நிலையில் வேகமாகப் பிளிறியது. இப்பிளிறலைப் பீஷ்மர் கேட்டார். துரியோதனனிடம் பகதத்தனைக் காப்பாற்ற விரைந்து செல்ல வேண்டும் என்று கூறினார். பீஷ்மர், துரோணர் மற்றும் மகாரதிகளும் பகதத்தனைக் காப்பாற்ற விரைந்து வந்தனர். அவர்களை யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவர்களும் பின் தொடர்ந்தனர்.

கௌரவசேனை பீஷ்மரின் தலைமையில் வருவதைக் கண்ட கடோக்கஜன் உரத்த குரலில் இடி இடிப்பது போலச் சிம்மநாதம் செய்தான். பீஷ்மர் அவனுடைய கர்ஜனையைக் கேட்டும், போர் புரியும் அவனுடைய யானைகளைக் கண்டும் இன்று அவனை வெல்ல முடியாது என்று உணர்ந்தார். கௌரவர்களிடம் போர்க்களத்திலிருந்து பின்வாங்க முடிவு செய்தார். கௌரவர்களும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். பீஷ்மரின் படை போர்க்களத்தில் இருந்து விலகியது. பெரும் வீரனான கடோக்கஜன் பீஷ்மரின் போர் விலக்கத்திற்குக் காரணமாக இருந்தான். ஏழாம் நாள் போரிலும் கடோக்கஜன் பகதத்தனுடன் யானையைப் போலப் போர் புரிந்தான்.

கடோக்கஜன் பகதத்தன் போர்; கடோக்கஜன் தோல்வி

பிரக்ஜோதிஷ்புரத்து மன்னன் பகதத்தன் ஐராவதம் போன்ற பெரிய யானையின் மீது ஏறிப் போருக்கு வந்தான். பீமசேனனின் மகன் கடோக்கஜன் பகதத்தனை எதிர்த்தான். பகதத்தன் பாண்டவப் படை வீரர்களை இந்திரன்

தானவர்களை விரட்டியது போல் விரட்டலானான். பாண்டவ வீரர்களைக் காப்பாற்றுவவர் அங்கு யாருமில்லை. கடோக்கஜனைத் தவிர மற்ற மகாரதிகள் அனைவரும் ஓடிவிட்டனர். மேலும் மேருமலையை மூடுவதைப்போலக் கடோக்கஜன் தன் பாணங்களால் பகதத்தனை மறைத்துவிட்டான். பகதத்தன் கடோக்கஜனின் அம்புகளை வெட்டி, அவனது மர்மஸ்தானங்கள் மீது அம்புகளால் அடித்தான். அவை அனைத்தையும் கடோக்கஜன் வெட்டிவிட்டான். பகதத்தன் கடோக்கஜன் மீது 14 தோமரங்களைச் செலுத்தினான். அவை அனைத்தையும் வெட்டிய கடோக்கஜன் பகதத்தன் மீது 70 பாணங்களைச் செலுத்தி அவனைக் காயப்படுத்தினான். பகதத்தன் அம்புகளை எய்து கடோக்கஜனின் தேர்க்குதிரைகளைக் கொன்றான். குதிரைகள் இல்லாத அதே தேரில் நின்ற கடோக்கஜன் பகதத்தனின் யானை மீது சக்தியைப் பிரயோகித்தான். அதனைப் பகதத்தன் துண்டாக்கிவிட்டான். தான் செலுத்திய சக்தி ஆயுதம் வெட்டப்பட்டதைக் கண்ட கடோக்கஜன் பழைய காலத்தில் இந்திரன் முன் நிற்கமாட்டாமல் நழுசி ஓடியதைப் போலப் பகதத்தன் முன் நிற்க மாட்டாமல் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டான்.

எட்டாம் நாள் போரில் கடோக்கஜன்

எட்டாம் நாள் பிற்பகலில் பாண்டவர்கள் மூன்று குழுக்களாகப் பிரிந்து கௌரவர்களைத் தாக்கினர். பீமசேனன், அபிமன்யு, கடோக்கஜன் ஆகியோர் ஒன்றாகப் பகைவர்களை எதிர்த்தனர். இராவான், அர்ஜுனன்-நாக கன்னிகை உலாபியின் மகன் அலம்புஷன் என்ற அரக்கனால் கொல்லப்பட்டான். இதனால் கடோக்கஜன் பெரும் சினம் கொண்டான். மிக வேகமாக, திசைகள், ஆகாயம் அனைத்தும் நடுங்கும்படிச் சிம்மநாதம் செய்தான். அவனுடைய கர்ஜனையைக் கேட்ட கௌரவசேனை நடுங்கியது. இடியோசை போலக் கர்ஜித்துக் கொண்டு காலனைப் போலப் பயங்கர உருவத்துடன், பலவகை ஆயுதங்களுடன் பலவகை அரக்கர்களின் துணையோடு கடோக்கஜன் கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானான். கௌரவ சேனை கிட்டத்தட்டப் போரில் இருந்து விலகி ஓடிவிட்டது.

கடோக்கஜன்-துரியோதனன் போர்; கடோக்கஜன் துரியோதனனிடம் கூறியது

அப்போது பெரும் வில்லேந்திய துரியோதனன் சிங்கம் போல் கர்ஜித்தவாற கடோக்கஜனுடன் போரிடத் தொடங்கினான். துரியோதனனின் உதவிக்குப் பெரும் யானைப் படையுடன் வங்க தேச மன்னனும் உடன் வந்தான். துரியோதனன் சேனைக்கும் கடோக்கஜன் சேனைக்கும் பெரும் போர் நடந்தது. அரக்கர்கள் பலவகை ஆயுதங்களால் யானைப் படையைத் தாக்கி அழித்தனர். துரியோதனன் வேகவான், வித்யுத்தஜிஹ்வா, பிரமாதி, மகாரௌத்ரன் என்ற நான்கு அரக்கர்களைக் கொன்றுவிட்டான். துரியோதனன் கடோக்கஜனைப் பார்த்துக் கவலைப்படாமல் போர் புரிந்தான்.

இச்சமயம் கடோக்கஜன் கண்கள் சிவக்க, துரியோதனனிடம் கூறலானான். “ஏ! துஷ்டனே! இன்று நான் என் பித்ருக்களுடைய தாயினுடைய ருணத்தில் இருந்து நீங்கப் பெறுவேன். நீ நீண்ட காலம் அவர்களைக் காட்டில் இருக்க வற்புறுத்தினாய். நீ மிகவும் கொடியவன். தீய புத்தியுடையவனே! நீ பாண்டவர்களைச் சூதில் கபடமாகத் தோற்கடித்தாய். துருபத குமாரி கிருஷ்ணாவை சபைக்கு அழைத்து வந்து அவமதித்தாய். உன்னுடைய நண்பனான துராத்மா சிந்துராஜன் என் தந்தைகளை அவமதித்து ஆசிரமத்தில் இருந்த திரௌபதியை அபகரித்தான். இந்த அவமானங்களுக்காகவும், மற்ற கொடுமைகளுக்காகவும் இன்று நான் பழி வாங்கப் போகிறேன்” என்று கூறினான். பின் ஹிடம்பாவின் புதல்வன், துரியோதனன் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான்.

கடோக்கஜன் தொடர்ந்து துரியோதனனுடன் போர் புரிதல்

கடோக்கஜனும், துரியோதனனும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் கொண்டனர். துரியோதனன் 25 நாராசங்களைக் கடோக்கஜன் மீது பிரயோகித்தான். அவை கந்தமாதன மலை மீது விஷப்பாம்புகள் விழுவதைப் போல கடோக்கஜன் மீது விழுந்தன. அப்பாணங்கள் அரக்கன் உடலில் இருந்து ரத்த தாரையைப் பெருக்கின. கடோக்கஜன் துரியோதனனை அழிக்க விரும்பி ஒரு பெரிய சக்தி ஆயுதத்தைக் கையில் எடுத்தான். அச்சமயம் துரியோதனனைப் பாதுகாக்க யானை மீது வந்த வங்க மன்னன் துரியோதனனை மறைத்துவிட்டான். தன் எண்ணம் தடைப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட கடோக்கஜன் அந்த சக்தியை வங்க மன்னன் யானை மீது செலுத்தி அதைக் கொன்று விட்டான். வங்க மன்னன் யானை மீதிருந்து கீழே குதித்துவிட்டான். கௌரவ சேனை அச்சத்துடன் ஓடிவிட்டது. துரியோதனன் தன் கர்வத்தாலும் கூடித்திரிய தர்மத்தாலும் அசையாமல் நின்றான். பிரளய கால அக்னி போன்ற கொடிய பாணத்தைக் கடோக்கஜன் மீது செலுத்தினான். கடோக்கஜன் அப்பாணத்தில் இருந்து விலகித் தன்னைக் காத்துக் கொண்டான். பிரளய காலத்து சமவர்த்தக மேகத்தின் இடிபோல முழக்கம் செய்தான்.

கடோக்கஜன் கௌரவ மகாரதிகளுடன் போர் புரிதல்

கடோக்கஜனின் முழக்கத்தைப் பீஷ்மர் கேட்டார். போர்க்களத்தின் இன்னொரு பக்கம் இருந்த அவர் துரியோதனன் கடோக்கஜனால் ஆபத்தில் உள்ளான் என்பதை உணர்ந்தார். துரோணர், சோமதத்தன், கிருபர், பூரிச்ரவா, சல்யன், விகர்ணன் முதலிய மகாரதிகளை, துரியோதனனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அனுப்பினார். அப்பெரும் சேனை வந்தபோதும் கடோக்கஜன் அஞ்சாமல், அசையாமல் நின்றான். அரக்கர்கள் பலவகை ஆயுதங்களுடன் அவனைப் பாதுகாத்தனர். கடோக்கஜனுக்கும் துரோணர் முதலிய மகாரதிகள் நிரம்பிய பெரும் சேனைக்கும் போர் நடைபெற்றது.

ராசுஸராஜன் கடோத்கஜன் ஒரு அர்த்தசந்திர பாணத்தால் துரோணரின் வில்லை வெட்டினான். ஒரு பல்லத்தால் சோமதத்தனின் கொடியை வீழ்த்தினான். மூன்று பாணங்களால் வாஹ்லீகன் மார்பில் காயம் செய்தான். ஒரு அம்பினால் கிருபாசாரியரையும், மூன்றால் சித்திர சேனனையும் துளைத்தான். விகர்ணனின் விலாவை அடித்தான். பூரிச்ரவாவின் மீது 15 நாராசங்களைச் செலுத்திக் கவசத்தைப் பிளந்தான். ஓர் அர்த்த சந்திர பாணத்தால் ஜயத்ருதனின் வராகக் கொடியை வெட்டினான்.

இன்னொரு பாணத்தால் அவனுடைய வில்லையும் துண்டாக்கினான். அவந்தி மன்னனின் தேர்க்குதிரையைக் கொன்றான். கோசலமன்னன் ப்ருகத் பலனைப் பலமாகத் தாக்கிக் காயம் ஏற்படுத்தினான். அத்துடன் மத்ரராஜன் சல்யனையும் பாணங்களால் துளைத்தான்.

கடோத்கஜன் கௌரவ மகாரதிகளையெல்லாம் காயப்படுத்திப் போரில் இருந்து விலகச் செய்து துரியோதனனைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் அவனை நோக்கி ஓடினான். கௌரவ மகாரதிகள் நான்கு புறமும் இருந்து ஒரே வீரனான கடோத்கஜன் மீது அம்புகளைத் தொடுத்தனர். அம்புகளால் காயமுற்ற கடோத்கஜன் துன்பமுற்றான். கருடனைப்போல ஆகாயத்தில் எல்லாப்பக்கமும் பறக்கலானான். வானில் இருந்தபடியே வானத்தையும், திசைகளையும் எதிரொலிக்கச் செய்தவாறு பயங்கரமாகக் கர்ஜிக்கலானான்.

கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமா யுத்தம்; கடோத்கஜனின் அசுர மாயை

கடோத்கஜனுடைய பயங்கரமான கர்ஜனையைப் போர்க்களத்தின் இன்னொருபுறம் இருந்த யுதிஷ்டிரர் கேட்டார். அவன் கௌரவர்களால் பலமாகத் தாக்கப்படுகிறான் என்பதை யூகித்தார். உடனே பீமசேனன், அபிமன்யு திரௌபதியின் புதல்வர்கள், நீலன் முதலிய மகாரதிகளுடன் பெரும் சேனையைக் கடோத்கஜன் உதவிக்கு அனுப்பினார். இச்சேனை கடோத்கஜன் இருக்கும் இடம் வந்தது. கௌரவ சேனையுடன் தாக்குதலைத் தொடங்கியது. பீமசேனனை அஸ்வத்தாமாவும், துரியோதனனும் ஒன்றாகத் தாக்கினர். இச்சமயம் அனுபதேச மன்னன் நீலன் பீமசேனனின் உதவிக்கு வந்தார். அவர் அஸ்வத்தாமாவைத் தாக்கினார். அஸ்வத்தாமா நீலனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று நீலனின் மார்பில் அடித்து நினைவிழக்கச் செய்தான். இதனைக் கண்ட கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவை நோக்கி ஓடினான். கடோத்கஜனும், அவனுடன் இருந்த அரக்கர்களும் அஸ்வத்தாமாவுடன் கடுமையாகப் போரிட்டனர். அஸ்வத்தாமாவும் வேகமாக எதிர்த்துப் போரிட்டான். அஸ்வத்தாமாவின் பாணங்களால் காயமுற்ற அரக்கர்கள் ஓடலானார்கள். இதனைக் கண்ட கடோத்கஜன் போர்க்களத்தில் அஸ்வத்தாமா மயங்கும்படி கோரமான அசுர மாயையைச் செய்தான்.

போர்க்களத்தில் துரோணர், துரியோதனன், சல்யன், அஸ்வத்தாமா அனைவரும் சின்னாபின்னமாகித் துடிப்பது போலவும், கௌரவர்களின்

பிரதான வீரர்கள் அழிந்தது போலவும், மன்னர்கள் அனைவரும் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டதைப் போலவும், ஆயிரக்கணக்கான குதிரைகளும், வீரர்களும் துண்டு துண்டாகக் கிடப்பதைப் போலவும் காட்சிகள் தென்பட்டன. அனைத்தும் கடோத்கஜன் ஏற்படுத்திய மாயத் தோற்றமே. இக்காட்சியைக் கண்ட கௌரவசேனை கூடாரத்தை நோக்கி ஓடத் தலைப்பட்டது. பீஷ்மர் வீரர்களைக் கூவிக் கூவி அழைத்தார். போர்க்களத்தில் இருந்து ஓட வேண்டாம் எனக் கூறித் தடுத்தார். அனைத்தும் அரக்கன் கடோத்கஜனின் மாயை என்று சொன்னார்; ஆனால் வீரர்கள் நம்பவில்லை. பாண்டவர்கள் கடோத்கஜனோடு வெற்றி முழக்கம் செய்தனர்.

கடோத்கஜன் பகதத்தன் போர்

கௌரவ சேனை கலங்கி ஓடியதால் சோகமும் வருத்தமும் கொண்ட துரியோதனன் பீஷ்மரிடம் சென்றான். கடோத்கஜனிடம் தான் தோல்வியடைந்ததைத் தெரிவித்தான். கடோத்கஜனைக் கொல்லுமாறு பீஷ்மரிடம் வேண்டினான். துரியோதனன் அரசன் ஆதலால் யுதிஷ்டிரர் முதலிய பாண்டவர்களோடு மட்டுமே போர் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிய பீஷ்மர் ப்ரக்ஜோதிஷ்புரத்து மன்னன் பகதத்தனைக் கடோத்கஜனோடு போரிட அனுப்பினார். பகதத்தன் 'சுப்ரதீபம்' என்ற யானைமீது ஏறிப் போருக்கு வந்தான். பகதத்தன் பீமசேனனையும் மற்ற பாண்டவ வீரர்களையும் தாக்கினான். அவனுடைய யானையும் சேனையை மிதிக்கத் தொடங்கியது. இதனைக் கண்ட கடோத்கஜன் பகதத்தனைப் பலமாகத் தாக்கினான். பயங்கரத் தோற்றத்துடன் இருந்த கடோத்கஜன் பகதத்தனின் யானையைக் கொன்றுவிட எண்ணித் திரிகுலத்தைக் கையில் எடுத்தான். பகதத்தன் அர்த்த சந்திர வடிவ பாணத்தை ஏவி, கடோத்கஜனின் திரிகுலத்தை வெட்டிவிட்டான். பகதத்தன் நில் நில் என்று கூறியவாறு ஒரு மகாசக்தி ஆயுதத்தைக் கடோத்கஜன் மீது செலுத்தினான். வஜ்ரத்திற்கு இணையான அந்த மகாசக்தி ஆயுதத்தைக் கண்ட கடோத்கஜன் எழும்பி அதனைக் கைகளால் பற்றித் தன் முழங்காலில் வைத்து ஓடித்துவிட்டான். பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் செய்தவாறு கடோத்கஜனைப் பாராட்டினார்கள். இதனைச் சகிக்காத பகதத்தன் பாண்டவ மகாரதிகளைத் தாக்கலானான். ஒரு நாராசத்தால் பீமசேனனையும், ஒன்பது பாணங்களால் கடோத்கஜனையும் அத்துடன் அபிமன்யு முதலிய வீரர்களையும் தாக்கத் தொடங்கினான்.

கடோத்கஜன் அலம்புஷன் போர்

14ஆம் நாள் மகாபாரதப் போரில் அரக்கன் அலம்புஷன் பீமசேனனுடன் போரிட்டுத் தோற்றோடினான். அவன் திரும்பவும் போருக்கு வந்து ஹிடம்பாவின் புதல்வன் கடோத்கஜனுடன் போர் தொடுத்தான். அரக்கர்களான இவ்விருவருக்கும் இடையே பயங்கரப்போர் தொடங்கியது. இருவரும் பலவித மாயைகளைப் பிரயோகித்தனர். ராம-ராவண யுத்தத்தைப் போல

இருவருக்குள்ளும் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. கடோக்கஜன் இருபது நாராசங்களால் அலம்புஷனின் மார்பில் அடித்தான். அலம்புஷனும் கடோக்கஜனைக் காயப்படுத்தினான். இருவரும் பரஸ்பரம் மாயைகளைப் பிரயோகித்துச் சமமாகப் போரிட்டனர். இருவரும் மாயா யுத்தத்தில் தேர்ந்தவர்கள் ஆதலால் மாயையின் மூலமே போரிட்டனர். கடோக்கஜன் வெளிப்படுத்திய மாயைகள் அனைத்தையும் அலம்புஷன் அழித்துவிட்டான். இதனைக் கண்ட பாண்டவசேனை சினம் கொண்டது. பீமசேனன் முதலியோர் தேர்களில் ஏறி நாற்புறமும் அலம்புஷனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். நாற்புறம் இருந்தும் அவன் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். அப்போது அலம்புஷன் தன் அஸ்திரத்தின் மாயையால் அவர்களது தேர்களுக்கிடையில் இருந்து, காட்டுத் தீயினின்றும் யானை வெளியே வருவதைப் போல வந்துவிட்டான். அவன் இந்திரனின் வஜ்ராயுதம் போன்று அச்சம் தரும் தன் வில்லை எடுத்துப் பீமசேனனையும், கடோக்கஜனையும் தாக்கினான். பிறகு யுதிஷ்டிரர், சகதேவன், நகுலன், திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவர் மீதும் பாணமழை பொழிந்து காயப்படுத்தினான். பாண்டவர்கள் அனைவரும் அவனைத் தாக்கினர். கடோக்கஜன் முதலில் 50 பாணங்களையும், பின்னர் 70 பாணங்களையும் அலம்புஷன் மீது செலுத்திக் கர்ஜனை புரிந்தான். பாண்டவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தாக்கியதால் அலம்புஷனால் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை. இச்சமயம் கடோக்கஜன் அலம்புஷனை வதம் செய்யத் தீர்மானித்தான்.

கடோக்கஜன் அலம்புஷனை வதம் செய்தல்

கடோக்கஜன் தன் தேரில் இருந்து அலம்புஷனின் தேரில் குதித்தான். கருடன் பாம்பை பிடித்துத் தொங்க விடுவதைப் போல அலம்புஷனைத் தேரில் இருந்து பிடித்துத் தூக்கினான். நீர் நிறைந்த பாளை பாறை மீது எறியப்படுவதைப் போல அலம்புஷனைப் பூமியின் மீது அறைந்து கொன்றான். அலம்புஷனின் எலும்புகள் தூள் தூளாயின. அங்கங்கள் சிதைந்து அவன் மிகக் கோரமாகக் காட்சியளித்தான். கௌந்தேயர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் துணியை அசைத்தவாறு சிம்மநாதம் செய்தனர். பூமியில் தற்செயலாக விழுந்து உடைந்த செவ்வாய்க் கிரகத்தைப் போலத் தரையில் விழுந்த அரக்கன் அலம்புஷனை ஏராளமான வீரர்கள் ஆவலுடன் பார்த்தனர். அலம்புஷனைக் கொன்ற கடோக்கஜன் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்று தன் வெற்றியை அவருக்குச் சமர்ப்பித்துக் கைகுவித்துத் திருவடிகளைப் பணிந்தான். யுதிஷ்டிரர் கடோக்கஜனை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டு பாராட்டினார்.

கடோக்கஜன் அஸ்வத்தாமா போர்

சாத்யகி பூரிசீரவாவைக் கொன்றதால் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா சாத்யகியைக் கொன்று விடத் தீர்மானித்தான். அஸ்வத்தாமா சாத்யகியுடன்

போரிட்டபோது கடோக்கஜன் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்துவிட்டான். கடோக்கஜனின் தேர் கருப்பு இரும்பால் அமைந்தது. அதன்மேல் கரடித்தோல் போர்த்தப்பட்டிருந்தது. அதில் யானை போன்ற பெரிய விலங்குகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அவை யானையும் அல்ல; குதிரையும் அல்ல. கண்களை விரித்துக் கூவும் ஒரு பெரிய கழுஞ்சுச் சின்னம் கொண்ட கொடி அவன் தேர் மீது பறந்தது. எட்டுச் சக்கரங்கள் கொண்ட பெரிய தேரில் ராக்ஷஸர்களின் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனை சூழக் கடோக்கஜன் வந்தான். அவனுடைய சேனை தம் கைகளில் சூலம், முத்தகலம், பாறை, மரங்கள் அனைத்தையும் வைத்திருந்தன.

பிரளய காலத்து யமனைப் போலத் தோற்றமளித்த கடோக்கஜனைக் கண்ட மன்னர்கள் கவலை கொண்டனர். அவன் மலை போலத் தோற்றமளித்தான். அவன் முகம் பெரியது. வாய் பெரியது. தெற்றுப்பற்கள் கராணமாக அது மேலும் பயங்கரமாகத் தோற்றமளித்தது. அவன் தலைமுடி மேல்நோக்கி எழும்பியிருந்தது. கண்கள் அச்சுறுத்தின. வாய் நெருப்பைப் போல் ஜொலித்தது. கழுத்தின் துளை மிகப்பெரிய பள்ளத்தைப் போலத் தோற்றமளித்தது. பார்த்தவர்கள், மனத்தில் பயத்தைத் தோற்றுவித்த கடோக்கஜனைக் கண்ட கௌரவசேனை கலங்கித் துயருற்றது. வாகனங்கள் மலமூத்திரத்தைப் பெருக்கின. சந்தியா காலத்தில் அதிகப் பலம் பெறும் அரக்கர்கள் இரும்பு சக்கரங்கள், பூஷண்டி, ப்ராசம், சூலம், தோமரம், சதக்னி, பட்டிசம் முதலிய ஆயுதங்களைத் தொடர்ந்து சொரிந்தனர். பாறைகளை மழைபோலப் பொழிந்தனர். அஸ்வத்தாமாவைத் தவிர மற்ற அனைவரும் எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடலாயினர்.

அஸ்வத்தாமா கடோக்கஜன் அமைத்த மாயையைத் தன் பாணங்களால் அழித்துவிட்டான். தான் ஏற்படுத்திய மாயைகள் அழிந்ததால் கோபம் கொண்ட கடோக்கஜன் மிகப் பயங்கரமான பாணங்களைத் தொடுத்தான். அவை அஸ்வத்தாமாவின் சரீரத்தில் தைத்துவிட்டன. அஸ்வத்தாமா பலமான பத்துபாணங்களால் கடோக்கஜனைக் காயப்படுத்தினான். மர்மஸ்தானங்களில் கடும்காயம் அடைந்த கடோக்கஜன் ஒரு லக்ஷம் ஆரங்களைக் கொண்ட சக்கரத்தை அஸ்வத்தாமாவின் மீது ஏவினான். அஸ்வத்தாமா தன் அம்புகளால் அந்த சக்கரத்தைத் தூரத்தில் வீசிவிட்டான்.

அஞ்சனபர்வா-அஸ்வத்தாமா போர். அஞ்சனபர்வா வதம்

இச்சமயம் கடோக்கஜனின் புதல்வன் அஞ்சனபர்வா அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்துவிட்டான். அஞ்சன பர்வா கருப்பு மலையைப் போன்றவன்; அவன் தன் பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவை மறைத்துவிட்டான். ருத்ரன், விஷ்ணு மற்றும் இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா சிறிதும் பயப்படவில்லை. அவன் ஒரு பாணத்தால் அஞ்சனபர்வாவின் கொடியையும், இரண்டால் சாரதியையும், மூன்றால் தேரின் த்ரிவேணுவையும், ஒன்றால்

வில்லையும், நான்கால் நான்கு குதிரைகளையும் வெட்டிவிட்டான். தேரிழந்த அஞ்சனபர்வா எடுத்த கத்தியையும் வெட்டிவிட்டான். அஞ்சனபர்வா தன் கதையை எடுத்துச் சுழற்றி அஸ்வத்தாமாவை அடித்தான்.

அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் அந்தக் கதையையும் உடைத்துவிட்டான். அப்போது ஆகாயத்தில் எழும்பிய அஞ்சனபர்வா மரமழை பொழிந்தான். அஸ்வத்தாமா மாயாவியான அஞ்சனபர்வாவைத் தன் பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். அஞ்சனபர்வா மீண்டும் தேரில் ஏறி அஸ்வத்தாமாவின் முன் நின்று கொண்டான். பூமியின் மீது மையாலான மலையைப் போலத் தோற்றமளித்தான். அஸ்வத்தாமா இரும்புக் கவசம் அணிந்திருந்த பீமனின் பேரனை சிவன் அந்தகாசரனை வதம் செய்தது போல வதம் செய்துவிட்டான்.

மீண்டும் கடோக்கஜன் அஸ்வத்தாமா போர்

தன் புதல்வன் அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட கடோக்கஜன் அஸ்வத்தாமாவிடம் கூறினான், “துரோணபுத்திரா! நில். இன்று நீ என்னிடமிருந்து உயிரோடு தப்பிச் செல்ல முடியாது. கார்த்திகேயன் க்ரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்தது போல் நான் இன்று உன்னை அழிக்கப் போகிறேன்.” என்றான். அஸ்வத்தாமா கடோக்கஜனிடம், “தேவர்களுக்கு நிகரான வீரனே! நீ போ.

மற்றவர்களோடு போர் செய். புதல்வனுக்குத் தந்தையே தொல்லை செய்வது சரியல்ல; உன்னிடம் என் மனத்தில் சிறிதும் கோபமில்லை. கோபம் கொண்ட மனிதன் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளுகிறான் என்பதை நீ அறிய வேண்டும் என்று சொன்னான். ஆனால் அஸ்வத்தாமாவின் சொற்களைக் கேட்டுக் கொபம் கொண்ட கடோக்கஜன், “அஸ்வத்தாமா! நான் போர்க்களத்தில் நீசர்களைப் போலக் கோழையா? நான் கௌரவ குலத்தில் பீமசேனனிடம் தோன்றியவன். போர்க்களத்தில் புறமுதுகிடாத பாண்டவர்களின் புதல்வன். ராவணனுக்குச் சமமான பலமுடையவன். அஸ்வத்தாமா நில். நீ என்னிடமிருந்து விடுபட முடியாது, உயிரோடு போக முடியாது; என்று கூறிய கடோக்கஜன் அஸ்வத்தாமாவோடு போரிடலானான்.

கடோக்கஜன் தேரின் அச்சைப் போலப் பருமனான அம்புகளைப் பொழியலானான். அஸ்வத்தாமா அவற்றைத் தன்னிடம் வருவதற்கு முன்பே தன் பாணங்களால் அழித்துவிட்டான். தன் மாயையை அஸ்வத்தாமா அழித்ததைக் கண்ட கடோக்கஜன் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்து மறுபடி வேறொரு மாயையைச் சிருஷ்டித்தான். மரங்கள் நிறைந்த ஒரு மலையை உருவாக்கினான். அது பெரும் பாறைகளையும், சூலம், பிராசம், கத்தி, முசலம் போன்ற சஸ்திரங்கள் அனைத்தையும் அருவி நீர் போலப் பெருக்கியது. இவற்றால் காயப்பட்டுப் அஸ்வத்தாமா கலங்கவில்லை. அவன் வஜ்ராஸ்திரத்தைத் தோற்றுவித்தான். அதனால் கடோக்கஜன்

உருவாக்கிய மாயமலை மறைந்து போனது. கடோக்கஜன் உடனே நீல மேகங்களைத் தோற்றுவித்துப் பாறை மழை பொழியச் செய்தான். அஸ்வத்தாமா வாயவ் யாஸ்திரத்தால் நீலமேகத்தை அழியச் செய்துவிட்டான்.

பிறகு கடோக்கஜன் பல அரக்கர்கள் குழத் தேரில் ஏறிப் போருக்கு வந்தான் அவனுடன் சிங்கம், புலி, யானை, போன்ற பயங்கர முகமும் தலையும் கொண்ட உதவியாளர்கள் இருந்தனர். அரக்கர், யாதுதானர், தாமஸ ஜாதி அரக்கர்கள் பலவகைக் கவசங்கள் பூண்டு ஆயுதங்கள் தரித்துக் கடோக்கஜன் பக்கம் இருந்து போருக்குத் தயாராயினர். இவர்களைக் கண்ட துரியோதனன் கவலை கொண்டான். அஸ்வத்தாமா துரியோதனனிடம் இவர்களைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டாம் என்றும், தான் அவர்களைக் கொல்லுவதாகவும் உறுதியளித்தான்.

அந்த இரவுப் பொழுதில் துரோண குமாரனும், ராக்ஷஸ கடோக்கஜனும் மிகப் பயங்கரமாகப் போரிட்டனர். கடோக்கஜன் விஷம் போன்ற பத்து பாணங்களால் அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் காயப்படுத்தினான். இதனால் அஸ்வத்தாமா காயமடைந்து துன்புற்றான். கடோக்கஜன் ஒரு அஞ்சலீகத்தால் அஸ்வத்தாமாவின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். துரோணரின் புதல்வன் வேறு வில்லைக் கையில் எடுத்தான். தங்கச் சிறகுடைய பாணங்களால் அரக்கர்களை அடித்தான். அரக்கர்களின் கூட்டம் அப்பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் துயருற்றது. பிரளய காலத்து அக்னியைப் போல அஸ்வத்தாமா தன் பாணங்களால் அரக்கர்களை அவர்களது யானை, குதிரை, தேர், சாரதிகளோடு எதிர்த்துச் சாம்பலாக்கினான். அப்போது கடோக்கஜன் தன் அரக்க சேனைக்கு அஸ்வத்தாமாவைக் கொன்று விடுமாறு கட்டளையிட்டான். அதனை ஏற்ற கோர ரூபமுடைய அரக்கர்கள் பலவித அஸ்திரங்களை ஏந்தி அஸ்வத்தாமாவின் மீது பாய்ந்தனர்.

அவர்கள் அஸ்வத்தாமாவின் மீது சக்தி, சதக்னி, பரிகம், அசனி, சூலம், கதை, கத்தி, முரசு, பரசு, கடாரம், கணபம், கம்பணம், பாறைகள் முதலியவற்றைப் பொழிந்தனர். அஸ்வத்தாமா தன் கூரிய பாணங்களால் அங்கு தோன்றிய அஸ்திர மழையை அழித்துவிட்டான்.

தேரியம் மிக்க அஸ்வத்தாமா தன் திவ்யாஸ்திரத்தால் மந்திரித்த பாணங்களால் அக்கணமே அரக்கர்களைக் காயப்படுத்தினான். பெரும் அஸ்திர வேதாவான அஸ்வத்தாமா தனியாகவே, கடோக்கஜனின் கண் முன்பாகவே, தன் தகிக்கும் பாணங்களால் அந்த அரக்கப்படையைச் சாம்பலாக்கிவிட்டான். பாண்டவ சேனையில் கடோக்கஜனைத் தவிர வேறு யாரும் அஸ்வத்தாமாவைப் பார்க்கவும் துணியவில்லை. கோபத்துடன் கண்கள் சிவக்கத் தன் தேரோட்டியிடம் தன்னை அஸ்வத்தாமாவின் அருகில் அழைத்துச் செல்லுமாறு கடோக்கஜன் கூறினான். அவ்வாறு சென்றதும் கடோக்கஜன் அஸ்வத்தாமாவுடன் தவையரத் போரில் ஈடுபட்டான்.

கடோத்கஜன் சிங்கம் போன்ற கர்ஜனையுடன் மகாபயங்கரமான வஜ்ரத்தைச் சுழற்றிச் செலுத்தினான். அஸ்வத்தாமா தேரில் இருந்து எழும்பி அந்த வஜ்ரத்தைப் பிடித்துக் கடோத்கஜன் தேரின் மீது அடித்தான். ஒளிமிக்க அந்த வஜ்ரம் குதிரைகள், சாரதி, கொடியுடன், கடோத்கஜனின் தேரை எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட்டது. அப்போது பீமனின் புதல்வன், த்ருஷ்டயும்னன் தேரில் ஏறிப் பெரிய வில்லைக் கையில் எடுத்து அஸ்வத்தாமாவின் மீது பாணங்களைத் தொடுத்தான். அஸ்வத்தாமாவும், கடோத்கஜன் மீது கணக்கற்ற நாராசங்களைத் செலுத்தினான். கடோத்கஜன் அவற்றை வெட்டிவிட்டான். அச்சமயம் பீமசேனன் தன் பெரும்சேனையுடன் கடோத்கஜனின் உதவிக்கு வந்தார். ஆனால் அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜனின் மிகப்பெரும் சேனையை அழித்துவிட்டான்.

மீண்டும் கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவுடன் போர் புரிதல்

இச்சமயத்தில் இருள் பரவிவிட்டதால், இருதரப்பு சேனையிலும் தீப்பந்தங்களும், விளக்குகளும் ஏற்றப்பட்டன. காலாட்படைவீரர்கள் தீப்பந்தங்களைக் கையில் ஏந்திப் போர்க்களத்திற்கு ஒளியூட்டினர்.

நள்ளிரவு நேரத்தில் கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவிடம் போரை விரும்பி வந்தான். அஸ்வத்தாமாவைப் போரில் முன்னேறாதவாறு தடுத்துவிட்டான். சிம்மநாதம் செய்தவாறு, “துரோணபுத்திரா நில்; என்னிடமிருந்து உயிருடன் தப்ப முடியாது” என்று கூறிச் சிங்கம் யானையைத் தாக்குவது போலத் தாக்கினான். அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜன் பொழிந்த பருமனான அம்புகளை அழித்துவிட்டான். அத்துடன் நூற்றுக்கணக்கான கூரிய பாணங்களைக் கடோத்கஜன் மீது செலுத்தினான். கடோத்கஜன் ஷூரப்ரம், அர்த்தசந்திரம், நாராசம் சிலிமுகம், வராக கர்ணம், நாலீகம், விகர்ணம் முதலிய அஸ்திரங்களைத் துரோண புத்திரன் மீது செலுத்தினான். அஸ்வத்தாமா திவ்யாஸ்திரங்களைப் பாணங்களில் மந்திரித்துக் கடோத்கஜனின் ஆயுதங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டான்.

இருளால் நிரம்பியிருந்த அந்த நேரத்தில், கடோத்கஜனுக்கும், அஸ்வத்தாமாவிற்கும் இடையே கோரப்போர் நடந்தது. கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவின் மீது பாணங்களை அடித்துக் காயப்படுத்தி உணர்வு இழக்கச் செய்தான். இச்சமயம் கௌரவ சேனை அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டதாகவே கருதியது. பிறகு உணர்வு பெற்ற அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜன் மீது யமதண்டத்தைப் போன்ற பயங்கர பாணத்தை விடுத்தான். அப்பாணத்தால் மிகுந்த காயமடைந்த ஹிடம்பாவின் குமாரன் மயக்கமடைந்து தேரின் பின் பகுதியில் அமர்ந்துவிட்டான். அவனுடைய சாரதி கடோத்கஜனை அஸ்வத்தாமாவிடமிருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான்.

பகவான் வாசுதேவன் கடோத்கஜனிடம் கூறுதல்

இச்சமயம் துரியோதனனால் கடிந்துரைக்கப்பட்ட கர்ணனும், துரோணரும் மிதிபட்ட பாம்பைப்போல் கோபம் கொண்டு கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்யலானார்கள். கர்ணன் இந்திரனைப் போல அமானுஷ்ய ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினான். இதனால் பயந்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் நீயே இச்சமயம் ஏற்றதைச் செய் என்று கூறிப் போரிலிருந்து விலகிவிட்டார். அர்ஜுனன் தானே கர்ணனுடன் போர் புரிய விரும்புவதாகப் பகவான் வாசுதேவனிடம் கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்தனைத் தடுத்துக் கடோத்கஜனைக் கர்ணனுடன் போர் புரியக் கூறலாம் என ஆலோசனை கூறினார். அர்ஜுனனும் கடோத்கஜனை அழைத்தார்.

பார்த்தன் அழைத்ததும் அவர் முன் கடோத்கஜன் தோன்றினான். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானையும், அர்ஜுனனையும் பணிவுடன் வணங்கினான். தான் செய்ய வேண்டியது என்ன என்று ஆணையிடுமாறு வேண்டினான். மேகம் போன்ற கருநிறமுடைய கடோத்கஜனிடம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தபடி கூறினார். “மகனே! கடோத்கஜா! நான் உன்னிடம் கூறுவதைக் கேள்; புரிந்து கொள். உனக்கு இப்போது உன் வீரத்தை வெளிக்காட்டும் வாய்ப்பு வந்துள்ளது. ஆபத்துக் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் உன் உறவினர்களைக் கப்பலாகிக் காப்பாற்று. உன்னிடம் அஸ்திர சஸ்திரங்களுடன் ராக்ஷஸ மாயையும் சேர்ந்துள்ளது. கர்ணன் போர் முனையில் பாண்டவர்களின் பெரும் சேனையை அடித்து விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். இவன் எதிரில் உறுதியான வில் வீரர்களும் நிற்க முடியவில்லை. ராதேயனால் துன்புற்ற பாஞ்சாலர்கள் சிங்கத்திடம் சிக்காமல் மான்கள் ஓடுவதைப் போல் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இங்கு உன்னைத் தவிர கர்ணனை வேறு யாரும் தடுக்க முடியாது.

நீ, உன் தந்தை மற்றும் உன் கௌரவத்திற்கேற்ப அஸ்திரபலத்தைக் காட்டு. மனிதன் தன்னை எவ்வாறாவது துயரத்திலிருந்து விடுவிப்பான் என்பதற்காகவே மகனை விரும்புகிறான். ஆதலால் நீ உன் உற்றார் உறவினரைக் காப்பாற்று. பீமன் மைந்தா! போர்க்களத்தில் உன் பலம் பெருகுகிறது. உன்னுடைய மாயை வெல்ல முடியாதது. இரவுப் போரில் கர்ணனுடைய பாணங்களால் படுகாயமடைந்த பாண்டவசேனையைக் காப்பாற்று. இரவு நேரத்தில் அரக்கர்களின் பலம் அதிகரிக்கிறது. அவர்கள் வெல்ல முடியாதவர்களாகி விடுகிறார்கள். நீ நள்ளிரவில் உன் மாயை மூலம் பெரும் வில் வீரனான கர்ணனைக் கொன்று விடு. த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலியோர் துரோணரை வதம் செய்துவிடுவார்கள் என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சொற்களைக் கேட்டுக் கடோத்கஜன் காணனை எதிர்க்கத் துணிதல்

பகவான் வாசுதேவனைத் தொடர்ந்து அர்ஜுனனும் கடோத்கஜனிடம் கூறலானார்; “கடோத்கஜா! என்னுடைய சேனை முழுவதிலும் மூன்றே பேர்

சிறந்த வீரர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். நீ, மகாபாஹு சாத்யகி, மற்றும் பீமசேனன் ஆவீர்கள். ஆகவே நீ இந்த இரவுப் போதில் கர்ணனோடு த்வைரதப் போரிடு. சாத்யகி உன் பின்னாலிருந்து காப்பாற்றுவார். அவருடைய உதவியோடு போரில் கர்ணனைக் கொன்றுவிடு.” என்றார். கடோதகஜன் அவ்விருவரின் கட்டளையையும் ஏற்றுக் கொண்டான். நான் கர்ணனை எதிர்ப்பதில் வல்லவன்தான். துரோணரையும் எதிர்க்க முடியும். இத்துடன் அஸ்திர வித்தையில் சிறந்த மற்ற கூத்திரியர்களோடும் என்னால் போரிட முடியும். இந்த இரவில் நான் உலகுள்ளவரை மக்களால் பேசப்படும் அளவிற்குக் கர்ணனோடு போரிடுவேன். ராக்ஷஸ தர்மத்தைப் பின்பற்றி அனைவரையும் அழித்துவிடுவேன்” என்று உறுதியளித்தான். பின்னர் கர்ணனை எதிர்ப்பதற்காகச் சென்றான்.

கடோதகஜன் அலம்புஷன் (ஜடாசுரன் புதல்வன்) யுத்தம்

முன்பு, பாண்டவர்களின் வனவாச காலத்தில் பத்திரிகாசிரமத்தில் வசித்தபோது திரௌபதியையும், நகுல-சகதேவரையும் தூக்கிச் சென்ற ஜடாசுரனைப் பீமசேனன் வதம் செய்துவிட்டார். ஜடாசுரன் பிராமண வேடம் தரித்துப், பாண்டவர்களுடனேயே வசித்து வந்தான். ஒரு நேரத்தில் தகாத செயலில் ஈடுபட்டதால் பீமன் அவனைக் கொன்றுவிட்டார். ஜடாசுரனின் புதல்வன் அலம்புஷன் என்ற அரக்கன் அதனை மனதில் வைத்துப் பாண்டவர்களைப் பழிவாங்க நினைத்தான். அவன் துரியோதனனிடம் கடோதகஜனை எதிர்ப்பதற்காக அனுமதி பெற்றுப் போர்க்களத்தில் பிரவேசித்தான். பீமசேனனின் புதல்வன் கடோதகஜனைப் போருக்கு அறைகூவி அழைத்தான்.

பீமசேனன் குமாரன் மீது பல அஸ்திர-சஸ்திரங்களை அலம்புஷன் பொழிந்தான். கடோதகஜனும் அவனைப் பலமாக எதிர்த்துப் போரிட்டான். இருவரும் தம் குலத்திற்கேற்ப மாயைகளைப் பிரயோகித்துப் போரிட்டனர். அலம்புஷனால் பாண்டவ சேனையும், கடோதகஜனால் கௌரவசேனையும் கதி கலங்கின. அலம்புஷன் கடோதகஜனைப் பத்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினான்.

கடோதகஜன் அலம்புஷனின் சாரதி, குதிரைகள் மற்றும் அஸ்திர சஸ்திரங்களை அழித்துவிட்டான். அவன் கர்ணன் அலம்புஷன் இருவர் மீதும் அம்பு மழை பொழிந்தான். அலம்புஷன் சினத்துடன் கடோதகஜனை முஷ்டியால் அடித்தான். கடோதகஜன் பூகம்பத்தில் மலை அசைவது போல நடுங்கினான். பிறகு தன் பரிகம் போன்ற பெரிய கைகளால் அலம்புஷனைக் குத்தினான். அவனைத் தூக்கிப் பூமியின் மீது அறைந்து தேய்த்தான்.

கடோதகஜன் அலம்புஷனை வதம் செய்தல்

கடோதகஜனிடமிருந்து விடுபட்ட அலம்புஷன் தானும் கடோதகஜனை எடுத்து வீசிப் பூமியில் தேய்க்கலானான். பேருருவ அரக்கர்களான அவ்விருவரின் போர் மிகப் பயங்கரமாக இருந்தது. மாயையின் மூலம்

அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் போர் புரிந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் தீயானால், ஒருவன் கடலாகி அதனை அழித்தான். ஒருவன் தகூகன் என்ற பாம்பானால் மற்றவன் கருடனானான். இவ்வாறே மேகமாகவும் காற்றாகவும், மலையாகவும் மலையை பிளக்கும் வஜ்ராயுதமாகவும், யானையாகவும் சிங்கமாகவும், சூரியனாகவும், சூரியனைப் பீடிக்கும் ராகுவாகவும் மாறிப் போட்டனர். நூற்றுக் கணக்கான மாயையகளைச் சிருஷ்டி செய்து போர் புரிந்தனர். பல்வேறு வகையான ஆயுதங்களால் தாக்கிக் கொண்டனர்.

பிறகு கடோத்கஜன் பெரும் கோபத்துடன் உயர எழும்பி, பருந்து பறவை மீது பாய்வது போல அலம்புஷன் மீது பாய்ந்தான். அலம்புஷனை இரு கைகளாலும் தூக்கி, பகவான் விஷ்ணு மயாசுரனை அறைந்ததுபோல் பூமியின் மீது அறைந்தான். பின் கத்தியை உருவி அலம்புஷனின் உடலில் இருந்து தலையைத் தனியாகத் துணித்தான். கேசத்தைப் பிடித்து அத்தலையைத் தூக்கிக் கொண்டு துரியோதனனிடம் சென்றான். அலம்புஷனின் தலையைத் துரியோதனனின் தேரின் மீது வீசினான். பிறகு துரியோதனனிடம் கூறினான், “இதோ இருக்கிறான் உன் உதவியாளன். இவனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்த்தாய் அல்லவா? இப்போது கர்ணனுக்கும், உனக்கும் இதே நிலை ஏற்படப் போவதை நீ காணப்போகிறாய். தர்ம, அர்த்த, காமத்தை விரும்புகிறவன், அரசன், பிராமணன், பெண் ஆகியோரை வெறும் கையில் சந்திக்கக் கூடாது. அதற்காகவே இதைக் கொண்டு வந்தேன். நான் கர்ணனை வதம் செய்யும் வரை நீ இங்கு மகிழ்ச்சியோடு நில்” என்று கூறிக் கர்ணனை நோக்கிச் சென்றான்.

கர்ணனுடன் கடோத்கஜன் போரிடுதல்

மிகப்பெரிய சரீரத்தையும், மஞ்சள் நிறக் கண்களையும், புதைந்த வயிற்றினையும், காதுவரை நீண்டிருந்த வாயினையும், அடர்ந்த புருவங்களையும், தடித்த நாசியையும், கொண்ட மலை போன்ற சரீரத்துடன் தோற்றமளித்த கடோத்கஜன் மிகப்பெரிய மாயைகளை அறிந்தவன். பளபளக்கும் கவசத்தையும், தங்கப்பதக்கத்தையும் அணிந்திருந்தான். தங்க மகுடம் சூடியிருந்தான். அவனுடைய தேரில் நூற்றுக்கணக்கான சிறிய மணிகள் ஒலித்தன. 400 அடி நீளமான கடோத்கஜனின் தேரில் எல்லா வகையான ஆயுதங்களும் நிரம்பியிருந்தன. நூறு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. அரக்கன் விருபாக்ஷன் என்பவன் அவனுடைய சாரதியாவான். அவனுடைய தேரில் வானைத் தொடும் சிவப்புத் தலை கொண்ட கழுகின் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. ஓரடி அகலமும் 12 அரத்தினி நீளமும் கொண்ட வில்லையும் தேரின் அச்சுப் போன்ற பருமனான பாணங்களையும் ஏந்திக் கடோத்கஜன் கர்ணனை நோக்கிப் போருக்காகச் சென்றான்.

கடோக்கஜன் வில்லின் நாண் ஒலியை எழுப்பினான். அது இடி இடித்ததுபோல் இருந்தது. கர்ணன் கடோக்கஜனை எதிர்க்க அவன் எதிரே வந்தான். ஒரு யானைக் கூட்டத்தின் தலைவனை இன்னொரு யானைக் கூட்டத்தின் தலைவன் எதிர்க்க வந்ததுபோல் அது இருந்தது. இருவரும் பரஸ்பரம் அம்புகளைப் பொழிந்து அணிந்திருந்த வெண்கலக் கவசங்களைச் சின்னாபின்னம் செய்து விட்டனர். அம்புகளைக் குறி வைத்து ஒருவரை ஒருவர் சரீரத்தைத் துளைத்துக் கொண்டனர். இருவரையும் பார்ப்பதே கடினமாக இருந்தது. இருவரும் காயங்களால் நிரம்பி ரத்தத்தால் நனைந்துவிட்டனர். ஆனால் ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல முடியவில்லை. இருவருக்கும் இடையில் நீண்ட நேரம் சமமான போர் நடைபெற்றது. கர்ணன் கடோக்கஜனை வெல்ல முடியாமல் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்க ஆரம்பித்தான். அதனைக் கண்ட கடோக்கஜன் அரக்க மாயையை வெளிப்படுத்தினான். அவனுடைய மாயையால் சூலம், முத்கலம், பாறை, மரம் ஆகியவற்றைக் கைகளில் ஏந்திய கோர ரூபமுடைய அரக்கர்களின் பெரும் சேனை அங்கே தோன்றியது.

கடோக்கஜன் பெரும் வில்லோடு யமராஜனைப் போல வருவதைக் கண்டு அனைவரும் கவலை கொண்டு பயந்தனர். யானைகளும் கடோக்கஜனின் சிம்மநாதத்தால் கலங்கி மலஜலங்களை வெளிப்படுத்தின. அரக்கர்களின் அந்தப் பெரிய சேனை பாறை மழையைப் பொழியலாயிற்று. பயங்கரமான ஆயுதங்கள் இடைவிடாமல் கௌரவ சேனை மீது விழலாயின கர்ணன் தன் திவ்யாஸ்திர பலத்தால் கடோக்கஜனின் மாயையை அழித்துவிட்டான். பிறகு அவ்விருவரும் பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். கடோக்கஜன் ஆயிரம் ஆரங்கள் கொண்ட மணிகள் பதிக்கப்பட்ட சக்கரத்தைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினான். கர்ணன் சினத்துடன் அச்சக்கரத்தைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினான். கர்ணன் சினத்துடன் அச்சக்கரத்தைப் பாணங்களால் அடித்து வீணாக்கிவிட்டான். கடோக்கஜன் தான் எறிந்த சக்கரம் உடைக்கப்பட்டதைக் கண்டு வெகுண்டு கர்ணனைப் பாணங்களால் மூடிவிட்டான். கர்ணனும் தன் பாணங்களால் பீமசேனனின் புதல்வன் தேரை மறைத்துவிட்டான். கடோக்கஜன் கதையை வீசினான். அதுவும் கர்ணனால் அடிக்கப்பட்டு வீணானது. பிறகு கடோக்கஜன் பேருருவினை எடுத்து வானில் இருந்தவாறு பாறைகளைப் பொழியலானான்.

பாறைகளைப் பொழிந்த கடோக்கஜன் மீது கர்ணன் பாணங்களைப் பொழிந்து அவனை முள்ளம் பன்றியைப் போலாக்கிவிட்டான். கடோக்கஜன் இச்சமயம் கர்ணன் மீது மாயா மயப் போர் புரிந்தான். கோரமான முகத்தைத் தரித்துக் கர்ணன் செலுத்திய திவ்யாஸ்திரத்தைத் தன் கவளமாக்கிக் கொண்டான். பிறகு ஆகாயத்தில் வெட்டப்பட்டு நூற்றுக் கணக்கான துண்டுகளானதைப் போல் தோற்றமளித்தான். கடோக்கஜன் இறந்து விட்டதாகக் கௌரவ சேனை கருதியது. அவன் புதுப்புது சரீரங்களைத் தரித்து எல்லாத் திசைகளிலும் காணப்பட்டான். தொடர்ந்து மிகப்பெரிய

கைகளை உடைய பேருருவை எடுத்துக் கொண்டான். அப்போது அவனுக்கு நூறு தலைகளும், நூறு வயிறுகளும் காணப்பட்டன. பிறகு கட்டைவிரல் அளவேயான மிகச்சிறிய உருவை எடுத்து மேலும், கீழும் சஞ்சரித்தான் பூமியைப் பிளந்து நீரில் மூழ்கினான். வேறு இடத்தில் நீரினின்றும் வெளிப்பட்டான். பின்னர் ஆகாயத்தில் இருந்து இறங்கி மீண்டும் தன் தேரில் ஏறி கர்ணனின் தேரருகே வந்தான்.

கர்ணனிடம் கூறலானான், “தேரோட்டி மகனே நில. நீ இப்போது என்னிடமிருந்து தப்பி எங்கு செல்லுகிறாய்? இன்று போரில் உன் கர்வத்தை அழித்துவிடப் போகிறேன்.” என்று கூறி வானில் எழும்பி அட்டகாசம் செய்தான். கர்ணன் மீது தேரின் அச்சப்போன்ற அம்புகளைப் பொழிந்தான். கர்ணன் அவற்றை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டான். கடோத்கஜன் வேறு மாயையைச் சிருஷ்டித்து மரங்கள் நிரம்பிய மலையாக மாறினான். அம்மலையில் இருந்து சூலம் கட்கம் பிராசம் போன்ற அஸ்திரங்கள் அருவி போலப் பெருகின. கர்ணன் திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து அந்த மலையை வெகுதூரம் தூக்கி வீசிவிட்டான். கடோத்கஜன் கரிய மேகமாகிப் பாறைகளை மழையாகப் பொழிந்தான். கர்ணன் வாயுவ்யாஸ்திரத்தால் அக்கரு முகில் காணாமல் போகுமாறு செய்துவிட்டான்.

கடோத்கஜன் தேரின் மீது அமர்ந்து, தன் மாயையால், சிங்கம், சார்தூலம், மதயானை வடிவம் கொண்ட அரக்கர்கள் சூழக் கர்ணனை நோக்கி வந்தான். யானை மீதும், தேர் மீதும், குதிரை மீதும் ஏறியிருந்த அரக்கர்கள் அவனைச் சூழ்ந்திருந்தனர். அவன் ஒரு அஞ்சலீகத்தால் கர்ணனின் வில்லை அம்புகளோடு வெட்டிவிட்டான். கர்ணன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களைச் செலுத்தி அரக்கர் சமூகத்தைத் துன்புறுத்தினான். தன் அம்புகளால் குதிரைகள், யானைகள் சாரதிகளோடு அரக்கர்களை எரித்துவிட்டான். சினங்கொண்ட கடோத்கஜன் மாயையால் வேறு தேரை அமைத்துக் கர்ணன் அருகில் வந்தான். சினத்துடன் ருத்ரன் அமைத்த எட்டு சக்கரங்கள் அமைந்த அசனியைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினான். கர்ணன் விரைந்து தன் வில்லைக் கீழே வைத்தான். உயர எழும்பினான். கடோத்கஜன் செலுத்திய அந்த சூலங்களோடு கூடிய சக்தியைத் தன் கையால் பிடித்துக் கடோத்கஜன் மீதே செலுத்திவிட்டான். அதனைக் கண்ட கடோத்கஜன் மிக வேகமாகத் தேரில் இருந்து குதித்துவிட்டான். அந்த அசனி கடோத்கஜனின் தேரைக் குதிரைகள் மற்றும் சாரதியோடு எரித்துப் பின் பூமியில் புதைந்துவிட்டது.

மகாதேவன் அமைத்த அசனியை அனாயாசமாகத் தாவிப் பிடித்துப் பகைவர் மீதே செலுத்திய பராக்கிரமம் கொண்ட கர்ணன் மீண்டும் தன் தேரில் வந்து அமர்ந்து கடோத்கஜன் மீது நாராசங்களைப் பொழியலானான். அவற்றின் அடியால் காயம்பட்ட கடோத்கஜன் மறுபடியும் பார்வையில் இருந்து மறைந்துவிட்டான். தன் அஸ்திர பலத்தால் கர்ணனின்

திவ்யாஸ்திரத்தை அழித்து விட்டான். ஆயுதம் அழிந்த பின்னும் பயமேதுமின்றிக் கர்ணன் போர் புரியலானான். இச்சமயம் கடோத்கஜன் சிங்கம், புலி, அக்னி, பாம்புகள், இரும்பு அலகுகள் கொண்ட பறவைகள் போன்ற பல்வேறு உருவங்களை எடுத்துப் பயமுறுத்தினான்.

கடோத்கஜனைப் பார்ப்பதே கடினமாயிற்று. அங்கேயே மாயையால் மறைந்துவிட்டான். பல அரக்கர்களுடன், பிசாசு, நாய்கள், ஓநாய்கள் போன்றவை கர்ணனைக் கடிக்கப் பல திசைகளில் இருந்து வந்தன. கர்ணன் தன் அஸ்திரங்களால் அவற்றை ஒவ்வொன்றாகத் துளைத்துவிட்டான். கடோத்கஜனின் குதிரைகளைக் கொன்று வீழ்த்தினான். இவ்விதம் தன் மாயை அழிக்கப்பட்டதால் ஹிடும்பாவின் குமரன் சூரிய புத்திரனிடம், “இதோ பார்! நான் இப்போதே உன் மரணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன்” என்று கூறி மறைந்துவிட்டான்.

கடோத்கஜன் அலாயுதன் போர்

இதன்பிறகு கர்ணன் பீமனோடு போரைத் தொடர்ந்தான். இந்நேரத்தில் பீமசேனனால் முன்பு கொல்லப்பட்ட பகாசுரனின் உறவினனும், ஹிடும்பன் கிரம்ர் ஆகிய அரக்கர்களின் நண்பனுமாகிய அலாயுதன் என்னும் அரக்கன் தானே போரை விரும்பித் துரியோதனனிடம் வந்தான். அவன் பீமன் தன் உறவையும், நட்பையும் கொன்றதற்காகப் பழிவாங்க விரும்புவதைத் தெரிவித்தான் பாண்டவர்களோடு போரிட்டு அவர்களைக் கொன்றுவிடுவதாகக் கூறினான். துரியோதனனும் மகிழ்ச்சியுடன் அவனிடம் கடோத்கஜனைக் கொன்று விடுமாறு கூறினான். அலாயுதன், அவனுடைய பெரிய அரக்க சேனையின் பின்னே கௌரவசேனை அணிவகுத்தது.

அலாயுதன் கடோத்கஜனை எதிர்க்க வந்ததும், கடோத்கஜன் கர்ணனை விட்டு விட்டு அலாயுதனுடன் போரிடலானான். கர்ணன் பீமனோடு போரிட்டான். கடோத்கஜன் அலாயுதனால் பலமாகத் தாக்கப்பட்டுச் சிங்கத்தின் பிடியில் சிக்கிய காளையைப் போல் துன்புற்றதைக் கண்ட பீமன் கர்ணனை அலட்சியம் செய்துவிட்டு அலாயுதனின் தேரை நோக்கி வந்தார். அலாயுதனும் கடோத்கஜனை விட்டு விட்டுப் பீமசேனனுக்கு அறைகூவல் விடுத்தான். இச்சமயம் பீமனுக்கும் அலாயுதனுக்கும் போர் நடைபெற்றது. இப்போரில் பீமன் பின்னடைந்ததையும் பீமனின் அம்புகள் அனைத்தும் வீணானதையும் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கடோத்கஜனிடம் கர்ணனை விட்டுவிட்டு முதலில் அலாயுதனைக் கொன்றுவிடு. பிறகு கர்ணனை வதம் செய்யலாம் என்று கூறினார்.

கடோத்கஜனும் அவ்வாறே கர்ணனை விட்டு விட்டு அலாயுதனோடு போரைத் தொடங்கினான். அந்த இரவு நேரத்தில் அலாயுதனுக்கும் ஹிடும்பாவின் புதல்வன் கடோத்கஜனுக்கும் இடையே அச்சமளிக்கும் போர் நடைபெற்றது. பார்க்கப் பயங்கரமான தோற்றம் கொண்ட இருவரும்

வில்லைக் கையில் எடுத்து அதிவேகத்தோடு தாக்கிக் கொண்டனர். அதேசமயத்தில் இருசேனைகளுக்கும் இடையில் இருந்த முக்கிய வீரர்களுக்கிடையிலும் போர் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

கடோத்கஜன் அலாயுதனை வதம் செய்தல்

அலாயுதன் மிகுந்த கோபத்துடன் கடோத்கஜனின் தலைமீது ஒரு பரிகத்தால் அடித்தான். அந்த அடியால் சற்றே தடுமாறிய கடோத்கஜன் சமாளித்துக் கொண்டு அக்னியைப் போல் ஒளி வீசும் தன்னுடைய கதையால் அலாயுதனைத் தாக்கினான். அந்த கதை அலாயுதனின் தேர், சாரதி மற்றும் குதிரைகளையும் பொடிப் பொடியாக்கியது. சிதறிய தேரில் இருந்து அலாயுதன் அரக்க மாயையால் மேலே பறந்துவிட்டான். அவன் தன் மாயையால் ரத்தம் பொழியுமாறு செய்தான். கடோத்கஜனும் அதே மாயையைப் பின்பற்றி மேலே பறந்து அலாயுதனின் மாயையை அழித்துவிட்டான். அலாயுதன் கடோத்கஜன் மீது கல் மழை பொழிந்தான். கடோத்கஜன் தன் அம்புகளால் அதனை அழித்து விட்டான்.

பிறகு அவ்விரு அரக்கர்களும் இரும்பு பரிகம், சூலம், கதை, முசலம், தோமரம் உள்ளிட்ட பல்வேறு அஸ்திர சஸ்திரங்களால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டனர். கிளைகளோடு பெயர்க்கப்பட்ட ஷமி, பீலு, கதம்பம், சம்பா, பேல் இங்குதம், மலர்ந்த கோவிதாரம், அரசு, ஆல் முதலிய மரங்களைக் கொண்டும் தாக்கிக் கொண்டனர். வாலி. சுக்கிரீவனுக்கிடையில் நடைபெற்றதைப் போல அவர்களுக்கிடையில் போர் நடைபெற்றது. பலவகை ஆயுதங்களால் போரிட்ட அவ்விருவரும் பின்னர் கூரிய கத்திகளைக் கொண்டு போரிட்டனர்.

பின்னர், இருவரும் இருவரின் கேசத்தையும் பற்றி இழுத்துச் சண்டையிட்டனர். இச்சமயம் கடோத்கஜன் வேகமாகப் பாய்ந்து அலாயுதனைப் பிடித்துக் கைகளால் தூக்கிப் பலமாகச் சுழற்றி அடித்துவிட்டான். பின்னர் அலாயுதனின் பெரிய தலையைச் சரீரத்திலிருந்து துணித்துவிட்டான். கடோத்கஜன் அலாயுதனைக் கொன்றுவிட்டதால் பாண்டவ சேனையில் வெற்றி முரசும் சங்கமும் முழங்கின. கடோத்கஜன் அலாயுதன் தலையையும் துரியோதனன் முன் வீசினான். தானே முன் வந்து பீமனைக் கொன்று விடுவதாகத் துரியோதனனிடம் சபதம் செய்த அலாயுதன் கடோத்கஜனால் கொல்லப்பட்டான். துரியோதனன் கவலை கொண்டான்.

கடோத்கஜன் கர்ணன் கடும்போர்

அலாயுதனை வதம் செய்து மகிழ்ந்த கடோத்கஜன் கௌரவசேனைக்கு எதிரில் நின்று சிம்மநாதம் செய்தான். கௌரவ வீரர்களின் மனம் பயத்தால் உறைந்துவிட்டது. கடோத்கஜனைக் கண்ட கர்ணன் அவனை விட்டு விட்டுச்

சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா மற்றும் சாத்யகியையும் தாக்கி நடுங்கச் செய்தான். பாஞ்சாலர்களின் அம்பு மழையை அழித்தான். பிறகு கர்ணன் இடிக்கு நிகரான இணையற்ற அம்புகளால் பகைவரைத் தாக்கினான். சிலரின் சரீரங்களைத் துளைத்தான். சிலரின் கொடிகளைத் துண்டு துண்டாக்கினான். சிலரின் சாரதியை யமனிடம் சேர்த்தான். சிலரின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டான். இதனால் பாஞ்சால வீரர்கள் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகியும் சிதறியும் இருப்பதைக் கண்டு கடோத்கஜன் பெரும் கோபம் கொண்டான்.

கடோத்கஜன் தங்கமும், ரத்தினங்களும் இழைத்த தன்னுடைய விசித்திரமான தேரில் ஏறிச் சிங்கம் போலக் கர்ஜித்தான். கர்ணனுக்கு அருகில் சென்று வஜ்ரம் போன்ற அம்புகளால் அவனைத் தாக்கினான். அவ்விருவரும், கர்ணி, நாராசம், சிலீமுகம், நாலீகம், தண்டம், அசனம், வத்ஸ தண்டம், வராக கர்ணம் விபாடம், சீங், ஷுரப்ரம் ஆகிய பல்வேறு வகையான பாணங்களைப் பொழிந்து ஆகாயத்தை மறைத்தனர். இரு வீர சிரோமணிகளும் சமமாகவே இருந்தனர். இச்சமயம் கடோத்கஜனை விட தன் வீரத்தை அதிகமாகக் காட்ட முடியாததால் கர்ணன் ஒரு பயம் தரும் அஸ்திரத்தை விடுத்துக் கடோத்கஜனின் தேரக் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டான். தேரிழந்த கடோத்கஜன் விரைவில் அங்கிருந்து மறைந்துவிட்டான்.

கடோத்கஜன் கண்ணுக்குப் புலப்படாததால் கர்ணனால் அவனைக் கொல்ல முடியவில்லை. கர்ணன் ஆகாயத்தில் அம்புகளைச் செலுத்தியபோதும் எந்த ஒரு பிராணியும் மேலிருந்து இறந்து விழவில்லை. இச்சமயம் கடோத்கஜனின் மாயை வெளிப்பட்டது. அவனது மாயையால் முதலில் சென்றிற மேகங்கள் உருவாயின. பிறகு தீ நாக்குகள் தோன்றின. அதிலிருந்து மின்னல்கள் மின்னின. பிறகு எரி நட்சத்திரங்கள் விழுந்தன. ஆயிரக்கணக்கான துந்துபிகள் முழங்குவதைப் போல ஒலி எழுந்தது, அதன்பின் வானிலிருந்து தங்கச் சிறகுடைய அம்புகள், சக்தி, வ்ருஷ்டி, பிராசம், முசலம் முதலிய ஆயுதங்கள் விழுந்தன. அத்துடன் பரசு, கத்தி, பளபளக்கும் தோமரம், பட்டிசம், பரிகம், கதை, சூலம், சதக்னிகள் அனைத்தும் நாற்புறமும் தோன்றலாயின.

வானில் இருந்து கணக்கற்ற பாறைகள் விழுந்தன. மின்னலும், இடியும், தோன்றின. தீப்பிழம்பு போன்ற சக்கரங்களும், கத்திகளும், சக்தி, பாறை, பரசு, பிராசம், வஜ்ரம், இடி, மின்னல் போன்றவற்றைக் கர்ணன் தன்னுடைய அம்புகளால் அழிக்க முடியவில்லை. கடோத்கஜன் பொழிந்த ஆயுதங்களால் குதிரைகளும், யானைகளும், மகாரதிகளும் தாக்கப்பட்டுக் காயம்பட்டு அவலக்குரல் எழுப்பினர். துரியோதனனுடைய சேனை வீரர்கள் நாற்புறமும் ஓடி ஒளிய முற்பட்டனர். தர்மத்திற்கு உட்பட்ட வீரர்கள் போரில் இருந்து விலகவில்லை. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் இப்பெரும் அழிவைக் கண்டு மிகுந்த பயம் கொண்டனர். மலை போன்ற பேருருக் கொண்ட,

தீயை உமிழும் நாக்கினை உடைய அரக்கர்கள் வானில் இருந்து கௌரவப் படை மீது சஸ்திர மழை பொழிந்தனர்.

அவ்வரக்கர்கள் பொழிந்த ஆயுதங்களால் அடிக்கப்பட்டு, நசுக்கப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள் இறந்து, இறந்து பூமியில் விழுந்தனர். அரக்கர்கள் எறிந்த கற்களால் அடிக்கப்பட்ட வீரர்களின் தலைகள் நசங்கின. அங்கங்கள் பங்கமாயின. குடல்கள் வெளியே சிதறிக் கிடக்க அவர்கள் பூமியில் வீழ்ந்து கிடந்தனர். குதிரைகளின் உடல்கள் துண்டு துண்டாயின. யானைகள் மிதிக்கப்பட்டன. தேர்கள் தூள் தூளாயின. கடோத்கஜனின் மாயையில் தோன்றிய அவ்வரக்கர்கள் உயிர்ப் பிச்சை கேட்டவர்களையும் விடாமல் கொன்றனர். வீரர்கள் இனி எந்த வகையிலும் இந்த சேனை தப்ப முடியாது என்று கூறிக் கொண்டே ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். கௌரவ சேனையில் கர்ணன் மட்டுமே கடோத்கஜனின் திவ்யமான மாயையோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

இச்சமயத்தில் கடோத்கஜன் சக்கரம் இணைக்கப்பட்ட சதக்னியைத் தொடுத்து கர்ணனின் தேர்க்குதிரைகள் நான்கையும் ஒன்றாகக் கொன்றுவிட்டான். குதிரைகளற்ற தேரில் இருந்து இறங்கிய கர்ணன் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி யோசிக்கலானான். கர்ணனின் திவ்யாஸ்திரங்களும் கடோத்கஜனின் மாயையால் அழிந்து கொண்டிருந்தன. கௌரவர் அனைவரும் கர்ணனிடம், “கர்ணா! நீ இன்று இந்திரன் அளித்த சக்தி ஆயுதத்தால் உடனே இந்த அரக்கனைக் கொன்று விடு. இல்லையெனில் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களும், கௌரவர்களும் அழிந்து விடுவார்கள். நடு இரவில் போரிடும் இந்தப் பாவி அரக்கனைக் கொன்று விடு. வீரம் மிக்க கௌரவர் அனைவரும் இரவுப் போரில் தம் வீரர்களோடு அழிந்துவிடும்படி ஆகிவிடக்கூடாது. ஆதலால் இந்திரன் அளித்த சக்தியால் இவனைக் கொன்றுவிடு” என்று கூறினார்.

கர்ணன் அமோக சக்தியை ஏவதல்; கடோத்கஜன் வதம் செய்யப்படுதல்

கௌரவர்களின் பெரும் துயரச் சொற்களைக் கேட்ட கர்ணன் கடோத்கஜன் மீது இந்திரன் தனக்களித்த சக்தியை ஏவத் தீர்மானித்தான். எந்த சக்தியைப் போரில் அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காக அவன் பாதுகாப்புடன் வைத்திருந்தானோ, எந்த சிறந்த சக்தியை இந்திரன் கர்ணனின் இரு குண்டலங்களுக்குப் பதிலாக அளித்திருந்தானோ, அந்த பாசங்களோடு பிரகாசித்த, திவ்யமான ‘வைஜயந்தி’ என்ற சக்தி ஆயுதத்தைக் கர்ணன் கடோத்கஜன் மீது செலுத்தினான். அந்த உத்தமமான ஒளிவீசும் சக்தியைக் கர்ணனின் கையில் கண்ட கடோத்கஜன் பயந்து தன் உடலை விந்திய மலை போலப் பெரிதாக்கிக் கொண்டான். அப்போது பயங்கரமான புயல் வீசியது. பூமியின் மீது இடி விழுந்தது.

பிரகாசமான அந்த சக்தி கடோத்கஜனின் மாயைகளை அழித்து

அவனது மார்பை ஆழமாகப் பிளந்து, இரவில் ஒளிவீசியபடி வானில் சென்று நகூத்திரங்களிடம் மறைந்துவிட்டது. இந்திரனுடைய சக்தியின் பிரபாவத்தால் கடோத்கஜனின் உயிர் வஞ்சிக்கப்பட்டுவிட்டது. இச்சமயத்தில் அவன் பகைவர்களை அழிப்பதற்காக ஒரு வியப்பூட்டும் காரியத்தைச் செய்தான். சக்தியால் அடிக்கப்பட்டுப் பலமான காயமடைந்தபோதும், கடோத்கஜன் தன் உடலை மலையையும், மேகத்தையும் போல நீள அகலமாக்கிக் கொண்டான். இவ்வாறு பேருரு தரித்த, சக்தியால் பிளக்கப்பட்ட அரக்கன் ஆகாயத்தில் இருந்து பூமியின் மீது விழுந்தான். தன்னுடைய மிகப் பேருருவினால் கௌரவ சேனையில் ஒரு அக்ஷௌஹினியை அழித்துவிட்டான். மாயை பொசுங்கியது அரக்கன் அழிந்தான். கௌரவ வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கர்ஜனை செய்தார்கள். விருத்தாசுரனை அழித்த இந்திரனைப் போல கர்ணன் கௌரவர்களால் புகழப்பட்டான். பூஜிக்கப்பட்டான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனைக் கர்ணனிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக, கர்ணன் இந்திரனிடமிருந்து பெற்ற சக்தி ஆயுதத்தைக் கடோத்கஜன் மீது பிரயோகிக்கும்படிச் செய்து விட்டார். கடோத்கஜன் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். பாண்டவர்கள் பெரும் துயரத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

7. வீர அபிமன்யு

அபிமன்யு அர்ஜுனன் - சுபத்ரா இவர்களின் மகன். தாய்மாமனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பிரியத்திற்குரியவன். தந்தை அர்ஜுனனிடமிருந்து பிரம்மாஸ்திரம் முதலிய தெய்வீக அஸ்திரங்களையும் வாள் வீசுதல் போன்ற மானிடப் போர்க் கலைகளையும் கற்றவன். எல்லாவகை தனுர் வேதத்தையும் அறிந்து கொண்டவன். அபி (பயமின்றி) மன்யுமான (கோபத்துடன் போரிடுபவன்) என்பதால் அபிமன்யு என்று அழைக்கப்பட்டான்.

தனுர் வித்தையின் நான்கு பதங்களையும், பத்து அங்கங்களையும் அபிமன்யு அர்ஜுனனிடம் கற்றுத் தேர்ந்தவனானார். எல்லா நற்குணங்கள் நிரம்பியவனாகவும், எல்லா லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவனாகவும், வெல்ல முடியாதவனாகவும் விளங்கினான். பூரண சந்திரனைப்போல் அவன் முகம் பார்த்தவரை ஆனந்தப்படச் செய்தது. வீரத்தில் பராக்கிரமத்தில், உருவத்தில், அழகில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப்போல் இருந்தான். இந்திரன் அர்ஜுனனைப் பார்ப்பது போல் அர்ஜுனன் தன் மகனைப் பார்த்து வந்தான்.

அபிமன்யு உத்தரை திருமணம்

விராட தேசத்தின் அஞ்ஞாத வாசம் புரிந்த பாண்டவர்கள் உரிய காலத்தில் வெளிப்பட்டனர். சுசர்மாவோடு விராடர் நிகழ்த்திய போரில் பாண்டவர்கள் தம் வீரத்தை வெளிப்படுத்தினர். விராடர் சுசர்மாவை எதிர்த்த சமயத்தில் வடக்கிலிருந்து தாக்கிய கௌரவ சேனையை பிருஹன்னளையாக இருந்த அர்ஜுனன், விராட ராஜகுமாரன் உத்தரனைச் சாரதியாக்கிக் கொண்டு பெரும் போர் புரிந்து தனி ஒருவராகவே வெற்றி பெற்றார். இதனால் மகிழ்ந்த விராட மன்னர் தன் மகள் உத்தராவை அர்ஜுனுக்கு மணம் செய்துதர விரும்பினார். அந்தப் புரத்தில் உத்தரைக்கும் மற்ற அரச குடும்பப் பெண்களுக்கும் இசை, நாட்டியம், வாத்தியங்களின் கலைகளைப் பிருகன்னளையாக இருந்து கற்பித்து வந்த அர்ஜுனன் தான் உத்தரையை மணம் புரிவது பொருந்தாது, தவறான கருத்துக்கு வழி வகுக்கும் என்று மறுத்து விடுகிறார். தன் மகன் வீர அபிமன்யுவிற்கு உத்தரையை மணம் முடிக்க விரும்புகிறார். அதன்படி அபிமன்யு உத்தரா திருமணம் நடந்தேறுகிறது. திருமண நிகழ்வுக்குப் பின் உபபல்லவ நகரில் தங்கி இருந்த பாண்டவர்கள் போர் ஆலோசனையில் ஈடுபட்டனர். சமாதானத்திற்கான முயற்சியை முதலில் மேற்கொண்டனர். அம்முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. போர் முடிவானது. குருஷேத்திரத்தில் போர் தொடங்கியது.

அபிமன்யுவின் வீரமும், போர்க்கள நிகழ்வுகளும்

முதல் நாள் போரில் பீஷ்மரின் முன் சென்ற பாண்டவ சேனை நடுங்கலாயிற்று. கௌரவ பக்கத்து வீரர்கள் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தனர்.

பீஷ்மர் சேதி, காசி, பாஞ்சால சேனைகளுக்கிடையில் பிரவேசித்துப் பாண்டவப் படையை நிர்மூலமாக்கினார். அதைக் கண்ட அபிமன்யு மிகுந்த கோபத்துடன் பீஷ்மரின் தேரைத் தாக்கிக் கொடியை முறித்தான். பீஷ்மரோடும் அவருக்குப் பின்னால் இருந்த ரதிகளோடும் போர் செய்தான். க்ருதவர்மாவையும் சல்யனையும் அம்புகளால் துளைத்துப் பீஷ்ம பிதாமகருக்குக் காயம் ஏற்படுத்தினான். துர்மகனின் சாரதியைக் கொன்றான். கிருபாசாரியாரின் வில்லை வெட்டி வீழ்த்தினான். எல்லாப் பக்கங்களிலும் சுழன்று நடனமாடுவது போலப் போர் புரிந்தான். பீஷ்மர் அபிமன்யுவின் கொடியை வெட்டி வீழ்த்தினார். சாரதியைக் கொன்றுவிட்டார். க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், சல்யன், செளமயர், பீஷ்மர் ஆகிய ஐந்து ரதிகளையும் எதிர்த்து அம்புமழை பொழிந்தான். பீஷ்மர் அபிமன்யு மீது பல திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். இச்சமயம் விராடர், பீமசேனன், சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலியோர் அபிமன்யுவைப் பாதுகாக்க விரைந்து வந்தனர். பீஷ்மரை எதிர்த்தனர். அபிமன்யுவைக் காப்பாற்றினர். முதல் நாள் போரில் அபிமன்யு பீஷ்மரோடு போர் புரிந்து பெரும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

இரண்டாம் நாள் போரில் அபிமன்யு பாண்டவ சேனாதிபதி த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பாதுகாத்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவோடு போர் செய்தபோது அபிமன்யு சல்யன், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா ஆகியோர் மீத பாணங்களைப் பொழிந்தான். துரியோதன குமாரன் லக்ஷ்மணன் அபிமன்யுவோடு போரிட முன் வந்தான். இருவருக்குமிடையே போர் தொடங்கியது. லக்ஷ்மணன் மீது அபிமன்யு 50 பாணங்களைச் செலுத்தினான். லக்ஷ்மணன் அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டினான். இருவருக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. துரியோதனன் தன் சேனையுடன் லக்ஷ்மணன் உதவிக்கு வந்தான். கௌரவர்களின் பெரும் சேனை அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போல அபிமன்யு போர் புரிந்தான். அச்சமயம் அர்ஜுனன் தன் புதல்வனைக் காக்க விரைந்து வந்து கௌரவ சேனையை எதிர் கொண்டார். மூன்றாம் நாள் போரில் அபிமன்யுவும் சாத்யகியும் சுபலபுத்திரன் சகுனியோடு பெரும் போர் செய்தனர். ஒரே தேரில் அமர்ந்து சூரிய சந்திரர்களைப் போல சுபலபுத்திரனின் சேனையை எல்லாப் பக்கமும் இருந்து அழித்தனர்.

நான்காம் நாள் போரில் பீஷ்மரும், துரோணர், கிருபர், சல்யன், பூரிச்ரவா, துரியோதனன் முதலிய மகாரதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து அர்ஜுனனைத் தாக்க முனைந்தனர். அச்சமயம் தந்தையின் உதவிக்காக அபிமன்யு வந்தான். அபிமன்யுவின் பராக்கிரமம் கௌரவர்களால் சகிக்க முடியாததாக இருந்தது. பீஷ்மர் அபிமன்யுவைத் தவிர்த்து அர்ஜுனனையே அஸ்திரங்களால் தாக்கினார். இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா, பூரிச்ரவா, சல்யன், சித்திரசேனன், மற்றும் சலனின் புதல்வனும் அபிமன்யுவைத் தடுத்தனர். அபிமன்யு சிங்கக்குட்டி ஐந்து யானைகளோடு போர் செய்வதைப்போல

அம்மன்னர்களுடன் போர் செய்தான். தன் புதல்வன் அபிமன்யுவின் பராக்கிரமம் கண்டு அர்ஜுனன் சிங்கம் போலக் கர்ஜித்தார்.

அபிமன்யு கௌரவ சேனையைத் துன்புறுத்தினான். கௌரவ சேனை அபிமன்யுவை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். அபிமன்யுவின் வில் சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்தது. அவன் அஸ்வத்தாமாவையும், சலனையும் தாக்கி சலனின் கொடியை வெட்டினான். பூரிச்ரவா செலுத்திய சக்தி ஆயுதத்தைத் துண்டாக்கினான். சல்யனின் வில்லைப் பாணங்களால் உடைத்தான். ஐந்து பெரும் வீரர்களாலும் அபிமன்யுவைத் தடுக்க முடியவில்லை. இச்சமயம் துரியோதனனால் தூண்டப்பட்ட திரிகர்த்தர்களும், கேகயர்களும், மத்ரதேசத்து வீரர்களும் அர்ஜுனனையும் அபிமன்யுவையும் சூழ்ந்து கொண்டனர். த்ருஷ்டத்யும்னன் இவர்களின் உதவிக்கு வந்தார். துரியோதனனால் த்ருஷ்டத்யும்னன் தாக்கப்பட்டபோது அபிமன்யு துரியோதனன் சகோதரர் சத்ய வீரன், புருமித்ரன் ஆகியோரைப் பத்துப்பத்து பாணங்களால் துன்புறுத்தினான்.

இச்சமயம் துரியோதனன் மகதத்தின் பெரும் யானைப் படையைப் பாண்டவர் மீது ஏவினான். பீமசேனன் கையில் கதையுடன் யானைப் படைக்குள் புகுந்து அதனை அழிக்கலானார். அபிமன்யு உள்ளிட்ட பாண்டவர்களும் யானை வீரர்களின் தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தினர். மகத மன்னன் ஐராவதம் போன்ற பெரிய யானையை அபிமன்யுவை நோக்கிச் செலுத்தி வந்தான். அபிமன்யு யானையை ஒரே அம்பால் கொன்று, அதன் மீது இருந்த மகத மன்னனின் தலையையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். மகதத்தின் யானைப் படையைச் சம்ஹாரம் செய்த பீமசேனனுக்குப் பாதுகாப்பாகவும் இருந்தான். துரியோதனனும் அவனது சகோதரர்களும் பீமசேனைத் தாக்கியபோது அபிமன்யு பீமனின் உதவிக்குத் துணையாக வந்து நின்றான். பீஷ்மரால் தூண்டப்பட்ட கௌரவசேனை பீமன் மீது பாய்ந்தபோதும், பகதத்தன் பீமன் மீது தாக்கிய சமயத்திலும் அபிமன்யு பீமனின் உதவிக்கு விரைந்து வந்து காத்தான்.

ஐந்தாம் நாள் போரில் அபிமன்யுவும், திரௌபதியின் புதல்வர்களும் கௌரவர்களைப் பலமாகத் தாக்கிக் காயப்படுத்தினர். சுபத்ரா குமாரன் சித்ரசேன மன்னன் மீதும் புருமித்ரன் மீதும் கணக்கற்ற பாணங்களைச் செலுத்தினான். சத்தியவிரதனை 70 பாணங்களால் துளைத்தான். நடனமாடுவதுபோல் போர் புரிந்து கௌரவர்களைத் துன்புறுத்தினான். சித்திரசேனன், சத்தியவிரதன், புருமித்திரன் மூவரும் சேர்ந்து அபிமன்யுவைத் தாக்கினர். அபிமன்யு சித்திரசேனன் கவசத்தைப் பிளந்து மார்பில் தாக்கினான். கௌரவ வீரர்களும், மகாரதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து அபிமன்யுவைத் தாக்கினர். காய்ந்த புல்லினை காட்டுத் தீ எரிப்பதுபோல அபிமன்யு போர்க்களத்தில் கௌரவ சேனையைத் தகித்துக் கொண்டிருந்தான். அபிமன்யுவைக் கௌரவ சேனை எல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்து கொண்டது. இச்சமயம் துரியோதனன் புதல்வன் லக்ஷ்மணன் அபிமன்யுவை

எதிர்க்கலானான். அபிமன்யு லக்ஷ்மணனை ஆறு அம்புகளாலும் அவனுடைய சாரதியை மூன்று பாணங்களாலும் துளைத்தான். இதேபோல லக்ஷ்மணனும் அபிமன்யுவைத் தாக்கினான். அபிமன்யு லக்ஷ்மணனுடைய தேரின் குதிரைகளையும் சாரதியையும் கொன்றான். லக்ஷ்மணன் குதிரையற்ற தேரில் ஏறி நின்றான். அபிமன்யுவை நோக்கி ஒரு சக்தி ஆயுதத்தைத் தொடுத்தான். அச்சக்தி ஆயுதம் ஆகிய வேல் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்ட அபிமன்யு அதனைத் துண்டு துண்டாக்கினான். இச்சமயம் கிருபாசாரியார் லக்ஷ்மணனைத் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார்.

ஆறாம் நாள் போரில் அபிமன்யுவின் பராக்கிரமம்; திரௌபதி புதல்வர்கள் போர்

ஆறாம் நாள் போரில் அபிமன்யு, திரௌபதி புதல்வர் ஐவர், கேகய ராஜகுமாரர்கள், திருஷ்டகேது ஆகியோர் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களுடன் பெரும் போர் புரிந்தனர். கௌரவ சகோதரர்களுடன் தனியாகக் கதையுடன் போர் புரிந்த பீமசேனனைப் பாதுகாக்கத் திருஷ்டத்யும்னன் பீமனிடம் வந்தார். பீமனும், துருபத குமாரனும் பெரும் சேனையுடன் போரிடுவதைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அவர்களுடைய உதவிக்கு அபிமன்யு முதலிய மேற்கூறிய 12 மகாரதிகளையும் அனுப்பி வைத்தார். பாண்டவ கௌரவ பக்கத்தின் பெரும் பலசாலி வீரர்களின் போர் தொடங்கியது. அபிமன்யு அந்தப்போரில் விகர்ணனின் குதிரைகளைக் கொன்றான். 25 பாணங்களால் விகர்ணனைக் காயப்படுத்தினான். விகர்ணன் தன் தேரை இழந்து சித்திரசேனன் தேரில் அமர்ந்தான். அபிமன்யு சித்ரசேனன், விகர்ணன் இருவரையும் அம்புகளின் வலையால் மறைத்துவிட்டான். சித்திரசேனனும், விகர்ணனும் இரும்பு அம்புகளால் அபிமன்யுவைத் துச்சாதனன் தனியாகவே கேகய ராஜகுமாரர்கள் ஐவருடன் போரிட்டான். திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும் துரியோதனனை முன்னேறாமல் தடுத்தனர்.

துரியோதனன் அவர்களைத் தனித்தனியாக அடித்துக் காயப்படுத்தினான். அவர்களால் தாக்கப்பட்டுத் துரியோதனனும் காயமடைந்தான். ரத்தத்தால் நனைந்து அருவி பெருகும் மலையைப் போலத் தோற்றமளித்தான். இச்சமயம் போர்க்களத்தில், மேய்ப்பவன் பசுக்களை விரட்டுவது போலப் பீஷ்மர் பாண்டவர்களை விரட்டலானார். அப்போது சேனையின் தென்பகுதியில் இருந்து அர்ஜுனனுடைய காண்டிபத்தின் பெரும் கோஷம் கேட்டது. அப்பகுதியில் கௌரவ-பாண்டவசேனையின் கபந்தங்கள் எழுந்து நின்றன. அங்கே ரத்தம் நீர் போலவும், யானைகள் தீவைப் போலவும், குதிரைகள் அலைகளைப் போலவும், தேர்கள் படகுகள் போலவும் காணப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் தரையில் கிடந்தனர். கைகள் வெட்டப்பட்டுக் கவசங்களின்றிச் சின்னாபின்னமாகிக் காணப்பட்டனர். அங்கு கௌரவ பாண்டவர்களின் அற்புதமான உற்சாகமான போர் நடந்தது.

அபிமன்யு, திரௌபதி புதல்வர்கள், கேகய வீரர்கள் திருதராஷ்டிரர் புதல்வருடன் போர்

மாலை வந்தது. திருஷ்டகேது, அபிமன்யு, கேகய குமாரர்கள், திரௌபதி புதல்வர்கள் அனைவருடனும் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் போரிட்டனர். சித்திரசேனன், சுசித்ரன், சித்ராங்கன், சித்ரதர்ஷன், சாருசித்ரன், சுசாரூ, நந்தன், உபநந்தன் என்னும் எட்டு புகழ் மிக்க வில்லாளிகள் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். பெரு வீரனான அபிமன்யு அவர்கள் ஒவ்வொருவர் மீதும் தனித்தனியாக ஐந்து ஐந்து பாணங்களைச் செலுத்தினான். அஸ்திர வித்தையில் சிறந்த அபிமன்யு தேவாசுரப் போரில் இந்திரன் அரக்கர்களைத் தாக்கியதைப் போலக் கௌரவர்களைத் தாக்கினான். பல்லம் என்னும் 14 பாம்புருவான பாணங்களைக் கௌரவர் மீது விடுத்தான். விகர்ணனின் தேர்க்கொடி, சாரதி, குதிரைகளைக் கொன்று வீழ்த்தினான். மற்றும் ஒரு கூர்மையான பாணத்தை விகர்ணன் மீது விடுத்தான். அப்பாணம் விகர்ணனின் உடலைப் பிளந்து வெளிவந்து பூமியில் விழுந்தது. விகர்ணன் படுகாயமுற்றான். அவனுடைய மற்ற சகோதரர்கள் அபிமன்யுவுடனும் திரௌபதியின் புதல்வர்களுடனும் போரிட்டனர்.

இச்சமயம் திரௌபதியின் புதல்வர்கள் பெரும் பராக்கிரமம் காட்டினர் துர்முகன் ச்ருதகர்மாவின் மீது ஏழு பாணங்களைச் செலுத்தினான். ச்ருதகர்மாவின் கொடியை வெட்டிச் சாரதியைக் காயப்படுத்திக் குதிரைகளையும் கொன்று விட்டான். ச்ருதகர்மா சிறிதும் அஞ்சாமல் பாகனற்ற அதே தேரின் மீது நின்று துர்முகன் மீது சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தி அவன் கவசத்தை வெட்டிவிட்டான். சுதசோமன் தன் சகோதரன் ச்ருதகர்மா தேரின்றி இருப்பதைக் கண்டு தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டான். ச்ருதகீர்த்தியின் வில்லைத் திருதராஷ்டிர புதல்வன் ஐயத்சேனன் வெட்டிவிட்டான். சகோதரனின் வில் வெட்டப்பட்டதைக் கண்ட சதானீகன் பத்துப் பாணங்களால் ஐயத்சேனனைக் காயப்படுத்தினான். இதைக் கண்ட கௌரவ துஷ்கர்ணன் நகுலனின் மகன் சதானீகனின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். சதானீகன் வேறு வில்லை எடுத்துத் துஷ்கர்ணன் மீது அம்புகளை விடுத்தான். துஷ்கர்ணனின் வில் வெட்டப்பட்டது. சாரதி படுகாயமடைந்தான். குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன. பிறகு சதானீகன் பல்லம் என்னும் பாணத்தை விடுத்துத் துஷ்கர்ணன் இதயத்தில் ஆழமான காயம் ஏற்படுத்தினான். துஷ்கர்ணன் இடி விழுந்த மரம் போல் வீழ்ந்தான்.

கௌரவர்கள் சதானீகனைக் கொன்றுவிடும் எண்ணத்தோடு அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். கேகய ராஜகுமாரர்கள் திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களோடு யானை யானையோடு மோதுவதைப்போல மோதினார்கள். துர்முகன், துர்ஜயன், துர்மர்ஷணன், சத்ருசஹன், சத்ருஞ்ஜயன் ஆகிய ஐவரும் கேகய ராஜகுமாரர்களோடு கடும்போர் புரிந்தனர். சிங்கம் ஒரு காட்டில் இருந்து மற்றொரு காட்டிற்குச் செல்வதுபோல் கேகய ராஜகுமாரர்கள் கௌரவ

சேனையில் பிரவேசித்தனர். அவர்களுக்கிடையே மிகப் பயங்கரமான போர் நடைபெற்றது. ஆயிரக்கணக்கான ரதிகளும், குதிரை வீரர்களும் உயிரிழந்தனர். சூரிய அஸ்தமனத்திற்குப் பின்னும் இரண்டு நாழிகை நேரம் அவர்களுடைய போர் நடைபெற்றது.

7ம் நாள் போர்; அபிமன்யு கௌரவர்களுடன் போர் புரிதல்

ஏழாம் நாள் போரில் துரியோதனன் சகோதரர்கள் சித்ரசேனன், விகர்ணன், துர்மர்ஷன் ஆகியோர் அபிமன்யுவுடன் பெரும்போர் புரிந்தனர். சரீரத்துடன் வாதம், பித்தம், கபம் என்ற மூன்று தாதுக்கள் போர் செய்வதைப் போல இவர்களுடைய போர் நடைபெற்றது. கௌரவர்கள் போரில் தம்முடைய தேரை இழந்துவிட்டனர்; தோல்வி முகம் கண்டனர். அபிமன்யு அவர்களை எளிதில் கொல்லக்கூடிய சூழல் நிலவியது. ஆனால் அவர்களைப் பீமசேனன் தான் கொல்லுவதாகச் செய்திருந்த சபதத்தை எண்ணிய அபிமன்யு அவர்களைக் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டான். பீஷ்மர் இச்சமயம் அபிமன்யுவுடன் போர் புரிய வந்து, அர்ஜுனனால் தடுக்கப்பட்டார்.

எட்டாம் நாள் போர்:

எட்டாம் நாள் போர் முக்கியமானதாக இருந்தது. பீஷ்மர் பாண்டவர்களை அழிப்பதற்காகத் தீவிரமாகப் போரிட்டார். இராவான் கொல்லப்பட்டான். அபிமன்யு, பீமசேனன், கடோதகஜன், முதலியோரைப் பாதுகாத்துப் போரிட்டான். பீஷ்மரும் அர்ஜுனனை ஆற்றிய போரில் அபிமன்யு தந்தைக்கு உதவினான். போர் முடியும் நேரத்தில் கௌரவர் பக்கம் இருந்த அம்பஷ்ட மன்னனோடு அபிமன்யு போர் புரிந்தான் அம்பஷ்டனைத் தேர் இழக்கச் செய்தான். தேரிழந்த அம்பஷ்டன் க்ருதவர்மாவின் தேரில் அமர்ந்து அபிமன்யு மீது கத்தியை வீசினான். அபிமன்யு அவரைத் தடுத்து விலக்கிவிட்டான். அதன்பின் போரும் முடிவுக்கு வந்தது.

ஒன்பதாம் நாள் போர்:

அர்ஜுனனின் புதல்வன் வீர அபிமன்யு ஒன்பதாம் நாள் போரின்மேரில் மஞ்சள் நிறக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறிவந்தான். வராக ரூபம் தரித்த பகவான் விஷ்ணு பெரும் கடலில் பிரவேசித்தது போல் அபிமன்யு கௌரவரின் சேனை என்னும் கடலில் நுழைந்தான். கௌரவ சேனை மீது அம்புகளைச் சரமாரியாகத் தொடுத்தான். கௌரவ வீரர்களால் அபிமன்யுவைத் தடுக்க முடியவில்லை. கூடித்திரிய வீரர்களைக் கொன்று குவித்தான். போர்க்களத்தில் அபிமன்யுவின் அற்புதமான வீரத்தைக் கண்டு வியந்த மன்னர்கள் அவனைப் புகழ்ந்தனர். காற்று பஞ்சுக் குவியலைப் பறக்க விடுவதைப் போல அபிமன்யு கௌரவ சேனையை நாற்புறமும்

விரட்டிவிட்டான். கௌரவப் படை வீரர்கள் தீயில் விழுந்த விட்டில் பூச்சியைப் போலாயினர். மலர்கள் நிறைந்த மரங்களில் இருந்து வண்டுகள் கூட்டம் கூட்டமாகப் பறப்பதைப் போல அபிமன்யுவின் வில்லில் இருந்து பாணங்களால் சரம்சரமாக வந்தன. தன்னுடைய அம்புகளால் கௌரவ சேனையின் மகாரதிகளான துரோணாசாரியார், கிருபாசாரியார், அஸ்வத்தாமா, ப்ருகத்பலன், ஐயத்ருதன் அனைவரையும் அபிமன்யு மயங்கச் செய்தான். இரண்டாவது அர்ஜுனனைப் போலப் போர்க்களத்தைக் கலக்கிக் கொண்டிருந்தான். மயாசுரனை வென்ற இந்திரனைப் போல அபிமன்யு கௌரவ சேனையை விரட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

அபிமன்யு, திரௌபதி புதல்வர்களுடன் அலம்புஷன் மீது தொடுத்த போர்

இச்சமயம் தன் சேனை அழிவதைக் கண்ட துரியோதனன் அரக்கன் அலம்புஷனை அபிமன்யுவுடன் போரிட அனுப்பினான். தன்னை நோக்கி வந்த அலம்புஷனை அபிமன்யு மகிழ்ச்சியுடன் எதிர்கொண்டான். அரக்கன் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் பாண்டவ சேனையைத் தாக்கி விரட்டினான். தாமரைக் குளத்தை யானை கலக்குவதுபோல் போர்க்களத்தைக் கலக்கினான். திரௌபதியின் புதல்வர்கள் ஐவரையும் தாக்கினான். அவ்வைவரும் பெரும் வில்லாளிகள். ஐந்து கிரகங்கள் சூரியனை ஆக்கிரமிப்பதுபோல் அலம்புஷனை ஆக்கிரமித்துப் போரிட்டனர். திரௌபதியின் புதல்வர்களும் அவனால் தாக்கப்பட்டனர். அபிமன்யு இதனைக் கண்டு அலம்புஷனைக் கடுமையாகத் தாக்கினான். இருவரும் விருத்தாசுரன் - இந்திரனைப் போலப் போர் புரியலானார்கள்.

அலம்புஷன் போர்க்களத்தில் மகாரதியான அபிமன்யுவை நில் நில் என்று கூறி மிகுந்த வேகத்தோடு தாக்கினான். அபிமன்யுவும் தன் தந்தை போன்ற பீமசேனனின் பகைவன் அலம்புஷன் மீது வேகமாகப் போர் தொடுத்தான். மனித-ராக்ஷஸ வீரர்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் போர் புரியலாயினர். அலம்புஷன் மாயாவி; அபிமன்யு திவ்யாஸ்திரங்களின் ஞானம் கொண்டவன். அபிமன்யு முதலில் மூன்றாலும் பிறகு ஐந்தாலும் பாணங்களைச் செலுத்தி அலம்புஷனைக் காயப்படுத்தினான். அரக்கனும் அபிமன்யு மீது கணக்கற்ற பாணங்களைத் தொடுத்தான். அபிமன்யு ஒன்பது பாணங்களால் அரக்கனின் மர்மஸ்தானத்தை அடித்தான். அலம்புஷன் கோபத்துடன் சிறகுள்ள பாணங்களை அபிமன்யு மீது செலுத்தினான். அபிமன்யு இந்திரன் மயாசுரனை விலக்கியது போல் அலம்புஷனைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கிவிட்டான். அரக்கன் அலம்புஷன் தன் மாயையால் போர்க்களத்தில் பெரும் இருளைத் தோற்றுவித்தான். போர்க்களத்தில் யாரும் யாரையும் பார்க்க முடியவில்லை. அபிமன்யு உக்கிரமான பாஸ்கர அஸ்திரத்தைத் தொடுத்தான். இதனால் அலம்புஷன் தோற்றுவித்த இருள் மறைந்து எங்கும் ஒளி பரவியது. அபிமன்யு அலம்புஷனின் மாயையை அழித்துப் பின் அவன் மீது வளைந்த அம்புகளைத்

தொடுத்தான். அலம்புஷன் மேலும் பல்வேறு மாயைகளைத் தோற்றுவித்தபோதும் அபிமன்யு தன் திவ்யாஸ்திர ஞானத்தால் அம்மாயைகளை அழித்துவிட்டான். தன் மாயைகள் பயனற்றுப் போனதால் அரக்கன் அலம்புஷன் தன் தேரைவிட்டு ஓடிவிட்டான். இவ்வாறு அபிமன்யு அலம்புஷனைத் தோல்வியடையச் செய்தான்.

மீண்டும் பிற்பகல் போரில் அபிமன்யு திருதராஷ்டிரப் புதல்வன் சித்திரசேனனைத் தாக்கினான். அபிமன்யு சித்திரசேனனுக்கிடையில் உக்கிரமான போர் நடைபெற்றது. அபிமன்யு பல பாணங்களைச் சித்ரசேனன் மீது தொடுத்தான். சித்ரசேனனின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான்; அவனது சாரதியையும் அபிமன்யு வீழ்த்திவிட்டான். சித்ரசேனன் சாரதியில்லாத நிலையில் தன் தேரில் இருந்து குதித்துத் துர்முகனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

பதினோராம் நாள் போர், அன்று கௌரவ சேனைக்குத் துரோணர் தலைமையேற்றார். அன்று அபிமன்யு பெளரவ மன்னனோடு போர் புரிந்து பெளரவனின் கொடி, குடை, வில் அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டான். பெளரவனின் குதிரையையும், பாணங்களையும் படுகாயப்படுத்திவிட்டான். பெளரவனைக் கொல்ல விரும்பினான். இச்சமயம் க்ருதவர்மா அபிமன்யுவின் வில்லையும் அம்பையும் வெட்டிவிட்டான். அபிமன்யு கத்தியையும் கேடயத்தையும் ஏந்தி, பெளரவனின் தேரில் ஏறி அவனுடைய சாரதியைக் கொன்றான். பிறகு பெளரவனைத் தேரில் இருந்து இழுத்துக் கீழே தள்ளினான். பெளரவனின் தலைமுடியைப் பிடித்து அனாதைபோல அவனை இழுத்துச் சென்றான். இதைப் பார்த்த ஜயத்ருதன் கத்தியையும் கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தேரில் இருந்து குதித்து அபிமன்யுவை நோக்கி ஓடினான். அபிமன்யு பெளரவனை விட்டு விட்டு ஜயத்ருதனைத் தாக்கத் தொடங்கினான். அபிமன்யுவிற்கும் ஜயத்ருதனுக்கும் பெரும் போர் நடைபெற்றது. அபிமன்யுவின் கேடயத்தில்பட்டு ஜயத்ருதனின் கத்தி உடைந்தது. இதனால் ஜயத்ருதன் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் ஆறடி உயரம் எழும்பித் தன் தேரில் அமர்ந்து கொண்டான்.

இச்சமயம் சல்யமன்னன் அபிமன்யு மீது ஒரு சக்தி ஆயுதத்தை ஏவினான். கருடன் பறக்கும் நாகத்தைப் பிடிப்பது போல அபிமன்யு உயரத்தாவி அந்த சக்தி ஆயுதத்தைத் தன் கைகளால் பிடித்தான். அதே சக்தியைச் சல்யன் மீது செலுத்தினான். அந்த சக்தி ஆயுதம் சல்யனின் சாரதியைக் கொன்று சல்யனைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்திவிட்டது. பாண்டவ மகாரதிகள் அபிமன்யுவைப் புகழ்ந்தனர். பாண்டவர்களின் சிம்மநாடத்தைக் கேட்ட கௌரவ சேனை நாற்புறத்தில் இருந்தும் அபிமன்யுவைத் தாக்கியது. சல்யனும் கோபத்துடன் அபிமன்யுவைத் தாக்கலானான். சல்யன் தன்னுடைய இரும்பு கதையால் அபிமன்யுவைத் தாக்க விரும்புவதைக் கண்ட பீமசேனன் தன் கதையுடன் சல்யனை நோக்கி ஓடினார். அதேசமயம் அபிமன்யுவும் ஒரு கதையைக் கையில் ஏந்தி சல்யனை வா வா என்று போருக்கு

அழைத்தான். பீமசேனன் தன் தம்பி மகன் அபிமன்யுவைத் தடுத்துத் தானே சல்யனுடன் போரிட முனைந்தார்.

பதின்மூன்றாம் நாள் போர்

துரோணர் துரியோதனனுக்கு வாக்களித்தவாறு பதினொன்றாம் நாள் மற்றும் பன்னிரண்டாம் நாள் போரின்போது யுதிஷ்டிரரைச் சிறைப்பிடிக்கவில்லை. அதனால் துரியோதனன் துரோணர் பாண்டவர்கள் மீது கொண்ட அன்பினால் யுதிஷ்டிரர் தன் அருகில் வந்தும் அவரைச் சிறைப்பிடிக்கவில்லை என்று குற்றம் சுமத்தினான். அதனால் மனம் வருந்திய துரோணர் தான் இன்று நிச்சயம் ஒரு கௌரவ மகாரதியைக் கொன்றுவிடுவேன் என்று உறுதியளித்தார். முதல்நாள் போலவே சம்சப்தகர்கள் அர்ஜுனனை வலியப் போருக்கழைத்துப் போர்க்களத்தின் இன்னொரு பகுதிக்குத் தொலைவில் அழைத்துச் சென்றுவிட்டனர். அன்றைய போரில் துரோணர் பிளக்க இயலாத சக்கர வியூகத்தை அமைத்தார்.

அபிமன்யுவின் நற்பண்புகளும், பராக்கிரமம்

அபிமன்யு இந்திரனை நிகர்த்த வீரன், சத்தியப் பிரதிக்குன், வெல்ல முடியாத வீரன். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் உள்ள சிறந்த குணங்களும், பாண்டவர்களிடம் இருந்த நற்குணங்களும் அபிமன்யுவிடம் இருந்தன. யுதிஷ்டிரருடைய பராக்கிரமம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய உத்தமமான சரித்திரம், பீமசேனனின் வீரச் செயல்களுக்கும் சமமாகவே அபிமன்யுவுடைய பராக்கிரமங்களும், சரித்திரமும், கர்மங்களும் இருந்தன. உருவம், வீரம் மற்றும் சாஸ்திர ஞானத்தில் அர்ஜுனனுக்குச் சமமாகவும், பணிவில் நகுல சகதேவருக்கு நிகராகவும் அபிமன்யு இருந்தான்.

யுதிஷ்டிரர் - அபிமன்யு உரையாடல்;

துரோணர் அமைத்த சக்கர வியூகத்தின் முன் பாண்டவர்களால் நிற்க முடியவில்லை. துரோணரின் அருகிலும் செல்ல முடியவில்லை; வியூகத்தைப் பிளக்கவும் முடியவில்லை. இச்சமயம் யுதிஷ்டிரர் சக்கரவியூகத்தைப் பிளக்கும் பாரத்தைச் சிறுவனான அபிமன்யு மீது வைத்தார். அவர் அபிமன்யுவிடம், “குழந்தாய்! சம்சப்தகர்களோடு போரிட்டு அர்ஜுனன் திரும்பி இங்கு வரும்போது அவர் எங்களை நிந்திக்காதவாறு காரியம் செய். நாங்கள் யாரும் துரோணர் அமைத்த சக்கரவியூகத்தை உடைக்கும் வகையை அறியோம். நீ, அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் ப்ரத்யுமனன் ஆகிய நால்வர் மட்டுமே அதை அறிவீர்கள். அபிமன்யு! உன் தந்தை மற்றும் மாமன் தரப்பு வீரர்கள் உன்னை யாசிக்கிறோம். நீயே எங்களுக்கு வரம் அளிக்கக் கூடியவன். நீ துரோணரின் சேனையை அழித்து விடு” என்று கூறினார்.

தன் பெரிய தந்தை இவ்வாறு கூறியதும் அபிமன்யு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானான்; “மகாராஜா! என் தந்தை தரப்பு வெற்றிக்காக நான் பயங்கரமான சக்கர வியூகத்தில் பிரவேசிப்பேன். ஆனால் இவ்வியூகத்தைப் பிளக்கும் முறையை மட்டுமே நான் அறிவேன். ஆபத்து நேரத்தில் அதில் இருந்து வெளியே வர அறியேன்” என்றான். யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யுவிடம் “நீ வியூகத்தைப் பிளந்து வழியை அமைத்துக் கொடுத்துவிட்டால் நாங்கள் உன் பின் வந்துவிடுவோம். நாங்கள் உன் பக்கத்திலிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றுவோம்” என்றார். பீமசேனனும் தன் சகோதரர் யுதிஷ்டிரரைப் பின்பற்றி அபிமன்யுவிடம் அவன் வியூகத்தை உடைக்கும் இடத்தில் அவன் பின் உதவிக்கு வருவதாக உறுதியளித்தார்.

அபிமன்யு யுதிஷ்டிரரிடம் சூளுரைத்தல்

யுதிஷ்டிரர், பீமசேனன் இருவரது சொற்களையும் கேட்ட அபிமன்யு அவர்களிடம் கூறலானான், “நான் இன்று துரோணரின் சக்கர வியூகத்தை உடைப்பேன். தாய், தந்தை இருவர் குலத்திற்கும் நன்மையையும், புகழையும் தேடித் தரும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்துவேன். மாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தந்தை அர்ஜுனனும் மகிழும்படிச் செய்வேன். நான் இன்னும் சிறுவனாக இருந்தாலும் எந்த வீரனாவது என்னிடமிருந்து தப்பிவிட்டால் நான் அர்ஜுனன் மகனல்ல; சுபத்திரையின் வயிற்றில் பிறந்தவன் அல்ல; நான் தேரின் உதவியுடன் இந்த கூடித்திரிய சேனை முழுவதையும் அழிக்கவில்லை என்றால் நான் அர்ஜுன குமாரனல்ல” என்று சூளுரை செய்தான்.

அபிமன்யு துரோணரை நோக்கிச் செல்லக் கூறுதல்; சாரதியின் எச்சரிக்கை

இவ்வாறு யுதிஷ்டிரரிடம் சூளுரைத்த அபிமன்யு தன் சாரதியிடம், துரோணரிடம் தேரைச் செலுத்துமாறு ஆணையிட்டான். பலமுறை சாரதியிடம் இவ்வாறு கூறினான். சாரதி மித்ரன் அபிமன்யுவிடம் கூறலானான், “ஆயுஷ்மன் பாண்டவர்கள் தங்கள் மீது இந்தப் பெரும் சமையை வைத்துள்ளனர். தாங்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பிறகு இதைப் பற்றித் தீர்மானியுங்கள் அஸ்திர வித்தையில் சிறந்தவரான துரோணாசாரியார் மிகுந்த அனுபவமுடையவர். இதற்காகக் கடினமாக உழைத்துள்ளார். தாங்கள் மிகவும் சுகமாக அன்பிலும் அரவணைப்பிலும் வளர்ந்தவர். போர்க்கலையில் தாங்கள் துரோணரைப் போல அனுபவம் வாய்ந்தவரல்ல;” என்று கூறினான். சாரதி இவ்வாறு எச்சரிக்கை செய்தும் அபிமன்யு சிரித்தவாறு, “சாரதி என்னால் இந்திரன், அனைத்துத் தேவர்கள் ருத்ரனோடும் போர் புரிய முடியும். போரில் என் மாமா ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என் தந்தை அர்ஜுனனுமே என் எதிரில் வந்தாலும் நான் அஞ்ச மாட்டேன். இந்த கூடித்திரியர்களை வெல்லுவது எனக்குக் கடினமானது அல்ல;” என்று பதில் கூறினான்.

தன் சாரதியின் எச்சரிக்கையை ஏற்காத அபிமன்யு துரோணரிடம் தேரைச் செலுத்தக் கூறினான். மூன்று வயது குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட கர்ணிகாரக் கொடியுடைய அபிமன்யுவின் தேரைச் சாரதி துரோணரிடம் செலுத்தினான். அபிமன்யு துரோணரை நெருங்கினான். அவரிடம் இரண்டு நாழிகை நேரம் கடும்போர் புரிந்தான்.

அபிமன்யு சக்கர வியூகத்தை உடைத்தல்; கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தல்

அப்போரின் முடிவில் துரோணர் பார்க்கும்போதே அவர் அமைத்த சேனையின் சக்கரவியூகத்தை உடைத்துக் கொண்டு, அபிமன்யு கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்துவிட்டான். சுற்றிச் சுழன்றவாறு பகைவரின் கூட்டத்தை அழிக்கலானான். பலமிகுந்த அபிமன்யு விரைவாகப் போரிடுவதில் வல்லவன். அஸ்திரங்களை வேகமாகச் செலுத்துபவன். பகைவரின் பலவீனமான மர்மஸ்தானங்களை அறிந்தவன். தன்னை நோக்கி வந்த பகைவர்களைப் பாணங்களால் வதைத்துக் குவியல் குவியலாக வீழ்த்தினான், ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களின் ஆயுதம் தாங்கிய புஜங்களை வெட்டித் தள்ளினான். வீழ்ந்து கிடந்த வீரர்களின் கைகளில் பல்வேறு ஆயுதங்கள் பிடித்தபடியே இருந்தன. கருடன் அழித்த ஐந்து தலை நாகங்களைப் போல அந்த வீரர்கள் வீழ்ந்து கிடந்தனர். அழகிய முகமும், பொலிவுமிக்க வதனமும், குண்டலங்கள் அணிந்து செவிகளையும் உடைய வீரர்களின் தலைகளால் அபிமன்யு பூமியை நிரப்பிவிட்டான். பகைவர்களின் கந்தர்வ நகரம் போன்ற அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய தேர்களை அவற்றின் ஈசாதண்டங்கள், த்ரிவேணு, ஸ்தம்பதண்டங்கள், கூபுரம், சக்கரங்கள், இருக்கைகள், குடை, அணிகலன்கள் ஆகியவற்றுடன் தூள் தூளாக்குமாறு அழித்துவிட்டான்.

தன்னுடைய கூர்மையான அம்புகளால் யானைகளையும், யானை மீது ஏறியவர்களையும், கொடிகளோடும், அங்குசங்களோடும், தூணிர்களோடும், கவசங்களோடும், கயிறுகளோடும், அணிகலன்களோடும், ஊஞ்சல்களோடும், மணிகளோடும், துதிக்கைகள், தந்தங்களோடும், குடைகள், பாதுகாவலர்களோடும் வெட்டிக் கொன்றுவிட்டான். கௌரவ சேனையின் காம்போஜ, வாஹ்லீக நாட்டின் சிறந்த குதிரைகளை அவற்றின் மீது ஏறியிருந்த பயிற்சி பெற்ற வீரர்களோடு வெட்டி வீழ்த்தினான். காலாட்படை வீரர்களைக் கார்த்திகேயன் அசுர சேனையை அழித்ததுபோல் அழித்துவிட்டான். கௌரவ சேனையின் நால்வகைப் படைகளும் அபிமன்யுவால் அழிக்கப்பட்டது அப்படையின் வீரர்கள் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடுமளவுக்குப் பயந்து விட்டனர்.

அபிமன்யு கௌரவ மகாரதிகளோடு போர் புரிதல்; அஷ்டமகன் வதம்

அபிமன்யு கௌரவ சேனையை அடித்து விரட்டியதைக் கண்டு துரியோதனன் தானே அவனுடன் போர் புரிய வந்தான். துரியோதனனை

அபிமன்யு கொன்றுவிடக்கூடும் என்று அஞ்சிய துரோணர், அஸ்வத்தாமா, கிருபர், கர்ணன், கிருதவர்மா, சகுனி, ப்ருகத்பலன், சல்யன், பூரிச்ரவா, சல்யன், வ்ருஷ்சேனன் ஆகியோருடன் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கலானார். துரியோதனன் அபிமன்யுவிடமிருந்து காப்பாற்றப்பட்டான். இதைப் பொறுக்க முடியாத அபிமன்யு அந்த கௌரவ மகாரதிகள் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். அவர்கள் யாரும் போரில் இருந்து விலகவில்லை. அபிமன்யுவை அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து தாக்கினர். கௌரவப் படையாகிய கடலை அபிமன்யு ஒருவனே தடுத்தான்.

அபிமன்யு மீது துச்சகன் 9, துச்சாதனன் 12, கிருபர் 3, துரோணர் 17, விவிம்சதி 70, க்ருதவர்மா 7, ப்ருகத்பலன் 8, அஸ்வத்தாமா 7, பூரிச்ரவா 3, சல்யன் 6, சகுனி 2, துரியோதனன் 3 பாணங்களை ஒரே நேரத்தில் செலுத்தினர். அபிமன்யு வில்லைக் கையில் ஏந்தி நாட்டியம் ஆடுவதைப் போலச் சுழன்று சுழன்று ஒவ்வொருவர் மீதும் மூன்று மூன்று அம்புகளை அடித்தார். இதற்குள் அபிமன்யுவின் அருகில் அஷ்டமகனின் புதல்வன் மிக வேகமாக வந்தான். அபிமன்யு மீது பத்து பாணங்களைத் தொடுத்தான். அபிமன்யு சிரித்தபடியே அவனுடைய, குதிரைகள், சாரதி, கொடி, வில் மற்றும் கைகளையும் தலையையும் வெட்டிப் பூமியில் வீழ்த்திவிட்டான். கௌரவ சேனை வீரர்கள் பயந்து ஓடினர்; மகாரதிகளான கர்ணன், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, சகுனி, சல்யன், பூரிச்ரவா, க்ராதன், சோமதத்தன் விவிம்சதி, வ்ருஷ்சேனன், சுசேனன், குண்டபேதி, மிருந்தாரகன், லலிதன், பிரபாகு, தீர்க்கலோசன், துரியோதனன் ஆகிய அனைவரும் தொடர்ந்து அபிமன்யு மீது அம்பு மழை பொழிந்தனர்.

அபிமன்யு கர்ணன் மற்றும் சல்யனைத் தாக்குதல்

கௌரவ வில்லாளிகள் செலுத்திய பாணங்களால் மிகுந்த காயமுற்ற அபிமன்யு வலிமையான ஒரு அம்பினால் கர்ணனைத் தாக்கினான். அது கர்ணனின் கவசத்தைத் துளைத்துப் பூமியில் தைத்தது. பூகம்பத்தின்போது மலை அசைவதைப் போலக் கர்ணன் அந்த அடியால் சஞ்சலமுற்றான். மேலும் அபிமன்யு சுசேனன், தீர்க்கலோசன், குண்டபேதி மூவரையும் சினத்துடன் தாக்கினான். கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா ஆகியோர் அபிமன்யுவை நாராசத்தால் அடித்தனர். அபிமன்யு தனக்கு அருகில் இருந்த சல்ய மன்னன் மீது பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவற்றால் காயமுற்ற சல்யன் வேதனையுடன் தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்துவிட்டான். அபிமன்யுவின் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட வீரர்கள் சிங்கத்தால் துன்புறுத்தப்பட்ட மான்களைப் போல வேகமாக ஓடலாயினர்.

அபிமன்யு சல்யனின் சகோதரனை வதம் செய்தல்; துரோணரின் தேர்ப்படை ஓட்டம்

போர்க்களத்தில் பெரும் விளையாட்டைச் செய்த அபிமன்யு மத்ரராஜா சல்யனைத் தரையில் வீழ்த்தினான். அதனைக் கண்ட சல்யனின் தம்பி

கோபத்துடன் அபிமன்யு மீது அம்புகளைத் தொடுத்து, ‘நில்’ என்று கர்ஜித்தான். அர்ஜுன குமாரன் தன் அம்புகளால் சல்யனின் சகோதரனை தலை, கழுத்து, கை, கால், வில், குதிரை, கொடி, குடை, சாரதி, தேரின் சக்கரம், அச்சு, தூணீர், த்ரிவேணு, காவலர்கள் மற்றும் உபகரணங்களுடன் ஒரே நொடியில் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டான். யாரும் அதைப் பார்ப்பதற்குள் அது நடந்து முடிந்துவிட்டது. அபிமன்யுவின் அந்த பராக்கிரமத்தைக் கண்டு அனைவரும் பாராட்டினர்.

கொல்லப்பட்ட வீரனின் ஏராளமான படைவீரர்கள் அபிமன்யுவை நோக்கி ஓடிவந்து இப்போது நீ எங்களிடமிருந்து தப்ப முடியாது என்றவாறே பாய்ந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் அபிமன்யு தனித்தனியாகவே தாக்கினான். அபிமன்யு தன் முழு ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தாமல் மென்மையாகவே போரிட்டான். அர்ஜுனனிடமிருந்தும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடமிருந்தும் பெற்ற அஸ்திரங்களை அவர்களைப் போலவே பயன்படுத்தினான். மற்றவர்களுக்கு மதிப்பளிப்பவனும், காண்பதற்குப் பிரியமானவனுமான அபிமன்யு சிறிதும் பயமின்றி எதிர் தரப்பினருடன் மதிப்பளித்தே போரிட்டுக் கொண்டிருந்தான். முதலில் மென்மையாகவே போரிட்ட அபிமன்யு பின்னர் துரோணர் பார்க்கும்போதே அவருடைய தேர்ப்படையைப் பல்வேறு ஆயுதங்களால் தாக்கினான்.

அபிமன்யு போரிடுவதில் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் இருந்தான். ஒரு சிறுவயது வீரனோடு பல மகாரதிகள் போர் புரிந்த அதர்மம் அங்கு நடந்தேறியது. துரோணர், கர்ணன், கிருபர், சல்யன், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா, ப்ருகத்பலன், பூரிச்ரவா, சகுனி, துரியோதனன் அனைவருடனும் அபிமன்யு ஒருவனே சுழன்று சுழன்று அம்புகளை ஏவிக் கொண்டிருந்தான். துரியோதனனின் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் அபிமன்யுவைக் கண்டு நடுங்கினர். அபிமன்யுவின் பராக்கிரமத்தைப் பார்த்த துரோணர் மகிழ்ச்சியுடன் கிருபாசாரியாரிடம் அவனுடைய வீரத்தைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார். இதனைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாத துரியோதனன் துரோணர் தன் சிஷ்யன் அர்ஜுனனின் புதல்வனைக் காப்பாற்றுவதாகக் குற்றம் சாட்டினான். மற்ற மன்னர்களிடம் அபிமன்யுவைக் கொல்லக் கட்டளையிட்டான்.

அபிமன்யு துச்சாதனன் போர்; துச்சாதனன் தோல்வி

இச்சமயம் துரியோதனனிடம் துச்சாதனன் தானே அபிமன்யுவைக் கொல்வதாகக் கூறி அபிமன்யுவிடம் போரிட வந்தான். இருவருக்கும் இடையே கோரமான போர் தொடங்கியது. தேர்ப்பயிற்சியில் நிபுணர்களான அவ்விரு வீரர்களும் தேரின் மூலம் இடமும் வலமும் சஞ்சரித்துப் போரிடலானார்கள். அபிமன்யு துச்சாதனனுடைய வில்லையும் அம்புகளையும் வெட்டி வீழ்த்தி, துச்சாதனனைப் படுகாயமடையச் செய்தான். பிறகு அவனிடம் கூறினான், “இன்று நான் போரில் எனக்கு எதிரில், தன்னைத்

தானே வீரனாகக் கருதும் கர்வமுள்ள நிஷ்டூரமான, தர்மத்தைத் துறந்த, மற்றவர்களை நிந்திக்கும் உன்னைப் பார்ப்பது மிகவும் சௌபாக்கியமான விஷயம். அடே! முட்டாளே! நீ சூதாட்டத்தில் வெற்றி பெற்றுச் சபையில் யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தாய். கபடமான சூதை மேற்கொண்டு பீமசேனனை அவமதித்தாய். இதனால் இன்று இந்த கெட்ட நாளை அடைந்துள்ளாய். பிறருடைய செல்வத்தை அபகரித்தல், கோபம், பேராசை, அஞ்ஞானம், துரோகம், தீய நடத்தை, என்னுடைய தந்தைகளின் ராஜ்யத்தை அபகரித்தல் என்னும் தீமைகளின் பலன் அனைத்தையும் இன்று அடையப் போகிறாய். அறிவற்றவனே! நீ உன் அதர்மத்தின் பலனைப் பெற்றுக் கொள். இன்று இந்த சேனையின் முன்னேயே உனக்குத் தண்டனை அளிக்கப் போகிறேன். இன்று என் தாய் கிருஷ்ணா, பெரிய தந்தை பீமசேனன் இருவருடைய மனோரதத்தையும் நிறைவேற்றப் போகிறேன். நீ போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடவில்லை என்றால் இன்று என் கையால் உயிரிழப்பாய்” என்று சொல்லிய அபிமன்யு தன் பாணங்களால் துச்சாதனைக் குறி வைத்தான்.

காலனையும், அக்னியையும், வாயுவையும் போன்ற பலமுள்ள பாணங்களைத் துச்சாதனை மீது விரைந்து செலுத்தினான். அப்பாணங்கள் துச்சாதனனின் விலா எலும்பை உடைத்துச் சிறகுடன் மார்பைத் துளைத்தன. மீண்டும் அபிமன்யு 25 பாணங்களைத் துச்சாதனை மீது செலுத்தினான். அக்னிக்குச் சமமான அந்தப் பாணங்கள் தாக்கியதால் ஆழமான காயங்கள் ஏற்பட்டன. அதனைப் பொறுக்க மாட்டாத துச்சாதனை தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்து உணர்விழந்து விட்டான். துச்சாதனனின் தேரோட்டி அவனைப் போர்க்களத்திலிருந்து வெளியே விலக்கி அழைத்துச் சென்றுவிட்டான். பாண்டவர்கள் சேனை துச்சாதனை தோற்றதைக் கண்டு சிம்மநாதம் செய்தது. துரோணரின் சேனை மீது பாய்ந்தது.

அபிமன்யு கர்ணன் போர்

இதனைக் கண்ட துரியோதனன் அபிமன்யுவிடம் துச்சாதனை தோற்றதைக் கர்ணனிடம் தெரிவித்தான். கர்ணன் துரியோதனனுக்கு நன்மை செய்ய விரும்பி அபிமன்யுவுடன் போரிட வந்தான். பெரும் வீரனான அபிமன்யு தன்னை எதிர்க்க வந்த கர்ணன் மீது 73 பாணங்களைத் தொடுத்தான். வில்லாளிகளில் சிறந்தவனும், பரசுராமரின் சிஷ்யனும், பிரதாபியுமான கர்ணன் நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களை அபிமன்யு மீது செலுத்தினான். கர்ணன் துன்புறுத்திய போதும் அபிமன்யு சிறிதும் தளரவில்லை. கர்ணனின் துணைக்கு வந்த வீரர்களைக் கூரான, வளைந்த, முடிச்சுள்ள பாணங்களால் வீழ்த்திக் கர்ணனைத் தாக்கினான். அச்சமளிக்கும் பாணங்களால் கர்ணனின் குடையையும், கொடியையும் வெட்டினான். சாரதியையும், குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினான். கர்ணன் தன் மீது செலுத்திய பாணங்களைச் சகித்துக் கொண்ட அபிமன்யு மீண்டும் கர்ணனைக் காயப்படுத்தினான். கர்ணன் துன்பத்தில் இருப்பதைக் கண்ட அவனுடைய சகோதரன் கர்ணனுக்கு உதவியாக அபிமன்யுவிடம் போரிட வந்தான்.

அபிமன்யு கர்ணனின் சகோதரனை வதம் செய்தல்; கௌரவ சேனையின் அழிவு

கர்ணனின் சகோதரன் கையில் வில்லை ஏந்தி அபிமன்யுவை எதிர்க்க வந்தான். அவன் வீர அபிமன்யுவை குடை, கொடி, சாரதி மற்றும் குதிரைகளுடன் காயப்படுத்திவிட்டான். தந்தையையும், பாட்டனாரையும் போல மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட பராக்கிரமத்தை வெளியிட்ட அபிமன்யு தன்னுடைய ஒரே பாணத்தால் கர்ணனுடைய சகோதரனின் தலையை வெட்டிவிட்டான். இதனைக் கண்ட கர்ணன் துயருற்றான். அபிமன்யு கர்ணனையும் போர்க்களத்தில் இருந்து விரட்டிக் கௌரவர்களின் சதுரங்கிணி சேனையைப் பிளக்கலானான். கர்ணன் போர்க்களத்தில் இருந்து ஓடிவிட்டான். கௌரவ சேனையில் சிந்துராஜன் ஐயத்ருதனைத் தவிர மற்றவர் ஓடிவிட்டனர். உலர்ந்த காட்டில் தீப்பற்றியதைப் போல அபிமன்யு வேகமாகப் பகைவர்களை அழித்தான். நால்வகைப் படைகளையும் துன்புறுத்தியவாறு போர்க்களத்தைத் தலையற்ற சரீரங்களால் நிரப்பினான். அபிமன்யு விடுத்த விபாடம் என்ற அம்புகள் கௌரவ வீரர்களைப் பூமியில் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தன.

அந்தப் போரில் ஆயுதம் தாங்கிய வீரர்களின் கைகள் வெட்டப்பட்டு விழுந்தன. தேர்கள் அவற்றின் உறுப்புக்களோடு தூள் தூளாகின. ஏராளமான கூடித்திரியர்கள், குதிரைகள் யானைகளுடன் கொல்லப்பட்டனர். நடுப்பகல் சூரியனைப் போல் அபிமன்யு பகைவரின் சேனைக்குள் தகித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமம் கொண்ட அபிமன்யு தேவ சேனாபதி கார்த்திகேயனைப் போலக் கௌரவ சேனையில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தான். இச்சமயம் அபிமன்யு பிளந்த துரோணரின் சக்ர வியூகத்தில் நுழைவதற்காகப் பாண்டவர்கள் பெரும் முயற்சி செய்தனர். ஆனால் சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் தன் வீரர்களுடன் வியூகத்தைக் காப்பாற்றியவாறு பாண்டவர்கள் அபிமன்யுவின் உதவிக்கு வராத வண்ணம் தடுத்துவிட்டான்.

அபிமன்யு வசாதியர் போன்ற வீரர்களை வதைத்தல்

வெல்ல முடியாத வீரனான அபிமன்யு கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்து மிகப் பெரிய முதலை கடலைக் குழப்புவது போல் குழப்பிக் கொண்டிருந்தான். கௌரவ சேனையின் மகாரதிகள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அபிமன்யுவைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனாலும் அபிமன்யு சோர்வடையாமல் வருஷசேனனின் சாரதியைக் காயப்படுத்தி வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். அபிமன்யு தன் அருகில் வருவதைக் கண்ட வசாதியன் என்பான் அபிமன்யு மீது சிறகுள்ள 60 பாணங்களை விடுத்தான். அபிமன்யு இரும்புக் கவசம் அணிந்திருந்த வசாதியனை பலமான பாணத்தினால் அடித்து அவன் கவசத்தைத் துளைத்து, மார்பைப் பிளந்து உயிர் இழக்கச் செய்தான். அச்சமயம் கௌரவ சேனையின் கூடித்திரிய சிரோமணிகள்

நாற்புறமும் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டு போரிட்டனர். அபிமன்யு அவர்களின் ஆயுதங்களைத் துண்டு துண்டாக்கிச் சரீரம், தலை ஆகியவற்றை வெட்டி வீழ்த்தினான். பல்வேறு தேசங்களின் கூடித்திரியர்கள் அபிமன்யுவால் கொல்லப்பட்டனர். தேர்களின் உடைந்த பாகங்களும், குதிரைகளின் உடல்களும், கொடிகளும் இறந்த யானைகளும், வீரர்களின் அங்கங்களும், மகுடம், ஹாரம் முதலிய அணிகலன்களும் நிறைந்து கிடந்த பூமி அதனால் மறைக்கப்பட்டது.

அபிமன்யு சத்தியஸ்ரவா, ருக்மரதன், கூடித்திரிய கூட்டத்தைக் கொன்று விடுதல்

அபிமன்யு யமராஜனைப் போலப் போர்க்களத்தில் வீரர்களின் ஆயுளை அபகரிக்கலானான். சேனைக்குள் புகுந்ததுமே சத்தியஸ்ரவாவைப் புலி மானைக் கொல்லுவது போல் கொன்றுவிட்டான். கௌரவ மகாரதிகள் தங்களுக்குள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு அபிமன்யுவைத் தாக்கினர். அபிமன்யு பெருங்கடலில் பெரிய மீன் சிறிய மீனை விழுங்குவது போல் அவர்களைக் கவளமாக்கி விட்டான். அந்த சேனை அபிமன்யுவைக் கண்டு நடுங்கியது. இச்சமயம் சல்யனின் புதல்வன் ‘ருக்மரதன்’ தன் சேனையுடன் அபிமன்யு மீது தாக்கத் தொடங்கினான். அபிமன்யு மீது பாணங்களைச் செலுத்தி அவனது வலது இடது புஜங்கள் மீது அம்புகளைச் செலுத்தினான். அபிமன்யு ருக்மரதனின் இரு புஜங்களையும், வில்லையும், அழகிய தலையையும் வெட்டி அவனைப் பூமியில் வீழ்த்திவிட்டான்.

அர்ஜுனன் தவம் செய்து தும்புரு முதலிய கந்தர்வர்களிடமிருந்து பெற்ற அஸ்திரத்தால் அபிமன்யு போர்க்களத்தில் பகைவர்களைக் கலங்கச் செய்தான். நட்டு ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின் பலனளிக்கும் நிலையில் இருந்த மாந்தோப்பு வெட்டப்படுவது போல நூற்றுக்கணக்கான அரச குமாரர்களை அபிமன்யு கொன்று வீழ்த்தினான். சினம் கொண்ட விஷப் பாம்புகளைப் போன்ற பயங்கரமானவர்களும், சுகம் அனுபவிக்கத்தக்க மென்மையான அரச குமாரர்களும் அபிமன்யுவால் தனியாகவே கொல்லப்பட்டனர். இதனைக் கண்டு சினம் கொண்டு துரியோதனன் அபிமன்யுவைத் தாக்க வந்தான். ஒரு நொடிப் பொழுதிலேயே அபிமன்யுவின் நூற்றுக் கணக்கான பாணங்களால் காயப்பட்டுத் துரியோதனன் அங்கிருந்து ஓடிவிட்டான்.

அபிமன்யு லக்ஷ்மணன் மற்றும் கிராத புத்திரனை வதைத்தல்

கௌரவ சேனையின் வீரர்களின் வாய் உலர்ந்துவிட்டது. கண்கள் பயத்துடன் பார்த்தன. உடலில் வியர்வை பெருகியது. அவர்கள் போரில் உற்சாகம் காட்டவில்லை. போரில் கொல்லப்பட்ட தந்தை, புதல்வர், சகோதரர், உற்றார், உறவினர், நண்பர்களை அப்படியே விட்டுவிட்டு யானைகளையும், குதிரைகளையும் விரைந்து செலுத்திப் போர்க்களத்திலிருந்து

ஓடிக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு வீரர்கள் ஓடுவதைக் கண்ட துரோணர், அஸ்வத்தாமா, ப்ருகத்பலன், கிருபர், துரியோதனன், கர்ணன், சகுனி முதலிய அனைவரும் கோபத்துடன் யாரிடமும் தோற்காத வீரன் அபிமன்யு மீது பாய்ந்தனர். அபிமன்யு அனைவரையும் விரட்டிவிட்டான்.

அப்போது சுகத்தில் வளர்ந்தவனும், தனுர்வேதம் அறிந்தவனுமான துரியோதன குமாரன் லக்ஷ்மணன் தன் சிறு பிள்ளைத் தனத்தாலும், கர்வத்தாலும் பயமின்றி அபிமன்யுவுடன் போரிட வந்தான். மகனைக் காக்க விரும்பிய துரியோதனன் மீண்டும் போருக்குத் திரும்பினான். அவனுடன் மற்ற மகாரதிகளும் திரும்பினர். அவர்கள் அனைவரும் மேகம் மலை மீது மழை பொழிவது போல் அபிமன்யு மீது அம்புகளைச் செலுத்தினர். திருதராஷ்டிரர் பேரன் லக்ஷ்மணன் குபேரனின் புதல்வனைப் போல் அபிமன்யு எதிரில் நின்றான். மதங்கொண்ட இரு யானைகள் மோதுவதுபோல் அவ்விருவரும் அம்புகளால் தாக்கிக் கொண்டனர். அபிமன்யுவின் மார்பிலும், புஜங்களிலும் லக்ஷ்மணன் கூரான அம்புகளால் அடித்தான். இதனால் கோபம் கொண்ட அபிமன்யு, “லக்ஷ்மணா! இந்த உலகத்தை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள். இப்போது பரலோகத்தில் யாத்திரை செய்யப் போகிறாய். உன் உறவினர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே உன்னைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பப் போகிறேன்” என்று கூறியவாறு ஒரு பல்லத்தை லக்ஷ்மணன் மீது விடுத்தான். அப்பல்லம் லக்ஷ்மணனின் அழகிய முகம் கொண்ட தலையை உடலிலிருந்து பிரித்துவிட்டது.

துரியோதனன் மிகுந்த கோபத்துடன் அபிமன்யுவைக் கொல்லுங்கள் என்று தன் சேனையின் மகாரதிகளுக்கு ஆணையிட்டான். துரோணர், கிருபர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, ப்ருகத்பலன் என்ற ஆறு மகாரதிகள் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அபிமன்யு தன் பாணங்களால் அனைவரையும் காயப்படுத்தி விரட்டிய பின் ஐயத்ருதனின் பெரிய சேனையுடன் போரிட்டான். அச்சமயம், கலிங்க நாட்டு வீரர்கள், நிஷாத கணங்கள், கிராத புத்திரன் போன்றோர் கவசம் அணிந்து பெரிய யானைப்படையுடன் அபிமன்யுவைத் தடுத்தனர். அந்த யானைப்படையை அபிமன்யு தன் கூரிய அம்புகளால் சின்னாபின்னப்படுத்திவிட்டான். இதற்குள் மகாரதிகள் ஆறு பேரும் மீண்டும் போருக்காகத் திரும்பி வந்தனர். அபிமன்யு தன் பாணங்களால் அவர்களை விலக்கிக் கிராதபுத்திரனைத் துன்புறுத்தினான். குலம், சீலம், சாஸ்திரம், ஞானம், பலம், கீர்த்தி மற்றும் அஸ்திரபலமும் நிரம்பப் பெற்ற கிராத புத்திரனை, அபிமன்யு கொடி, குடை, தேர், சாரதியோடு புஜங்களையும், மகுடம் தரித்த தலையையும் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டான். கௌரவ சேனை பயந்து ஓடிவிட்டது.

அபிமன்யு ஆறு மகாரதிகளோடு போர் புரிதல்; பிருந்தாரகன் வதம்

பாண்டுகுல நந்தன் அபிமன்யு கௌரவ சேனையின் மன்னர்கள் அனைவரையும் போரில் இருந்து விலக்கிவிட்டான். அப்போது துரோணர், கிருபர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, க்ருதவர்மா, ப்ருகத்பலன் ஆகிய ஆறு

மகாரதிகளும் அபிமன்யுவை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஒரு பக்க வியூகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்த ஜயத்ருதனுடன் யுதிஷ்டிரர் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தார். துரோணர் முதலிய மகாரதிகள் அபிமன்யு மீது அம்பாகிய நீரை மழையாகப் பொழிந்தனர். அபிமன்யு துரோணர் மீது 50, ப்ருகத்பலன் மீது 20, க்ருதவர்மாவின் மீது 80, க்ருபரை நோக்கி 60, அஸ்வத்தாமாவின் பத்து பாணங்களையும் செலுத்திக் காயம் ஏற்படுத்தினான். பிறகு குருகுலத்தின் சிறந்த வீரனான பிருந்தாரகனை திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் கண் முன்பே கொன்றுவிட்டான். அஸ்வத்தாமா மீண்டும் அபிமன்யுவின் மீது 25 பாணங்களைச் செலுத்தினான்.

மீண்டும் மகாரதிகள் போர் தொடுத்தல்; அபிமன்யு ப்ருகத்பலனை வதைத்தல்

அபிமன்யுவிற்கும் அஸ்வத்தாமாவிற்கும் இடையே மீண்டும் அற்புதமான போர் நடைபெற்றது. அபிமன்யு அஸ்வத்தாமாவின் மீது 73 பாணங்களை விடுத்துக் காயப்படுத்தினான். தன் மகனை மிகவும் நேசித்த துரோணர் அபிமன்யு மீது 100 பாணங்களை விடுத்தார். கர்ணன் 22, க்ருதவர்மா 20, ப்ருகத்பலன் 50, கிருபாசாரியார் பத்து பல்லங்களால் அபிமன்யுவை அடித்தனர். அப்பாணங்களால் சூழப்பட்ட அபிமன்யு அம்மகாரதிகள் அனைவரையும் பத்து பத்து பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். கோசல மன்னன் ப்ருகத்பலன் ஒரு அம்பால் அபிமன்யுவின் மார்பில் அடித்தான். அபிமன்யு ப்ருகத்பலனின் கொடியையும், வில்லையும் வெட்டிச் சாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று வீழ்த்தினான். தேரிழந்த ப்ருகத்பலன் கதையையும் கேடயத்தையும் எடுத்து அபிமன்யுவின் தலையை வெட்டிவிட முயன்றான். இதற்குள் அபிமன்யு ஒரு அம்பால் ப்ருகத்பலனின் மார்பைப் பிளந்து அவனைக் கொன்றுவிட்டான். அதன்பின் கௌரவ சேனையின் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களையும் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டான்.

அபிமன்யு அஸ்வகேது, போஜன், கர்ணனின் மந்திரி ஆகியோரை வதைத்தல்

இச்சமயம் அபிமன்யுவிற்கும், கர்ணனுக்கும் மீண்டும் போர் நடந்தது. இருவர் சரீரத்திலும் பாணங்கள் வியாபித்திருந்தன. இருவருடைய உடலிலும் ரத்தம் பெருகி இருவரும் மலர்ந்த புரச மரத்தைப் போலக் காணப்பட்டனர். சுபத்ரா புதல்வன் அபிமன்யு கர்ணனின் ஆறு மந்திரிகளை அவர்களுடைய குதிரை, சாரதி, தேர், கொடியுடன் கொன்றுவிட்டான். மகத மன்னனின் மகன் அஸ்வகேதுவை ஆறு பாணங்களால் அடித்துக் குதிரைகளோடும், சாரதியோடும் கொன்று தேரிலிருந்த வீழ்த்திவிட்டான். யானைக் கொடியுடைய மார்த்திகா வதக மன்னன் போஜனை ஷூரப்ரம் என்ற பாணத்தால் அடித்து வதம் செய்தான். அப்போது துச்சாதனன் புதல்வன் நான்கு அம்புகளால் அபிமன்யுவின் தேர்க்குதிரைகளைக் காயப்படுத்தி, சாரதியை ஒரு அம்பினாலும், அபிமன்யுவைப் பத்து அம்புகளாலும் தாக்கினான்.

சினங்கொண்ட அபிமன்யு, ஏழு அம்புகளால் துச்சாதனனின் மகனைத் துளைத்து, “அடே! உன் தந்தை கோழையைப் போர் போரிலிருந்து ஓடிவிட்டான். நீ போரிட விரும்புவதும் நல்லதுதான். ஆனால் இன்று நீ உயிரோடு செல்லமுடியாது,” என்று கூறி அவனை ஒரு நாராசத்தால் அடித்தான். ஆனால் அதனை இடைமறித்து அஸ்வத்தாமா வெட்டிவிட்டான். அபிமன்யு அஸ்வத்தாமாவின் கொடியை வெட்டிச் சல்யன் மீது மூன்று பாணங்களைச் செலுத்தினான். சல்யனின் கொடியை வெட்டி அவன் பாதுகாவலர்களைக் கொன்றான். இரும்பாலான ஆறு பாணங்களால் சல்யனைத் துளைத்தான். சல்யன் பயந்து வேறு தேரில் ஏறி ஓடிவிட்டான்.

பிறகு அபிமன்யு சத்ருஞ்ஜயன், சந்த்ரகேது, மேகவேகம், சுவர்சா, சூரிய பாஸ் என்ற ஐந்து வீரர்களையும் கொன்றான். சகுனிக் குக் காயம் ஏற்படுத்தினான். சகுனி அபிமன்யு ஒவ்வொருவராக நம்மைக் கொல்லுவதற்கு முன் நாம் அனைவரும் சேர்ந்து அபிமன்யுவைக் கொன்று விட வேண்டும் என்றான். இதேசமயம் துரோணரும் கர்ணனும் அபிமன்யுவை வதம் செய்வது பற்றி ஆலோசித்தனர். துரோணர் அவனது வீரத்தைப் புகழ்ந்து பேசினார். தான் அர்ஜுனனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்த கவசம் அணியும் முறை உள்ளிட்ட அனைத்தையும் அபிமன்யுவும் அறிந்திருக்கிறான். இவனுடைய தேரையும் வில்லையும் அழித்தாலன்றி இவனை வெல்ல முடியாது எனக் கூறினார்.

கர்ணன், கிருபர், துரோணர் முதலியோர் அபிமன்யுவின் ஆயுதங்களை அழித்தல்

துரோணரின் ஆலோசனைப்படி கர்ணன் விரைந்து அபிமன்யுவின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். போஜ வம்சத்துக் கிருதவர்மா அபிமன்யுவின் தேர்க்குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டான். கிருபாசாரியார் அவனது இருபக்கத்துக் காவலர்களையும் அழித்துவிட்டார். ஆறு இரக்கமற்ற மகாரதிகள் தேரை இழந்த ஒரு சிறுவன் மீது அதர்மமான போரில் ஈடுபட்டு அம்பு மழை பொழியலாயினர். அபிமன்யு வில் இழந்து, தேரிழந்து கத்தியையும் கேடயத்தையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வானத்தில் தாவினான். கருடனைப் போல ஆகாயத்திலேயே தாவித் தாவித் தாக்கலானான். அப்போது துரோணர் அபிமன்யுவின் கத்தியை வெட்டிவிட்டார். கர்ணன் கேடயத்தைத் துண்டாடினான். அபிமன்யு மீண்டும் பூமியில் சஞ்சரித்து சக்கரத்தை எடுத்துக் கொண்டு துரோணரை நோக்கி ஓடினான். ஒளிமிக்க சக்கரத்தை ஏந்திய அபிமன்யு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போலக் காணப்பட்டான். அவனுடைய ஆடை ரத்தத்தால் நனைந்திருக்க, பகைவர்களின் நடுவில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அபிமன்யு காலகேய, வசாதீ மற்றும் கேகயர்களையும், காளிகேயனையும் வதைத்தல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சகோதரி சுபத்ராவின் மகன் அபிமன்யு அதிரதி வீரன். அவன் அந்தப் போர்க்களத்தில் மற்றொரு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப் போல ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தான். அவன் தலைமுடி காற்றில் அசைந்து கொண்டிருந்தது. கையில் சக்கரத்துடன் விளங்கிய அவனைக் கண்டு கௌரவ மன்னர்கள் கலங்கினர். அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அந்தச் சக்கரத்தைத் துண்டாடிவிட்டனர். பகைவர்கள் அபிமன்யுவின் தேர், வில், கத்தி மற்றும் சக்கரத்தையும் அழித்துவிட்டார்கள். அபிமன்யு ஒரு கதையைக் கையில் ஏந்தினான். அந்தக் கதையால் அஸ்வத்தாமாவின் நான்கு குதிரைகளையும், காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டான். உடல் முழுதும் அம்புகள் தைத்திருக்கச் சுபத்ரா குமாரன் முள்ளம் பன்றியைப் போல் காணப்பட்டான்.

அபிமன்யு தன் கதையால் சுபலபுத்திரன் காளிகேயனையும் அவனுடைய 77 காந்தார வீரர்களையும் சம்ஹாரம் செய்தான். இதன்பின் 10 வசாதீய ரதிகளையும், கேகயர்களின் ஏழு தேர்களையும், பத்து குதிரைகளையும் அழித்தான். துச்சாதனனின் புதல்வனுடைய குதிரைகளோடு தேரையும் கதையால் அடித்துத் தூள் தூளாக்கினான்.

அபிமன்யு - துச்சாதனன் புதல்வன் போர்; அபிமன்யு வீரமரணம்

தேரிழந்த துச்சாதனன் மகன் தானும் கையில் ஒரு கதையை ஏந்தி அபிமன்யுவை நோக்கி 'நில், நில்' என்று கூறியவாறு ஓடி வந்தான். அவ்விரு பகை வீரர்களும் கதைகளைக் கையில் ஏந்தி, சிவனும் அந்தகாசரனும் அடித்துக் கொண்டதைப் போல அடித்துக் கொண்டனர். கதையால் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக் காயப்படுத்தி இரு இந்திரக் கொடிகளைப் போலப் பூமியில் வீழ்ந்து விட்டனர். துச்சாதனன் மகன் முதலில் எழுந்து நின்றான். மிகவும் காயமடைந்து களைத்திருந்த அபிமன்யு எழுந்திருக்க முயன்றான். அச்சமயம் துச்சாதனன் மகன் அபிமன்யுவின் தலைமீது கதையால் பலமாக அடித்தான். கதையின் வேகமான அடியால் மயங்கிப் பகைவரை அழிக்கும் அபிமன்யு உயிரிழந்து பூமியில் விழுந்துவிட்டான்.

இவ்வாறு பல மகாரதிகள் ஒன்று சேர்ந்து தனியாகச் சக்கர வியூகத்தில் சிக்கிக் கொண்ட அபிமன்யுவைக் கொன்றுவிட்டனர். வேடர்கள் காட்டு யானையைக் கொன்றது போல் அபிமன்யு அவர்களால் கொல்லப்பட்டான். கோடைக்காலக் காட்டுத் தீ அணைந்தது போலவும், காற்று மரங்களை உடைத்து அமைதியடைந்தது போலவும், உலகை வெப்பத்தால் வாட்டிய சூரியன் மலையின் இடையில் மறைந்ததைப் போலவும், சந்திரனைக் கிரகணம் பிடித்ததைப் போலவும், கடல் வற்றிவிட்டதைப் போலவும்,

கௌரவசேனை முழுவதையும் தகிக்கச் செய்த பூரண சந்திரனைப் போன்ற முகமுடைய வீர அபிமன்யு பூமியின் மீது கிடந்தான். அவனுடைய தலை முடியால் அவன் கண்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தன. கௌரவ மகாரதிகள் ஒரு ஒப்பற்ற வீரனை ஒன்றாகத் தாக்கிக் கொன்ற அதர்மச் செயலால் மகிழ்ந்து சிம்மநாதம் செய்தனர்.

பாண்டவர்கள் கண்ணீர் பெருக்கினர். வானத்தில் இருந்த தேவர்கள் கூட்டம் அபிமன்யு போர்க்களத்தில் வீழ்த்தப்பட்டதைக் கண்டு உரத்த குரலில் கௌரவ மகாரதிகளை நிந்தித்தனர். துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், ப்ருகத்பலன், கிருதவர்மா ஆகிய ஆறு மகாரதிகள் மூலம் சிறுவனான அபிமன்யு உதவியின்றிக் கொல்லப்பட்டது போர் தர்மமல்ல என்று அவர்கள் கூறினர்.

இவ்வாறு அர்ஜுனன்-சுபத்ராவின் மகனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மருமகனும் உத்தராவின் பதியுமான வாலிபன், அழகிய வீரன், 16 வயதே ஆன அபிமன்யு, கௌரவ தரப்பு மகாரதிகள் ஆறு பேரால் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டான்.

8. துருபதன்

பரத்வாஜ முனிவரின் நண்பன் ‘ப்ருஷத்’ என்னும் மன்னன். இவனது மகன் துருபதன். இத்துருபதன் தனது தந்தையின் நண்பனான பரத்வாஜ முனிவரின் ஆசிரமத்தில் கல்வி பயின்று வந்தான். அப்போது பரத்வாஜ முனிவரின் மகனான துரோணரிடம் உடன் விளையாடி சிறந்த நட்பு பாராட்டி வந்தான். அப்போது தன் நண்பராக இருந்த துரோணரிடம் “என் தந்தை எனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்த பின், ராஜ்ஜியம் எனது ஆட்சியின் கீழ் வரும்போது, எனது செல்வம், போகம், நாடு அனைத்தும் உனக்கும் உரிமையுள்ளதாகும். உனக்கு எனது ராஜ்யத்தில் பங்களிப்பேன்” எனச் சபதமிட்டு வாக்களிக்கிறான். அதன்பின் கல்விப் பயிற்சி முடிந்ததும் தன் நாட்டிற்குத் திரும்புகிறான். “ப்ருஷத்” இறந்த பிறகு, துருபதன் பாஞ்சால நாட்டு மன்னனாகிறான். இதற்கிடையில் துரோணர் கிருபியை மணந்து அஸ்வத்தாமாவை மகனாகப் பெறுகிறார். மிகுந்த ஏழ்மையிலும் வறுமையிலும் வாடும் துரோணர் தன் மகன் அஸ்வத்தாமா குடிப்பதற்குப் பால் கூட இல்லாமல் வாடுவதைக் கண்டு மனம் கலங்குகிறார். குருகுலத்தில் கல்வி பயிலும்போது தனக்கு ராஜ்ஜியத்தில் பங்கு தருவதாகக் கூறிய பாஞ்சால நாட்டு மன்னன் துருபதனுடைய வாக்கு துரோணருக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. எனவே துருபதனை அணுகித் தனது வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ள விரும்புகிறார்.

துருபத மன்னன் துரோணரை அவமதித்தல்; துரோணர் துருபதனை வெல்லுதல்

எனவே மனைவி, மகனோடு பால்ய வயது சினேகத்தை எண்ணி துருபத மன்னனிடம் செல்லுகின்றார். துருபதனிடம் அவன் கல்வி பயின்ற காலத்தில் தனக்களித்த வாக்கினை நினைவு கூர்ந்தார். ஆனால் துருபதனோ, துரோணரை அவமதித்துக் கேலி செய்து, “முன்பு நாம் சமமான சக்தியுடையவர்கள். அதனால் நட்பு இருந்தது. சமயத்திற்கு ஏற்ப நட்பும் குறைகிறது. சமமான நிலையில் நட்பு இருக்கலாம். சமமில்லாதபோது நட்பு இருக்காது. உலகில் யாருடைய நட்பும் மாறாமல் அழியாமல் இருப்பதில்லை. நாம் இருவரும் நண்பர் என்னும் கருத்தை மனத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடு. நான் அரசளிப்பதாக உன்னிடம் சபதம் ஏதும் செய்ததாக நினைவில்லை. வேண்டுமானால் ஒருவேளை நல்ல உணவு அளிக்கிறேன்” என்று கூறி, துரோணரை அவமதித்து விடுகிறான். எனவே துரோணர் துருபதனை நோக்கிச் சபதமிடுகிறார். அவனது நாட்டை வென்று அவனைப் பழி வாங்குவதாகக் கூறிச் சபதமிட்டு நாட்டை விட்டு மனைவி மகனுடன் வெளியேறுகிறார்.

பின் ஹஸ்தினாபுரம் சென்று கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் போர்ப் பயிற்சியளித்த துரோணர் போர்ப்பயிற்சி அனைத்தும் முடிந்தபின்

தனக்குரிய குருதக்ஷிணையாகப் பாஞ்சாலன் துருபதனைக் கைது செய்ய வேண்டும் எனக் கூறுகிறார். அர்ஜுனுக்கும் துருபதனுக்கும் போர் நடைபெறுகிறது. அர்ஜுனன் துருபதனை வென்று துரோணரிடம் குருதட்சிணையாக அளிக்கிறார்.

துரோணர் துருபதனிடம் நான் உனக்கு வரம் அளிக்கிறேன். பாதி அரசை நீ பெற்றுக் கொள். கங்கையின் தென்பகுதி உனக்கு. வடபகுதி எனக்கு என்று கூறிப் பாதி நாட்டை மீண்டும் அவனுக்கு வழங்கிவிடுகிறார். அர்ஜுனன் உதவியால் துருபதனை வென்று துரோணர் பழிதீர்த்துக் கொள்ளுகிறார். சர்மண்வதி நதியின் தென் திசையில் இருந்த பாஞ்சால நாட்டைக் காமபில்ய நகரில் இருந்தபடி துருபதன் ஆண்டு வந்தான். தனது கூத்திரிய பலத்தால் துரோணரை வெல்ல முடியாது என்பதை உணர்ந்து கொண்ட துருபதன் அவரை வெல்லக்கூடிய சக்தி சாலி புதல்வனைப் பெற வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

துருபதன் யாஜர் மூலம் யாகம் செய்தல்; த்ருஷ்டத்யும்னன், தீரௌபதி தோற்றம்

துரோணரிடம் தோல்வியடைந்த துருபதன் அடக்க முடியாத கோபத்தாலும் துக்கத்தாலும் வருந்துகிறார். தனக்கு ஒரு மகன் இல்லை என்ற துயரத்தில் இரவும் பகலும் கவலை கொண்டார். துரோணரைப் பழி வாங்க விரும்பினாலும் கூத்திரிய பலத்தால் மட்டும் அவரை வெல்ல வழி அறியாமலிருந்தார். எனவே துரோணரை வெல்லும் ஆற்றலுடைய புதல்வனைப் பெறுவதற்குரிய உபாயத்தைத் தேடி கங்கா - யமுனாவிநகிடையில் இருந்த அந்தணரின் குடியிருப்பை அடைந்தார். அங்கே யாஜர், உபயாஜர் என்ற கடுமையான விரதிகளான இரு பிரம்மரிஷிகளைக் கண்டார். உப யாஜரைப் பணிந்து “துரோணரை வெல்லும் புதல்வன் எந்தக் கர்மத்தால் கிடைப்பான்? நான் தங்களுக்கு தாங்கள் விரும்பும் எந்தப் பொருளையும் பத்து கோடி பசுக்களோடு அளிப்பேன்” என்று பணிவுடன் கூறுகிறான். ஆனால் உபயாஜர் மறுத்து விடுகிறார். ஆனாலும் துருபதன் தொடர்ந்து அவருக்குச் சேவை செய்து வருகிறான். அதன்பின் உபயாஜர் தன் சகோதரனாகிய யாஜர் பொருளில் விருப்பம் மிக்கவர். அவரை நாடினால் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் யாகத்தைச் செய்வார் என்று துருபதனிடம் தெரிவிக்கிறார். மன்னன் துருபதன் யாஜரின் ஆசிரமத்தை அடைகிறான். தான் துரோணரின் பகையால் தாக்கப்பட்டதைத் தெரிவிக்கிறான். துரோணரிடம் பிரம்ம தேஜஸோடு கூத்திரிய தேஜஸும் உள்ளது. நான் கூத்திரிய பலம் மட்டும் பெற்றவன்.

எனவே துரோணரை விடக் குறைந்தவன். தாங்கள் வேதம் அறிந்ததால் துரோணரை விட மேலானவர். போரில் வெல்ல முடியாதவனும் துரோணரை அழிப்பவனுமான ஒரு புதல்வனைப் பெற விரும்பித் தங்களைச்

சரணடைகிறேன். என் விருப்பத்தை நிறைவேற்றினால் பத்துகோடி பசுக்களை அளிக்கிறேன், என்று யாஜரைச் சரணடைகிறான். உடன்பட்ட யாஜர், தம் சகோதரனான உபயாஜரையும் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளுகிறார். துரோணரை அழிக்கும் மகனைத் துருபதன் பெறுவதற்கான யாக காரியங்களை மேற்கொண்டார். யாகத்தில் அளிக்கப்படும் ஹவிலைப் பெற துருபதன் மனைவியான இராணியை அழைத்தும் அவள் காலதாமதம் செய்கிறாள். யாஜர் தாமதிக்காமல் ஹவிலை அக்னியில் இடுகிறார். அதிலிருந்து தேவனைப் போன்று தேஜஸ்வியான மகன் வெளிப்பட்டான். உடன் பேரழகியான ஒரு பெண்ணும் தோன்றினாள். ஆணுக்கு ‘த்ருஷ்டத்யும்னன்’ என்றும், பெண் கரிய நிறந்தவளாய் இருந்ததால், ‘கிருஷ்ணா’ என்றும் பெயர் சூட்டப்பட்டனர். இவ்வாறு யாகத் தீயிலிருந்து புதல்வனையும், புதல்வியையும் பெற்றார், துருபத மன்னர். புதல்வியை அர்ஜுனனுக்கு மணம் செய்விக்க துருபதர் விரும்புகிறார்.

பாண்டவர்கள் அரக்கு மாளிகையில் தீயில் இறந்தனர் என்று அறிந்த துருபதன் வருந்துதல்; சுயம்வர அறிவிப்பு

இவ்வாறு துருபதன் துரோணரைக் கொல்ல மகனும், அர்ஜுனனை மணக்க மகளும் யாகத்தின் மூலம் இரட்டையராகப் பெற்றான். இந்நிலையில் கௌரவர்கள் சூழ்ச்சியால் வாரணாவதத்தில் பாண்டவர்கள் தீயில் மாண்டனர் என்று அந்தணர்கள் துருபதனிடம் தெரிவிக்கின்றனர். துருபதன் நான் செய்த சபதம் பொய்யாகிவிட்டது. மகனையும் மகளையும் பெற்றுப் பெரும் திருப்தியடைந்தேன். குந்தியும், பாண்டவரும் அழிந்து விட்டனரே இனி என்ன செய்வேன் எனப் பெரும் துயரில் ஆழ்ந்தான். மன்னனுடைய குருவும் புரோகிதரும் ஆன அந்தணர் மன்னனின் துயரத்தைக் கண்டார். “பாண்டவர் விஷயத்தில் நான் உபசருதி கேட்டுள்ளேன். அவர்கள் எங்கோ உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமே இல்லை. நான் கண்ட சுபசின்னங்களால் பாண்டவர்கள் நிச்சயம் இங்கு வருவார்கள். கூடித்திரியர்களின் கன்யாதான வழியில் சுயம்வரம் சிறந்ததாகும். எனவே தாங்கள் எல்லா நகரிலும் சுயம்வரத்தை அறிவியுங்கள். பாண்டவர்கள் எங்கிருந்தாலும் சுயம்வர செய்தி கேட்டு நிச்சயம் தம் தாயாருடன் வருவார்கள். எனவே தாமதிக்காமல் சுயம்வரத்தை அறிவியுங்கள்” என்று மன்னனுக்கு யோசனை கூறுகிறார். துருபதனும் உடனே திரௌபதி சுயம்வரத்தை அறிவித்தார்.

சுயம்வர ஏற்பாடு

தை மாதம், சுக்லபக்ஷம், ஏகாதசி திதி, ரோஹிணி நட்சத்திரத்தன்று சுயம்வரம் நடைபெறுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. துருபதன் சுயம்வரத்திற்கு உரிய ஏற்பாடுகளை மிக விமரிசையாகச் செய்கிறார் சபை சிசுமார உருவில் அமைக்கப்படுகிறது. தங்கத் திரைகளும், ஜாலர்களும் அழகுடன் திகழ்ந்தன. சுவர்களில் ரத்தினங்களும் மணிகளும் பதிக்கப்பட்டன. மலர் மாலைகள்

தொங்க விடப்பட்டன. அகில் புகையின் நறுமணம் எங்கும் பரவியது. தானங்கள் வழங்கப்பட்டன. கலைத் திறமைகள் காட்டப்பட்டன. நடனங்கள், நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. சுயம்வரம் அறிவிக்கப்பட்டு பதினாறாம் நாள் திரௌபதி சர்வாலங்காரத்துடன் கையில் மலர்மாலை ஏந்திச் சபையில் பிரவேசித்தாள்.

துருபதன் அர்ஜுனனைக் கண்டுபிடிக்கும் விருப்பத்தோடு வேறு யாராலும் வளைக்க முடியாத உறுதியான வில்லை அமைத்திருந்தார். ஒரு சுழலும் ஆகாய யந்திரத்தை அமைத்து அதன் துளையினுள் அம்பு செலுத்தித் தைக்கப்படக் கூடியதாக ஒரு குறியினை அமைத்திருந்தார். சுழலும் பொறிக்கு மேலே அடிக்கப்பட வேண்டிய குறி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. த்ருஷ்டத்யும்னன் திரௌபதியை அவைக்கு அறிமுகப்படுத்தினான். திரௌபதிக்கு அங்கே வந்து கூடியிருந்த மன்னர்கள் யெபர், கோத்திரம், பராக்கிரமம் முதலியவற்றையும் கூறி அறிமுகப்படுத்தினான். பாண்டவர்கள் அந்தணர் வேடத்தில் அங்கு வந்தனர்.

சுயம்வரத்தில் திரௌபதி பார்த்தனுக்கு மாலையிடுதல்

காந்தார இளவரசர்கள், அஸ்வத்தாமா, போஜன், பெளண்ட்ரக வாசுதேவன், பகதத்தன் கலிங்கன், ருக்மாங்கதான், மகதன் சல்லியன், சோமதத்தன், பூரி, பூரிச்ரவா, த்ருடதன்வா, சிபி, சங்கர்ஷணர், வசுதேவர், பிரத்யும்னன், சாம்பன், அக்ரூர், சாத்யகி, உத்தவர் ஆகிய வருஷணி வம்சத்தவர் சிந்து தேச ஜயத்ரதன், வத்ஸராஜன், கோசலன், சிகபாலன், ஜராசந்தன், கர்ணன், துரியோதனன் இதர கௌரவர்கள் என அனைவரையும் திரௌபதிக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறான். அனைவரும் வில்லேற்றும் முயற்சியில் தோல்வியடைகின்றனர். கர்ணன் வில்லேற்ற முயற்சிக்கும்போதே திரௌபதி தேரோட்டியை மணக்க மாட்டேன் என மறுத்து விடுகிறாள். இறுதியாக அர்ஜுனன் வில்லெடுத்து நானேற்றிக் குறியை நோக்கி பாணத்தைச் செலுத்திக் குறியை அடித்து வீழ்த்துகிறான். திரௌபதி அர்ஜுனனுக்கு மாலை குட்டுகிறாள். துருபதன் மகிழ்கிறான். மன்னர்கள் துருபதன் மீது கோபம் கொண்டு போருக்கு முயல்கின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தலையிட்டு தருமப்படியே சுயம்வரம் நடந்துள்ளது எனக் கூறிப் போரைத் தடுத்து விடுகிறார். திரௌபதியை அடைந்த அர்ஜுனன் பீமனோடும் தாங்கள் தங்கியிருந்த வீட்டிற்குச் செல்லுகின்றார். துருபதன் பாண்டவர்களைப் பற்றித் தெரியாமல் மிகுந்த கவலை கொள்கிறார். அவளை அழைத்துச் சென்றது யார் எனத் தெரியாமல் கலங்குகிறார்.

துருபதனின் மகிழ்ச்சி

துருபதன் இவ்வாறு கவலையுடன் இருந்தபோது அர்ஜுனனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று மறைந்து நின்று கவனித்த த்ருஷ்டத்யும்னன் அவர்கள் பாண்டவர்களே எனத் தான் அறிந்ததைத் தன் தந்தை துருபத மன்னனிடம் தெரிவிக்கிறான். குந்தியும் பாண்டவர்களும் அரக்கு மாளிகையில் தீயிலிருந்து

தப்பி விட்டதாகக் கேள்விப்பட்டுள்ளதால் திரௌபதியை வென்றவர்கள் பாண்டவர்களே. பிராமண வேஷத்தில் மறைந்து உலவுகிறார்கள் என்பது நிச்சயம் எனக் கூறுகிறான். இதைக்கேட்டுப் பெரும் ஆனந்தம் அடைந்த துருபதன் தன் புரோகிதரை அழைத்துத் திரௌபதியை வென்றவர்கள் பாண்டு புதல்வர்களா என அறிந்து வாருங்கள் என அனுப்புகிறார். புரோகிதர் பாண்டவர்களிடம் சென்று துருபதன் தன் மகளை அர்ஜுனுக்கு மணமுடிக்க விரும்பியதையும் பாண்டு மன்னர் துருபதனின் நண்பர் என்றும் தெரிவிக்கிறார். துருபதன் தன் மகளை வென்றவர்களுக்கு விருந்தளிக்க விரும்புகிறார். முறைப்படி திரௌபதியை மணம் முடித்துத் தர விரும்புகிறார் என்ற செய்தியும் பாண்டவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுகிறது. துருபதன் அனுப்பிய அழகிய தேர்களில் பாண்டவர்கள் துருபதன் அரண்மனை வருகின்றனர். குந்தியும் திரௌபதியும் தனித்தேரில் வருகின்றனர்.

திரௌபதியின் திருமண ஏற்பாடு

பாண்டவர்களுக்கு விலையுயர்ந்த சிறந்த ஆசனங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் தயக்கமும் சங்கோஜமும் இல்லாமல் சிரமப்படி அமர்ந்தனர். உயர்ந்த சிறந்த உணவளிக்கப்படுகிறது. உண்டு மகிழ்கின்றனர். அவர்களுக்காகப் பல்வேறு நுண்கலைப் பொருட்கள், போர்க்கருவிகள் இவை பார்வைக்கு வைக்கப்படுகின்றன. பாண்டவர்கள் போகப் பொருட்களைத் தவிர்த்துப் போர்க்கருவிகளைக் கண்டனர். இதனால் துருபதன் இவர்கள் பாண்டவர்களே, குந்தியின் புதல்வர்களே என முடிவு செய்கின்றான். துருபதன் யுதிஷ்டிரரை அழைத்து நீங்கள் எந்த வர்ணத்தவர் என்று எப்படி அறிவது? நீங்கள் கூறியதைக் கேட்ட பின் நான் திருமணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வேன் என்று கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரர் துருபதனிடம் நாங்கள் கூடித்திரியர்களே. பாண்டுவின் புதல்வர்கள்; தாங்கள் மனத்துயர் நீங்கலாம். எங்களுடன் வந்தவர் எங்கள் தாய் குந்தி எனத் தெரிவிக்கிறார். பிறகு வாரணாவத நகரில் இருந்து தப்பித்து வந்ததைத் துருபதனுக்கு விளக்கமாகத் தெரிவிக்கிறார். பின் துருபதன் ஏற்பாடு செய்திருந்த அழகிய மாளிகையில் உரிய மரியாதையுடன் பாண்டவர்கள் தங்கினர்.

இதன்பின் துருபதன் தன் புதல்வர்களுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து அர்ஜுனன் என் மகளை முறைப்படி மணம் புரியட்டும். மங்கள காரியங்களைத் தொடங்கலாம் என்று கூறுகின்றார். யுதிஷ்டிரரோ எங்கள் தாய் ஆணையிட்டபடி நாங்கள் ஜவருமே திரௌபதியை மணம் செய்து கொள்வோம் என்று கூறுகிறார். எங்களுக்குள் நாங்கள் ஏற்ற இவ்வொப்பந்தத்தை மீற முடியாது என்று துருபதனிடம் தெரிவிக்கிறார்.

துருபதன் “ஒரு பெண்ணிற்குப் பல கணவர்கள் இருப்பது தருமத்திற்குப் புறம்பானது வேதத்திற்கு எதிரான இதனை எவ்வாறு ஏற்பது? எனவே நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் தாயுடன் ஆலோசித்து என்ன செய்வது எனத்

தீர்மானியுங்கள்” என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறார். அதன்படி பாண்டவர்கள் ஆலோசனை மேற்கொள்ளுகின்றனர். இச்சமயம் தற்செயலாகப் பகவான் வேத வியாசர் அங்கு வருகிறார்.

துருபதன் திரௌபதியின் முற்பிறப்பு செய்தியை அறிதல்; திரௌபதி திருமணம்

துருபதன் வியாச பகவானிடம் ஒரு பெண் பல புருஷர்களோடு எப்படி தர்ம பத்தினியாக முடியும் தாங்கள் எனக்குச் சரியாகக் கூற வேண்டும் என்று கேட்கிறார். வியாசர், த்ருஷ்டத்யும்னன், யுதிஷ்டிரர் குந்தி இவர்களது கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்தார். பின் துருபதனைத் தனியாக அழைத்துச் சென்று திரௌபதியின் முற்பிறப்புச் செய்திகளைத் தெரிவிக்கிறார். பாண்டவர்களின் பிறப்பு இரகசியத்தையும் கூறுகிறார். தனது சக்தியின் மூலம் பாண்டவர்களின் முற்பிறவி திவ்யதரிசனத்தைத் துருபதன் காணுமாறு செய்கிறார். பாண்டவர் ஐவரும் திரௌபதியை மணப்பது அவள் பெற்ற வரத்தின் படியும் சிவபெருமான் விதித்த நியமத்தின்படியும் நடக்கிறது என்பதைத் துருபதனுக்கு உணர்த்துகிறார். அதனால் சமாதானமடைந்த துருபதன் பாண்டவர் அனைவருக்கும் தனித்தனியாக அடுத்தடுத்த நாட்களில் திரௌபதியை மணமுடித்து வைக்கிறார்.

பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து திருதராஷ்டிரர் பாண்டவரையும் குந்தி திரௌபதியையும் அழைத்து வருமாறு விதூரை அனுப்பி வைக்கிறார். துருபதன் நிறைந்த செல்வத்தையும், ஏராளமான பரிசுப் பொருட்களையும் பாண்டவர்களுக்கு அளிக்கிறார். ஆயிரம் யானைகளையும், விசித்திரமான தேர்களையும், நல்ல ஜாதிக் குதிரைகளையும், பணியாட்களையும், பல்லக்குகளையும், பசுக்களையும், பாத்திரங்கள், படுக்கைகள், ஆசனங்கள் போன்றவற்றையும் பாஞ்சாலன் தன் மகளுக்கு வரதகூலியையாக அளித்து பாண்டவர்களையும், குந்தி, திரௌபதியையும், விதூருடன் ஹஸ்தினாபுரம் அனுப்பி வைக்கிறார்.

விராடர் சபையில் துருபத மன்னன் போர் ஆலோசனையில் பங்கு பெறுதல் தூதரை அனுப்ப சம்மதம் தெரிவித்தல்

நீண்ட காலத்திற்கு பிறகு துருபத மன்னர் விராட சபையில் மீண்டும் காணக் கிடைக்கிறார். திரௌபதியின் சுயம்வரத்திற்குப் பிறகு, பாண்டவர் பாதி ராஜ்யம் பெற்று இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் வாழ்வது; சூது நடைபெறுவது; பாண்டவர் தோற்று வனவாசம் செல்வது; வனவாச காலம் அஞ்ஞாத வாசகாலம் முடிந்து பாண்டவர் வெளிப்படுவது; இதன்பின் அபிமன்யு - உத்தரா திருமணம் ஆகியவை நடந்தேறின. உத்தராவின் திருமணத்தில்

துருபத மன்னர் தானும் தன் புதல்வர்கள். சேனையுடன் கலந்து கொள்ளுகிறார். அதன்பின் பாண்டவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமர், துருபதர் உள்ளிட்ட அனைவரும் விராடரின் சபையில் பாண்டவர்கள் மீண்டும் அரசினைப் பெற செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூதுவனை அனுப்ப ஆலோசனை கூறுகிறார். பலராமர் “யுதிஷ்டிரர் தானே விரும்பிச் சூதாடியுள்ளார். எனவே கௌரவர்களைக் குறை சொல்லக்கூடாது. பாண்டவர்கள் வினயமாகப் பேசி, துரியோதனனிடம் மதிப்புடன் கேட்டு ராஜ்யத்தைப் பெற வேண்டும்” என்று கூறினார். இதனைக் கேட்ட சாத்யகி, “கௌரவர்களிடம் யாசித்துப் பெற வேண்டியது இல்லை. பாண்டவர் தந்தை வழி பெற்ற நாட்டைப் பெற உரிமையுள்ளவர்கள். துரியோதனன் பாண்டவர்க்கு நாட்டை கொடுக்க மறுத்தால், போரில் நானே அவர்களைக் கொல்லுவேன்” என்று கோபத்துடன் கூறினார். பின்னர் துருபதன் தன் கருத்தை அவையில் தெரிவித்தார்.

துருபதனின் கருத்து

“சாத்யகி கூறுவது சரியே! துரியோதனன் இனிய சொற்களால் கேட்டால் ராஜ்யத்தை அளிக்க மாட்டான். திருதராஷ்டிரர் அவன் சொல்லையே கேட்பார். பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன், சகுனி ஆகியோர் முட்டாள்தனத்துடன் துரியோதனனுக்கு ஒத்துழைப்பு தருவார்கள். பலதேவர் கூறும் ஆலோசனை சரியாகப்படவில்லை.

துரியோதனனிடத்தில் இனிமையும், பணிவும் உடைய சொல் பயன்படாது. அவன் பாவ எண்ணங்கள் நிறைந்தவன். பாவியும், முட்டாளுமான மனிதன் மென்மையாகப் பேசுபவர்களைச் சக்தி இல்லாதவன் என்று நினைக்கிறான். தூதுவனை அனுப்பி இங்கு நாம் முயற்சி செய்வோம். அதேசமயம் நமது தூதர்கள் சல்யன், த்ருஷ்டகேது, ஐயத்சேனன், கேகய அரச குமாரர்களிடம் செல்லட்டும். அவர்கள் நமக்காகப் படைதிரட்டும் முயற்சியை மேற்கொள்ளுமாறு கூறட்டும். மன்னர்கள் யார் முதலில் உதவி கேட்கிறார்களோ, அவர்களுக்கே உதவி புரிவார்கள். எனவே மன்னர்களிடம் நாம் முதலில் உதவி கேட்டுச் செய்தி அனுப்பிவிட வேண்டும். சல்யன் மற்றும் அவரின் நண்பர்களான மன்னர்கள்; கிழக்குக் கடற்கரையில் பகதத்தன், அமிதஉஜா, ஹார்திக்ய, அந்தக, தீர்க்க மற்றும் சூர-வீர ரோசமான்கள், ப்ருகந்தன் அனைவரையும் அழைக்க வேண்டும். சிந்து மன்னன் சேன்ஜித், பிரதிவிந்தியன், சித்ரவர்மா, வாஹ்லீகன், சுபாகு, பெளரவன், பல்லவராஜன், தந்தவக்ரன், ருக்மி, காம்போஜன், ருஷிகன், மேற்குத் தீவு வாசிகள், ஐயத்சேனன், மணிமான், நிஷாதன், சமுத்ரசேனன், த்ருஷ்டகேது, ப்ருகத்சேனன், கலிங்ககராஜன் ஆகிய அனைவருக்கும் போர் அழைப்பு அனுப்பப்பட்டும். எனக்கு இதுவே சரியென்று தோன்றுகிறது.

மத்ஸ்ய மன்னா! என்னுடைய பிராமண புரோகிதர் சிறந்த வித்வானாவார். இவரைத் திருதராஷ்டிரரிடம் அனுப்புங்கள். துரியோதனனிடம் என்ன கூற வேண்டும்? பீஷ்மரிடம் எவ்வாறு பேச வேண்டும்? திருதராஷ்டிரருக்கு என்ன செய்தி அளிக்க வேண்டும்? துரோணாசாரியாரிடம் எவ்வாறு உரையாட வேண்டும் என்பவற்றை அவருக்கு எடுத்து விளக்குங்கள் என்று துருபத மன்னர் தம் கருத்தை அவையின் முன் வைத்தார். ஒருபுறம் தூதுவன் அனுப்பப்பட வேண்டும். இன்னொரு புறம் படைதிரட்டவும், மன்னர்களின் ஆதரவைப் பெறவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று துருபத மன்னர் ஆலோசனை கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துருபதரையே தூதரை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டினார். அதன்படி துருபதன் தனது புரோகிதரையே தூது செல்ல நியமித்தார்.

துருபதர் தனது புரோகிதரை கௌரவர்களிடம் தூது அனுப்புதல்

துருபதர் தனது புரோகிதரிடம் கூறலானார், “பூதங்களில் உயிருடையவை சிறந்தவை. அவற்றிலும் அறிவுடையவை சிறந்தவை. அறிவுடையவற்றில் மனிதர்களில் பிராமணரும் சிறந்தவர். பிராமணர்களிலும் வித்வான், சிறந்த கொள்கை அறிந்து அதன்படி நடப்பவர், அவரைக் காட்டிலும் பிரம்ம வேதாக்கள் சிறந்தவர் ஆவர். அத்தகையவர்களில் தாங்கள் முதன்மையானவர். நீங்கள் சிறந்த குலத்தினர். உரிய வயதும் உயர்ந்த சாஸ்திர ஞானமும், சக்கிராசாரியாருக்கும் பிரகஸ்பதிக்கும் சமமான அறிவும் உடையவர். துரியோதனன் எண்ணம் செயல் அனைத்தையும் அறிவீர்கள். யுதிஷ்டிரருடைய தர்ம நடத்தையும் உங்களுக்குத் தெரியும். திருதராஷ்டிரர் சம்மதத்துடனேயே கௌரவர்கள் பாண்டவர்களை ஏமாற்றினர். விதுரர் வேண்டியும் திருதராஷ்டிரர் துரியோதனன் சொல்லையே கேட்கிறார். கூத்திரிய தர்மத்தின்படி நடக்கும் யுதிஷ்டிரரை அனைவரும் சேர்ந்தே ஏமாற்றினார்கள். இப்போதும் கூறியபடி அவர்கள் தானாக ராஜ்யத்தை அளிக்க மாட்டார்கள். தாங்கள் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் அனுகூலமாகப் பேசி அவர்களின் மனத்தை உங்கள் வசம் திருப்பக்கூடியவர். விதுரரும் உங்கள் பேச்சை ஆமோதிப்பார். தாங்கள் பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் இவர்களுக்குள் பேதத்தை ஏற்படுத்துங்கள். மந்திரிகளுக்கிடையே கலகம் ஏற்பட்டால் வீரர்களும் குழம்புவார்கள். அவர்கள் சேனையைத் திரட்டத் தாமதம் ஆகும். அதற்குள் யுதிஷ்டிரர் சேனையையும், பொருளையும் திரட்டி விடுவார். தாங்கள் அங்கு காலதாமதம் ஏற்படுத்துங்கள்.

அப்போது அவர்களால் நல்ல முறையில் படை திரட்ட இயலாது. தாங்கள் அங்கு செல்ல இதுவே முக்கியமான காரணம். அவர்களைத் தாமதப்படுத்திவிட வேண்டும். திருதராஷ்டிரர் உங்கள் பேச்சைக் கேட்டு மனம் மாறவும் கூடும். கௌரவ குலத்து முதியவர்கள் முன், குல தர்மத்தையும், பாண்டவர்கள் பட்ட துயரத்தையும் விவரியுங்கள். அவர்களிடம் நீங்கள் பயம் கொள்ளத் தேவையில்லை. தாங்கள் வேதம் அறிந்த பிராமணர்.

வயோதிகர், தூதுக்காக நியமிக்கப்பட்டவர். ஆகவே புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தோடு சேர்ந்த ஜயம் என்னும் முகூர்த்தத்தில் யுதிஷ்டிரருடைய வெற்றிக்காகக் கௌரவர்களிடம் விரைந்து செல்லுங்கள்” என்று துருபத மன்னர் முதலில் புரோகிதர் எத்தகைய தகுதி உடையவர் என்பதைக் கூறிப் பின் கௌரவர்களிடம் அவர் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறையினையும், விவரித்துக் கூறினார். நன்னடத்தை நிரம்பியவரும், வித்வானும், நீதி சாஸ்திரத்தையும், அர்த்த சாஸ்திரத்தையும் நன்கு அறிந்த துருபதனின் புரோகிதர் சீடர்களுடன் அஸ்தினாபுரம் நோக்கிச் சென்றார்.

தூது முயற்சி தோல்வியும் போர் தொடக்கமும்

துருபதனின் புரோகிதர் திருதராஷ்டிர சபைக்குச் சென்றார். சமாதானப் பேச்சினைத் தெரிவித்தார். திருதராஷ்டிரர் புரோகிதருக்குப் பதிலளிக்காமல் மரியாதை செய்து திருப்பி அனுப்பினார். பின் சஞ்ஜயன் துரியோதனனின் தூதுவனாகப் பாண்டவர்களிடம் வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் பாண்டவர்களின் தூதுவராகத் திருதராஷ்டிர சபைக்குச் சென்றார். அவரது சமாதான முயற்சியும் வெற்றி பெறவில்லை. போர் முடிவானது. குருக்ஷேத்திரத்தில் கௌரவ சேனையும், பாண்டவ சேனையும் திரண்டன. போர் தொடங்கியது.

மகாபாரதப் போரில் துருபத மன்னர்

முதல் நாள் போரில் சேனைகள் எதிர்த்தன. துருபத மன்னன் சிந்தூராஜன் ஜயத்ருதனோடு போரிட்டார். சக்கிரன் செவ்வாயோடு மோதுவதைப் போல இருவருக்கும் இடையில் போர் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து போர் நடைபெற்ற நாட்களில் துருபதன் பாண்டவர் பக்கம் இருந்து கௌரவ வீரர்களுடன் போரிட்டு வரலாயினார். 14ஆம் நாளன்று பாரதப் போர் பகல், இரவு நேரங்களில் தொடர்ந்து நடைபெற்றது.

துருபதன் அன்று இரவுப் போரில் துரோணரோடு போர் புரிய முனைந்தார். அச்சமயம் கர்ணனின் மகன் வ்ருஷசேனன் துருபதன் மீது நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளால் தாக்கினான். துருபதனும், வ்ருஷசேனன் மீது ஏராளமான அம்புகளை எய்தார். அம்புகள் துளைக்கப்பட்ட இருவரும் முள்ளம் பன்றிகளைப் போலக் காட்சியளித்தனர். இருவரது கவசங்களும் வெட்டப்பட்டன. இருவரும் உதிரம் பெருக விசித்திரமாகத் தோற்றமளித்தனர். வ்ருஷசேனன் நீரைப் பொழியும் மேகம் போலத் துருபதன் மீது பாணங்களைப் பொழிந்தான். துருபதன் அவனுடைய வில்லைத் தன்னுடைய பல்லத்தால் துண்டாக்கிவிட்டார். வேறு வில்லை எடுத்த வ்ருஷசேனன் பளபளக்கும் பலமான ஒரு பல்லத்தால் துருபதனை வேகமாகத் தாக்கினான். அதனால் பலமாக அடிக்கப்பட்ட துருபத மன்னர் உணர்விழந்தால் அவரது சாரதி அவரைப் போர்க்களத்திலிருந்து விலக்கிச் சென்றான். மன்னர் போர்க்களத்தில்

இருந்து சென்றதால் அவரது சேனையும் அந்த நள்ளிரவு நேரத்தில் அங்கிருந்து ஓடிவிட்டது.

இரவுப் போரின் இறுதி நேரத்தில் துருபத மன்னர் துரோணரால் கொல்லப்படுதல்

நள்ளிரவுக்குப் பின் வீரர்கள் மிகவும் களைத்துப் போனதால் அர்ஜுனன் இரு நாழிகை நேரம் வீரர்களை ஓய்வெடுக்குமாறு கூறினார். வீரர்களும், தத்தம் வாகனங்களுடன் போர்க்களத்திலேயே இருநாழிகை நேரம் உறங்கி ஓய்வெடுத்தனர். பின்னர் கிழக்கில் சந்திரன் தோன்றியதும் மதி ஒளியில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது.

கௌரவசேனை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒரு சேனைப் பிரிவுடன் துரோணர் சோமகர், பாஞ்சால, பாண்டவ சேனையுடன் போரிடலானார். அச்சமயம் யாரும் அவரை எதிர்க்கத் துணியவில்லை. சில தேஜஸ்வியான வீரர்கள் மட்டும் உயிரின் ஆசையைத் துறந்து துரோணருடன் போருக்காகத் துணிந்து நின்றனர். துரோணர் துருபத மன்னரின் மூன்று பேரன்களின் உயிரைப் பறித்து விட்டார். கோபம் கொண்ட துருபதன் துரோணர் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். விராடரும் துருபதனுடன் சேர்ந்து துரோணரைத் தாக்கினார். இவ்விருவரும் சரமாரியாகத் தொடுத்த அம்புகளைத் துரோணர் அழித்துவிட்டார். தொடர்ந்து இரு மன்னர்களும் அம்புகளால் துரோணரைக் காயப்படுத்தினர்.

துரோணர் இரு பல்லங்களால் அவர்களுடைய வில்லை வெட்டி விட்டார். துருபதன் துரோணர் மீது தங்கம் இழைத்த ஒரு சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தினார். துரோணர் அச்சக்தியைத் துண்டு துண்டாக்கிவிட்டார். பிறகு ஒரு பல்லத்தால் துருபத மன்னரைக் கொன்று வீழ்த்தினார். இவ்வாறு பாண்டவர்களின் சம்பந்தியும், பாஞ்சாலியின் தந்தையும், துரோண வதத்திற்காக யாகத்தில் தோன்றிய த்ருஷ்டத்யும்னனின் பிதாவுமான துருபத மன்னர் துரோணாசாரியாரால் கொல்லப்பட்டு உயிரிழந்தார்.

9. சாத்யகி

வ்ருஷ்ணி குலத்தின் சிறப்பு

சாத்யகியின் குல வரலாறு

அத்ரி மகரிஷியின் புதல்வர் சோமர். சோமனின் புதல்வன் புதன். புதனின் ஒரே மகன் புருரவா. தேவராஜனுக்குச் சமமான புருரவாவின் புதல்வன், ஆயு; ஆயுவின் புதல்வன் நகுஷன். நகுஷனின் மகன் யயாதி. தேவரிஷிகள் யயாதியைப் பெரிதும் மதித்தனர். யயாதிக்கும் தேவயானிக்கும் தோன்றிய மூத்த புதல்வன் யது. இந்த யதுவின் வம்சத்தில் வந்தவர் தேவமீடன் என்ற புகழ்பெற்ற யாதவர். அவருடைய மகன் சூரன். சூரனின் புதல்வனே செளரி என்ற வசுதேவன். சூரன் சிறந்த வில்வீரன். போரில் கார்த்தவீரியார்ஜுனனைப் போன்ற பராக்கிரமி. சூரன் பிறந்த குலத்திலேயே அவருக்குச் சமமான பலசாலி சினி பிறந்தார். இதே சமயம் மகாத்மாவான தேவகனின் புதல்வி தேவகியின் சுயம்வரத்தில் கூடித்திரியர்கள் ஒன்று கூடினர். அதில் சினி அனைவரையும் வென்று வசுதேவருக்காகத் தேவகியைத் தன் தேரில் அமர்த்திக் கொண்டார்.

அச்சமயம் குருகுலத்தினரான சோமதத்தனால் சினியின் வெற்றியைச் சகிக்க முடியவில்லை. பலசாலிகளான சினியும் சோமதத்தனும் விசித்திரமான குத்துச்சண்டை செய்தனர். அதில் சினி சோமதத்தனைக் கீழே தள்ளி கத்தியை எடுத்து அவருடைய குடுமியைப் பற்றிக் காலால் எட்டி உதைத்தார். ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்கள் கண் முன்னே இது நடந்தது. சினி சோமதத்தனுக்கு க்ருபை காட்டிப் போ. உயிரோடு இரு என்று விட்டுவிட்டார். சினியின் பேரனே சாத்யகி ஆவார்.

சோமதத்தன் மிகவும் அவமானம் அடைந்து மகாதேவனை ஆராதித்தார். சிவபெருமான் மகிழ்ச்சியடைந்து, சோமதத்தன் விரும்பிய வரமளிக்க விழைந்தார். சோமதத்தன், “சினியின் புதல்வனை ஆயிரக்கணக்கான மன்னர்கள் இடையில் போரில் பூமியில் வீழ்த்திக் காலால் உதைக்கும் இரு புதல்வனைப் பெற விரும்புகிறேன்” என்று கேட்டார். மகாதேவன், “அவ்வாறு நடைபெறாது. சினியின் புதல்வன் முன்பே என்னை ஆராதித்து யாராலும் கொல்லப்பட முடியாத வரத்தைப் பெற்று விட்டார். ஆனால் உன் தவமும் வீணாகாது. உன் புதல்வன் சினியின் பேரனை போர்க்களத்தில் மூர்ச்சையடையச் செய்வான். ஆனால் அவனால் சினியின் பேரனைக் கொல்ல முடியாது. ஏன் எனில் அவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாதுகாப்பில் இருப்பவன். எங்கள் இருவருக்கும் எந்த வேறுபாடும் கிடையாது” என்று

கூறி மறைந்துவிட்டார். சிவபிரானின் வரத்தின் மேன்மையினாலேயே சோமத்தன் பூரிச்ரவாவை மகனாகப் பெற்றார். படையின் முன்னே சாத்யகியைக் காலால் எட்டி உதைத்தார்.

வ்ருஷ்ணி குலத்தின் சிறப்பு

வ்ருஷ்ணி வம்சத்து வீரர்கள் போரில் பல விசித்திர முறையைக் கையாளுகிறார்கள். தேவ, தானவ, கந்தர்வர்களையும் வென்று விடுகிறார்கள். அதற்காகக் கர்வம் அடைவதில்லை. வ்ருஷ்ணி வம்சத்தவர் ஒருபோதும் மற்றவருக்கு அடிமையாவதில்லை. உலகில் இவர்களைப் போலப் பலம் மிகுந்தவர்கள் இல்லை. இவர்கள் தங்கள் குடும்பத்திற்கு அவமானம் தேடித் தருவதில்லை. எப்போதும் பெரியவர்களின் ஆணையை ஏற்று நடக்கிறார்கள். இவர்கள் பிராமணர்கள், குரு, மற்றும் குடும்பத்தவரின் செல்வத்தை அபகரிப்பதில்லை. அவர்களை ஹிம்சிப்பதும் இல்லை. பிராமணர், குரு ஆகியோருக்கு எந்த ஆபத்து நேர்ந்தாலும் வ்ருஷ்ணி வம்சத்தினர் அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் செல்வந்தர்கள். கர்வமற்றவர்கள், பிராமண பக்தர்கள், சத்யவாதிகள் ஆவார்கள்.

இவர்கள் சாமர்த்தியசாலிகளை அவமதிப்பதில்லை. துயரம் அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். தெய்வபக்தி உடையவர்கள். புலன்களை வென்றவர்கள். மற்றவர்களைப் பாதுகாப்பவர்கள், தற்புகழ்ச்சியற்றவர்கள். இதனால் வ்ருஷ்ணி குல வீரர்கள் யாரிடமும் தோற்பதில்லை. வ்ருஷ்ணி குல வீரர்களின் கூட்டத்தை, அதன் எண்ணிக்கையை யாராலும் அறிய முடியாது.

சாத்யகி (வனபர்வம் அத்-120)

பிரபாச தீர்த்தத்தில் யாதவர்கள் பாண்டவர்களைச் சந்தித்தல்

வனபர்வத்தில் தீர்த்தயாத்திரை மேற்கொண்டு பிரபாச தீர்த்தத்தில் தங்கி இருந்த பாண்டவர்களைக் காண யாதவர்கள் வருகின்றனர். பாண்டவர்களின் நிலை கண்டு பலராமர் மிகுந்த வேதனையுடன் பாண்டவர்களின் இந்த நிலை கண்டும் பூமி ஏன் வெடிக்கவில்லை என்று வினவுகிறார். அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சாரதியும் நண்பரும் ஆன சாத்யகி தன் கருத்துக்களைக் கூறுகிறார்.

சாத்யகி யாதவர் அனைவரும் சேர்ந்து துரியோதனனை அழிக்கலாம் எனல்

சாத்யகி பலராமரைப் பார்த்துக் கூறத் தொடங்கினர், “பலராமரே! இது உட்கார்ந்து அழுவதற்குரிய சமயம் இல்லை. மேலே செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி யோசிப்போம். யுதிஷ்டிரர் நம்மிடம் ஏதும் கூறவில்லை என்றாலும் நாம் கௌரவர்களுக்குப் பதில் கொடுப்போம். இவ்வுலகத்தில் பல உதவியாளர், நண்பர் உள்ளவர்கள் தாங்களாக எந்த வேலையையும் தொடங்குவதில்லை. அவர்களுடைய காரியங்களை நண்பர்களும் உதவியாளர்களுமே மேற்கொள்ளுகின்றனர். பலராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பிரத்யும்னன், சாம்பன் அனைவரும் இங்கிருக்கிறோம். யது வம்சத்தினர் தம் சேனையுடனும் பலவகை ஆயுதங்களுடனும் போருக்குப் புறப்படுவதே உத்தமமாகும். திருதராஷ்டிரர் புத்திரன் துரியோதனன் வருஷணி வம்சத்தவரிடம் தோல்வியடைந்து யமலோகம் செல்லட்டும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் போரில் கலந்து கொள்ளாமல் தனியாக நிற்கட்டும்.

நான் என்னுடைய அஸ்திரங்களுடன் பகைவர்கள் அனைவரையும் அழிப்பேன். நான் தனியாகவே கௌரவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்வேன். பிரத்யும்னன், கிருபர், துரோணர், கர்ணன், விகர்ணன் அனைவரையும் தோற்கடிக்க முடியும். அபிமன்யுவும் பிரத்யும்னனுக்குச் சமமான வீரன். ஜாம்பவதியின் புதல்வன் சாம்பன் சிறு வயதிலேயே சம்பாகரனை அழித்துள்ளார். சாம்பனுக்கு முன் போரில் யார் நிற்க முடியும்? அநிருத் தரும் திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் உயிரிழந்து பூமியில் கிடக்கும் வண்ணம் போர் செய்ய வல்லவர். யுதிஷ்டிரர் தன் விரதத்தை, சூதின்போது தான் ஏற்ற சபதத்தை முடிக்கும் வரை அபிமன்யு நாட்டை ஆளட்டும். இந்த பூமி திருதராஷ்டிர புத்திரர்கள் இல்லாததாகிவிடும். சூதபுத்ரன் கர்ணனும் இறந்துவிடுவான். அவ்வாறு நடந்தால் நமக்குப் பெரும் புகழ் கிடைக்கும்” என்றெல்லாம் சாத்யகி கூறுகிறார். யாதவர்கள் தம் படையுடன் சென்று கௌரவர்களைக் கொன்று ராஜ்யத்தை மீட்க வேண்டும் என்ற சாத்யகியை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அமைதிப்படுத்தினார்.

விராடபருவம் - போர் ஆலோசனை - பலதேவர் கூற்று - சாத்யகியின் கோபச் சொற்கள்

பாண்டவர்களின் அஞ்ஞாதவாசம் முடிந்த பின்னர், கௌரவர்களுடன் எவ்வித நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது என்பது குறித்து விராடரின் சபையில் பாண்டவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபத மன்னர் மற்றும் நண்பர்களின்

ஆலோசனை நடந்தது. அப்போது பலதேவர் “யுதிஷ்டிரர் வலுவில் சகுனியுடன் விளையாடித் தோற்றதற்கு சகுனியை எப்படிச் குறை கூற முடியும்? கௌரவர்களிடம் பணிவுடனும், வினயமாகவும் பேசியே யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜ்யத்தைப் பெற வேண்டும்,” என்று யுதிஷ்டிரரே நடந்தவற்றிற்கு எல்லாம் பொறுப்பு எனப் பேசினார். அதனைக்கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நண்பரும் சிறந்த வீரருமான சினி வம்சத்தினரான சாத்யகி கோபம் கொண்டு பலதேவரை விமரிசித்துப் பேச முற்பட்டார்.

“பலராமரே! மனிதனின் எண்ணப்படியே அவன் பேசுகிறான். உங்கள் உள்ளக் கருத்துக்களையே, விருப்பத்தையே தாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் ஆண்களில் வீரர்களும் உள்ளனர்; கோழைகளும் உள்ளனர். ஒரு மரத்தில் ஒரு கிளை காய்க்கிறது. ஒன்றில் காய் இல்லை. அதுபோல ஒரே குலத்தில் இருவகையான வாரிசு தோன்றுகிறது, கலப்பைச் சின்னக் கொடி கொண்ட யது குல திலகமே! தங்கள் பேச்சை நான் குற்றம் சொல்லவில்லை. உங்கள் பேச்சை, பேசாமல் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களையே நான் குற்றவாளியாகக் கருதுகிறேன். யார் நிறைந்த சபையில் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரர் மீது சிறிது குற்றம் சாட்டினாலும் அவனுக்கு எவ்வாறு பேச வாய்ப்பளிக்க முடியும்? யுதிஷ்டிரர் சூது விளையாட விரும்பவில்லை சூதாட்டத்தில் நிபுணனான தீயவன் தர்மரை தன் வீட்டிற்கு வலுவில் அழைத்துச் சூது விளையாடி தான் விரும்பிய வெற்றியைப் பெற்றுள்ளான். யுதிஷ்டிரர் தன் வீட்டில் சூது விளையாடி கௌரவர்கள் அங்கு சென்று அவரைத் தோற்கடித்திருந்தால் அது நியாயமான வெற்றி எனலாம்.

ஆனால் கூடித்திரிய தர்மத்தில் ஈடுபட்டுள்ள யுதிஷ்டிரரை அழைத்து ஏமாற்றிக் கபடத்தால் அவரைத் தோற்கச் செய்துள்ளனர். இது அவர்களுடைய நல்ல காரியம் எனக் கூறலாமா? யுதிஷ்டிரர் சபதப்படி வனவாச சபதத்தை நிறைவேற்றிவிட்டார். பின் எதற்காக இப்போது அவர்களுக்குத் தலை வணங்க வேண்டும்? ஏன் வினயத்துடன் பேச வேண்டும்? வனவாச பந்தனத்தில் இருந்து விடுபட்டு இப்போது இவர்கள் தங்களுடைய முன்னோர்களின் ராஜ்யத்தைப் பெற நியாயப்படி உரிமை பெற்று விட்டனர். யுதிஷ்டிரர் அநியாயமாகத் தன் செல்வத்தைப் பெற விரும்பினாலும் கூட பகைவர்களுக்கு எதிரில் கைவிரிக்கவோ, அல்லது பிச்சை எடுக்கவோ தகுதி உடையவர் அல்ல. பாண்டவர்கள் வனவாச காலத்தை முடித்துத் திரும்பியதுமே கௌரவர்கள், நாங்கள் இவர்களைத் தவணை முடியும் முன்பே புரிந்து கொண்டு விட்டோம் என்று கூறத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இவ்வாறு இருக்கும்போது கௌரவர்கள் தர்மத்தைப் பின்பற்றுவவர்கள்; பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தை அபகரிக்க விரும்பவில்லை என்று எவ்வாறு

கூறமுடியும்? பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் ஆகியோர் மிகவும் வேண்டிக் கேட்டும் கூட பாண்டவர்களின் தந்தை வழிச் செல்வத்தைத் திருப்பியளிக்க முடியவில்லை.

நான் அவர்களைப் போர்க்களத்தில் யுதிஷ்டிரர்களில் கால்களில் விழச் செய்வேன், அல்லது யமலோகம் அனுப்புவேன். காண்டபதாரி அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், சாத்யகியான நான், பீமன், நகுலன், சகதேவன், விராடர், த்ருஷ்டத்யும்னன், ஆகியோரை எதிர்க்க யார் இருக்கிறார்கள்? அபிமன்யு, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் குமாரர்கள் திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அனைவரும் வெல்ல முடியாதவர்கள். நாம் சகுனி, துரியோதனன், கர்ணன் இவர்களைப் போரில் கொன்று யுதிஷ்டிரருக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வோம். பகைவரை எதிர்ப்பதில் எந்தப் பாவமும் கிடையாது. பகைவரிடத்தில் யாசிப்பது அதர்மம்; இகழ்ச்சியுமாகும். இப்போது பாண்டு குமாரருக்கு ராஜ்யம் கிடைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கௌரவர்கள் போரில் கொல்லப்பட வேண்டும்.” என்று சாத்யகி சபையில் மிகுந்த கோபத்துடன் கூறினார்.

திருதராஷ்டிர சபையில் துரியோதனன் சூழ்ச்சி; சாத்யகியின் நடவடிக்கை

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பாண்டவர்களின் தூதராக ஹஸ்தினாபுரம் சென்றார். அவர் தன் படை பரிவாரங்களுடன் சாத்யகி மற்றும் க்ருதவர்மாவையும் உடன் அழைத்துச் சென்றார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சமாதான முயற்சியைத் துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. தன் நண்பர்களுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்ய ஆலோசனை மேற்கொள்ளுகிறான். துரியோதனனின் ரகசிய ஆலோசனையையும் அவனது நடவடிக்கைகளையும் கவனித்த சாத்யகி, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குத் துரியோதனன் தீங்கு விளைவிக்க முடிவெடுத்திருப்பதை யுகம் செய்து விடுகிறார். அவர் சபையிலிருந்து வெளியே விரைந்து வந்து க்ருதவர்மாவிடம் கூறினார். “நீ விரைவில் உன்னுடைய சேனையைத் தயார் செய். நீயும் கவசம் அணிந்து அணிவகுத்து நிற்கும் சேனையுடன் அவையின் வாயிலில் உறுதியாக நில். அதற்குள் நான் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கௌரவர்களின் சூழ்ச்சியைத் தெரிவித்து விடுகிறேன்” என்று கூறினார்.

பின் சிங்கம் மலைக் குகையில் நுழைவதைப்போல் அவையில் நுழைந்தார். அவர் கேசவனிடம் கௌரவர்கள் அவரைக் கைது செய்ய இருப்பதைத் தெரிவித்தார். பிறகு திருதராஷ்டிரருக்கும் விதுரருக்கும் கௌரவர்களின் எண்ணத்தை அறிவித்தார். “அவையினரே! சில முட்டாள் கௌரவர்கள், தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்ற எந்த நோக்கிலும் நிந்திக்கத்தக்க நீச காரியத்தைச் செய்ய விரும்புகிறார்கள். ஆனால் இக்காரியத்தில்

அவர்கள் வெற்றி பெற இயலாது. சில பாவாத்மாக்களான மூடர்கள் இங்கு வந்து பெரும் சச்சரவை விளைவிக்க விரும்புகின்றனர். மந்த புத்தியுடையவன் எரியும் தீயைத் துணியால் கட்ட விரும்புவதைப் போல தீயவர்களான இந்த கௌரவர்கள் கமல நயனனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கைது செய்ய விரும்புகின்றனர்” என்று தெரிவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தார்.

போர்க்களத்தில் சாத்யகி

சமாதான முயற்சிகள் வெற்றி பெறவில்லை பாரதப்போர் தொடங்கியது. போரில் சாத்யகி பெரும் வீரத்தைக் காட்டினார். பாண்டவப் படையில் போர் புரிந்த மகாரதிகளுக்குப் பகைவர்களால் நெருக்கடி ஏற்பட்ட சமயங்களில் விரைந்து சென்று உதவினார். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரால் தாக்கப்பட்டபோதும், பீமன் பீஷ்மரால் தாக்கப்பட்டபோதும் அவர்களின் உதவிக்காக விரைந்தார். பீஷ்மரின் சாரதியைக் கொன்று பீஷ்மரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகச் செய்தார்.

மூன்றாம் நாள் போரில் சாத்யகி

சாத்யகி அபிமன்யுவுடன் காந்தார நாட்டு வீரர்களுடன் போர் நிகழ்த்தினார். சுபல புத்திரர்கள் சாத்யகியின் தேரைப் பொடிப் பொடியாக்கினார்கள். சாத்யகி அபிமன்யுவின் தேரில் ஏறிப் போரைத் தொடங்கினார். ஒரே தேரிலமர்ந்த அபிமன்யுவும் சாத்யகியும் அமாவாசையன்று வானில் சூரிய சந்திரர்கள் ஒரே இடத்தில் இருப்பது போல் சோபித்தனர். போரில் பீஷ்மர் கடும் தாக்குதல் நடத்தினார். அவரால் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் காயமடைந்தனர். துரியோதனனின் பெரும் படையால் சூழப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரையும் அர்ஜுனனையும் கண்ட சாத்யகி அவர்களுடைய உதவிக்கு விரைந்தார். சிதறி ஓடிய யுதிஷ்டிரரின் சேனையை உற்சாகப்படுத்தித் திரட்டினார். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல பாண்டவர்களின் இடுக்கண் களைந்தார்.

நான்காம் நாள் போரில் சாத்யகி

துரியோதனன் ஏவிய மகதத்தின் யானைப் படையைத் தாக்கிய பீமனை அழிப்பதற்காகப் பீஷ்மர் தானே வந்தார். அப்போது சாத்யகி பீஷ்ம பிதாமகருடன் போரிட்டார். சாத்யகியின் முன் நிற்க மாட்டாமல் கௌரவ வீரர்கள் சிதறி ஓடினர். சோமதத்தன் மகனான பூரிச்ரவா சாத்யகியோடு போர் தொடுத்தான். பூரிச்ரவா சாத்யகியை ஒன்பது பாணங்களால்

துளைத்தான். சாத்யகியும் பூரிச்ரவா மீது பாணங்களைப் பொழிந்து அவனைத் தடுத்துவிட்டார்.

ஐந்தாள் நாள் போரில் சாத்யகி

துரியோதனனின் தூண்டுதலால் துரோணர் மிகுந்த சினத்துடன் பாண்டவ சேனை மீது தாக்கினார். சாத்யகி அவரைத் தடுத்தார். துரோணர் சாத்யகியின் விலா எலும்பில் துளைத்தார். பீமசேனன் சாத்யகியைக் காப்பாற்றினார்.

சாத்யகி-பூரிச்ரவா போர்; சாத்யகியின் புதல்வர்கள் கொல்லப்படுதல்

மகாரதியான சாத்யகி வில் வித்தையின் நுணுக்கங்களைத் தன் நண்பனான அர்ஜுனனிட் இருந்து கற்றறிந்தவர். மழை பெய்யும் மேகம் போல் பாணங்களைச் சொரிபவர். சாத்யகி போரில் முன்னேறுவதைக் கண்ட துரியோதனன் அவரை எதிர்ப்பதற்காகப் பெரும் படையை அனுப்பினான். சாத்யகி அப்பெரும் படையைத் தனது திவ்யாஸ்திரங்களால் கொன்று விட்டார். பிறகு குருகுல வீரன் பூரிச்ரவாவைத் தாக்கினார். பூரிச்ரவாவும் சினத்துடன் சாத்யகியை எதிர்கொண்டான். பூரிச்ரவாவின் பாணங்களைச் சகிக்க முடியாத சாத்யகியுடன் இருந்த வீரர்கள் சாத்யகியை விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டனர். இச்சமயம் சாத்யகியின் பலம் மிக்க மகாரதிகளான பத்து புதல்வர்கள் பூரிச்ரவா முன் வந்து நின்று அவனைப் போருக்கு அழைத்தனர். அதைக்கேட்ட பூரிச்ரவா அவர்களின் அழைப்பை ஏற்றான். அவர்களைக் கொன்று விடுவதாகவும் கூறினான். சாத்யகியின் புதல்வர்கள் பூரிச்ரவா மீது பாண மழை பொழிந்தனர். அவை அனைத்தையும் தன்னை நெருங்கும் முன்னே பூரிச்ரவா வெட்டிவிட்டான். சாத்யகியின் பத்து புதல்வர்களும் பூரிச்ரவாவைச் சூழ்ந்து தாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது பூரிச்ரவா அவர்களது விற்கள் அனைத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். அவர்களது தலைகளையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். இடியால் தாக்குண்டமரம் போல அவர்கள் போர்க்களத்தில் இறந்து விழுந்தனர். தன் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட சாத்யகி கர்ஜித்தபடி பூரிச்ரவாவைத் தாக்கினார். அவ்விரு பலம்மிக்க வீரர்களும் ஒருவர் மற்றவரின் தேரையும், குதிரையையும் அழித்தனர். பின் தேரின்றித் தரையில் நின்று கத்தியையும் கேடயத்தையும் தாங்கி எம்பியும், குதித்தும் போர் புரிந்தனர். ஒருவரை ஒருவர் கத்தியால் தாக்கிக் காயப்படுத்தினர். இருவரது சரீரத்தில் இருந்தும் குருதி பெருகலாயிற்று. இதனைக் கண்ட பீமன் சாத்யகியைக் காப்பாற்றித் தன் தேரில் ஏற்றிக் கொண்டார். துரியோதனன் பூரிச்ரவாவைத் தன் தேரின் மீது ஏற்றிச் சென்றான். ஆறாம் நாள் போரில் சாத்யகி தன் புதல்வர்களை இழந்தார்.

ஏழாம் நாள் போர்; சாத்யகி அலம்புஷன் போர்; அலம்புஷன் தோல்வி

ஏழாம் நாள் போரில் சாத்யகி அரக்கனாகிய அலம்புஷனோடு போர் செய்தார். தன் கூர்மையான அம்புகளால் அரக்கனான அவனைக் காயமுறச் செய்தார். அவன் அரக்க மாயையால் அவர் மீது பாணங்களைப் பொழியலானான். யதுகுல ரத்னமாகிய சாத்யகி அர்ஜுனனிடம் பயின்ற ஐந்திராஸ்திரத்தை அரக்கன் மீது ஏவினார். அந்த திவ்யாஸ்திரம் அரக்கனின் மாயையை அழித்தது. மழைக்கால மேகம் போல அம்பு மழை பொழிந்தது. அலம்புஷன் துன்புற்று, தோற்றோடிவிட்டான். சாத்யகி மற்ற வீரர்களுடன் போர் புரியலானார். மாலைப்பொழுது வந்துவிட்டபோது, சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் சேர்ந்து கௌரவ சேனையுடன் கடும்போர் புரிந்தார். த்ருஷ்டத்யும்னன் விந்த-அனுவிந்தருடன் போர் செய்து தன் தேரை இழந்தபோது சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தன் தேரில் ஏற்றிப் பாதுகாத்தார்.

எட்டாம் நாள் போரில் சாத்யகி முக்கிய வீரர்களின் உதவிக்காக நின்று கடும்போர் புரிந்தார். ஒன்பதாம் நாளன்று சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவுடன் பெரும் போர் செய்தார். அர்ஜுனன் பீஷ்மர் மற்றும் கிருபாசாரியாரால் தாக்கப்பட்டதைக் கண்டு சாத்யகி அர்ஜுனன் உதவிக்கு விரைந்தார். சாத்யகி கிருபாசாரியாரைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தினார். இதைக்கண்ட அஸ்வத்தாமா கிருபரின் உதவிக்கு வந்தான். கிருபர் மீது சாத்யகி ஒரு பெரும் பாணத்தை எய்து அவரைக் கொல்ல முயன்றார். கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா சாத்யகியின் பாணங்களை வெட்டிவிட்டான். சாத்யகி கிருபரை விட்டுவிட்டு அஸ்வத்தாமாவோடு போரிடலானார். சாத்யகியின் வில்லை அஸ்வத்தாமா உடைத்து விட்டான். சாத்யகி வேறு வில்லை எடுத்து அஸ்வத்தாமாவின் புஜங்களையும், மார்பையும் காயப்படுத்தி மூர்ச்சையடையச் செய்தார். அஸ்வத்தாமா சிறிது நேரம் தேரின் மீது அமர்ந்து பின் போருக்குத் திரும்பினான். ஓர நாராசத்தைச் செலுத்தி சாத்யகியைக் காயப்படுத்திவிட்டான். சாத்யகியின் கொடியை வெட்டினான். மறுபடியும் சாத்யகியைப் பாணங்களால் மூடினான், சாத்யகியும் அவற்றை அழித்து, அஸ்வத்தாமாவின் மீது பலவகையான பாணங்களைத் தொடுத்தார். எண்ணற்ற பாணங்களை அஸ்வத்தாமா மீது பொழிந்து பெரும் கர்ஜனை செய்தார். அஸ்வத்தாமா சாத்யகியால் பீடிக்கப்பட்டதைக் கண்ட துரோணர் சாத்யகியுடன் போரிட்டார். சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினார். சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவை விட்டு விட்டுத் துரோணரைத் தாக்கலானார். அர்ஜுனனும் சாத்யகியுடன் இணைந்து கொண்டார். பிற்பகல் போரில் சாத்யகி க்ருதவர்மாவைத் தாக்கிப் போரிட்டார். பீஷ்மர் மீது 60 பாணங்களைப் பொழிந்தார். பீஷ்மர் சாத்யகியின் மீது பெரிய இரும்பாலான சக்தி ஆயுதத்தை ஏவினார். சாத்யகி சுறுசுறுப்புடன் அதனைப் பலனற்றதாகச்

செய்துவிட்டார். சாத்யகியும் தன்னுடைய தங்கத்தாலான ஒளிமிக்க சக்தி ஆயுதத்தைப் பீஷ்மர் மீது பிரயோகித்தார். பீஷ்மர் அந்த சக்தி ஆயுதத்தை வெட்டிச் சாத்யகியின் மார்பில் ஒன்பது பாணங்களைச் செலுத்திக் காயம் செய்தார். அச்சமயம் அங்கு வந்த பாண்டவ சேனை பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து கொண்டு சாத்யகியைக் காப்பாற்றியது.

14ஆம் நாள் போர்

அபிமன்யு கொல்லப்பட்டதால் ஐயத்ருதனை அன்றைய போரில் வதம் செய்வேன் என்று அர்ஜுனன் சபதம் ஏற்ற நிலையில் 14ஆம் நாள் போர் தொடங்கியது. துரோணர் ஐயத்ருதனைக் காப்பாற்ற விரும்பி மிகச்சிறந்த வியூகத்தை வகுத்தார். கிருபர், கர்ணன், சலன், சல்யன், வ்ருஷ்சேனன், அஸ்வத்தாமா ஆகிய மகாரதிகள் கௌரவ சேனையின் இறுதியில் இருந்த ஐயத்ருதனைச் சூழ்ந்து பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தனர். இச்சமயம் வியூகத்தின் முதலில் நின்றிருந்த துரோணருக்கும், த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. ஆசாரியார் சிங்கம் மானைப் பிடிப்பதுபோல் துருபத ராஜகுமாரனின் மீது அம்புகளை எய்தபோது சாத்யகி தன்னுடைய பாணங்களால் அதனைத் தடுத்துத் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றிவிட்டார். அதனால் கோபம் கொண்ட துரோணர் சாத்யகியுடன் போரிடலானார்.

சாத்யகி-துரோணாசாரியார் போர்

ஆசாரியார் தன் மீது தாக்குவதைக் கண்ட சாத்யகி தன் சாரதியிடம், சிரித்தவாறு “சூதா! வீரம் மிக்க இப்பிராமணர் பிராமணருக்குரிய காரியத்தில் ஈடுபடவில்லை. துரியோதனனின் துக்கத்தையும், பயத்தையும் போக்குபவராகவே இருக்கிறார். அரச குமாரர்கள் அனைவருக்கும் ஆசாரியரான இவர் எப்போதும் தன்னை வீரராகவே கருதுகிறார். விரைவில் இவரிடம் செல்” என்றார். சாரதியும் விரைந்து துரோணரிடம் தேரைச் செலுத்தினான். துரோணரும், சாத்யகியும் ஒருவர் மீது ஒருவர் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளை அடித்துப் போர் புரியலாயினர். இருவக்கும் இடையில் பாணங்களைச் செலுத்துவதில் எந்த வேறுபாடும் காணப்படவில்லை. அவ்விருவரின் தேர், குதிரை, சாரதிகள் அம்புகளால் படுகாயமடைந்து விசித்திரமான உருவில் காணப்பட்டன. பாணங்களின் ஒலி வஜ்ராயுதத்தின் ஒலியைப் போல் இருந்தது.

இருவரின் கொடிகளும், குடைகளும் வெட்டுண்டு விழுந்தன. இருவரும் பரஸ்பரம் அஸ்திரங்களால் அடித்துக் கொண்டனர். சேனை முழுவதும் அவ்விருவரின் த்வைரதப் போரைக் கண்டு கொண்டிருந்தனர்.

யானைப்படை, தேர்ப்படை, குதிரைப்படை அனைத்தும் அசையாமல் நின்றன. இருதரப்பு சேனை வீரர்களும் அங்கு நின்று துரோணர்-சாத்யகியின் அந்தப் போரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பிரம்மா, சந்திரன் உள்ளிட்ட தேவரனைவரும் விமானங்களில் அமர்ந்து அந்தப் போரைக் காண வந்தனர். மகாவீரர்களான துரோணரும், சாத்யகியும் அஸ்திரங்களால் ஒருவரை ஒருவர் பிளந்து கொண்டிருந்தனர். சாத்யகி துரோணரின் வில்லையும் அம்பையும் வெட்டிவிட்டார். இமைப்பொழுதில் வேறு வில்லை எடுத்துத் துரோணர் நாணைப் பூட்டினார். சாத்யகி அதனையும் வெட்டிவிட்டார். துரோணர் மீண்டும் மீண்டும் விற்களை எடுக்க எடுக்க சாத்யகி அவற்றை வெட்டிக் கொண்டே இருந்தார்.

இவ்வாறு துரோணரின் 100 வீர்கள் வெட்டப்பட்டன. எப்போது துரோணர் வில்லை எடுக்கிறார். எப்போது சாத்யகி அதனை வெட்டுகிறார் என்று யாராலும் கணிக்க முடியவில்லை. சாத்யகியின் இந்த அற்புதமான பராக்கிரமத்தைக் கண்ட துரோணர் 'சாத்வகுலச் சாத்யகியிடம் காணப்படும் இந்த அஸ்திரபலம், பரசராமர் கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், தனஞ்ஜயன், பீஷ்மர் இவர்களிடம் மட்டுமே கண்டு கேட்கப்பட்டது என்று நினைத்தார். சாத்யகியின் வீரத்தை மிகவும் புகழ்ந்தார். சாத்யகியின் அந்தக்கை லாவகத்தைக் கண்டு துரோணரும், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் கூட மிகவும் மகிழ்ந்தனர். தேவர்கள் துரோணர் மட்டுமே இத்தகைய வித்தையைச் செய்ய முடியும் என்று நினைத்திருந்தனர்.

சாத்யகி தன் அம்புகளின் மாயையால் ஆசாரியாரின் அஸ்திரங்களை விலக்கி அவரைக் காயப்படுத்தி அற்புதம் செய்தார். சாத்யகியின் இந்த அற்புதமான நிகரற்ற காரியத்தைக் கண்ட கௌரவ வீரர்களும் அவரைப் புகழ்ந்தனர். துரோணர் பிரயோகித்த அஸ்திரத்தையே சாத்யகியும் பிரயோகித்தார். துரோணர் ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். சாத்யகி துரோணர் மீது வாருணாஸ்திரத்தை விடுத்தார். அவ்விரு அஸ்திரங்களும் செலுத்தப்பட்டு அங்கு பெரும் குழப்பம் உண்டாயிற்று. பீமசேனனும், யுதிஷ்டிரரும், நகுல-சகதேவர்களும் சாத்யகியைக் காப்பாற்றினர். அங்கு நடைபெற்ற போரால் மண் பறந்தது. குழப்பம் நிலவியது. ஒழுங்கற்ற போரே நடந்தது.

சாத்யகி துரோணருடன் போர்; சாத்யகி தோல்வி

கௌரவ தரப்பில் சலனும், அரக்கன் அலம்புஷனும் கொல்லப்பட்டனர். அதன் பிறகு சாத்யகி துரோணரின் சேனை மீது தாக்குதல் நடத்தினார். துரோணர் தானே சாத்யகியுடன் போரிட முனைந்தார். சாத்யகியின் மீது

பாணங்களைப் பொழிந்து அவருக்கு ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தினார். சாத்யகியால் ஏதும் செய்ய இயலவில்லை. இதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் தன் வீரர்களிடம் சாத்யகியின் உதவிக்குச் சென்று அவரைக் காப்பாற்றக் கட்டளையிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னனும் பீமசேனனுடன் தன் வீரர்களை சாத்யகியின் உதவிக்காக அனுப்பினார். பாண்டவ சேனையுடன் துரோணர் பெரும் போர் புரிந்து ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்றார். துரோணர் முன் யாரும் செல்லவும் முடியவில்லை. அவரைக் காயப்படுத்தவும் முடியவில்லை.

பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலியும், யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியிடம் கூறுவதும்

இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலி மிகப் பெரிதாகக் கேட்டது. காண்டபத்தின் ஒலி கௌரவ வீரர்களின் கர்ஜனையில் மங்கிப் போனது. பாஞ்சஜன்யம் ஒலிக்கிறது. கௌரவர்கள் சிம்மநாதம் செய்கின்றனர். காண்டபத்தின் ஒலி கேட்கவில்லை. நிச்சயம் அர்ஜுனனுக்கு ஏதோ ஆபத்து நேர்ந்துவிட்டது என எண்ணி யுதிஷ்டிரர் கவலை கொண்டார். ஐயத்ருதனின் வதம் தடையின்றி நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்பிய யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியை அழைத்துத் தழுதழுத்த குரலில் அவரிடம் கூறலானார்; “சைன்யேயா! சாதுக்கள் ஆபத்துக் காலத்தில் ஒரு நண்பரின் கடமையாகச் சனாதன தர்மத்தில் எதைக் கூறினார்களோ, அந்தக் கடமைக்கான சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. வார்ஷ்ணேயா! நான் அனைவரிலும் உன்னையே சிறந்த நண்பனாகக் கருதுகிறேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சமமானவன் நீ. அர்ஜுனன் உன் நண்பன், சகோதரன் மற்றும் குரு ஆவார். அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் ஆபத்தில் சிக்கியுள்ளான். நான் அர்ஜுனனுடைய உதவிக்காக உன்னிடம் கைகுவித்து யாசிக்கிறேன். நீ துரியோதனனின் சேனையில் பிரவேசித்து அர்ஜுனனைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று வேண்டினார்.

யுதிஷ்டிரருக்குச் சாத்யகி பதிலுரைத்தல்

தர்மராஜருடைய அன்பு நிறைந்த, விரும்பத்தக்க, நியாயமான, இனிய சொற்களைச் சாத்யகி கேட்டுக் கொண்டார். யுதிஷ்டிரருக்குப் பதிலுரைத்தார். “மன்னா தாங்கள் அர்ஜுனனின் நன்மைக்காகக் கூறிய சொற்கள் அனைத்தும் நியாயமானவை. என்னிடம் கூற வேண்டியதையே தாங்கள் கூறியுள்ளீர்கள். கௌரவ சேனையை எதிர்ப்பது எனக்குப் பெரிய விஷயமல்ல. நான் அர்ஜுனனிடம் செல்வேன். ஐயத்ருதன் கொல்லப்பட்டதும் தங்களிடம் திரும்பி வருவேன். ஆனால் மன்னா! அர்ஜுனனும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும்

ஐயத்ருதனை நோக்கிச் செல்லும்போது என்னிடம் கூறியதையும் நான் தங்களுக்குத் தெரிவிப்பது அவசியமாகும்.

‘அர்ஜுனன் தான் ஐயத்ருதனை வதம் புரிந்து திரும்பி வரும்வரை, முழு கவனத்துடன் நான் தங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பலமுறை வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார். துரோணர் யுதிஷ்டிரரைக் கைது செய்யும் திறமை உடையவர். இந்த நிலையில் தர்மராஜரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு முழுவதையும், அனைத்தையும் உன்மீது வைத்து நான் சிந்துராஜனின் வதத்திற்காகச் செல்லுகிறேன். யுதிஷ்டிரர் கைது செய்யப்பட்டு விட்டால் சிந்துராஜன் வதம் நடைபெறாது. யுதிஷ்டிரர் கைது செய்யப்பட்டு விட்டால் நாங்கள் மறுபடி காட்டிற்குச் சென்றுவிட நேரும். நான் ஐயத்ருதனைக் கொன்று பெறும் வெற்றியும் வீணாகிவிடும்; என்று கூறி அர்ஜுனன் உங்களை என்னிடம் அடைக்கலப் பொருளாக விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

அர்ஜுனன் என்னைத் துரோணரை எதிர்க்கும் திறனுடைய வீரராகத்தான் கருதுகிறார். இங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண குமாரன் ப்ரத்யுமனன் இருந்திருந்தால் நான் அவரிடம் உங்களைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருப்பேன். நீங்கள் முதலில் உங்கள் பாதுகாப்பைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள். நான் சென்ற பிறகு துரோணருடன் யார் எதிர்த்துப் போரிடுவார்கள்? அர்ஜுனனை மூவுலகில் உள்ள அனைவரும் சேர்ந்தாலும் வெல்ல முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் இருக்கும் இடத்தில் எந்தக் காரியத்திலும் தடை நேராது. போரில் துரோணர் பிரயோகிக்கும் விசித்திரமான அஸ்திரங்களைப் பற்றியும் தாங்கள் யோசிக்க வேண்டும். துரோணர் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றித் தங்களைக் கைது செய்ய விரும்புகிறார். நீங்கள் உங்களைக் காத்துக் கொள்ளும் ஏற்பாட்டைச் செய்யுங்கள். நான் சென்ற பிறகு யார் உங்கள் ரக்ஷகனாவார்? யாரை நம்பி நான் அர்ஜுனனிடம் செல்வது? நான் உங்களை எந்த வீரனின் பாதுகாப்பிலும் வைக்காமல் எங்கும் செல்ல இயலாது. நீங்கள் இந்த விஷயத்தை நன்கு ஆலோசித்து, உங்களுக்கு மங்களம் அளிக்கும் காரியத்திற்காக எனக்கு ஆணையிடுங்கள்” என்று சாத்யகி யுதிஷ்டிரருடைய பாதுகாப்பை விட்டு விலக முடியாது என்பதை அவரிடம் பணிவுடன் எடுத்துக் கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் சாத்யகியை வற்புறுத்திக் கூறுதல்

சாத்யகியின் நல்ல சொற்கள் சரியானவை என்று எண்ணி யுதிஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் தான் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள பெருமுயற்சி செய்வேன் என்றும், தன் பாதுகாப்பிற்காக ஏனைய பாண்டவர்கள், கடோதகஜன், விராடர், துருபதன், சிகண்டி, த்ருஷ்டகேது,

குந்திபோஜன் அனைவரும் உள்ளனர் என்றும், துரோணரின் வதத்திற்காகவே தருஷ்டத்யும்னன் அக்னியில் இருந்து ஆயுதங்களுடன் தோன்றியதையும் கூறி, சாத்யகியை அர்ஜுனனின் உதவிக்குச் செல்லுமாறு வற்புறுத்திக் கூறினார்.

சாத்யகி யுதிஷ்டிரரின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு பதிலளித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் சொற்களைக் கேட்ட சாத்யகியின் மனத்தில் தர்மராஜனை விட்டுச் செல்வதில் அர்ஜுனன் மகிழ்ச்சியடைய மாட்டார் என்ற ஐயம் ஏற்பட்டது. உலகம் தன் மீது அபவாதமாகப் பழி சுமத்தும் என்ற பயம் தோன்றியது. மக்கள் தன்னைத் துரோணரிடமிருந்து பயந்து ஓடுகிறான் என்று கூறுவார்கள் என யோசித்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார், “மன்னா! தங்களைக் காக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்று கருதினால், தங்கள் ஆணையை ஏற்று அர்ஜுனனின் செல்வேன். மன்னா! மூவுலகிலும் எனக்கு அர்ஜுனனை விடப் பிரியமானவர்கள் யாரும் இல்லை என்ற உண்மையை நான் உங்களிடம் கூறுகிறேன். நான் உங்களுடைய கட்டளையையும் செய்தியையும் ஏற்றுப் பிளக்க முடியாத இந்த சைன்யத்தைப் பிளந்து, வியூகத்தை உடைத்துப் பார்த்தனிடம் செல்வேன். நானும் துரோணரின் சேனையில் நுழைந்து ஐயத்ருதன் இருக்கும் இடம் செல்லுகிறேன்.

மன்னா! ஐயத்ருத வதத்திற்காக அர்ஜுனன் நிற்கும் இடம் இங்கிருந்து மூன்று யோஜனை தூரம் இருக்கும் எனக் கருதுகிறேன். ஐயத்ருதன் வதம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பே அங்கு சென்றுவிடுவேன்” என்று கூறினார். மேலும், யுதிஷ்டிரரிடம் தன் முன் நிற்கும் ‘ஆஞ்ஜனக குலம்’ என்ற யானைப் படையைப் பற்றியும், ருக்மரதன் என்ற மகாரதி அரசகுமாரர்களைப் பற்றியும் எடுத்துரைத்தார். கர்ணனுக்குப் கட்டுப்பட்ட இவர்கள் அர்ஜுனனிடமிருந்து திரும்பித் துச்சாதனன் தலைமையில் இங்கு வந்துள்ளார்கள். இவர்களை அழித்து நான் அர்ஜுனனை நோக்கிச் செல்வேன் என்றும் கூறினார். பிறகுதான் அர்ஜுனனிடம் செல்வதற்காகத் தன் தேரைத் தயார் செய்து தருமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் வேண்டினார்.

சாத்யகியின் தேர் தயாராதல்; சாத்யகி அர்ஜுனனிடம் புறப்படுதல்

சாத்யகி கேட்டுக் கொண்டவாறு தேரில் போருக்குரிய பொருட்கள் முதலில் இருந்ததை விட ஐந்து மடங்கு வைக்கப்பட்டன. ஆசாரியார் உபதேசித்தது போலப் பலவகை ஆயுதங்களும் அம்புகள் நிரம்பிய தூண்களும் வைக்கப்பட்டன. பயிற்சி பெற்ற உத்தமமான குதிரைகள்

ரசமுள்ள பாண பதார்த்தங்களைக் குடித்தன. பின் அவை உலவ வைத்து, குளிக்கச் செய்து தானியமும் தீனியும் பெற்றன. தங்க அணிகலன்கள் பூட்டப்பட்ட அவை சிங்கக்கொடி பறந்த தேரில் முறைப்படி பூட்டப்பட்டன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சாரதி தாருகனின் தம்பியே சாத்யகியின் சாரதியும் நண்பனும் ஆவான். அவன் தேர் பூட்டப்பட்டுத் தயாராக இருப்பதைச் சாரதிக்கு அறிவித்தான்.

சாத்யகி நீராடிப் புனிதமாகி போர் யாத்திரைக்கான மங்கள காரியங்களை முடித்தார். பின்னர் பிராமணர்களுக்குத் தானம் அளித்தார். அவர்களின் ஆசியைப் பெற்ற பிறகு ‘கைலாதக்’ என்ற மதுவைப் பருகினார். அதைப் பருகிக் கண்கள் சிவந்த சாத்யகி மகிழ்ச்சியுடன் வெண்கலப் பாத்திரத்தை ஸ்பரிசித்தார். கவசமும் ஆபரணமும் அணிந்து கொண்டார். கன்னிகைகள் பொரி, கந்தம், மலர், மாலைகள் இவற்றால் அவரைப் பூஜித்து வாழ்த்தினர். பின்னர் சாத்யகி யுதிஷ்டிரரின் பாதங்களைப் பணிந்தார். தருமபுத்திரரும் சாத்யகியை உச்சிமோந்து ஆசியளித்தார். பிறகு மணிகளாலும் பவழங்களாலும், தங்கக் கம்பிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக்கொடி பறந்த தேரில் ஏறினார். அவருடன் பீமசேனனும் உடன் சென்றார். அவ்விருவரும் கௌரவ சேனையில் பிரவேசிக்க விரும்பியதை அறிந்த துரோணர் முதலியோர் எச்சரிக்கையுடன் நின்று கொண்டனர்.

சாத்யகி பீமசேனனைத் திரும்பிச் சென்று யுதிஷ்டிரைப் பாதுகாக்குமாறு கூறுதல்

பீமசேனன் கவசமணிந்து போருக்கு ஆயத்தமாகித் தன் பின் வருவதைக் கண்ட சாத்யகி அவரைப் பாராட்டியவாறு கூறலானார், “பீமசேனா! நீ யுதிஷ்டிர மன்னரைக் காப்பாற்று. இதுவே உனக்கு எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய கடமையாகும். கௌரவ சேனையைக் கிழித்து நான் உள்ளே பிரவேசிக்கப் போகிறேன். பரந்தபா! இப்போதும், எதிர்காலத்திலும் கூட மன்னரைக் காப்பாற்றுவதுதான் புகழ்மிக்கது. நீ என் பலத்தை அறிவாய். நானும் உன் பலம் அறிவேன். நான் விரும்புவதைச் செய்வதனால் நீ யுதிஷ்டிரரிடம் செல்” என்றார். பீமசேனனும் சாத்யகியிடம் நான் மன்னரைக் காப்பாற்றுவேன் என்று உறுதியளித்தார். சாத்யகி சுபசகுனங்களைக் கண்டு அர்ஜுனன் மூலம் ஐயத்ருதன் கொல்லப்பட்டதும் நான் நிச்சயம் திரும்பி வந்து யுதிஷ்டிர மன்னரை ஆலிங்கனம் செய்து கொள்வேன் என்று கூறினார். பீமசேனனும் சாத்யகியின் சொற்களை ஏற்றுத் திரும்பினார். சாத்யகி புலி மான் கூட்டத்தைப் பார்ப்பதுபோல் கௌரவ சேனையைப் பார்த்து அதனை நோக்கி முன்னேறினார்.

சாத்யகி துரோணருடன் போரிடுதல்; துரோணரை விட்டு விலகிச் செல்லுதல்

யுயுதான் அர்ஜுனனிடம் செல்ல விரும்பி, கௌரவ சேனையை நோக்கி முன்னேறியபோது, யுதிஷ்டிரரும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் அவரைப் பின் தொடர்ந்து சாத்யகி சுகமாக முன்னேற உதவி செய்தனர். கௌரவப் படைவீரர்கள் பாண்டவ சேனையோடு போரிட்டனர். சாத்யகியும் தன்னை முன்னேறாமல் தடுத்த நூற்றுக் கணக்கான கௌரவ வீரர்களை யமலோகம் அனுப்பிவிட்டார். அங்கு எண்ணற்ற ரதங்கள் பொடிப் பொடியாக்கப்பட்டன. மனிதர்களின் வெட்டுப்பட்ட அங்கங்களால் பூமி மறைக்கப்பட்டது. சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்ட கௌரவர்களின் குதிரைகள் சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டுத் தரையில் கிடந்தன.

கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்த சாத்யகி கௌரவ சேனைக்குள் நுழைந்து அர்ஜுனன் சென்ற வழியிலேயே செல்ல நினைத்தார். ஆனால் ஆசாரியார் அவரைத் தடுத்துவிட்டார். சாத்யகி துரோணரின் அருகில் சென்று நின்றுவிட்டார். துரோணர் யுயுதானைத் தடுத்து அவர் மீது 500 பாணங்களைச் செலுத்தினார். சாத்யகி கூரான கங்க மயில் சிறகுடைய ஏழு பாணங்களால் துரோணரைப் படுகாயப்படுத்தினார். துரோணர் சாத்யகியையும், அவரது சாரதியையும், குதிரைகளையும் துன்புறுத்தினார். இதனைச் சகிக்காத யுயுதான் 10, 6, 8 என்று தொடர்ந்து பாணங்களை அடித்து ஆசாரியாரின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் துளைத்துக் கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். துரோணர் வெட்டுக்கிளி கூட்டம் போல அம்பு மழை பொழிந்து சாத்யகியை மூடிவிட்டார். சாத்யகியும் தன் அம்புகளால் துரோணரை மறைத்துவிட்டார்.

அப்போது துரோணாசாரியார் சாத்யகியிடம், “மாதவா! உன்னுடைய குருவான அர்ஜுனன் கோழையைப் போல என்னை விட்டுச் சென்று விட்டார். போரிட்டுக் கொண்டிருந்த என்னோடு போர் புரியாமல் என்னை வலம் வந்து விலகிச் சென்றுவிட்டார். நீயும் உன் ஆசாரியாரைப் போல என்னை விட்டுச் செல்லாவிடில் என்னிடமிருந்து உயிரோடு தப்ப முடியாது” என்று கூறினார். சாத்யகி துரோணரிடம் “பிரம்மன்! உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். நான் தர்மராஜரின் ஆணையால் தனஞ்ஜயனின் வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். தாங்கள் எனக்குத் தாமதம் ஏற்படாதவாறு செய்யுங்கள். சிஷ்யர்கள் எப்போதும் தங்கள் ஆசாரியாரின் வழியையே பின்பற்றுகிறார்கள். ஆதலால் என் குரு சென்றவாறே நானும் விரைவில் சென்றுவிடுகிறேன்” என்று கூறித் திடீரென்று துரோணரை விட்டு விலகிச் சென்றுவிட்டார்.

பிறகு சாத்யகி தன் சாரதியிடம், “சாரதி! ஆசாரியார் என்னைத் தடுக்க முயற்சிப்பார். ஆதலால் நீ எச்சரிக்கையோடு செல். இன்னொரு விஷயத்தையும் கேட்டுக் கொள். முன்னால் அவந்தி தேச சேனையும், அதற்குப் பின் தாஷிணாத்யர்களின் பெரும் சேனையும் அதன்பின் வாஹ்லீக்கர்களின் சேனையும் அதன் அருகில் கர்ணனின் பெரும் சேனையும் உள்ளது. இவை அனைத்தும் ஒன்று மற்றொன்றின் துணையோடு போருக்காகத் துணிந்து நிற்கின்றன. இவற்றிற்கிடையே நடுத்தரமான வேகத்தைப் பின்பற்றி வாஹ்லீக தேச சேனையின் அருகில் கர்ணனை முன்வைத்துப் பலதேச வீரர்கள் நிற்கும் இடத்திற்குச் செல்” என்று கட்டளையிட்டார். யுயுதான் முன்னேறியதைக் கண்ட துரோணர் சினத்துடன் அவரைப் பின் தொடர்ந்து சிறிது தூரம் வந்தார்.

சாத்யகி-க்ருதவர்மா போர்; சாத்யகி கௌரவ சேனைக்குள் முன்னேறுதல்

சாத்யகி கர்ணனின் பெரும் சேனையைக் காயப்படுத்திக் கௌரவ சேனைக்குள் பிரவேசித்தார். கௌரவ சேனை வீரர்கள் அனைவரும் ஓடலானார்கள். இச்சமயம் க்ருதவர்மா சினத்துடன் சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்டான். க்ருதவர்மா தன்னை எதிர்க்க வந்ததைக் கண்ட சாத்யகி ஆறு பாணங்களால் க்ருதவர்மாவையும் அவனது குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினார். மீண்டும் 16 பாணங்களைக் க்ருதவர்மாவின் மார்பில் செலுத்தி ஆழமாகக் காயம் செய்தார். இதனைச் சகிக்க முடியாத க்ருதவர்மா ‘வக்ரதண்டம்’ என்னும் பாணத்தைச் சாத்யகியின் மார்பில் அடித்தான் அந்தப் பாணம் சாத்யகியின் கவசம், உடல் இரண்டையும் பிளந்து ரத்தத்தில் நனைந்து பூமியை அடைந்தது. பல உத்தம அஸ்திரங்களை அறிந்த க்ருதவர்மா சாத்யகியின் சராசனத்தை வெட்டிவிட்டான். வில் வெட்டுப்பட்டதால் சாத்யகி சக்தி ஆயுதத்தை எடுத்துக் க்ருதவர்மாவின் வலது புஜத்தின் மீது அடித்தார். பிறகு வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களைப் பொழிந்து க்ருதவர்மாவை மறைத்துவிட்டார்.

பிறகு க்ருதவர்மாவின் சாரதியின் தலையை யுயுதான் வெட்டிவிட்டார். சாரதி கொல்லப்பட்டதால் க்ருதவர்மாவின் தேர் கட்டுப்பாடின்றி ஓடியது. இதனால் பயந்த க்ருதவர்மா தானே குதிரைகளின் கடிவாளத்தைக் கையில் ஏந்தி வில்லையும் எடுத்துப் போருக்குத் துணிந்தான். இந்த சமயத்தைப் பயன்படுத்திச் சாத்யகி சேனைக்குள் முன்னேறிச் சென்றுவிட்டார். அவர் காமபோஜர்களின் சேனைக்கருகில் சென்றார். அங்கு பல மகாரதிகள் அவரை முன்னேறாமல் தடுத்தனர். இதற்கிடையில் துரோணாசாரியார் தன் சிதறிய சேனையை ஒன்று திரட்டிக் க்ருதவர்மாவிடம் ஒப்படைத்து சாத்யகியுடன் போரிடுவதற்காக அவர் பின்னே ஓடினார்.

சாத்யகி க்ருதவர்மாவுடன் போர்; க்ருதவர்மாவின் தோல்வி

கௌரவ சேனைக்குள் சாத்யகி முன்னேறியபோது, க்ருதவர்மாவால் பாண்டவசேனை அடித்து விரட்டப்பட்டது. கௌரவசேனை மகிழ்ச்சியுடன் சிம்மநாதம் புரிந்தது. இதனைச் சாத்யகி கேட்டார். தன் சாரதியிடம், “என் தேரைக் க்ருதவர்மாவின் முன் கொண்டு செல். அவன் சினத்துடன் பாண்டவசேனையை அழித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார். நான் இவனை வென்றுவிட்டே அர்ஜுனனிடம் செல்வேன்.” என்றார். சாரதி நொடிப் பொழுதில் தேரைக் க்ருதவர்மாவின் அருகில் கொண்டு சேர்த்தான். சாத்யகி மீண்டும் போருக்கு வருவதைக் கண்ட ‘ஹ்ருதிக்’ கின் புதல்வன் க்ருதவர்மா சினத்துடன் சாத்யகியின் மீது பாணமழை பொழிந்தான். சாத்யகி கோபத்துடன் முதலில் அம்புகளைச் செலுத்திக் க்ருதவர்மாவின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். பிறகு அவனது பாதுகாவலர்களையும் படுகாயப்படுத்தினார். தேரிழந்த க்ருதவர்மாவின் படையைத் தாக்கினார். சாத்யகியிடம் தோற்றுக் க்ருதவர்மாவின் சேனை ஓடலாயிற்று. க்ருதவர்மாவைச் சேனையுடன் வென்ற சாத்யகி மேலும் கௌரவ சேனையைத் தாக்க முற்பட்டார்.

சாத்யகி த்ரிகர்த்தர்களின் யானைப்படையை அழித்தல்

க்ருதவர்மாவை வென்ற சாத்யகி சாரதியிடம் த்ரிகர்த்தநாட்டு யானைப் படையிடம் தன் தேரைச் செலுத்தக் கட்டளையிட்டார். தன்னுடன் போரை விரும்பி நின்ற அவர்களைத் துரோணரின் கண்முன்னே வெற்றி பெற விரும்பினார். சாத்யகி விரும்பியவாறே சாரதி தேரை மெல்ல த்ரிகர்த்தர்களின் யானைப் படையை நோக்கிச் செலுத்தினான். யானைப் படையின் வீரர்கள் சாத்யகியின் மீது அம்பு மழை பொழியலானார்கள். சாத்யகி செலுத்திய வஜ்ரம் போன்ற, இடி போன்ற அம்புகள் தாக்கியதால் யானைப்படை போர்க்களத்தை விட்டுப் பயந்து ஓடலாயிற்று. அவற்றின் துதிக்கைகள் வெட்டப்பட்டன. தந்தங்கள் உடைக்கப்பட்டன. பாகர்கள் கொல்லப்பட்டனர். யானை வீரர்களும் வதைக்கப்பட்டனர். சாத்யகி செலுத்திய நாராசம் வத்ஸ தந்தம், பல்லம், அஞ்ஜலிகம், ஷ்ரபர்ம், அர்த்த சந்திரம் என்னும் அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டு, ரத்தம் பெருக, அவலக்குரல் எழுப்பியவாறு அந்த யானைகள் ஓடிவிட்டன. இவ்வாறு தன்னை எதிர்க்க வந்த த்ரிகர்த்தர்களின் யானைப் படையினை அழித்துச் சாத்யகி வெற்றி பெற்றார்.

சாத்யகி-ஜலசந்தன் போர்; ஜலசந்தன் கொல்லப்படுதல்

த்ரிகர்த்தர்களின் யானைப்படை அழிந்ததைக் கண்ட மகத மன்னன் ஜலசந்தன் தன் யானை மீதேறிப் போருக்கு வந்தான். ஜலசந்தன் தங்கக்

கவசம் அணிந்து, காதுகளில் குண்டலமும், புஜத்தில் தோள்வளையும், தலையில் மகுடமும் அணிந்து செஞ்சந்தனம் பூசப்பட்ட கையில் கத்தியை எடுத்து, வில்லையும் ஏந்தி சாத்யகியுடன் போரை விரும்பி வந்தான். தன்னை நோக்கி வந்த மகத மன்னனைச் சாத்யகி தடுத்துவிட்டார். ஜலசந்தன் அம்புகளால் சாத்யகியின் மார்பைத் தாக்கி ஒரு பல்லத்தால் அவரது வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். மீண்டும் அம்புகளால் காயம் செய்தான். ஆனால் சாத்யகி அஞ்சவில்லை. வேறு வில்லை எடுத்தார். “அடே; நில்லடா! என்று கூறிச் சிரித்தபடி 60 அம்புகளை அவன் மீது ஏவினார். ஒரு ஷூர்பரத்தால் ஜலசந்தனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். ஜலசந்தன் தோமரத்தை எடுத்துச் சாத்யகியை அடித்தான். அது சாத்யகியின் இடது புஜத்தைத் தாக்கிப் பூமியில் விழுந்தது. ஜலசந்தன் மாட்டுத் தோலால் ஆன கேடயத்தையும், கத்தியையும் எடுத்துச் சாத்யகியின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். அப்போது வேறு ஒரு அச்சம் தரும் வில்லை எடுத்த சாத்யகி கோரமான, உடலைப் பிளக்கவல்ல ஒரு பாணத்தை மிக வேகமாக ஜலசந்தன் மீது செலுத்தினார்.

பிறகு மதுவம்ச சிரோமணியான சாத்யகி சிரித்தவாறு இரு சிறிய கத்திகளால் ஜலசந்தனின் இரு புஜங்களையும் வெட்டிவிட்டார். அவனுடைய இரு கரங்களும் யானை மீதிருந்து இரண்டு ஐந்து தலை நாகங்கள் பூமியில் விழுவதைப் போல விழுந்தன. பிறகு மூன்றாவதாக ஒரு கத்தியை எடுத்து ஜலசந்தனின் குண்டலம் அணிந்த அழகிய தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். தலையும், கைகளும் இல்லாத ஜலசந்தனின் கபந்தம் தன் ரத்தத்தால் யானையை நீராட்டியது. சாத்யகி ஜலசந்தனைக் கொன்றதைக் கண்ட கௌரவசேனை உற்சாகம் இழந்தது. போரில் இருந்து விலகி நாற்புறமும் ஓடியது. இச்சமயம் சஸ்திரதாரிகளில் சிறந்த ஆசாரியார் தன்னுடைய வேகமான குதிரைகள் மூலம் சினியின் பேரன் சாத்யகியை எதிர்ப்பதற்கு வந்தார்.

சாத்யகியின் பராக்கிரமம்; துரோணர் மற்றும் துரியோதனாதியருடன் போர். கௌரவசேனை தோல்வியடைதல்

அங்கு கௌரவ மகாரதிகளும் துரோணரும் சேர்ந்து சாத்யகியைக் கடுமையாகத் தாக்கத் தொடங்கினர். ஆசாரியார் 77 அம்புகளையும், துர்மஷன் 12, துச்சகன் பத்து பாணங்களையும் சாத்யகி மீது செலுத்தினர். விகர்ணன் சாத்யகியின் இடது விலாவையும், மார்பையும் துளைத்தான். மீண்டும் துர்முகன், துச்சாதனன், சித்ரசேனன், துரியோதனன் முதலிய அனைவரும் சேர்ந்து சாத்யகியின் மீது பாணங்களைத் தொடுத்தனர். ஆசாரியார், துச்சகன், துர்மஷன், விகர்ணன், சித்ரசேனன், விவிம்சதி

அனைவர் மீதும் சாத்யகி தனித்தனியாக அம்புகளை எய்து காயப்படுத்தினார். பிறகு தன் பெரிய வில்லில் நானேற்றித் துரியோதனனைத் தாக்கினார். சாத்யகிக்கும், துரியோதனனுக்கும் இடையில் பெரும் போர் தொடங்கியது.

துரியோதனன் அடியால் சாத்யகியும், சாத்யகியின் அம்பினால் துரியோதனனும் உதிரத்தைப் பெருக்கினர். சாத்யகி துரியோதனனை அம்புகளால் வறுத்தெடுத்தார். துரியோதனன் 100 பாணங்களால் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினான். சாத்யகி மிகவும் சினந்து துரியோதனனைக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனனுடைய சகோதரர்கள் அனைவரும் சாத்யகியின் மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். சாத்யகி துரியோதனனின் பயங்கரமான வில்லையும், மணிமய நாகச் சின்னமுடைய கொடியையும் வெட்டிவிட்டார். துரியோதனனின் தேர்ச் சாரதியையும் கொண்டு வீழ்த்தினார். சாத்யகியின் அம்புகளால் காயப்பட்டதுடன், தேரிழந்த துரியோதனன் அவரிடமிருந்து தப்பி ஓடிச் சித்ரசேனனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். துரியோதனன் சாத்யகியிடம் தோற்றதால் பாண்டவசேனை கோலாகலம் செய்தது.

மீண்டும் சாத்யகி க்ருதவர்மா போர்; க்ருதவர்மாவின் தோல்வி

முன்பே சாத்யகியிடம் தோல்வியடைந்த க்ருதவர்மா, சாத்யகி துரியோதனனை வெற்றி கண்டதால் பாண்டவப்படை கோலாகலம் செய்த ஒலியைக் கேட்டு மீண்டும் சாத்யகியுடன் போருக்காக வந்தான். சாத்யகிக்கும் க்ருதவர்மாவிற்கும் வேகமான போர் நடைபெற்றது. க்ருதவர்மா சாத்யகியை அம்புகளால் துளைத்து முன்னேறவிடாமல் தடுத்தான். சாத்யகி விரைந்து அர்ஜுனனிடம் செல்ல விரும்பினார். க்ருதவர்மாவின் மீது 80 அம்புகளை அடித்தார். க்ருதவர்மா மிகவும் காயமடைந்து நடுங்கலானான். பிறகு சத்ய பராக்கிரமியான சாத்யகி அவனுடைய குதிரைகளையும், சாரதியையும் படுகாயப்படுத்தினார். தங்கச் சிறகுள்ள ஒளி மிக்க பாம்பைப் போன்ற கொடிய பாணத்தைக் க்ருதவர்மாவின் மீது செலுத்தினார். அது அவனுடைய தங்கத்தானாலான கவசத்தைப் பிளந்து மார்பைக் காயப்படுத்திப் பூமியில் விழுந்தது.

சாத்யகியின் அம்புகளால் துன்புற்ற க்ருதவர்மா வில்லையும் அம்பையும் துறந்து தேரின் பின்பகுதியில் விழுந்துவிட்டான். சிங்கம் போன்ற வீரமும், பெருங்கடல் போன்ற கடக்க முடியாத ஆற்றலும் கொண்ட க்ருதவர்மாவைத் தோல்வியுறச் செய்த சாத்யகி வருத்தாசுரனை அழித்த இந்திரனைப் போலக் கௌரவ சேனையைக் கடந்து அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார்.

மீண்டும் துரோணர்-சாத்யகி போர்; துரோணரின் தோல்வி

இந்நேரத்தில் துரோணர் தன் படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு மீண்டும் சாத்யகியுடன் போரிட வந்தார். இருவருக்கும் இடையில் மீண்டும் போர் தொடங்கியது. துரோணர் சாத்யகியின் நெற்றியில் அம்பால் அடித்தார். ஏராளமான பாணங்களை அவர் மீது தொடுத்தார். சிறந்த அஸ்திரங்களை அறிந்த சாத்யகி துரோணரின் அம்புகளை வெட்டிவிட்டார். சாத்யகியின் சுறுசுறுப்பைக் கண்ட துரோணர் அவரை மந்தமாக்கி முதலில் 30, பின்னர் 50 பாணங்களால் அடித்தார். புற்றில் இருந்து பாம்புகள் வெளிவருவதைப் போலத் துரோணரின் வில்லில் இருந்து உடலைத் துளைக்கும் பாணங்கள் வெளிவந்தன. யுத்தானின் எண்ணற்ற பாணங்களும் துரோணரின் தேர்மீது விழுந்தன. சாத்யகி துரோணருடைய கொடியை வெட்டி அவருடைய சாரதியையும் காயப்படுத்தினார். துரோணரும் பதிலுக்குச் சாத்யகியின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் காயப்படுத்தி வில்லையும் வெட்டிவிட்டார்.

இதனால் வெகுண்ட சாத்யகி ஒரு பெரிய கதையைத் துரோணர் மீது வீசினார். துரோணர் ஏராளமான அம்புகளால் அதை விலக்கிவிட்டார். சாத்யகி வேறு வில்லையும் கூரான அம்புகளையும் எடுத்துத் துரோணரைக் காயப்படுத்தினார். சிங்கம் போலக் கர்ஜித்தார். இதனைச் சகிக்க முடியாத துரோணர் ஒரு இரும்பு சக்தி ஆயுதத்தைச் சாத்யகி மீது அடித்தார். அது சாத்யகியின் தேரைப் பிளந்து பூமியில் உறைந்துவிட்டது. சினியின் பேரன் துரோணரின் வலது புஜத்தில் காயப்படுத்தினார். துரோணரும் அர்த்த சந்திர வடிவ அம்பால் சாத்யகியின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். ரதசக்தியால் சாத்யகியின் சாரதியை அடித்து மூர்ச்சையுறச் செய்துவிட்டார். அப்போது சாத்யகி குதிரைகளின் கடிவாளத்தையும் எடுத்து, துரோணரோடு போரும் செய்தார். துரோணரை 100 அம்புகளால் காயப்படுத்தினார். துரோணர் சாத்யகியின் கவசத்தைப் பிளந்து குருதி பெருகச் செய்தார். படுகாயம் அடைந்த சாத்யகி துரோணர் மீது அம்புமழை பொழிந்தார். அவரது சாரதியை வீழ்த்தினார். சாரதியற்ற குதிரைகள் போர்க்களத்தில் தேரை இங்கும் அங்கும் இழுத்துச் சென்றன. அப்போது துரோணருடன் இருந்த அரசகுமாரர்கள் துரோணரின் தேரைக் கட்டுப்படுத்த ஓடினர். துரோணர் மீண்டும் தன் குதிரைகள் மூலம் வியூகத்தின் வாயிலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார். தன் வியூகம் பாண்டவ, பாஞ்சாலர்களால் பங்கமடைந்ததைக் கண்டார். சாத்யகியைத் தடுக்கும் முயற்சியைக் கைவிட்டார். வியூகத்தைக் காப்பாற்றலானார்.

சாத்யகி-சுதர்சனன் போர்; சாத்யகி சுதர்சனனை வதம் செய்தல்

துரோணர், க்ருதவர்த்மா ஆகியோரை வென்ற சாத்யகி, தன்னுடைய சாரதியிடம் சிரித்தவாறு, “சாரதி! இந்த வெற்றியில் நாம் காரணம் மட்டுமே. உண்மையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் மட்டுமே இப்பகைவர்களை எரித்துள்ளார்கள். இந்திரனின் புதல்வனாகிய அர்ஜுனன் அடித்த வீரர்களையே நாம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று கூறினார். கௌரவ சேனையைப் பிளந்தவாறு, வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் அர்ஜுனனை நோக்கிச் சென்ற சாத்யகியை யாரும் தடுக்கவில்லை. ஆனால் விசித்திரமாகப் போர் புரிபவரும், தங்கக் கவசம் தரித்தவருமான சுதர்சனன் சாத்யகியைத் தடுத்தான். சுதர்சனன் செலுத்திய அம்புகள் தன்னிடம் வரும் முன்பே சாத்யகி வெட்டிவிட்டார். சுதர்சனனும் சாத்யகியின் வேகமான அம்புகளை வெட்டிவிட்டான். தன் பாணங்களால் சாத்யகியின் கவசத்தைப் பிளந்து, குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினான். சுதர்சனன் தன்னைக் காயப்படுத்தியதால் கோபம் கொண்ட சாத்யகி வஜ்ராயுதம் போன்ற பலத்தால் சுதர்சனனின் தலையில் அடித்தார். பின் கூரான ஒளிவீசும் சிறிய கத்தியால் சுதர்சனனின் பூர்ண சந்திரன் போன்ற குண்டலங்கள் அணிந்த தலையை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார். திருதராஷ்டிரர் புதல்வர்களையும், பேரர்களையும் ரணபூமியில் வதம் செய்த சாத்யகி வெற்றியால் சோபித்தார். அர்ஜுனன் சென்ற வழியில் தன் தேரின் மூலம் அம்புகளால் கௌரவ சேனையை விலக்கியவாறு முன்னேறினார்.

சாத்யகி தன் சாரதியுடன் உரையாடுதல்; காம்போஜர், யவனர், சகர்களை வெல்லுதல்

சாத்யகி தன் சாரதியிடம் தேரைச் செலுத்த வேண்டிய இடம் பற்றிக் கூறினார். “சூதா! நாம் பயங்கரமான, கடல் போன்ற ஜலசந்தனின் சேனையைக் கடந்துவிட்டோம். மீதமுள்ள படை நம்மால் எளிதாகக் கடக்கக்கூடிய சிறிய நீருள்ள நதியைப் போன்றதுதான். நீ பயமின்றித் தேரை முன்னே செலுத்து. துரோணரைப் போரில் வென்று இப்போது அர்ஜுனன் அருகில் வந்துவிட்டோம் என்றே கருதுகிறேன். அர்ஜுனன் எந்த வழியில் சென்றார் என்பதைப் பார். அங்குள்ள பூமி தரையில் கிடக்கும் வீரர்கள் குதிரைகள், தேர்க் கூட்டங்களால் நிரம்பிச் சமயில்லாமல் காணப்படுகிறது. போர்க்களத்தில் எழும்பும் மண்படலம் சிவப்பு நிறப்பட்டினைப் போலக் காணப்படுகிறது. அர்ஜுனன் நமக்கு அருகிலேயே இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. எனக்கு முன்னே சுப சகுனங்கள் தோன்றுகின்றன. இதனால் சூரியன் மறைவதற்குள் ஜயத்ருதனை அர்ஜுனன் கொன்றுவிடுவார் என்று தெரிகிறது.

தேரோட்டி! மெல்ல, மெல்லக் குதிரைகள் களைப்படையாதவாறு செல். காம்போஜர்கள், யவனர்கள், சகர்கள், கிராதர்கள், தரதர்கள், பர்பரர்கள் மற்றும் ஆயுதம் ஏந்திய மிலேச்சர்கள் அனைவரும் துரியோதனனைத் தலைவனாகக் கொண்டு நிற்கும் இடத்திற்குச் செல். இவர்களை வென்றுவிட்டால் நாம் பயங்கரமான கடக்க முடியாத சங்கடத்தைக் கடந்துவிட்டோம்” என்பதைப் புரிந்து கொள் என்று கூறினார். சாத்யகியின் சாரதி, சாத்யகியிடம், “வார்ஷ்ணையா! தங்கள் முன்பு பரசுராமரே நின்றாலும் எனக்குப் பயமில்லை. நீங்கள் முன்பே போரில் காம்போஜர்களையும் சக, கிராத, தரத, பர்பர, தாம்ரலிப்த மற்றும் மிலேச்சர்களையும் தோல்வியுறச் செய்துள்ளீர்கள். அந்த சமயத்திலும் நான் ஒருபோதும் பயம் கொள்ளவில்லை. இப்போது பசுவின் குளம்பைப் போன்ற சிறிய போர்க்களத்திற்கு வந்து எனக்கு என்ன பயம் உண்டாகும்? இப்போது நான் யாரிடம் தங்களைக் கொண்டு சேர்க்கட்டும்? என்று கேட்டான்.

சாரதி கேட்டதும், சாத்யகி, “நான் இன்று காம்போஜர்களை வதம் புரிவேன். அவர்களிடம் அழைத்துச் செல்” என்றார். மேலும், “மொட்டைத் தலையர்களான அவர்களைக் கொண்டு துரியோதனனைப் பச்சாதாபப்படச் செய்து, அர்ஜுனனிடம் செல்வோர் தன் வீரர்கள் கொல்லப்படுவதால் துரியோதனனுக்கு இப்போது இரண்டு அர்ஜுனர்கள் தோன்றியுள்ளார்கள் என்பது தெரிந்துவிடும். ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கொண்டு இன்று மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களிடம் என்னுடைய அன்பையும், பக்தியையும் வெளிக்காட்டுவேன். இன்று கௌரவர்களுக்கு என்னுடைய பலமும், பராக்கிரமும் நன்றியும் தெரிந்துவிடும்” என்று தன் சாரதியிடம் கூறினார்.

சாத்யகியின் சொற்களைக் கேட்ட சாரதி யுயுதானை யவனர்களின் அருகில் கொண்டு சேர்த்தான். யவனர்கள் அவர்மீது அம்புமழை பொழிந்தனர். வேகம் மிக்க ஷூரப்ரங்களால் அவர்கள் அனைவரின் அஸ்திரங்களையும் வெட்டிவிட்டார். எல்லாப் பக்கமும் சுழன்று சுழன்று அவர்களின் இரும்புக் கவசங்களையும், தலைகளையும், கைகளையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். நூற்றுக்கணக்கான மிலேச்சர்கள் சாத்யகியால் கொல்லப்பட்டுத் தரையில் வீழ்ந்தனர். ஒன்றுக்கொன்று ஒட்டியபடி கிளம்பும் பாணங்களால் 5,6,7,8 யவனர்களை ஒன்றாகப் பிளந்து தள்ளினார். அந்தக் கொள்ளையர்களின் நீண்ட தாடியுடைய, தலைக்கவசத்தால் மூடப்பட்ட மொட்டைத் தலைகளால் ரணபூமி மறைக்கப்பட்டது. மீதியிருந்த சிறிதளவு யவனர்களும் வேகமாக ஓடிவிட்டனர்.

அந்தப் போர்க்களத்தில் வெல்ல முடியாத காம்போஜர்களையும், யவனர்களையும் சகர்களையும் சாத்யகி அடித்து விரட்டினார். யாரும்

செய்யாத சாத்யகியின் இந்தப் பராக்கிரமத்தை வானிலிருந்து கண்ட சாரணர்களும், கந்தர்வர்களும் அவரை வெகுவாகப் புகழ்ந்தனர்.

சாத்யகி துரியோதனன் போர்; கௌரவ சேனையின் அழிவு; துரியோதனன் தோல்வி

பகைவர்களை வென்ற யுயுதான் அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார் தங்கத்தால் ஆன தோள்வளையமும், தலைக்கவசமும் அணிந்திருந்த சாத்யகி தங்கக் கொடியுடனும், வில்லுடனும், மேருமலையின் சிகரத்தைப் போல அழகுடன் திகழ்ந்தார். சாத்யகி, துரோண-கிருதவர்மாவின் கடினமான சேனையைத் தாண்டி ஜலசந்தன் என்னும் சிந்துவைக் கடந்து, காம்போஜர்களின் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்து, க்ருதவர்மா என்னும் முதலையின் பிடியில் இருந்து விடுபட்டு கௌரவ சேனையைக் கடந்தார். அச்சமயம் துரியோதனன், சித்ரசேனன், துச்சாதனன், விவிம்சதி, சகுனி, துச்சகன், க்ருதன் முதலிய ரதிகள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். பெளர்ணமி நாள் கடலைப் போலக் கௌரவ சேனை பேராலியோடு கர்ஜனை செய்தபடி சாத்யகியைத் தாக்கியது. இப்பெரும் சேனையை நான் தடுப்பேன் என்று சாரதியிடம் கூறிய சாத்யகி தன் பலம்மிக்க அஸ்திரங்களால் 300 குதிரை வீரர்களையும், 400 யானை வீரர்களையும் கொன்று வீழ்த்தினார்.

சினியின் பேரன் சாத்யகி துரியோதனனின் சேனையைத் தனியாகவே எதிர்த்தார். கௌரவர்கள் அம்பினால் மறைக்கப்பட்டபோதும், சிறிதும் பயமின்றிப் பகைவீரர்களை அழித்துக் கொண்டே இருந்தார். சாத்யகியின் ஒரு பாணம் கூட வீணாகவில்லை. துரியோதனனின் சேனைக்கடல் சாத்யகி என்னும் கரையால் தடுக்கப்பட்டது. சாத்யகியைப் போல அர்ஜுனன் கூடக் கௌரவர்களின் சேனையை அழிக்கவில்லை. அர்ஜுனனை விட அதிக வீரத்துடன் அவர் துரியோதனாதியருடன் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தார். துரியோதனன் மூன்று அம்புகளால் சாத்யகியின் சாரதியையும் நான்கு அம்புகளால் அவரது நான்கு குதிரைகளையும் காயப்படுத்தினான். துச்சாதனன் 16, சகுனி 25, சித்ரசேனன் 5, துச்சகன் 5 பாணங்களைச் சாத்யகியின் மீது அடித்தனர்.

சாத்யகி சிரித்தவாறு ஒவ்வொருவர் மீதும் தனித்தனியாக மூன்று மூன்று பாணங்களை அடித்தார். சகுனியின் வில்லையும், கையுறைகளையும், வெட்டிவிட்டார். அவர்கள் அனைவரையும் எண்ணற்ற பாணங்களால் காயப்படுத்தினார். ஒன்றாகச் சேர்ந்து தாக்கி வெற்றி பெற முயன்ற அவர்கள்

மீது சாத்யகி தனித்தனியாகப் பாணங்களைத் தொடுத்தார். பிறகு துரியோதனனின் சாரதியை ஒரு பல்லத்தால் கொன்றுவிட்டார். சாரதியற்ற தேர் கட்டுப்பாடற்றுப் போர்க்களத்திலிருந்து வெகு தூரத்தில் ஓடிவிட்டது. துரியோதனன் தேரின் மூலம் வேகமாக இழுத்துச் செல்லப்படுவதைப் பார்த்த அவனுடைய சகோதரர்கள் அவனைக் காப்பாற்ற ஓடிவிட்டனர். பிறகு ஆயிரக்கணக்கான படைவீரர்களை விரட்டிச் சாத்யகி அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார்.

சாத்யகி பாறை வீரர்களான மிலேச்ச சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்தல்

தோற்று ஓடிய துரியோதனன் ஆணையால் கௌரவ சேனை மீண்டும் ஒன்றாகத் திரண்டு துரியோதனன் தலைமையில் திரும்பி வந்தது. அவர்களுடன் சக, காம்போஜ, யவன, புலிந்த, அம்பஷ்ட, பைசாச, பர்பர மற்றும் மலைநாட்டு வீரர்களும் இருந்தனர். 100 மகாரதிகள், 1000 யானைகள், 2000 குதிரை வீரர்களுடன் துச்சாதனன் சாத்யகியை எதிர்க்க வந்தான். மலைநாட்டு, பர்பர, யவன மற்றும் புலிந்த, அம்பஷ்ட வீரர்கள் கைகளில் பாறைகளை எடுத்துக் கொண்டு போருக்கு வந்தனர். துச்சாதனன் சாத்யகியைக் கொன்றுவிடும்படித் தன் படைக்குக் கட்டளையிட்டான். சாத்யகி தன்னை எதிர்க்க வந்த இப்பெரும் படையுடன் தனியாகப் போரிட்டார். அந்தப் போரில் சாத்யகியின் அற்புத பராக்கிரமம் வெளிப்பட்டது. கௌரவ சேனையில் பல்நாட்டுப் படைகளும் அவரது பாணங்களால் அழிக்கப்பட்டன. உடைந்த தேர்களும், ஆயுதங்களும், இறந்த வீரர்களின் உடல்களும் போர்க்களத்தை நிறைத்துவிட்டன.

அஞ்ஜன, வாமன, சுப்ரதீகம், மகாபத்மம், ஐராவதம், புண்டரீகம், புஷ்பதண்டம் சார்வபௌமம் என்னும் திக்கஜங்களின் குலங்களில் தோன்றிய பெரிய யானைகள் பூமியில் புரண்டு கொண்டிருந்தன. துச்சாதனனின் சேனை வீரர்கள் பயந்து ஓடலாயினர். அவன் பாறைகளால் போரிடும் மலைநாட்டு வீரர்களிடம் பாறைகளை எறிந்து சாத்யகியைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிட்டான். சாத்யகி பாறைப் போரை அறியாதவர்; எனவே பயமின்றிப் போரிடுங்கள் என்று தூண்டினான். அந்த மலைநாட்டு வீரர்களும் யானையின் தலையைப் போன்ற மிகப்பெரிய பாறைகளை எடுத்துக் கொண்டு போருக்கு ஆயத்தமாயினர். துச்சாதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட மற்ற வீரர்கள் சூஷபனீயாஸ்திரத்தால் திசைகள் அனைத்தையும் தடுத்துவிட்டனர்.

மலைநாட்டு வீரர்கள் பாறைகளை வீசி எறிந்து தாக்கத் தொடங்கினர். சாத்யகி கூரான பாணங்களால் அவர்களை அடித்தார். தன் நாராசத்தால்

பாறைகளைச் சின்னா பின்னம் செய்தார். பாறைத் துண்டுகளை ஏந்தியிருந்த வீரர்களின் கைகளை வெட்டி வீழ்த்தினார். அவர்கள் பாறைகளை வீசுவதற்காக வரத் தொடங்கியதுமே சாத்யகி அவர்களை அழித்துவிட்டார். இது மிக அற்புதமாக இருந்தது. தரத, சக, லம்பாக, கங்கண, புலிந்த தேச மிலேச்சர்கள் மீண்டும் கைகளில் இரும்பு குண்டுகளையும், திரிகுலங்களையும் ஏந்தி நாற்புறமும் அவற்றைப் பொழிந்தனர். சாத்யகி தன் நாராசங்களால் அவை அனைத்தையும் சின்னாபின்னமாக்கினார். கௌரவ சேனையின் நாற்படை வீரர்களும் பயந்து நாலாபக்கமும் ஓடலாயினர்.

கௌரவசேனை அஞ்சி ஓடியபோது எழுப்பிய அவலக்குரலை, வியூகத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்த துரோணர் கேட்டார். சாத்யகியிடம் தேரைச் செலுத்துமாறு தன் சாரதியிடம் கூறினார். இதேசமயம் சாத்யகி மேலும் பல ரதிகளைச் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டார். யுயுதானால் அடிக்கப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள் அனைவரும் துரோணரை நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர் துச்சாதனன் சாத்யகியைத் தாக்குவதற்காகத் திரட்டிச் சென்ற சேனை முழுவதும் பயந்து துரோணரின் தேரை நோக்கி ஓடி வந்தது.

மீண்டும் சாத்யகி-துச்சாதனன் போர்; துச்சாதனன் தோல்வி

இதற்கிடையில் துரோணர் துச்சாதனனின் வீரத்தை இழித்துப் பேசி, அவனது அதர்மச் செயல்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பட்டியலிட்டார். உன் வீரம், கர்ஜனை எங்கே போயிற்று. போ; போய் சாத்யகியுடன் போரிடு என்று ஏசினார். துரோணரின் சொற்களுக்குப் பதில் பேசாத துச்சாதனன் மீண்டும் சாத்யகியுடன் போருக்கு வந்தான். முதலில் 60 பாணங்களாலும், பிறகு நூறு பாணங்களாலும் அவரை அடித்தான். சாத்யகி கௌரவ சேனையை எதிர்த்துத் தன் அம்புகளால் முடிவிட்டார். படைவீரர்கள் துச்சாதனனை விட்டு ஓடிவிட்டனர். துச்சாதனன் ஓடவில்லை. அங்கேயே நின்றான். சாத்யகியின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் காயம்படுத்திக் கர்ஜனை செய்தான். சாத்யகி சினத்துடன் துச்சாதனனின் தேர், சாரதி மற்றும் கொடியைக் காணாமல் செய்துவிட்டார். எட்டுக்கால் பூச்சி வலையில் சிக்கியதுபோல் துச்சாதனன் சாத்யகியின் அம்பு வலையில் சிக்கிவிட்டான். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் சாத்யகியைத் தாக்குமாறு த்ரிகர்த்தர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

போரில் சிறந்த த்ரிகர்த்தர்கள் 3000 பேர் தேர்ப்படை மூலம் யுயுதானைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். சாத்யகி சேனையின் முன்வரிசையில் இருந்த 500 முக்கிய வீரர்களைக் கொன்று வீழ்த்தினார். புயலின் வேகத்தால் மரம் உடைந்து மலையில் இருந்து விழுவதைப் போலச் சாத்யகியின் பாணங்களால்

தீரிகர்த்த வீரர்கள் கொல்லப்பட்டுத் தரையில் விழுந்துவிட்டனர். கருடனுக்கு அஞ்சி மிகப்பெரிய பாம்புகள் புற்றுக்குள் புகுந்து கொள்ளுவதைப் போல் தோல்வியுற்ற கௌரவ வீரர்கள் அனைவரும் துரோணரின் தேருக்கு அருகில் ஒன்று கூடினர். சாத்யகி மெல்ல மெல்ல அர்ஜுனனை நோக்கி முன்னேறினார். அப்போது சாத்யகியின் மீது துச்சாதனன் 9 பாணங்களைச் செலுத்தினான். சாத்யகி துச்சாதனன் மீது 5 பாணங்களைச் செலுத்திப் பழி தீர்த்துக் கொண்டார். துச்சாதனன் சாத்யகியின் மீது இரும்பாலான சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தினான். சாத்யகி அதனை நூறு துண்டுகளாக வெட்டிவிட்டார்.

பின்னர் இருவரும் பரஸ்பரம் பாணங்களால் தாக்கிக் கொண்டனர் யுயுதான் மிகவும் சினத்துடன் கூரிய அம்புகளால் துச்சாதனனின் நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று, பிறகு சாரதியையும் யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார். பிறகு அஸ்திர வேதாவான சாத்யகி ஒரு பல்லத்தால் துச்சாதனனின் வில்லையும், அவன் கையுறைகளையும், ரசசக்தியையும் துண்டு துண்டாக்கினார். அவனுடைய தேரின் பக்கக் காவலர்களையும் கூரிய அம்புகளால் கொன்றுவிட்டார். வில் வெட்டப்பட்டு தேர், குதிரை, சாரதியை இழந்த துச்சாதனனை, தீரிகர்த்த சேனாபதி தன் தேரில் அமர்த்திப் போரில் இருந்து விலக்கிச் சென்றான். சாத்யகி இரண்டு நாழிகை நேரம் போர் செய்தபோதும் துச்சாதனனைக் கொல்லவில்லை. அவர் பீமசேனனின் சபதத்தை எண்ணித் துச்சாதனனை விட்டுவிட்டார். பின்னர் அர்ஜுனன் சென்ற வழியில் முன்னேறினார்.

சாத்யகி பீமனுக்கு உதவுதல்; அலம்புஷனை வதைத்தல்

யுதிஷ்டிரர் சாத்யகியை அர்ஜுனனைத் தேட அனுப்பினார். அர்ஜுனனும் சாத்யகியும் திரும்பாத நிலையில் அவ்விருவரின் செய்தியையும் அறியப் பீமசேனனை அனுப்பினார். பீமன் துரியோதனனின் சகோதரர்களை வதம் செய்தார். கர்ணனால் தடுக்கப்பட்டார். கர்ணன் பீமனைத் தேரிழக்கச் செய்தான். இச்சமயம் பீமன் கர்ணனால் துன்புறுத்தப்பட்டதைக் கண்ட சாத்யகி பீமனின் உதவிக்காக விரைந்து வந்தார். பீமன் சாத்யகியின் தேரில் ஏறிக் கொண்டார்.

மழைக்காலத்து இடியைப் போலவும். கோடை காலத்துச் சூரியனைப் போலவும், கர்ஜனையுடனும், ஒளியுடனும் திகழ்ந்த சாத்யகி தன் உறுதியான வில்லின் மூலம் துரியோதனனின் சேனையை நடுங்கச் செய்தார். கௌரவ ரதிகள் அனைவரும் சேர்ந்தும் சாத்யகியைத் தடுக்க முடியவில்லை.

அச்சமயம் அலம்புஷ மன்னன் சாத்யகியை எதிரில் வந்து தடுத்தான். அவ்விருவருக்கும் இடையே பெரும் போர் நடைபெற்றது. அலம்புஷ மன்னன் சாத்யகியைப் பத்து பாணங்களால் அடித்தான். சாத்யகி அவை தன்னிடம் வருவதற்கு முன்பே, அம்புகளால் வெட்டிவிட்டார். அலம்புஷன் மீண்டும் கூரிய பாணங்களை அடித்தான். அவை சாத்யகியின் கவசத்தைத் துளைத்துவிட்டன. அத்துடன் அலம்புஷன் சாத்யகியின் நான்கு குதிரைகளையும் காயப்படுத்திவிட்டான்.

அலம்புஷனால் காயப்படுத்தப்பட்ட, சக்ரதாரி விஷ்ணுவைப் போன்ற பார்க்கிரமமும், பிரபாவமும் உடைய சாத்யகி தன் உத்தமமான நான்கு பாணங்களால் அலம்புஷனின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். பிறகு அவனது சாரதியையும் வெட்டி, காலாக்னி போன்ற ஒரு பல்லத்தால் பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகத்தை உடைய அலம்புஷனின் தலையையும் வெட்டிவிட்டார். இவ்வாறு சாத்யகி அலம்புஷ மன்னனைக் கொன்று துரியோதனனின் சேனையைச் செயலற்றதாக்கினார். பயிற்சி பெற்ற தன்னுடைய சிந்து தேசத்துக் குதிரைகள் மூலம் தான் விரும்பிய இடமெல்லாம் சென்ற சாத்யகி காற்று மேகக் கூட்டத்தை அழிப்பது போல் கௌரவ சேனையைச் சின்னாபின்னம் செய்தார். சாத்யகியை எதிர்ப்பதற்காகத் துரியோதனன் தலைமையில் அவன் சகோதரர்கள் ஒன்று திரண்டனர். சாத்வத சிரோமணியான சாத்யகி அவர்கள் அனைவரையும் முன்னேறாமல் தடுத்தார். துச்சாதனனின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். சாத்யகி தங்களிடம் வந்ததைக் கண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜனர்கள் மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

சாத்யகியின் பராக்கிரமம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் சாத்யகியைப் புகழ்தல்

மிகுந்த சுறுசுறுப்புடைய சாத்யகி, துச்சாதனனின் தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்று, துச்சாதனனின் மீது தாக்கத் தயாரானார். இச்சமயம் த்ரிகர்த்த நாட்டு வில் வீரர்கள் சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் சாத்யகியின் மீது அம்புகளை வர்ஷிக்கலானார்கள். அந்த 50 ராஜகுமாரர்களையும் சாத்யகி தனியாகவே தோல்வியுறச் செய்தார். அவர் நான்கு திசைகளிலும், கோண திசைகளிலும் நடனமாடுவது போல் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். சாத்யகியிடம் தோல்வியடைந்த த்ரிகர்த்தர்கள் பின்னிட்டு விட்டனர். பிறகு சாத்யகி சூரசேன நாட்டு வீரர்களையும், கலிங்க நாட்டு வீரர்களையும் தோற்கச் செய்தார். அர்ஜுனுக்கு அருகில் போய்ச் சேர்ந்தார். தனஞ்ஜயனைக் கண்டதும் யுயுதான் மிகுந்த ஆறுதல் அடைந்தார்.

சாத்யகி வருவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம், “பார்த்தா!

அதோ பார்; உன் வழியைப் பின்பற்றும் சினியின் பௌத்ரன் சாத்யகி வந்து கொண்டிருக்கிறான். உன் சிஷ்யனும், தோழனுமான சத்ய பராக்ரமி அனைவரையும் துரும்பைப் போல் எண்ணித் தோற்கச் செய்து வந்து கொண்டிருக்கிறான். சிங்கம் பல பசுக்களின் இடையில் வருவதுபோல அநாயாசமாகக் கௌரவ சேனையின் இடையில் இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான். போர்க்களத்தில் சகோதரர்களுடன் துரியோதனனை வென்று, ஜலசந்தனைக் கொன்று இங்கு வந்து கொண்டிருக்கிறான் என்று புகழ்ந்துரைத்தார்.

அர்ஜுனனின் கவலை; அவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்

பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட அர்ஜுனன் அவரிடம் கவலையுடன் கூறலானார்; “கேசவா! சாத்யகி என்னிடம் வந்து கொண்டிருப்பது எனக்குப் பிரியமில்லை. தர்மராஜரின் நிலைமை என்னவென்று தெரியவில்லை. சாத்யகி அவரைக் காப்பாற்றாமல் இங்கு என் பின்னால் எதற்காக வந்தார். இவர் யுதிஷ்டிர மன்னரை ஆசாரியாரிடம் விட்டுவிட்டார். முதலில் நான் மன்னரின் நலச் செய்தியை அறிய வேண்டும். இரண்டாவது சாத்யகியைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இத்துடன் ஜயத்ருதனைக் கொல்ல வேண்டும். மாதவா! சாத்யகி இப்போது மிகவும் களைத்துப் போயுள்ளார். அவருடைய குதிரைகளும், சாரதியும் கூட களைத்துள்ளனர். ஆனால் பூரிச்ரவாவும் அவருடைய தோழர்களும் களைப்பின்றி உள்ளனர். இந்நிலையில் இவ்விருவரும் போர் புரிந்தால் சாத்யகி வெற்றி பெற முடியுமா? சாத்யகி சமுத்திரத்தைத் தாண்டிவிட்டு, பசுக்குளம்பிற்குச் சமமான நீரில் மூழ்கிவிடக்கூடாது, கௌரவ குலத்தின் முக்கிய வீரர் அஸ்திர வேதாவான பூரிச்ரவாவோடு மோதி சாத்யகி நலமாக இருக்க முடியுமா?” என்று கவலையுடன் பேசினார்.

பூரிச்ரவா-சாத்யகி போர்க்களத்தில் ரோஷத்துடன் உரையாடுதல்

சாத்யகி அர்ஜுனனை நோக்கி வருவதைக் கண்ட பூரிச்ரவா அவரைத் திடீரென்று தாக்கினான். சாத்யகியிடம் பூரிச்ரவா கூறலானான். “யுயுதான்! நீ என் கண்களுக்கு முன்னால் வந்தது சௌபாக்கியமான விஷயமாகும். நான் இன்று போர்க்களத்தில் என்னுடைய நீண்ட நாள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவேன். நீ எப்போதும் உன்னைப் பெரிய வீரனாகக் கருதுகிறாய். இன்று நான் உன்னைக் கொன்று துரியோதனனை மகிழ்விப்பேன். அதனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் அர்ஜுனனும் காணப்போகின்றனர். என் மூலம் நீ கொல்லப்பட்டதும் உன்னை இங்கு அனுப்பிய தர்மராஜர் வெட்கப்படப் போகிறார். முன்பு லக்ஷ்மணன் இந்திரஜித்தைக் கொன்றதுபோல,

இன்று என்னால் நீ கொல்லப்படப் போகிறாய். நீ கொல்லப்பட்டதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும், தர்மராஜரும் உற்சாகம் இழந்து போரை நிறுத்தப் போகிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்று போர்க்களத்தில் உன்னைக் கொன்று உன்னால் கொல்லப்பட்ட வீரர்களின் மனைவியரை ஆனந்திக்கச் செய்வேன். என் முன் வந்து நீ உயிரோடு தப்ப முடியாது” என்று உரைத்தான்.

யுயுதான் பூரிச்ரவாவின் பேச்சைக் கேட்டுச் சிரித்தபடி கூறினார்; “குருநந்தனா! போரில் எனக்கு யாரிடமும் எப்போதும் பயம் கிடையாது. வெறும் பேச்சால் என்னைப் பயமுறுத்த முடியாது. போரில் என்னை ஆயுதம் இழக்கச் செய்பவனே என்னைக் கொல்ல முடியும். என்னை வதம் செய்யக்கூடியவன் எப்போதும் எல்லா இடங்களிலும் பகைவர்களை வதம் செய்ய முடியும். அதிகப் பேச்சினால் பயனில்லை நீ கூறியதைச் செய்து காட்டு. உன்னுடைய இந்த கர்ஜனைக்குப் பலன் ஏதும் இல்லை. இதைக்கேட்டு எனக்கு சிரிப்புதான் வருகிறது. எனக்கும் உன்னோடு போரிட நீண்ட நாள் விருப்பம் உண்டு. அது இன்று நிறைவேறட்டும். அதமனே! இன்று உன்னைக் கொல்லாமல் நான் போரில் இருந்து விலகமாட்டேன்” என்றார்.

இவ்வாறு சபதமிட்ட, ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல விரும்பிய அவ்விரு வீரர்களும் அம்புகளால் அடித்துக் கொண்டார்கள். மதங்கொண்ட யானைகளைப் போல ஒருவர் மற்றவர் மீது பாய்ந்தனர்.

பூரிச்ரவா-சாத்யகி இடையிலான கோரப்போர்

பூரிச்ரவா சாத்யகி மீது பத்து அம்புகளைத் தொடுத்தான். சாத்யகி அவை தன்னிடம் வருவதற்கு முன்பே அழித்துவிட்டார். அவ்விரு வீரர்களும் உத்தம குலத்தினர். ஒருவர் குரு குலத்தின் புகழையும், மற்றவர் வருஷணி குலத்தின் புகழையும் அதிகரித்தவர். இரு சிங்கங்கள் நகத்தாலும், இரு யானைகள் தந்தத்தாலும் பரஸ்பரம் காயப்படுத்துவதைப் போல அவ்விருவரும் ரதசக்தியாலும், அம்புகளாலும் ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்தினர். அவ்விரு வீரர்களும் ஒருவரை ஒருவர் மற்றொருவர் உடலைப் பிளந்தும், ரத்தத்தைப் பெருக்கியும், தடுத்துக் கொண்டும் இருந்தனர்.

இருவரும் குதிரைகளைக் கொன்று விற்களை வெட்டினர். இருவரும் தேரை இழந்து கத்திச் சண்டைக்காக எதிரெதிரே நின்றனர். மாட்டுத் தோலால் அமைந்த விசித்திரமான அழகிய கேடயங்களையும், வாளையும் எடுத்துக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் காயப்படுத்தினர். பகைவரை அடக்கும்

இருவரும், பிராந்த, உத்பிராந்த ஆவித்த, ஆப்லுத, விப்லுத, ச்ருத, சம்பாத, சமுத்தீர்ண முதலிய கதிகளையும் வழிகளையும் காட்டி வான்போர் செய்தனர். இரு வீரர்களும் மற்றவரை அழிக்கச் சந்தர்ப்பம் பெற விரும்பினர். இருவரும் தம் பயிற்சியையும், போர்த் திறமையையும் வெளிப்படுத்தி ஒருவரை ஒருவர் இழுத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த சேனை முழுவதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது இருவரும் கத்தியையும், கேடயத்தையும் கொண்டு போர் புரிந்தனர். பில் மல்யுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர்.

குரு, சாத்வத வம்சத்து முக்கிய வீரர்களான அவ்விருவரும் பஜங்களால் கட்டியும், தலைகளை மோதியும், கால்களால் இழுத்தும், கால்களைப் பின்னியும், எதிரியை நோக்கி முன்னேறியும், பின்னால் திரும்பியும், பூமியில் அறைந்தும், அடித்தும், எழும்பி நின்று, முதுகைக் காட்டியும் பலவகைப் போர் முறைகளை வெளிப்படுத்தினர். மல்யுத்தத்தின் 32 கலைகளையும் வெளிப்படுத்திப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவின் வலது கரத்தை வெட்டிவிடுதல்; பூரிச்ரவா உண்ணாவிரதம்

அஸ்திர சஸ்திரங்கள் அழிந்து சாத்யகி தளர்ச்சியுடன் போரிடுவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனனிடம் உன்னுடைய சிஷ்யனான, உன்னைப் பின்பற்றிப் போர்க்களத்தில் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்று வந்துள்ள சாத்யகி மிகவும் களைப்படைந்துள்ளான். இவனைப் பூரிச்ரவாவிடமிருந்து காப்பாற்று என்று கூறினார். இதற்குள் பூரிச்ரவா தன் கத்தியை உறையில் இருந்து எடுத்தார். சாத்யகியின் குடுமியைப் பற்றி இழுத்துத் தலையை வெட்ட முயன்றார். சாத்யகி பூரிச்ரவாவால் பற்றப்பட்ட தலையை வேகமாகச் சுழற்றலானார். சாத்யகி கேசம் இழுக்கப்பட்டுக் கஷ்டப்படுவதைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் விரைந்து காப்பாற்றக் கூறினார்.

அர்ஜுனன் சாத்யகியைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் காண்டீவத்தில் ஒரு ஷூர்பரத்தை வைத்துச் செலுத்தி யக்ஞசீலரான பூரிச்ரவாவின் வலது கையைக் கத்தியோடு வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார். சாத்யகியின் தலையைத் துணிப்பதற்காகத் தயாரான அந்தக்கை, பூரிச்ரவா பார்க்காதபோது அர்ஜுனனால் வெட்டப்பட்டு ஐந்து தலை நாகம் போல் பூமியில் வீழ்ந்தது. அர்ஜுனன் தன்னைப் பயனற்றவனாகச் செய்து விட்டதைக் கண்ட பூரிச்ரவா ஒரு சிறகுள்ள பறவையைப் போல நின்று அர்ஜுனனை நிந்திக்கலானார். பூரிச்ரவாவின் நிந்தனைகளைக் கேட்ட அர்ஜுனன் தனது தரப்பு நியாயத்தையும் அவரிடம் உரைத்தார்.

அர்ஜுனனின் சொற்களைக் கேட்ட பூரிச்ரவா சாத்யகியை விட்டு விட்டுப் போர்க்களத்தில் சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகக் கூறி அமர்ந்துவிட்டார். இடது கையால் பாணங்களை விரித்து, பிரம்மலோகம் செல்ல விரும்பி, பிராணாயாமத்தின் மூலம் உயிரை உயிரிலேயே ஹோமம் செய்தார். கண்களைச் சூரியனிலும், மனத்தை நீரிலும் சேர்த்துப் பரப்ரம்மத்தைச் சிந்தித்தபடி யோக முனிவராகிவிட்டார். இச்சமயம் கௌரவசேனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை நிந்தித்துப் பேசியது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனரும் அவர்களிடம் தீய சொல் எதையும் கூறவில்லை. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பூரிச்ரவாவிற்கு நிர்மலமான தன்னுடைய லோகத்திற்குத் தன்னைப் போலவே கருடனின் முதுகில் அமர்ந்து செல்லுங்கள் என்று அனுமதியளித்தார்.

சாத்யகி பூரிச்ரவாவைக் கத்தியால் வெட்டி வதம் செய்தல்

இச்சமயம் பூரிச்ரவாவிடமிருந்து விடுபட்ட சாத்யகி அர்ஜுனனால் கை வெட்டப்பட்ட அவரைக் கத்தியால் தலையைத் துணிக்கத் தீர்மானித்தார். ஏராளமான தகூழினையளிப்பவரும், பாவமற்றவருமான பூரிச்ரவா இறக்கும் வரை உண்ணாவிரதம் இருக்கத் தீர்மானித்துத் தியானத்தை மேற்கொண்டார். சாத்யகி பூரிச்ரவாவைக் கொல்ல முனைந்தவுடன், அனைவரும் கூச்சலிட்டுச் சாத்யகியை நிந்தித்தனர். ஆனால் சாத்யகியின் மனநிலை தீயதாக இருந்தது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் கூட அவரைத் தடுத்தனர். பீமசேனன், யுதாமன்யு, உத்தமௌஜா, அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், கர்ணன், வ்ருஷசேனன், ஜயத்ருதன் அனைவரும் சாத்யகியைத் தடுத்தனர். ஆனால், அனைவரும் கூவிக் கொண்டிருக்கும்போதே, சாத்யகி விரததாரியான பூரிச்ரவாவை வதம் செய்துவிட்டார். சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் ஏற்று அமர்ந்த பூரிச்ரவாவின் தலையைச் சாத்யகி கத்தியால் வெட்டிவிட்டார். சித்த, சாரண, மனித, தேவர்கள் அனைவரும் பூரிச்ரவாவைப் புகழ்ந்தனர். கௌரவப் படையினரும், சாத்யகிக்கு எதிராகவும், ஆதரவாகவும் பேசினர். இறுதியில் இது சாத்யகியின் குற்றமல்ல; இவ்வாறு நடக்க வேண்டும் என்று கிருஷ்ணகர்த்தா நியமித்தவாறே நடந்தது என்று ஆறுதலடைந்தனர்.

சாத்யகி தன்னை நிந்தித்தவர்களிடம் கூறுதல்

இச்சமயம் தன்னை நிந்தித்த அனைவரையும் பார்த்துச் சாத்யகி கூறினார், “தர்மம் என்னும் வேஷமணிந்து நிற்கும் அதர்மபராயணர்களே! இப்போது தர்மத்தைப் பேசி என்னைக் கொல்லாதே, கொல்லாதே என்று கூறுகிறீர்கள். அதற்கான பதிலைக் கேளுங்கள். நீங்கள் போரில் ஆயுதமிழந்த

சிறுவன் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொன்றபோது உங்களுடைய தர்மம் எங்கே போனது? நான் முதலிலேயே போர்க்களத்தில் எவன் என்னை அவமதிப்பானோ, என்னைத் தள்ளி எட்டி உதைப்பானோ, அவன் முனிவரைப் போல மௌனவிரதம் ஏற்றாலும், என்னால் வதம் செய்யப்படுவான் என்று சபதம் செய்துள்ளேன் எனக்குச் செய்யப்பட்ட இந்தக் கொடுமைக்கு பழிவாங்க நான் முயற்சி செய்தேன். நான் பூரிச்ரவாவை வதம் செய்தது முற்றிலும் உசிதமானது. பார்த்தன் என்னைச் சங்கடத்தில் கண்டு பூரிச்ரவாவைக் கத்தியால் வெட்டிவிட்டார். இதனால் பூரிச்ரவாவைக் கொன்ற புகழ் எனக்குக் கிட்டவில்லை. நடக்க வேண்டியதற்கு அனுசூலமாகவே தெய்வம் செய்விக்கிறது. இதில் என்ன அதர்மம் இருக்கிறது? என்றார். சாத்யகியின் சொற்களைக் கேட்ட கௌரவர்கள் பதிலேதும் பேசவில்லை. பூரிச்ரவா போரில் ஆயுதத்தால் புனிதமாகித் தன் உத்தம சரீரத்தைத் துறந்து ஊகத்துவ லோகம் அடைந்துவிட்டார்.

சாத்யகி-கர்ணன் இடையிலான போர்

அதன்பிறகு அர்ஜுனனால் ஐயத்ருத வதம் நடைபெற்றது. சிந்துராஜன் கொல்லப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட கிருபாசாரியார் அர்ஜுனனோடு போரிடுவதாக வந்தார். அர்ஜுனன் கிருபாசாரியாரையும், அவருக்குத் துணையாக வந்த அஸ்வத்தாமாவையும் தன் பாணங்களால் அடித்தார். இதனால் கிருபாசாரியார் மூர்ச்சையடைந்து தேரில் விழுந்துவிட்டார். தன் குருவாகிய கிருபரைத் தான் போரில் அடிக்க நேர்ந்ததற்காக அர்ஜுனன் கண்ணீர் பெருக்கித் தன்னைத் தானே நிந்தித்துக் கொண்டார். போர்க்களத்தில் நின்று அர்ஜுனன் புலம்பிக் கொண்டிருந்தபோது கர்ணன் அர்ஜுனனை நோக்கி வந்தான்.

கர்ணன் அர்ஜுனனுடன் போரிட வருவதைக் கண்ட சாத்யகியும், யுதாமன்யு மற்றும் உத்தமௌஜாவும் கர்ணனை நோக்கி ஓடினார்கள். சாத்யகி கர்ணனுடன் போருக்கு விரைவதைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தேரைக் கர்ணனுக்கருகில் செலுத்தக் கூறினார். ஆனால் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனை அங்கு செல்ல வேண்டாம் என்றும் கர்ணனுடன் போரிட சாத்யகியே போதும் என்று கூறி அர்ஜுனனைத் தடுத்துவிட்டார்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியைப் பூரிச்ரவா போரில் தோல்வியுறச் செய்துவிடுவான் என்பதை அறிந்திருந்தார். இறந்த காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் அறிந்திருந்த ஜனார்த்தனன் தன்னுடைய சாரதி தாருகனிடம் முதல் நாளே தேரைப் பூட்டி ஆயத்தமாக வைக்குமாறு ஆணையிட்டிருந்தார். யாராலும் தோற்கச் செய்ய முடியாத ஸ்ரீ

கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின் உண்மை உருவை யாராலும் அறிய இயலாது. பிரம்மா முதலிய தேவர்களாலும் சித்த புருஷர்களாலும் மட்டுமே அவர்களின் பிரபாவத்தை அறிய இயலும். இச்சமயத்தில் சாத்யகி தேரின்றியும், கர்ணன் போருக்குத் தயாராகத் தேருடன் இருப்பதையும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பார்த்தார்.

அவர் தனது பாஞ்சஜன்யத்தை ரிஷப ஸ்வரத்தில் உரத்த குரலில் ஊதினார். அந்த சங்கத்வனியைக் கேட்ட பகவானின் சாரதி அதனைப் புரிந்து கொண்டு உடனே கருடக்கொடி பறக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் தேரைக் கொண்டு வந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அனுமதி பெற்று, சினியின் பௌத்ரன் சாத்யகி அந்தத் தேரில் ஏறிக் கர்ணனுடன் போரிடலானார். அர்ஜுனன் சக்கரக் காவலர்களான யுதாமன்யுவும், உத்தமௌஜாவும் சாத்யகியுடன் சேர்ந்து கர்ணனைத் தாக்கலானார்கள். கர்ணனும் சாத்யகியுடன் போரிட்டான்.

கர்ணன் சாத்யகி இடையிலான போரையும், தாருகனின் தேரோட்டும் கலையையும் வீரர்கள் அனைவரும் பார்வையாளராக நின்று பார்க்கலானார்கள். கச்யப கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த சாரதி தாருகனின் தேர் இயக்கும் முறை, திரும்பி வரும் முறை, ஆவர்த்தனம், மண்டலம், சன்னிவர்த்தன் முதலிய பல யுக்திகளைக் கண்டு தேவ, கந்தர்வ, தானவர்கள் வியந்தனர். போர்க்களத்தில் சாத்யகியும் கர்ணனும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தத்தம் நண்பருக்காகப் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். பூரிச்ரவா, ஜலசந்தன் இருவரும் கொல்லப்பட்டதை நினைத்து, கர்ணன் சாத்யகியைப் பாணங்களால் கலக்கினான்.

அடிக்கடி சாத்யகியைச் சாம்பலாக்குவது போலச் சினத்துடன் பார்த்தான் கர்ணனின் சினத்தைக் கண்ட சினியின் பேரன் அம்புமழை பொழிந்து அவனை எதிர்த்தார். இரும்பு மயமான அம்புகளால் கர்ணனின் உடல் முழுவதும் காயம் ஏற்படுத்தி அவனுடைய சாரதியைத் தேரில் இருந்து வீழ்த்தினார். பிறகு கர்ணனின் வெள்ளைக் குதிரைகளைக் கொன்று, கொடியை வெட்டித் தேரையும் உடைத்துவிட்டார். கர்ணன் தேர் இழந்ததைக் கர்ணனின் புதல்வன் கண்டான். வருஷசேனன், சல்யன், அஸ்வத்தாமா ஆகியோர் சாத்யகியைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். சைன்யம் வியாகூலம் அடைந்தது. யாருக்கும் எதுவும் தோன்றவில்லை. கர்ணன் பெருமூச்சுடன் துரியோதனன் தேரில் சென்று அமர்ந்தான்.

சாத்யகி அர்ஜுனனின் சபதத்தை நினைத்துக் கர்ணனைக் கொல்லவில்லை. பீமசேனன் திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களை வதம் செய்யச் சபதம் செய்திருந்ததால் சாத்யகி துச்சாதனனையும் வதைக்கவில்லை.

கர்ணன் முதலிய மகாரதிகள் சாத்யகியை வதம் செய்ய முழுமையாக முயன்றபோதும் அவர்களால் செய்ய விரும்பினார்; கௌரவ சேனையை வென்றுவிட்டார். உலகில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பார்த்தன், சினியின் பேரன் சாத்யகி மூவருக்கும் நிகரான வில்லாளிகள் யாரும் இல்லை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் பீமசேனனும் சாத்யகியும் தருமபுத்திரரிடம் திரும்புதல்; யுதிஷ்டிரர் மகிழ்வுடன் அவர்களைப் பாராட்டுதல்

ஜயத்ருதன் வதம் செய்யப்பட்ட பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும், பீமசேனன் மற்றும் சாத்யகியும் யுதிஷ்டிரரிடம் திரும்பினர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜயத்ருதன் வதம் பற்றி யுதிஷ்டிரரிடம் தெரிவித்தார். தருமராஜர் பகவானின் அருளாலேயே இது சாத்தியமாயிற்று என்று கூறி, பகவானைப் பலவாறாகத் துதித்து மகிழ்ந்தார். பிறகு அர்ஜுனனைப் பாராட்டினார். அம்புகளால் படுகாயமுற்ற பீமசேனனும் சாத்யகியும் தம் மூத்த குரு யுதிஷ்டிரரை வணங்கிப் பூமியில் நின்றனர்.

யுதிஷ்டிரர் அவர்களிடம், “சூர வீரர்களான உங்கள் இருவரையும், நான் பார்ப்பது சௌபாக்கியமானது. இருவரும் பகைவரின் சேனைக் கடலைக் கடந்துள்ளீர்கள். துரோணாசாரியார், க்ருதவர்மா போன்ற பெரும் வீரர்களை வெற்றி கொண்டுள்ளீர்கள். கர்ணனும் தோற்கடிக்கப்பட்டான். சல்ய மன்னரையும் போரில் இருந்து விலக்கிவிட்டீர்கள். நீங்கள் போர்க்களத்தில் இருந்து நலமாகத் திரும்பியதால் நான் ஆனந்தம் கொள்கிறேன். என் கட்டளையை நிறைவேற்றிய வீரர்களான உங்கள் இருவரையும் நலமுடன் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நீங்கள் இருவரும் போரில் தைரியம் பெற்றுத் தோற்காதவர்களாவீர்கள்” என்று பாராட்டினார்.

சாத்யகி-சோமதத்தன் போர்

போர் மீண்டும் தொடங்கியது. இறக்கும் வரை உபவாசம் ஏற்று அமர்ந்த பூரிச்ரவா கொல்லப்பட்டதால் பூரிச்ரவாவின் தந்தை சோமதத்தன் மிகவும் சினம் கொண்டார். அவர் போர்க்களத்தில் சாத்யகியிடம் கூறலானார், “சாத்வதா! முன்பு மகாத்மாக்களும், தேவர்களும் பின்பற்றிய கூடித்திரிய தர்மத்தை விட்டுக் கொள்ளையர்களின் தர்மத்தில் எவ்வாறு ஈடுபட்டாய்? போரிலிருந்து விலகி ஆயுதத்தைத் துறந்தவனை கூடித்திரியன் எவ்வாறு அடிக்க முடியும்? அர்ஜுனனால் கை வெட்டப்பட்ட என் புதல்வனை நீ எவ்வாறு வீழ்த்தினாய்? முட்டாளே! உன் பாவச் செயலின் பலன் உனக்குப் போர்க்களத்திலேயே கிடைக்கட்டும்.

நான் என் இரு புதல்வர்கள், மற்றும் புண்ணியச் செயல்களின் மீது சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். இன்றிரவு கழிவதற்குள் அர்ஜுனனால் நீ காக்கப்படாத நேரத்தில் உன்னைப் புதல்வர்களோடும், சகோதரர்களோடும் கொல்லாவிட்டால் நான் கோர நரகத்திற்குச் செல்வேன்” என்று கூறினார்.

சோமதத்தனின் சொற்களைக் கேட்ட சாத்யகி அவருக்குப் பதில் அளித்தார்; “கௌரவா! உன்னுடனோ, அல்லது மற்றவர்களுடனோ போர் புரியும்போது எனக்கு எந்தப் பயமும் இருக்காது. என்னோடு போர் புரிய உனக்கு விருப்பம் என்றால் உன் அம்புகளால் என்னை அடி, நானும் உன்னை அடிக்கிறேன். உன்னுடைய புதல்வர்கள் பூரிச்ரவாவும் சலனும் கொல்லப்பட்டனர். தானம், தவம், அஹிம்சை, வெட்கம், தைரியம், பொறுமை முதலிய நற்குணங்கள் நிறைந்த தர்மராஜனின் தேஜஸால் நீ முதலிலேயே இறந்துவிட்டாய். ஆகவே கர்ணனோடும் சகுனியோடும் நீதான் இங்கு அழிவைப் பெறப் போகிறாய். நான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய திருவடிகளிலும் என்னுடைய இஷ்டா பூர்த்த கருமங்களிலும் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். நான் போரில் சினம் கொண்டு உன் போன்ற பாவியைப் புதல்வர்களோடு கொல்லாவிடில் எனக்கு உத்தம கதி கிடைக்க வேண்டாம்” என்று சபதம் உரைத்தார்.

இவ்வாறு கோபம் கொண்ட இருவரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் அம்பு மழை பொழிந்தனர். பிறகு துரியோதனன் தன் யானை மற்றும் தேர்ப்படையுடன் சோமதத்தனின் உதவிக்கு வந்தான். சகுனியும் தன் புத்திர பௌத்திரர்களால் வந்து சோமதத்தனைக் காப்பாற்றலானான். உதவியாளர்கள் காக்கப்பட்ட சோமதத்தன் சாத்யகியைப் பாணங்களால் மறைத்துவிட்டார். இதனைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் பெரும் படையுடன் சாத்யகியின் துணைக்கு வந்தார். சோமதத்தன் சாத்யகியை 9 பாணங்களால் துளைத்தார். சாத்யகியும் அவர் மீது ஒன்பது பாணங்களை அடித்துக் காயப்படுத்தினார். பலசாலியான சாத்யகியால் காயமடைந்த சோமதத்தன் தேரின் இருக்கை மீது அமர்ந்து மூர்ச்சையுற்றார். அதனைக் கண்ட அவரது சாரதி விரைவாக அவரைப் போர்க்களத்தில் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான்.

மீண்டும் சாத்யகி சோமதத்தன் போர்

பூரிச்ரவாவின் மரணத்தால் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா சாத்யகியிடம் போரிட வந்தான். கடோத்கஜன் அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்துவிட்டான். அஸ்வத்தாமா கடோத்கஜனுடன் கடும்போர் புரிந்து ஆயிரக்கணக்கான அரக்க வீரர்களையும் துருபதர், குந்திபோஜன்

புதல்வர்களையும் கொன்றுவிட்டான். இதனால் பாண்டவ வீரர்கள் எச்சரிக்கையுடன் போர் புரிந்தனர். சோமதத்தன் மீண்டும் சாத்யகியுடன் போர் புரிய முன் வந்தார். சாத்யகியின் மீது மிகுந்த கோபத்துடன், அம்பு மழை பொழிந்தார். சாத்யகியை மறைத்தார். இச்சமயம் பீமசேனன் சாத்யகியின் உதவிக்காக வந்தார். பத்து பாணங்களைச் சோமதத்தன் மீது செலுத்தினார். சோமதத்தன் பீமசேனன் மீது நூறு அம்புகளை அடித்தார். சாத்யகியும் புத்திரசோகத்தில் இருந்த சோமதத்தனைப் பாணங்களாலும் சக்தி ஆயுதத்தாலும் அடித்தார். பீமன் சோமதத்தனின் தலைமீது பரிகத்தால் அடித்தார். பீமனும், சாத்யகியும் ஒன்றாகத் தாக்கியதால் சோமதத்தன் நினைவிழந்து விட்டார்.

சோமதத்தன் நினைவிழந்ததைக் கண்ட அவரது தந்தை வாஹ்லீகன் சாத்யகியை அம்பு மழையால் அடித்தார். பீமன் சாத்யகியைக் காப்பாற்ற வாஹ்லீகன் மீது ஒன்பது பாணங்களைச் செலுத்தினார். வாஹ்லீகன் பீமன் மார்பில் சக்தியால் அடித்து முர்ச்சையடையச் செய்தார். பின்னர் நினைவு வரப்பெற்ற பீமன் வாஹ்லீகரைக் கதையால் அடித்தார். அந்தக் கதையின் அடி வாஹ்லீகரின் தலையைப் பிளந்து அவரை யமனுலகு அனுப்பியது.

சாத்யகி சோமதத்தனை வதம் செய்தல்

பூரிச்ரவாவின் தந்தையும் வாஹ்லீகனின் மகனுமான சோமதத்தன் போருக்கு விழைந்ததைக் கண்ட சாத்யகி தன் சாரதியிடம் தேரைச் சோமதத்தனிடம் செலுத்தக் கூறினார்; தான் சோமதத்தனை வெல்லாமல் திரும்ப மாட்டேன் எனச் சபதமிட்ட சாத்யகியின் தேர் சோமதத்தனை நோக்கி விரைந்தது. மகாபாஹு சோமதத்தன் சிறிதும் பயமின்றிச் சாத்யகியுடன் போரைத் தொடங்கினார். சாத்யகி தன் பாணங்களால் சோமதத்தனை மூடிவிட்டார். சோமதத்தன் சாத்யகியின் மார்பில் 60 பாணங்களை அடித்தார். ஒருவரை ஒருவர் படுகாயப்படுத்திக் கொண்ட அவ்வீரர்களின் உடல் ரத்தத்தால் நனைந்துவிட்டது. ஒருவரை ஒருவர் எரிப்பதைப் போலப் பார்த்தனர். உடல் முழுவதும் பாணங்களால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த சினங் கொண்ட யானைகளைப் போலத் தோற்றமளித்தனர்.

சோமதத்தன் அர்த்த சந்திர வடிவ பாணத்தால் சாத்யகியின் வில்லை வெட்டி விட்டார். உடனே 25 பாணங்களைச் சாத்யகியின் மீது அடித்தார். தொடர்ந்து தன் பாணங்களால் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினார். சாத்யகியும் தனது பாணங்களால் சோமதத்தனைத் துளைத்துவிட்டார். சோமதத்தனின் கொடியையும் வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். சோமதத்தன் வேறு வில்லை எடுத்துச் சாத்யகியின் மீது பாணங்களை விடுத்தார். அப்போது பீமசேனன்

சாத்யகியின் உதவிக்காக வந்தார். சோமதத்தனை அம்புகளால் அடித்தார். சோமதத்தன் பீமனைக் கூரிய அம்புகளால் பீடித்தார். பீமன் சோமதத்தனின் மார்பின் மேல் ஒரு வலுவான பரிகத்தைச் செலுத்தினார். அதனையும் சோமதத்தன் துண்டாக்கிவிட்டார்.

இச்சமயம் சாத்யகி சோமதத்தனை ஒரு பல்லத்தால் வெட்டினார். 5 பாணங்களால் அவரது கையுறையைப் பிளந்துவிட்டார். நான்கு பாணங்களால் தேரின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். சாரதியையும் அடித்துத் தலையைத் துணித்துவிட்டார். தங்கமயமான சிறகுள்ள பாணத்தால் சோமதத்தனின் மார்பைப் பிளந்து அவரை யமராஜனின் விருந்தினராக்கிவிட்டார். சோமதத்தன் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவர்கள் சாத்யகி மீது பாய்ந்தனர். யுதிஷ்டிரரும் மற்ற பாண்டவர்களும் சாத்யகியின் உதவிக்கு வந்து கௌரவ சேனையுடன் போரிட்டனர்.

சாத்யகி குருவம்ச வீரன் பூரியை வதம் செய்தல்

பின்னர் மிகவும் இருள் சூழ்ந்ததால் தீப்பந்தங்கள் மற்றும் விளக்குகளின் ஒளியில் இரவுப்போர் நடைபெற்றது. இருதரப்பு முக்கிய வீரர்கள் இடையே த்வந்த யுத்தம் நடைபெற்றது. சாத்யகிக்கும் குருவம்ச வீரன் பூரிக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றது. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அடித்து மார்பில் காயம் செய்து கொண்டனர். இருவரும் பயங்கர அஸ்திர-சஸ்திர மழை பொழிந்து கொண்டனர். இருநாழிகை நேரம் இருவருக்கும் இடையில் போர் சமமாக நடைபெற்றது.

பின்னர் சாத்யகி பூரியின் வில்லை வெட்டி 9 பாணங்களால் அவன் மார்பில் அடித்தார். பூரியும் வேறு வில்லை எடுத்தான். சாத்யகியின் மார்பில் அம்பினால் காயப்படுத்தியதுடன் அவரது வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். வில் இழந்த சாத்யகி பூரியின் மார்பின் மீது சக்தி ஆயுதத்தை மிக வேகமாக அடித்து அங்கங்களைப் பிளந்து அவனைப் பூமியில் வீழ்த்திவிட்டார். பூரி கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா மிக வேகமாக வந்து சாத்யகியின் மீது அம்பு மழை பொழிந்தான். அச்சமயம் கடோதகஜன் சாத்யகியின் உதவிக்கு வந்து அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்துவிட்டான்.

சாத்யகி கர்ணன் போர்

இச்சமயம் துரோணரோடு போரிட்ட த்ருஷ்டத்யும்னனைச் சூழ்ந்து கொண்டு கௌரவ மகாரதிகள் ஏழு பேர் தாக்கலாயினர். இதனைக் கண்ட சாத்யகி துருபத குமாரனின் உதவிக்கு வந்தார். கர்ணன் சாத்யகியுடன்

போரிட வந்தான். சாத்யகி மீது பாணங்களைத் தொடுத்தார். சாத்யகியும் மற்ற கௌரவ மகாரதிகள் பார்க்கும்போதே கர்ணனைப் பாணங்களால் காயப்படுத்தி “ஓடாதே, நில்” என்றார். இருவருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில் சாத்யகி கர்ணனை நன்றாகக் காயப்படுத்திவிட்டார். கர்ணனும் சாத்யகியை விபாடம், கர்ணி, சுரம், நாராசம், வத்ஸதந்தம் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் சளைக்காமல் போரிட்டனர். மற்ற கௌரவ மகாரதிகளும், கர்ணனின் மகன் வருஷசேனனும் சாத்யகியைக் கடுமையாகத் தாக்கினர். சாத்யகி அவர்கள் அனைவரின் அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் விலக்கி வருஷசேனன் மார்பில் படுகாயப்படுத்தினார்.

வருஷசேனன் காயத்தால் வில்லைத் துறந்து, உணர்விழந்து தேரின் மீது அமர்ந்துவிட்டான். வருஷசேனன் கொல்லப்பட்டதாகக் கருதிய கர்ணன் சாத்யகியை மிக வேகமாகத் தாக்கினான். சாத்யகியும் தொடர்ந்து எண்ணற்ற அம்புகளைக் கர்ணன் மீது செலுத்தினார். கர்ணனைப் பத்து பாணங்களாலும், வருஷசேனை ஏழு அம்புகளாலும் அடித்து இருவரின் கையுறைகளையும், வில்லையும் வெட்டிவிட்டார். அவ்விருவரும் வேறு வில்லை எடுத்து யுத்தானைத் துன்புறுத்தலானார்கள். அச்சமயம் காண்டீபத்தின் டங்காரமும், அர்ஜுனனுடைய தேரின் ஒலியும் கேட்கலாயிற்று.

சாத்யகி துரியோதனன் போர்; துரியோதனன் தோல்வி

கௌரவ சேனைக்குள் சிக்கிக் கொண்ட சாத்யகியை அர்ஜுனன் வருவதற்குள் எப்படியாவது கொன்றுவிட வேண்டும் என்று கர்ணன் துரியோதனனுக்கு ஆலோசனை கூறினான். அதன்படி துரியோதனன் சகுனியைப் பெரும் சேனையுடன் சென்று சாத்யகியைத் தாக்கிக் கொன்றுவிடுமாறு கட்டளையிட்டான். கர்ணன் ஆலோசனைப்படியே கௌரவ சேனை சாத்யகியைச் சுற்றிலும் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கத் தொடங்கியது. கொட்டிலுக்குள் அடைக்கப்பட்டது போல் கௌரவ சேனைக்குள் இருந்த சாத்யகியைக் கௌரவர்கள் அதட்டிச் சிம்மநாதம் செய்தவாறு கூரிய அம்புகளால் தாக்கினர்.

சாத்யகியும் அவர்கள் மீது ஏராளமான அம்புகளை அடித்தார். அவர் வளைந்த பாணங்களால் யானைகளையும், குதிரைகளையும், வீரர்களின் அங்கங்களையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். சாமரங்களும், வெண் கொற்றக் குடைகளும் நிறையப் பெற்றுப் பூமி நட்சத்திரங்களை உடைய ஆகாயம்

போல் தோற்றமளித்தது. வீரர்களின் அவலக் குரல் எங்கும் எதிரொலித்தது யுயுதானின் பாணங்களால் தன் சேனை ஓடுவதைக் கண்ட துரியோதனன் தன் சாரதியிடம் யுயுதானை நோக்கித் தேரைச் செலுத்தக் கட்டளையிட்டான்.

சாத்யகியின் அருகில் வந்த துரியோதனன் சினத்துடன் சாத்யகியோடு போரைத் தொடங்கினான். சாத்யகி 12 பாணங்களால் துரியோதனனைக் காயப்படுத்தினார். சுயோதனனும் சாத்யகியின் மேல் பத்து பாணங்களை விடுத்தான். பாஞ்சாலர்களுக்கும் பரத வம்சத்தவருக்கும் இடையில் பயங்கரப் போர் நடைபெற்றது. சாத்யகி துரியோதனன் மார்பில் 80 அம்புகளை அடித்தார். அத்துடன் அவனுடைய தேரின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று வீழ்த்தினார். சாரதியும், குதிரைகளும் இறந்துவிட்ட அதே தேரில் நின்றவாறு துரியோதனன் ஐம்பது அம்புகளைச் சாத்யகியின் மீது தொடுத்தான். அவற்றை வெட்டிய சாத்யகி ஒரு பல்லத்தால் துரியோதனனின் வில்லை வெட்டிவிட்டார். வில்லும், தேரும் இழந்த துரியோதனன் க்ருதவர்மாவின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான்.

சாத்யகியின் ஐயமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ரகசியச் செய்தியும்

இதன்பின்னர் துரியோதனனுக்கு உதவ வந்த அரக்கன் அலம்புஷனையும், அலாயுதனையும் கடோத்கஜன் வதம் செய்துவிட்டான். கௌரவ சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்த கடோத்கஜனைக் கொல்லக் கர்ணன் அர்ஜுனனைக் கொல்லுவதற்காகப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்த இந்திரனின் சக்தி ஆயுதம் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. இந்நிலையில் சாத்யகி தனக்கு எழுந்த ஐயத்தைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கேட்டார்.

“பிரபோ! அளவற்ற பராக்கிரமமுடைய திவ்யசக்தி கர்ணனிடம் இருந்தும் அவன் ஏன் அதனை அர்ஜுனன் மீது பிரயோகிக்கவில்லை?” என்று வினவினார். பகவான் சாத்யகிக்குப் பதிலுரைத்தார். “சாத்யகி! துரியோதனன் தலைமையில் துச்சாதனன், கர்ணன், சகுனி, ஐயத்ருதன் ஆகியோர் எப்போதும் போரில் வெற்றி பெறுவது குறித்து இரகசிய ஆலோசனை செய்து வந்தனர்.

அவர்கள் கர்ணனிடம் மகாரதி அர்ஜுனனைத் தவிர வேறு யார் மீதும் இந்த சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தாதே. ஏன் எனில் பாண்டவர்களில் அர்ஜுனனே இந்திரனுக்குச் சமமானவன். அர்ஜுனன் கொல்லப்பட்டால் ச்ருஞ்ஜயர்களும் பாண்டவர்களும் அக்னி இல்லாத தேவர்களைப் போல இறந்தவர்களுக்குச் சமமாகி விடுவார்கள் என்று கூறி வந்தனர். கர்ணனும் அவ்வாறே உறுதியளித்திருந்தான். கர்ணனின் உள்ளத்தில் அர்ஜுனனை

வதைப்பது பற்றிய எண்ணமே எப்போதும் இருந்து வந்தது. சாத்யகி! நான் கர்ணனை மோகிக்கச் செய்து வந்தேன். அதனாலேயே சந்தர்ப்பம் கிட்டியபோதும் கர்ணன் அர்ஜுனன் மீது அந்த சக்தி ஆயுதத்தைச் செலுத்தவில்லை.

வீரனே! அந்த சக்தி அர்ஜுனுக்கு மரண வடிவமானது. இந்தக் கவலையில் மூழ்கியிருந்ததால் எனக்கு உறக்கமும் வரவில்லை. என் மனத்தில் மகிழ்ச்சியும் தோன்றவில்லை. அந்த சக்தி கடோதகஜன் மீது இன்று செலுத்தப்பட்டது. அதனால் அர்ஜுனன் இன்று மரணத்தின் வாயிலிருந்து தப்பிவிட்டார் என்றே நான் கருதுகிறேன். எனக்குப் போரில் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றுவது எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு தாய், தந்தை, சகோதரர்கள் மற்றும் என் உயிரைக் காத்துக் கொள்வது அவசியமாகத் தோன்றவில்லை. சாத்யகி! முவுலகத்திலும் கிடைத்தற்கரிய பொருள் இருக்குமானால் அதைக்கூட நான் அர்ஜுனன் இல்லாமல் பெற விரும்புவதில்லை. ஒருவன் இறந்த பின் திரும்பி வந்ததைப் போல இன்று அர்ஜுனனைக் கண்டு எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. இந்த நோக்கத்துடனேயே நான் கர்ணனை எதிர்ப்பதற்காகக் கடோதகஜனை அனுப்பினேன். இந்த இரவில் அவனைத் தவிர வேறு யாராலும் போர்க்களத்தில் கர்ணனைத் துன்புறுத்த இயலாது” என்று அர்ஜுனனின் நன்மையை விரும்பித் தான் கர்ணனை மோகம் கொள்ள வைத்ததைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகிக்குப் பதிலாக உரைத்தார்.

அதன் பின்னர் களைத்துப் போயிருந்த இருதரப்பு வீரர்களையும் அர்ஜுனன் உறங்கி ஓய்வெடுக்குமாறு கூறியதால் போர்க்களத்திலேயே இருநாழிகை நேரம் உறங்கிக் களைப்பு தீர்ந்தனர். கிழக்குத் திசையில் சந்திரன் தோன்றியதும் வீரர்கள் மீண்டும் போரைத் தொடங்கினர். இச்சமயம் துரோணர் துருபதனையும், விராடரையும் வதம் செய்துவிட்டார். இரவின் கடைசி ஜாமம் கழிந்ததும் சூரிய தேவன் தோன்றினான். இருள் விலகி ஒளி பரவியது. துரியோதனன் - நகுலன்; துச்சாதனன் - சகதேவன்; கர்ணன் - பீமசேனன் துரோணர் - அர்ஜுனன் இவர்களுக்கிடையே போர் நடைபெற்றது. அர்ஜுனன் தன்னுடன் போரிடுவதைக் கண்டு மகிழ்ந்த துரோணர் அவரை விட்டு விட்டுப் பாஞ்சாலர்களைத் தாக்கலானார். த்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை நோக்கிச் செல்வதைக் கண்ட துரியோதனன் அங்கு விரைந்து வந்தான்.

துரியோதனன் சாத்யகி இடையிலான உரையாடலும் போரும்

த்ருஷ்டத்யும்னனை நோக்கித் துரியோதனன் வருவதைக் கண்ட சாத்யகி துரியோதனனுக்கு எதிரில் வந்தார். குருவம்ச துரியோதனனும் மது

வம்ச சாத்யகியும் ஒருவரை ஒருவர் அருகில் கண்டு சிரித்தபடி போரிடலாயினர்.

சிறுபருவ விஷயங்கள் அனைத்தையும் நினைவு கூர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி மகிழ்ச்சியுடன் முறுவலித்தனர். துரியோதனன் தன் அன்பு நண்பன் சாத்யகியிடம் இவ்வாறு கூறலானான், “தோழா! கோபத்திற்கு திக்காரம், லோபத்திற்கு திக்காரம், மோஹத்திற்கும் சினத்திற்கும் திக்காரம். கூடித்திரியனுக்குரிய நடத்தைக்குத் திக்காரம். சொந்த பலத்திற்கும் திக்காரம்.

சினி புங்கவா! கோப-லோபங்களுக்கு வசமாகி நீ என்னை உன் பாணங்களுக்குக் குறியாக்குகிறாய். நானும் உன்னை அவ்வாறே செய்கிறேன். நீ என் உயிருக்கும் மேலான நண்பனாக இருந்திருக்கிறாய். சிறு பருவத்தில் நம்மிடம் பரஸ்பரம் இருந்த அன்பை நான் இப்போது நினைவு கூறுகிறேன். ஆனால், இன்று, இப்போரில் நம் நல்ல பண்புகள் அனைத்தும் ஜீரணமாகிவிட்டன. வீரா! இன்றைய போர் கோப - லோபத்தைத் தவிர வேறென்ன? என்றான். சாத்யகி துரியோதனனிடம் “கௌரவ மன்னா! இது சபையும்ல்ல. ஒன்று கூடி நாம் விளையாடிய ஆசாரியாரின் வீடுமல்ல” என்று பதிலளித்தார்.

துரியோதனன் அவரிடம், “சினி புங்கவா! நம்முடைய சிறு வயதின் விளையாட்டுக்கள் எங்கே சென்றுவிட்டன? இந்தப் போர் எங்கிருந்து வந்தது? காலத்தை மீறுவது மிகவும் கடினமாகும். நமக்குச் செல்வத்தாலோ செல்வத்தைப் பெறும் விருப்பத்தாலோ என்ன பிரயோஜனம்?” என்றான். சாத்யகி அவனிடம் “மன்னா! கூடித்திரியர்களின் சனாதான ஆசாரமே இதுதான். அவர்கள் இங்கு குருவுடன் கூடப் போரிடுகிறார்கள். நான் உனக்குப் பிரியமானவன் என்றால் நீ விரைவில் என்னைக் கொன்று விடு. நான் புண்ணியசாலிகளின் லோகங்களுக்குச் செல்வேன். உன் பலத்தையும் சக்தியையும் விரைவில் என் மீது காட்டு, ஏன் எனில் நான் என் நண்பர்களின் பெரும் சங்கடத்தைக் காண விரும்பவில்லை.” என்று கூறிப் போரில் பயமின்றி முன்னேறினார்.

துரியோதனனும், சாத்யகியுமான குரு-மது வம்ச வீரச் சிங்கங்கள் இருவரும் கோரப் போர் புரிந்தனர். இருவரும் தொடர்ந்து பாணங்களைச் செலுத்திப் பரஸ்பரம் காயப்படுத்திக் கொண்டனர். பிறகு துரியோதனன் சாத்யகியின் வில்லையும், அம்பையும் துண்டாக்கினான், சாத்யகி வேறு வில்லை எடுத்துத் துரியோதனன் மீது வரிசையாக அம்புகளைப் பொழிந்தார். அந்த பாணங்களைத் துரியோதனன் துண்டுகளாக்கிவிட்டான். 72 பாணங்களைச் செலுத்திச் சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினான். சாத்யகியும்,

துரியோதனன் அம்பையும், வில்லையும் வெட்டித் தன் பாணங்களால் அவனுக்குக் காயம் ஏற்படுத்தினார். இருவரும் குவியல் குவியலாக அம்புகளைச் செலுத்திப் பயங்கரமான போரில் ஈடுபட்டனர். போரில் சாத்யகி மேலோங்குவதைக் கண்ட கர்ணன் விரைந்து துரியோதனனைக் காப்பாற்றச் சென்றான். ஆனால் பீமசேனன் அவரைத் தடுத்துவிட்டார்.

துரோணரின் வதமும், தொடர் நிகழ்வுகளும்

அதன்பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலோசனைப்படி துரோணரிடம், பீமனால் அவர் புதல்வன் அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. துரோணர் பீமனின் சொற்களை நம்பவில்லை. அவர் யுதிஷ்டிரரிடம் அது உண்மையா என்று கேட்டார். தருமராஜர் தன் வெற்றியை விரும்பி அஸ்வத்தாமா என்ற யானை கொல்லப்பட்டதை மறைத்து அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டு விட்டான் என்று துரோணரிடம் கூறினார். தருமராஜரின் பொய்யுரையைக் கேட்ட துரோணர் தன் ஆயுதங்களைத் துறந்து தன் தேரில் சமாதி நிலையில் அமர்ந்து பிரணவத்தைச் சிந்தித்திருந்தார். அவர் உயிர் பிரிந்தது. ஆனால் அதனை அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உள்ளிட்ட ஐவரைத் தவிர வேறு யாரும் அறியவில்லை. இச்சமயம் துரோணரின் தேரில் ஏறிய த்ருஷ்டத்யும்னன் அவரது கேசத்தைப் பற்றிப் பிடித்து அவரது தலையைத் துணித்துவிட்டார். மற்ற வீரர்களும், அர்ஜுனனும் தடுத்தும் இது நிகழ்ந்துவிட்டது, துரோணர் கொல்லப்பட்டதால் கௌரவ சேனை ரணபூமியிலிருந்து ஓடலாயிற்று.

இச்சமயம் போர்க்களத்தின் இன்னொரு இடத்தில் சிகண்டியுடன் போரில் ஈடுபட்டிருந்த அஸ்வத்தாமா திரும்பி வந்தான். தன் தந்தையின் மரணச் செய்தியையும் அவர் சிகை பற்றப்பட்டு அவமானத்திற்காளாக்கப் பட்டதையும் அறிந்தான். கோபத்தால் அக்னியைப் போலத் தகித்தான். தான் நாராயணாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தி பகைவர்களை அழிப்பதற்குச் சூளுரைத்தான். அந்த திவ்யாஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தினான். அதனால் கடல் பொங்கியது. பூமி நடுங்கியது; மலை உடைந்து விழுந்தது. எங்கும் பேரொலி கேட்டது.

இதனைக் கண்ட யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனிடம் அதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். அச்சமயம் பாண்டவ சேனையின் மகாரதிகள் இரகசிய ஆலோசனையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அனைவரும் கூடியிருந்த அவ்விடத்தில் யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைத்துத் தன் குருவின் மரணத்திற்குக் காரணமாகி, பெரும் பாவம் செய்து தன் புகழையும் இழந்துவிட்டார் என்று கூறி அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்தார். அத்துடன் த்ருஷ்டத்யும்னனும் பெரும்

பாவத்தைச் செய்து விட்டதாகக் கடுமையாகக் குற்றம் சாட்டினார். பீமசேனன் குறுக்கிட்டு யுதிஷ்டிரரும், துருபத குமாரனும் செய்தவை கூடித்திரிய தர்மத்திற்கு ஏற்றவையே என்று அர்ஜுனனை அதட்டிப் பேசினார்.

அர்ஜுனன் தன் மீது குற்றம் சாட்டிக் கடுமையாகச் சாடியதால் கோபம் கொண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன், அர்ஜுனன் ஐயத்ருதனை தலையை வெட்டி வீசியதைப் போலவே தானும் செய்ததாகக் கூறினார். அத்துடன் தான் துரோண வதத்திற்காகவே பிறந்தவன் என்பதையும் நினைவூட்டினார். துரோணர் தன் குலத்திற்குரிய தர்மத்தில் நிலைக்கவில்லை. பிரம்மாஸ்திரத்தை அறியாதவர்களையும், பிரம்மாஸ்திரத்தால் துன்புறுத்திய, பரதர்மத்தை ஏற்றுக் கொண்ட விதர்மியைக் கொன்றது நிந்தைக்குரியதல்ல; உன்னுடன் சம்பந்தம் இருப்பதால் மட்டுமே உனக்குத் தலை வணங்குகிறேன். நான் என் சகோதரி திரௌபதி மற்றும் அவளுடைய புதல்வர்களின் உறவினாலேயே கடுமையான சொற்களைச் சகித்துக் கொள்ளுகிறேன். துரோணருடன் என்னுடைய வம்ச பரம்பரையான பகை இருப்பதை உலகறியும் நான் அதர்மம் செய்பவன் அல்ல; யுதிஷ்டிரர் பொய்யுரைப்பவர் அல்ல. துரோணர் பாவி; சிஷ்யத் துரோகி அதனால் கொல்லப்பட்டார். இப்போது நீ போர் செய். வெற்றி உன் கையில் உள்ளது என்று த்ருஷ்டத்யும்னன் அர்ஜுனனிடம் தன் தர்ப்பை நியாயப்படுத்திக் கூறினார். துருபத குமாரனின் சொற்களுக்கு யாரும் பதிலளிக்கவில்லை. அர்ஜுனன் ஓரப் பார்வையால் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்தார். கண்ணீர் பெருக்கினார். பெருமூச்சு விட்டு ‘திக்காரம்’ என்று மட்டுமே கூறி மௌனமானார்.

சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னனை நிந்தித்து உரைத்தல்

மற்ற பாண்டவர்கள் எதுவும் பேசவில்லை. மதுசூதனனும் அமைதியையே கடைப்பிடித்தார். ஆனால் சாத்யகி தன் குருவான அர்ஜுனனைச் சாடிய த்ருஷ்டத்யும்னனை நிந்தனை செய்து பேசலானார்.

“இங்கு இவ்வாறு பேசும் இந்தப் பாவியான நராதமனைக் கொல்லக்கூடிய ஆண் யாரும் இங்கு இல்லையா? த்ருஷ்டத்யும்னா! பிராமணன் சண்டாளனை நிந்திப்பது போல் பாண்டவர்கள் வெறுப்புடன் உன்னை நிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதுக்களின் இந்த சபையில் இவ்வாறு பேச உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா? உன் நாக்கு ஏன் துண்டாகவில்லை? உன் தலை ஏன் வெடிக்கவில்லை. பாவச் செயலைப் புரிந்து, தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொள்வதின் மூலம் நீ பாண்டவர்களையும், வருஷணி குலத்தவராலும் வெறுக்கப்படுகிற வனாகிவிட்டாய் பாவச் செயலைச் செய்து உன் குருவை (அர்ஜுனனை)

ஆகேபிக்கிறாய். ஆதலால் நீ வதம் செய்யத் தகுந்தவனாவாய். ஒரு முகூர்த்த நேரம் கூட நீ உயிர் வாழ்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. உன்னைத் தவிர வேறு யார் குருவின் கேசத்தைப் பற்றி வதம் செய்யும் யோசனையை மனத்தில் நினைப்பான்? குலத்திற்குத் தீயைப் போன்ற உன்னைப் பெற்று உன் முன் ஏழு பரம்பரையினரும், இனிவரும் ஏழு பரம்பரையினரும், நரகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டனர். நீ பீஷ்மரின் வதத்திற்காக அர்ஜுனன் மீது குற்றம் சுமத்தினாய். அதுவும் வீணாகும். ஏன் எனில் மகாத்மாவான பீஷ்மர் தன் மரணத்தைத் தானே நிர்ணயித்திருந்தார்.

உண்மையில் பீஷ்மரை வதம் செய்தவன் உன் சகோதரன் சிகண்டிதான். இந்தப் புவியில் பாஞ்சால ராஜகுமாரர்களைத் தவிர வேறு யாரும் இத்தகைய பாவச் செயல்களைச் செய்பவர் கிடையாது. சிகண்டியும், பீஷ்மரை முடிப்பதற்காகவே தோன்றியவர் என்பது பிரசித்தமாகும். நீயும் உன் சகோதரனும் நிந்திக்கத் தக்கவர்கள். உங்கள் இருவரையும் பெற்றுப் பாஞ்சாலர்கள் அனைவரும் தர்மத்தில் இருந்து வழுவிடர்களாகவும், நீசர்களாகவும், குருத் துரோகிகளாகவும் ஆகிவிட்டனர். நீ மறுபடி இவ்வாறு பேசுவாயாகில் நான் வஜ்ரம் போன்ற என் கதையால் உன் தலையை நசுக்கி விடுவேன். உனக்குப் பிரம்மஹத்தி பாவம் உண்டாகியுள்ளது. உன்னைப் பார்த்து மக்கள் தன் பிராயச்சித்தத்திற்காகச் சூரியனைத் தரிசனம் செய்கின்றனர்.

தீய நடத்தையுள்ள பாஞ்சாலா! நீ என் முன்னால் என்னுடைய குருவையும் (அர்ஜுனன்) என் குருவின் குருவையும் (துரோணர்) தொடர்ந்து அவமதித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆனாலும் உனக்கு வெட்கம் வரவில்லை. நில். என் கதையின் ஒரு அடியைச் சகித்துக் கொள் என்று சாத்யகி கூறியதும் த்ருஷ்டத்யும்னனும் சினத்துடன் சாத்யகியோடு பேசத் தொடங்கினார்.

சாத்யகியைத் த்ருஷ்டத்யும்னன் சாடுதல்

த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகியுடன் பேசலானார், “மாதவா! உன் பேச்சைக் கேட்டு உன்னை மன்னித்து விடுகிறேன். நீ சுயமே துரோகி, நீசன்; பாவ எண்ணங்கள் உடையவன். நகத்திலிருந்து சிகை வரை பாவ எண்ணத்தில் மூழ்கியிருப்பதால் நிந்தைக்குரியவன் என்றாலும், மற்றவரை நிந்திக்க விரும்புகிறாய் பூரிச்ரவாவின் கைகள் வெட்டப்பட்டன. அவர் உபவாச நியமம் ஏற்று அமர்ந்திருந்தார். அந்த நிலையில் அனைவரும் தடுத்தும் நீ அவரை வதம் புரிந்தாய் இதைவிடப் பெரும் பாவம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

கொடியவனே! முதலிலேயே நான் போரில் திவ்யாஸ்திரப் பிரயோகத்தால் துரோணாசாரியாரைக் கலக்கியிருந்தேன். பிறகு அவர் ஆயுதத்தைப் போட்டு விட்டுக் கொல்லப்பட்டார் என்றால் அதில் நான் என்ன பாவம் செய்தேன்? ரணபூமியில் தன்னோடு போர் செய்யாமல் பகைவர்களால் கை வெட்டப்பட்டு உபவாசம் மேற்கொண்டவனை யார் கொல்ல முடியும்? அவ்வாறு நிந்தனைக்குரிய செயலைச் செய்தவன் மற்றவரை எவ்வாறு நிந்திக்க முடியும்? பூரிச்ரவா உன்னைக் காலால் உதைத்து இழுத்தபோது அவரை நீ ஏன் கொல்லவில்லை? அர்ஜுனனால் தோற்கடிக்கப்பட்ட பூரிச்ரவாவை வதம் செய்த நீ எத்தகைய வீரன்?

துரோணாசாரியார் பாண்டவர்களை அடித்து விரட்டிய இடத்தில் எல்லாம் நான் அவருடன் போர் புரிந்து பாண்டவ சேனையைக் காப்பாற்றினேன். நீ தானாகவே பாவ கர்மத்தைச் செய்துவிட்டு மற்றவர்களைக் கடுமையாகப் பேச எப்படி உரிமையுடையவனாவாய்? வ்ருஷ்ணி குலத்தின் களங்கமானவனே! நீ பாவம் செய்தவன். பாவ கர்மங்களின் பொக்கிஷம் நானல்ல. ஆதலால் இனி இத்தகைய சொற்களைக் கூறாதே. பேசாமல் இரு பேசவாயாகில் அம்புகளால் இப்போதே உன்னை யமலோகத்திற்கு அனுப்பிவிடுவேன்.

அடே, முட்டாளே! தர்மத்தால் மட்டுமே போர் வெல்லப்படுவது இல்லை கௌரவர்களின் அதர்மச் செயல்களையும் கேட்டுக் கொள். யுதிஷ்டிரரை அதர்மமாக ஏமாற்றியது; நிறைந்த சபையில் திரௌபதியை அவமானப்படுத்தியது அனைவரையும் காட்டிற்கு அனுப்பியது, அவர்களின் ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டது அனைத்தும் அதர்மச் செயல்களாகும். அதர்மமாகவே சல்யனை ஏமாற்றித் தங்கள் பக்கம் அவரை இழுத்துக் கொண்டனர். அபிமன்யு அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டான். பீஷ்மரும் அவ்வாறே கொல்லப்பட்டார். நீயும் அதர்மமாகவே பூரிச்ரவாவை வதம் புரிந்தாய். தர்மத்தை அறிந்த வீரபாண்டவர்களும் போர்க்களத்தில் அவ்வப்போது அதர்மமாகவே நடந்து கொண்டுள்ளனர்.

உத்தம தர்மத்தின் சொருபத்தை அறிவது மிகவும் கடினமாகும். அதர்மம் என்ன என்பதை அறிவதும் எளிதல்ல. நீ இப்போது கௌரவர்களோடு பழையபடி போரிடு. என்னோடு விவாதம் செய்து பித்ருலோகம் செல்லத் தயாராகாதே என்று த்ருஷ்டத்யும்னன் சாத்யகியிடம் கூறினார். இதைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட சாத்யகி, தன் கதையை எடுத்துக் கொண்டு த்ருஷ்டத்யும்னன் அருகில் சென்று, “இனி நான் உன்னிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறமாட்டேன். நீ வதம் செய்யத்தான் தகுந்தவன், ஆகவே உன்னைக் கொன்றே விடுவேன்” என்றார்.

சாத்யகி கோபத்துடன் த்ருஷ்டத்யும்னனை நோக்கிச் சென்றதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆணையால் பீமசேனன் தேரில் இருந்து குதித்துச் சாத்யகியை இரு கைகளாலும் தடுத்துவிட்டார். இதற்குள் சுகதேவனும் தேரில் இருந்து இறங்கிச் சாத்யகியிடம் இனிமையான குரலில் கூறலானார்.

சாத்யகியிடம் சுகதேவன் கூறுவது

மதிப்பிற்குரிய ஆண் சிங்கமே! அந்தக, வருஷ்ணி வம்சத்து யாதவர்களையும், பாஞ்சாலர்களையும் விடச் சிறந்த வேறு ஒருவன் எங்களுக்கு நண்பரல்ல. இதேபோல, அந்தக, வருஷ்ணி வம்சத்தினருக்கும், குறிப்பாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் எங்களை விடச் சிறந்த வேறு நண்பர்கள் யாருமில்லை பாஞ்சாலர்களுக்கும், பாண்டவர், வருஷ்ணி வம்சத்தினரைப் போன்ற வேறு நண்பர்கள் கிடைக்க முடியாது. தாங்களும் எங்களுக்கு அத்தகைய நண்பர். எங்களைத் தாங்களும் நண்பர்களாகக் கருதுகிறீர்கள்.

எல்லா தர்மங்களையும் அறிந்த சினிபுங்கவா! இவ்வாறு நித்ய தர்மத்தை யோசித்துத் தாங்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் உங்கள் கோபத்தைத் தடுத்துக் கொண்டு அமைதியடையுங்கள். நீங்கள் இருவரும் பரஸ்பரம் உங்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்து விடுங்கள். நாங்கள் மன்னிப்பு, பிரார்த்தனை செய்பவர்கள் மட்டுமேயாவோம். அமைதியை விடச் சிறந்த வேறு எந்த பொருள் இருக்க முடியும்?” என்று கூறினார்.

துருபத குமாரனின் கூற்றும், பாண்டவர்கள் இருவருக்கும் சமாதானம் செய்வித்தலும்

இச்சமயம் துருபத குமாரன் பீமசேனனிடம், “பீமசேனா! சினியின் பேரனுக்குத் தன் போர்த் திறமையின் மீது மிகுந்த கர்வம் உள்ளது. நீ அவனை விட்டு விடு. காற்று மலையிலிருந்து வந்து மோதுவது போல, இவன் என்னுடன் வந்து மோதட்டும். நான் இப்போதே இவனுடைய போர் உரிமையையும் உயிரையும் முடித்து விடுகிறேன். பாண்டவர்களுக்கு இப்போது வேறு ஒரு பெரும் காரியம் முன் வந்துள்ளது. கௌரவர்கள் போர்க்களத்தில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அர்ஜுனன் அவர்களைத் தடுக்கட்டும். அதற்குள் நான் சாத்யகியின் தலையை வெட்டி வீழ்த்துவேன். இவன் என்னையும் கைவெட்டுண்ட பூரிச்ரவா என்று கருதுகிறான். நீ இவனை விட்டு விடு. நான் இவனைக் கொல்வேன்; அல்லது இவன் என்னைக் கொல்லட்டும்.” என்று கூறினார்.

பீமசேனனின் கைகளில் சிக்கியிருந்த சாத்யகி த்ருஷ்டத்யும்னன்

சொற்களைக் கேட்டுப் பெருமூச்சுடன் தொடர்ந்து விடுபட முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார். இருபெரும் காளைகளைப் போலக் கர்ஜித்துக் கொண்டிருந்த அவர்களைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், தர்மராஜன் யுதிஷ்டிரரும் விரைந்து பெரு முயற்சியுடன் தடுத்தனர். பிறகு ரணபூமியில் போரிடச் சென்றனர்.

சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவுடன் போரிட்டுத் த்ருஷ்டத்யும்னனைக் காப்பாற்றுவதல்

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா நாராயணாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அதனால் ஏற்பட்ட கடும் விளைவுகளில் இருந்து தப்பிப்பதற்காகப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவரையும் ஆயுதங்களைத் துறக்கச் செய்தார். எதிர்ப்பார் இல்லாததால் அந்த திவ்யாஸ்திரம் அமைதியடைந்தது. இச்சமயம் துரியோதனனால் தூண்டப்பட்டு அஸ்வத்தாமா த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கடுமையாகத் தாக்கிப் போரிட்டான். த்ருஷ்டத்யும்னன் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டான். பாஞ்சால வீரர்கள் போரில் இருந்து விலகினர்.

த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவின் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டுத் துன்புறுவதைக் கண்ட சாத்யகி உதவிக்கு விரைந்தார். பல வகையான அம்புகளால் அஸ்வத்தாமாவைக் காயப்படுத்தினார். சாரதியையும் துளைத்துவிட்டார். குதிரைகளோடு தேரையும் சின்னாபின்னமாக்கினார். அஸ்வத்தாமாவின் மார்பில் ஆழமாகக் காயப்படுத்தினார். அஸ்வத்தாமா சாத்யகியின் அம்பு வலையில் சிக்கித் துன்புற்றான். இதனைக் கண்ட துரியோதனன், கர்ணன், கிருபர் இருவருடனும் வந்து சாத்யகியைக் காயப்படுத்தினான். சாத்யகி துரியோதனன், க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார் கர்ணன், வருஷசேனன், துச்சாதனன் ஆகிய மகாரதிகள் அனைவருடனும் ஒரே நேரத்தில் போரிட்டுத் தேரிழக்குமாறு செய்தார்.

இதற்குள் சோர்வு நீங்கப் பெற்ற அஸ்வத்தாமா, மீண்டும் சாத்யகியுடன் போருக்கு வந்தான். சாத்யகி அஸ்வத்தாமாவின் தேரினை அழித்துப் போரில் இருந்து விலகச் செய்தார். சாத்யகி வருஷசேனனின் 3000 தேர்களையும், கிருபரின் சேனையில் 15000 யானைகளையும், சகுனியின் படையில் 50000 குதிரைகளையும் கொன்று வீழ்த்தினார். பாண்டவர்கள் சாத்யகியின் வெற்றியைக் கண்டு சங்கினை முழங்கினர்; சிம்மநாதம் புரிந்தனர். இச்சமயம், மீண்டும் அஸ்வத்தாமா வேறு ஒரு தேரில் ஏறிப் போருக்கு வந்தான். யுயுதான் மீண்டும் அம்புகளால் அவனைக் காயப்படுத்தினார்.

அஸ்வத்தாமாவின் அறைகூவல்; சாத்யகி போரில் இருந்து விலகுவதல்

இச்சமயம் அஸ்வத்தாமா, சாத்யகியிடம், “சினி பெளத்ரா!

ஆசாரியானைக் கொன்ற த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் உனக்குத் தனியான பாசம் உண்டு என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் என்னிடமிருந்து உன்னையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் நீ காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது. சைனேயா! சத்தியத்தையும், தவத்தையும் முன் வைத்து, பாஞ்சாலர்கள் அனைவரையும் வதம் செய்யாமல் எனக்கு ஒருபோதும் அமைதி கிடைக்காது.” என்று சபதமுரைத்தான். பாண்டவ, வ்ருஷ்ண குலத்தவர் அனைவரும் பாதுகாத்தாலும் சோமகர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து விடுவேன் என்று கூறிச் சாத்யகி மீது சூரிய கிரணங்கள் போன்ற பாணங்களைச் செலுத்தினான். அந்த பாணம் சாத்யகியின் உடலைக் கவசத்துடன் பிளந்து விட்டதால் மிகுந்த வேதனையுற்ற சாத்யகி தேரின் இருக்கையில் அமர்ந்து விட்டார். அவருடைய சாரதி அவரைப் போர்க்களத்திலிருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான்.

அஸ்வத்தாமா பிரயோகித்த ஆக்னேயாஸ்திரமும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை அழிக்கவில்லை. பிறகு கௌரவ சேனையும், பாண்டவ சேனையும் கூடாரம் திரும்பின. மறுநாள் அதிகாலையில் கர்ணன் கௌரவ சேனாதிபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். இருதரப்பு சேனைகளும் வியூகத்தில் நிறுத்தப்பட்டன. 16 ஆம் நாள் போர் தொடங்கியது.

கர்ண பருவம் ; 16 ஆம் நாள் போர்

சாத்யகி - விந்த அனுவிந்தரை வதம் செய்தல்

இரு சேனைகளுக்கும் இடையே போர் தொடங்கியது. சாத்யகி கேகய நாட்டு விந்த - அனுவிந்தர்களுடன் போரில் ஈடுபட்டார். அச்சகோதரர்கள் சாத்யகியின் மார்பில் ஆழமாகக் காயம் செய்தனர். புகழ் பெற்ற சாத்யகி அவர்களுடைய வில்லை வெட்டிவிட்டார். அவர்கள் விரைந்து வேறு வில்லை எடுத்தனர். தம் பாணங்களால் திசைகளை மறைத்து விட்டனர். பிறகு அவர்கள் ஒருவர் வில்லை ஒருவர் வெட்டினர். சாத்யகி ஒரு ஷூர்பரத்தின் மூலம் அனுவிந்தனின் தலையை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார். தன் சகோதரன் அனுவிந்தன் கொல்லப்பட்டதால் விந்தன் கோபங்கொண்டு சாத்யகியின் மீது 60 பாணங்களைச் செலுத்திக் காயம் செய்தான். சாத்யகியின் இரு புஜங்களிலும், மார்பிலும் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களை அடித்து அவர் உடலை ரத்தக் களரியாக்கிவிட்டான்.

சாத்யகி சிரித்தவாறு விந்தன் மீது 25 பாணங்களைச் செலுத்தினார். அவ்விருவரும் ஒருவர் மற்றொருவரின் வில்லை வெட்டியதுடன், தேரின் சாரதியையும், குதிரைகளையும் கொன்று விட்டனர். தேரிழந்த இருவரும்

கத்தியை எடுத்து இந்திரனையும் ஜம்பாசுரனையும் போலப் போரிட்டனர். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் வதைக்க விரும்பினர். இருவரின் கேடயங்களும் துண்டு துண்டாக்கப்பட்டன. பின் விந்தன் பின்னால் செல்லுவது, மீண்டும் திரும்பித் தாக்குவது போன்ற போர் முறைகளைக் கையாண்டான். போர்க்களத்தில் கத்தியுடன் சஞ்சரித்த விந்தனைச் சாத்யகி தனது கத்தியால் வெட்டிக் கொன்று விட்டார். பிறகு யுதாமன்யுவின் தேரில் ஏறிக் கேகய சேனையை அழிக்கலானார். அப்பெரும் சேனை போரைத் துறந்து எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடிவிட்டது. பின்னர் சாத்யகி தன் எதிரில் வந்த வங்க மன்னனின் யானையை வேகமாக நாராசங்களால் பிளந்து தரையில் வீழ்த்தினார். யானை மீதிருந்து குதிக்க விரும்பிய வங்கராஜனின் மார்பினைத் துளைத்தார். அவன் காயம்பட்டுக் கீழே விழுந்து விட்டான்.

சாத்யகி - கர்ணன் போர்

கௌரவ வீரர்கள் கர்ணனை முன் வைத்து மீண்டும் தேவாசுரர்களைப் போல் போரிடலானார்கள். அந்தப் பெரும் போரில் சிறந்த வீரர்கள் வாகனங்களின் மீதமர்ந்து பரசு, கத்தி போன்ற பலவகை ஆயுதங்களால் வீரர்களையும், யானை, குதிரை, தேர் அனைத்தையும் அழித்து விட்டனர். நர முண்டங்களால் மூடப்பட்ட போர்க்களம் அற்புதமான சோபையோடு விளங்கியது. ஆயிரக்கணக்கான யானைகளும், குதிரைகளும், மனிதர்களும் ரத்த நதியைப் பெருக்கினர்.

குரு குல பூஷணங்களான திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் சினியின் பேரன் சாத்யகியுடன் போரிட்டனர். சூரிய புத்திரன் கர்ணன், உபேந்திரனைப் போன்ற சக்தி மிக்க சினி வம்ச வீரன் சாத்யகியைச் சூரிய கிரணங்களைப் போன்ற பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். சாத்யகி விரைவாக, விஷமுள்ள பல பாணங்களால் தேர், குதிரை, சாரதியுடன் கர்ணனையும் மறைத்துவிட்டார். இச்சமயம் கர்ணன் சாத்யகியை விட்டு விட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடன் போரிடச் சென்றான். சிறிதும் களைப்பின்றிப் பாண்டவ சேனையை அழித்துக் கொண்டிருந்த கர்ணன் மீது சாத்யகி 199 பாணங்களை அடித்தார். மீண்டும் த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட பாண்டவ மகாரதிகள் கர்ணனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். கர்ணனும் சினத்துடன் சேனையை வதைத்துக் கொண்டிருந்தான். அச்சமயம் அர்ஜுனன் தன் அஸ்திரத்தால் கர்ணனின் அஸ்திரத்தை அழித்துவிட்டார். இருள் சூழத் தொடங்கியது. அதனால் இரவுப் போரை விரும்பாத கௌரவ சேனை கூடாரம் திரும்பியது. பாண்டவசேனையும் வெற்றி பெற்ற மகிழ்ச்சியுடன் கூடாரம் திரும்பியது.

17 ஆம் நாள் போர்; சாத்யகி பல மகாரதிகளுடன் போரிடுதல்

17 ஆம் நாள் காலையில் கர்ணன் தன் சேனையை வியூகத்தில் அமைத்தான். சல்யன் கர்ணன் விரும்பியவாறு அவனுடைய சாரதியானார். யுதிஷ்டிரரின் கட்டளைப்படி அர்ஜுனனும் பாண்டவ சேனையை வியூகத்தில் நிறுத்தினான். கர்ணன் பாஞ்சால நாட்டு வீரர்கள் பானுதேவன், சித்ரசேனன் முதலிய ஐவரைக் கொன்று தன்னை எதிர்க்க வந்து பாஞ்சால வீரர்கள் பத்து பேரையும் காலனிடம் அனுப்பினான். அச்சமயம் சாத்யகி, பீமன், நகுல-சகதேவன் அனைவரும் கர்ணனோடு போரிட்டனர்.

சாத்யகிக்கும் கர்ணனின் புதல்வன் வ்ருஷசேனனுக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றது. வ்ருஷசேனன் சாத்யகியின் தலையில் காயம் ஏற்படுத்தினார். அதனால் சாத்யகி துன்புற்றார். வேகமான பாணங்களை வ்ருஷசேனன் மீது செலுத்தினார். அவனுடைய சாரதியைக் கொன்று, வில்லை வெட்டிக் குதிரைகளைச் சாய்த்து, கொடியைத் துண்டாக்கி மார்பில் காயம் ஏற்படுத்தினார். யுயுதானால் சாரதி, குதிரைகள் இல்லாத நிலையில், வ்ருஷசேனன் தன் தேரில் தளர்ந்து அமர்ந்தான். சாத்யகியைக் கொல்ல விரும்பிக் கத்தியையும், கேடயத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு அவரை நோக்கி வந்தான். வ்ருஷசேனனின் கத்தியையும், கேடயத்தையும் சாத்யகி வராஹ கர்ணம் என்னும் பாணத்தால் துண்டாக்கிவிட்டார். அப்போது துச்சாதனன் அங்கு வந்து வ்ருஷசேனைத் தேரில் ஏற்றிச் சென்றுவிட்டான்.

வ்ருஷசேனன் மீண்டும் ஒரு தேரில் ஏறி வந்து போரைத் தொடங்கினான். இச்சமயம் சாத்யகி ஒன்பது இரும்பாலான பாணங்களை அடித்துத் துச்சாதனனின் சாரதியையும், குதிரைகளையும், தேரையும் இல்லாமல் செய்தார். அவனது நெற்றியில் மூன்று அம்புகளை அடித்தார். கர்ணன் யுதிஷ்டிரருடன் போரிட்டு அவரது சாரதியைக் கொன்று விட்டான். அச்சமயம் தருமராஜரின் உதவிக்கு வந்த பீமசேனனின் பின்பகுதி காவலரான சாத்யகி கர்ணனுக்குத் துன்பமளித்தார்,

த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போரில், கர்ணன் துருபத குமாரனின் கவசத்தைப் பிளந்து அவரது சரீரத்தை ரத்தத்தால் நனைத்தான். கர்ணன் மேலும் த்ருஷ்டத்யும்னனைத் தாக்கி பாணங்களைச் செலுத்தியபோது சாத்யகி அவற்றைத் துண்டாக்கிவிட்டார். சாத்யகி தன் அம்புகளை அழித்ததைக் கண்ட கர்ணன் சாத்யகியைத் தன் அம்புகளால் மூடிவிட்டான். கர்ண-சாத்யகியின் போரைக் கண்டு வீரர்கள் மெய்சிலிர்த்தனர்.

பின்னர் சாத்யகி சகுனியுடன் பொருதினார். சகுனியைக் காயப்படுத்தி அவனுடைய தேர்க்கொடியை வெட்டி விட்டார். சுபலபுத்திரன் சாத்யகியின் கவசத்தைப் பிளந்துவிட்டான். அவரது கொடியையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். சாத்யகி சகுனியையும், அவன் சாரதியையும் காயப்படுத்தி அவனது தேரின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். சகுனி தன் தேரிலிருந்து குதித்து உலாகனின் தேரில் ஏறிக் கொண்டான். உலாகன் சகுனியைச் சாத்யகியிடம் இருந்து விலக்கி அழைத்துச் சென்றான். சாத்யகி கௌரவசேனையை வேகத்துடன் தாக்கலானார். கௌரவசேனை நாற்புறமும் ஓடலாயிற்று.

சாத்யகி கர்ணனின் புதல்வன் பிரசேனனை வதம் செய்தல்

அர்ஜுனனால் தாக்கப்பட்ட கௌரவ வீரர்கள் ஓடத் தொடங்கினர். அதேபோல் கர்ணனும் தன் பாணங்களால் பாஞ்சால வீரர்களை வதம் செய்யத் தொடங்கினான். கர்ணன் சாத்யகியுடன் போரிட்டு அவருடைய குதிரைகளை அழித்து விட்டான். குதிரைகள் இல்லாத சாத்யகியைக் கர்ணனின் புதல்வன் பிரசேனன் கூரிய அம்புகளால் மறைத்து விட்டான். ஆனால் அவன் சாத்யகியின் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு உயிரிழந்தான். புதல்வன் கொல்லப்பட்டதால் கோபமும் கவலையும் கொண்ட கர்ணன், “சாத்யகி, இப்போது நீ கொல்லப்பட்டாய்” என்று கூறியவாறு ஒரு பலமான பாணத்தை ஏவினான். சிகண்டி அதனைத் தடுத்துத் தன் பாணங்களால் துண்டுகளாக்கி விட்டான்.

பின்னர் பாஞ்சால மகாரதிகள் ஐவரைத் தாக்கிக் கர்ணன் செயலிழக்கச் செய்தான். த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட அவர்கள் ஐவரையும் தக்க சமயத்தில் வந்து திரௌபதியின் புதல்வர்கள் காப்பாற்றினர். இச்சமயம் சாத்யகி கர்ணனின் பாணங்களைத் தன் பாணங்களினால் வெட்டிக் கர்ணனைக் காயப்படுத்தினார். துரியோதனனையும் எட்டு பாணங்களால் துளைத்து விட்டார். கிருபர், க்ருதவர்மா, துரியோதனன், கர்ணன் ஆகிய நான்கு கௌரவ மகாரதிகளும் ஒன்றாகச் சாத்யகியைக் கூரிய பாணங்களால் காயப்படுத்தலாயினர். சாத்யகி அந்த நான்கு வீரர்களோடும் ஹிரண்யகசிபு நான்கு திக்பாலர்களுடன் போரிட்டது போலப் போரிட்டார். இச்சமயம் பாஞ்சால மகாரதிகள் மீண்டும் தேர்களில் ஏறி வந்து ரணபூமியில் மருத்தகணங்கள் இந்திரனைக் காப்பாற்றியது போலச் சாத்யகியைக் காப்பாற்றினர்.

18 ஆம் நாள் போர்

17 ஆம் நாள் போரில் அர்ஜுனனால் கர்ண வதம் நிகழ்ந்தது. 18 ஆம் நாளன்று சல்யன் கௌரவ சேனையின் சேனாதிபதியானார். மீண்டும் போர்

தொடங்கியது. பாண்டவ சேனை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டது. சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னனை, சிகண்டி மூவரும் அம்மூன்று பிரிவுக்கும் தலைவராக இருந்தனர். சல்யன் பீமன், நகுல-சகதேவர், சாத்யகி, யுதிஷ்டிரர் அனைவரையும் தனியாகவே எதிர்த்துப் போரிட்டார். சல்யன் யுதிஷ்டிரரை மிகவும் காயப்படுத்தியபோது, சாத்யகி மத்ரராஜனைத் தாக்கினார். சல்யன் சாத்யகியின் வில்லை வெட்டி விட்டார். சாத்யகி ஒரு தோமரத்தால் சல்யனை அடித்தார். சல்யன் சாத்யகியின் தோமரத்தை வெட்டிவிட்டார்.

சல்யன், சாத்யகி, பீமசேனன், நகுல-சகதேவர் அனைவரையும் ஒன்றாக தடுத்துவிட்டார். அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்தும் சல்யனைப் போரில் தோற்கச் செய்ய முடியவில்லை. பாண்டவர்கள் சல்யனால் பீடிக்கப்பட்டதைக் கண்ட சாத்யகி மிக வேகமாக சல்யனைத் தாக்கினார். இருவரும் வேகமாகப் போரிட்டுப் பரஸ்பரம் காயமடைந்தனர். இச்சமயம் சல்ய வதத்தைத் தீர்மானித்த யுதிஷ்டிரர் தன் தேரின் வலச் சக்கரத்தைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை சாத்யகிக்கு அளித்தார். யுதிஷ்டிரர் சாத்யகி, த்ருஷ்டத்யும்னன், இருவரும் வலது இடது பக்கங்களில் வர, நகுல-சகதேவர் சக்கரக் காவலர்களாகவும், பீமசேனனை முன்னால் வைத்து, பின்னால் அர்ஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்டு சல்ய மன்னரை வதம் செய்துவிட்டார்.

சாத்யகி க்ருதவர்மா போர்

சல்ய மன்னர் கொல்லப்பட்டதால், சேனாபதியின்றி கௌரவசேனை ரணபூமியிலிருந்து ஓட முற்பட்டது. ஓடிக் கொண்டிருந்த வீரர்களைப் பின் தொடர்ந்து சாத்யகி தாக்கினார். அதனைக் கண்ட க்ருதவர்மா விரைந்து வந்து சாத்யகியைத் தடுத்தான். வருஷணி வம்சத்து வீரர்களான சாத்யகியும், க்ருதவர்மாவும் மதங்கொண்ட சிங்கங்களைப் போலப் பொருதினார். வெட்டுக்கிளி கூட்டத்தைப் போல அம்பு மழை பொழிந்தனர். க்ருதவர்மா சாத்யகியையும், அவருடைய குதிரைகளையும் காயப்படுத்தி வில்லையும் வெட்டிவிட்டான். சைனேயன் வேறு வில்லை எடுத்துப் பத்து பாணங்களால் க்ருதவர்மாவின் மார்பில் காயப்படுத்தினார். க்ருதவர்மாவின் தேர், நுகத்தடி, ஈஷாதண்டம் அனைத்தையும் வெட்டினார். பக்கக் காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டார். தேர் இழந்த க்ருதவர்மாவைக் கிருபாசாரியார் தன் தேரில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்றார்.

சாத்யகி சால்வ மன்னனையும், கேஷமதூர்த்தியையும் கொல்லுதல்; க்ருதவர்மாவுடன் போர்

சல்யனின் வதத்திற்குப் பின் மத்ர தேச வீரர்கள் 700 பேர்

பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டனர். துணிந்து போர் புரிந்து காலாட்படை வீரர்கள் 21000 பேரை பீமன் தன் கதையைக் கொண்டே அழித்துவிட்டார். இச்சமயம் சால்வமன்னன் ஐராவதம் போன்ற தன் பெரிய யானையின் மீது ஏறிப் போருக்கு வந்தான். அந்த யானை த்ருஷ்டத்யும்னனின் தேரைக் குதிரைகளுடனும், சாரதியுடனும் தூக்கிப் பூமியின் மேல் வீசி அடித்தது. அதற்கு முன்பே தேரில் இருந்த குதித்து விட்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் தன் பெரும் கதையில் சால்வனின் யானையைக் கும்பஸ்தலத்தில் அடித்துப் பிளந்து பூமியில் வீழ்த்திவிட்டார்.

இச்சமயம் சைனேயன் சாத்யகி ஒரு கூரிய பல்லத்தால் சால்வனின் தலையைத் துணித்து அவனைக் கொன்றுவிட்டார். இதனால் கௌரவசேனையின் வியூகம் பிளக்கப்பட்டது. ஆனால் க்ருதவர்மா சிறிதும் அஞ்சாமல் போருக்குத் துணிந்து நின்றான். அதனைக் கண்ட கௌரவசேனை மீண்டும் ஒன்று திரண்டது க்ருதவர்மா தனியாகவே பாண்டவ சேனையை முன்னேறாமல் தடுத்துவிட்டான் பாஞ்சால வீரர்கள் நடுங்கினர். சாத்யகி அப்போது கௌரவ தரப்பிலிருந்து போரிட்ட க்ஷேமதூர்த்தி மன்னனைக் கூரிய பாணங்களால் அடித்து யமலோகம் அனுப்பிவிட்டார்.

பிறகு சாத்யகியும், க்ருதவர்மாவும் ஒருவரோடு ஒருவர் போரிட்டனர். பலவகைப் போர்த் தந்திரங்களை வெளிப்படுத்தினர். க்ருதவர்மா சாத்யகியின் குதிரைகளைக் கூரிய பாணங்களால் காயப்படுத்தினான். சாத்யகியும் க்ருதவர்மாவை எட்டு பாணங்களால் அடித்தார். க்ருதவர்மா சாத்யகியின் வில்லை வெட்டினான். அதனைச் சகிக்காத சாத்யகி வேறு வில்லை எடுத்தார். க்ருதவர்மாவின் கொடி, குதிரைகள் மற்றும் சாரதியையும் அழித்தார். தேரிழந்த க்ருதவர்மா சாத்யகியைக் கொல்ல விரும்பி ஒரு சூலத்தை விடுத்தான். சாத்யகி அதனைப் பொடிப் பொடியாக்கிவிட்டார். பிறகு தன் பாணங்களால் க்ருதவர்மாவின் மார்பில் ஆழமாகக் காயப்படுத்தினார். சாத்யகியால் குதிரைகளையும், சாரதியும் இழந்த க்ருதவர்மா பூமியின் மீது நின்று கொண்டான். இச்சமயம் கிருபாசாரியார் விரைந்து வந்து க்ருதவர்மாவைத் தன் தேரில் ஏற்றிச் சென்றார்.

சாத்யகி சஞ்ஜயனைக் கைது செய்தல்

அர்ஜுனன் ரதப்படையை அழித்தார். பாண்டவர்கள் ஐவரும் த்ருஷ்டத்யும்னனுடன் சேர்ந்து யானைப்படையை அழித்து விட்டனர். த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் தோல்வியுற்ற துரியோதனன் சகுனியிடம் ஓடிவிட்டான். இச்சமயம் சாத்யகி 400 ரதிகளுடன் சஞ்ஜயனுடன் போரிட்டார். த்ருஷ்டத்யும்னனின் இருந்து தப்பிய சஞ்ஜயன் சாத்யகியிடம் சிக்கிக் கொண்டார். சாத்யகி சஞ்ஜயனுடைய போர்க்கருவிகள் அனைத்தையும்

அழித்துவிட்டார். கீழே விழுந்த சஞ்ஜயனை சாத்யகி உயிருடன் பிடித்து விட்டார். அச்சமயம் அஸ்வத்தாமா, கிருபாசாரியார், க்ருதவர்மா மூவரும் துரியோதனனைத் தேடலானார்கள்.

சஞ்ஜயன் விடுதலை செய்யப்படுதல்

சாத்யகி சஞ்ஜயனைக் கைது செய்ததைக் கண்ட த்ருஷ்டத்யும்னன் சிரித்தவாறு சாத்யகியிடம், “இவனைக் கைது செய்து என்ன செய்யப் போகிறாய். இவனை உயிரோடு வைப்பதால் லாபம் ஏதும் இல்லை” என்று கூறினார். த்ருஷ்டத்யும்னனின் சொற்களைக் கேட்ட சினி வம்ச வீரர் சாத்யகி கூர்மையான கத்தியால் சஞ்ஜயன் கொன்று விடத் தயாரானார். அப்போது மகாஞானியான கிருஷ்ணத்வைபாயனர் வியாசமகரிஷி திடீரென்று அங்கு வந்தார். அவர் சாத்யகியிடம், “சஞ்ஜயனை உயிரோடு விட்டு விடு” இவன் எந்த வகையிலும் வதம் செய்யத் தகுந்தவனல்ல” என்று கூறினார். சாத்யகி வியாசரை வணங்கிச் சஞ்ஜயனைக் கைதில் இருந்து விடுவித்து, “சஞ்ஜயா! உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். போ. உனக்கு விருப்பமான செயலைச் செய்” என்று கூறினார். சஞ்ஜயனும் அங்கிருந்து நகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார். பாரதப் போரின் முடிவில் பாண்டவர் தரப்பில் ஐந்து பாண்டவர்களுடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் சாத்யகி ஆகிய ஏழு பேரே உயிர் பிழைத்தனர்.

சாத்யகியின் முடிவு; சாத்யகி க்ருதவர்மாவைக் கொல்லுதல்

மகாபாரதப் போர் முடிவுற்று யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரத்தில் ராஜ்யபாரத்தை ஏற்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகி மற்றும் சுபத்ராவுடன் துவாரகை செல்லுகிறார். மீண்டும் யுதிஷ்டிரர் அஸ்வமேதயாகம் செய்தபோது பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் அஸ்தினாபுரம் வந்த சாத்யகி அவருடனேயே துவாரகை திரும்புகிறார். அதன்பிறகு மௌசல பருவத்தில் சாத்யகியைச் சந்திக்கிறோம்.

மகாபாரதப் போர் முடிந்து 36 ஆவது ஆண்டு நடந்தபோது அஸ்தினாபுரத்திலும், துவாரகாபுரியிலும் பல்வேறு அபசகுனங்கள் தோன்றின. விஸ்வாமித்திரர், கண்வர், நாரதர் முதலிய முனிவர்களால் யாதவர்கள் சாபம் பெற்றுவிட்டனர். முனிவர்களின் சாபத்தின்படி அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே சண்டையிட்டுக் கொண்டு மடியும் காலம் நெருங்கியது. நகரத்தில் தீய சகுனங்கள் தோன்றியதால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கட்டளைப்படி, போஜ, அந்தக, வருஷணி குல வீரர்கள் அனைவரும் பிரபாச

கேஷத்திரத்திற்குத் தீர்த்த யாத்திரை சென்றனர். அங்கு அனைவரும் மதுவைப் பருகி உன்மத்தராயினர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அருகிலேயே க்ருதவர்மா, பலராமர், சாத்யகி, கதன், பப்ரு அனைவரும் மது அருந்தினர். மதுவை அளவில்லாமல் அருந்திய சாத்யகி யாதவர்களின் அந்த சபையில் க்ருதவர்மாவைப் பரிகசித்து அவமானப்படுத்தினார். க்ருதவர்மாவிடம், “ஹார்திக்யா! உன் மீது அடிக்கப்படாதபோது இரவில் பிணங்களைப் போல் உறங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களை வேறு எந்த க்ஷத்திரியன் கொலை செய்வான்? நீ செய்த அநியாயத்தை யது வம்சத்தினர் ஒருபோதும் மன்னிக்க மாட்டார்கள்” என்று கூறினார். மகாபாரதப் போர் முடிந்ததும், அஸ்வத்தாமாவிற்குக் க்ருதவர்மா துணை போனதையும் அவர்களால் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும், த்ருஷ்டத்யும்னனும், சிகண்டியும் கொல்லப்பட்டதையும் நினைத்தே சாத்யகி இவ்வாறு இகழ்ந்தார்.

சாத்யகியின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புதல்வன் பிரத்யும்னனும் க்ருதவர்மாவை அவமதித்து சாத்யகியைப் புகழ்ந்து பேசினார். அதைக் கேட்ட க்ருதவர்மா மிகுந்த கோபம் கொண்டார். இடது கைவிரல்களால் ஜாடை காட்டிச் சாத்யகியை அவமானம் செய்தார். அவர் சாத்யகியிடம், “அடே! போரில் பூரிச்ரவாவின் கை வெட்டுப்பட்டது. அவர் சாகும் வரை உபவாசம் ஏற்றுப் பூமியில் அமர்ந்தார். அந்த நிலையில் வீரன் என்று கூறிக் கொள்ளும் நீ அவரை ஏன் கொலை செய்தாய்? என்று கேட்டார்.

க்ருதவர்மாவின் சொற்களைக் கேட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் கோபம் கொண்டார். அப்போது சாத்யகி மதுசூதனனுக்கு சத்ராஜித்திடம் இருந்து சியமந்தக மணி காணாமல் போனதைப் பற்றிக் கூறினார். க்ருதவர்மா சியமந்தகமணிக்காக சத்ராஜித்தைக் கொன்றுவிட்டதாகக் குற்றம் சாட்டினார். அதைக் கேட்ட சத்ராஜித்தின் மகளும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மனைவியுமான சத்யபாமா அழுதவாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அருகில் சென்றுவிட்டார். சத்யபாமா அழுவதைக் கண்டு சாத்யகி அவளிடம், “அழகிய இடை உடையவளே! இதோ பார். நான் திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், த்ருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி ஆகியோரின் கொலைக்குப் பழி வாங்குகிறேன்.

சாத்யகியாகிய நான் சபதம் செய்கிறேன். எந்தப் பாவி க்ருதவர்மா துரோண புத்ரன் அஸ்வத்தாமாவின் உதவியுடன் இரவில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த வீரர்களை வதம் செய்தானோ, அவனுடைய

ஆயுளையும், புகழையும் அழித்து விடுகிறேன்” என்று கூறியவாறு ஓடி வாளால் க்ருதவர்மாவின் தலையை வெட்டிவிட்டார். பிறகு சுற்றி இருந்தவர்களையும் வதம் செய்யலானார்.

சாத்யகி அந்தக வம்சத்தினரால் கொல்லப்படுதல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சாத்யகியைத் தடுப்பதற்காக ஓடினார். இதற்குள் போஜ, அந்தக குலத்து வீரர்கள் சாத்யகியை நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டனர். யாதவர்களின் இறுதி சமயம் நெருங்கிவிட்டதை உணர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பேசாமலிருந்தார். மது அருந்தி உன் மத்தர்களாகி அறிவிழந்த அந்தக வம்சத்து வீரர்கள் எச்சில் பாத்திரங்களால் சாத்யகியை அடிக்கலாயினர். சாத்யகி அடிக்கப்பட்டதைக் கண்ட ருக்மிணி குமாரன் ப்ரத்யும்னன் சாத்யகியைக் காப்பாற்றுவதற்காக இடையில் புகுந்தார்.

ப்ரத்யும்னன் போஜர்களோடும், சாத்யகி அந்தகர்களோடும் சண்டையிட்டனர். மிகவும் கஷ்டத்துடன் அவர்கள் விரோதிகளை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் எதிர்தரப்பினரின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்ததால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கண் முன்பேயே அவர்களால் ப்ரத்யும்னனும், சாத்யகியும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர்.

காந்தாரி யாதவர்கள் தங்களுடைய கைகளால் தாங்களே சண்டையிட்டுக் கொண்டு மடிவார்கள் என்று சாபமிட்ட சமயத்தில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சிரித்தவாறே “யாதவர்களை மற்றவர்களால் கொல்ல முடியாது. அவர்களுடைய அழிவு அவர்களாலேயே நடைபெறும்” எனக் கூறினார். அது அவ்வாறே நடைபெற்றது.

மரணத்திற்குப் பிறகு சாத்யகி தேவருலகில் சாத்ய கணங்களுடன் கலந்து விடுகிறார்; மகாபாரதப் போரில் பெரும் வீரச்செயல்களை நிகழ்த்திய சாத்யகி, யாதவர்களாலேயே கொல்லப்பட்டு விட்டார்.

10. திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள்

பிறப்பும், வளர்ப்பும்

திரௌபதி பாண்டவர்களிடம் ஐந்து புதல்வர்களைப் பெற்றாள். பிரதிவிந்தியன், சுதசோமன், ச்ருதகர்மா, சதாநீகன், ச்ருதசேனன் என்பன அவர்களது பெயர்களாகும்.

இவர்களில் ப்ரதிவிந்தியன் தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரின் புதல்வன். பகைவரால் துன்புறுத்தப்பட முடியாதவன்; விந்தியமலை போன்றவன் என்பதால் பிரதிவிந்தியன் எனப் பெயர் பெற்றவன். சுதசோமன் பீமசேனனின் மகன். பீமன் ஆயிரம் சோமயாகம் செய்த பின் பிறந்தவன். ஆகவே சுதசோமன் ஆவான். அர்ஜுனனின் புதல்வன் ச்ருத கர்மா. அர்ஜுனன் புகழ் பெற்ற காரியங்களை முடித்து வந்த பின் தோன்றியவன் ஆதலால் ச்ருதகர்மா எனப் பெயர் பெற்றான். நகுலனின் மகன் சதாநீகன் கௌரவ குல ராஜரிஷியின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டான். சகதேவனின் மகன் ச்ருதசேனன் அக்னிக்குத் தொடர்புடைய கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவன் ஆதலால் ச்ருதசேனன் என்ற அக்னியின் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டான்.

சூதில் தோற்றுப் பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் வனவாசம் சென்ற காலத்தில் இவர்கள் ஐவரும் துவாரகையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மற்றும் அவரது சகோதரியும் அர்ஜுனனின் ராணியுமான சுபத்ரா ஆகியோரது பாதுகாப்பில் வளர்த்து வந்தனர். சுபத்ரா அபிமன்யுவைப் போலவே திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் நன்கு போஷித்து வந்தாள். அபிமன்யுவுடன் சேர்ந்து திரௌபதியின் புதல்வர்களும் போர்க் கலையை நன்கு பயின்று பெரும் வீரர்களாயினர். மகாபாரதப் போர்க்களத்தில் தங்கள் தந்தையரான பாண்டவர்களுக்குத் துணையாக இருந்தனர். அபிமன்யுவுடன் சேர்ந்து தம் வீரத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

போர்க்களத்தில் திரௌபதியின் புதல்வர்கள்

பாண்டவர்களின் சேனாதிபதியான த்ருஷ்டத்யும்னன் ஒவ்வொரு நாளும் சேனையை வேறு வேறு வியூகத்தில் அமைத்தார். அவ்வியூகங்களைக் காக்கும் பொறுப்பை அபிமன்யுவுடன் திரௌபதியின் புதல்வர்களும் ஏற்றனர். சிறுவர்களாக இருந்தபோதும் மகாரதிகளான கௌரவ வீரர்களுடன் இவர்கள் சிறிதும் பயமின்றிப் போரிட்டனர். போர்க்களத்தில் த்ருஷ்டத்யும்னனையும், பீமசேனனையும் பாதுகாத்தனர்.

ஆறாம் நாள் போரில் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்கள் எட்டுப் பேர் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கியபோது, கௌரவ மகாரதிகளுடன் போரிட்டனர். ஒன்பதாம் நாள் போரில் அபிமன்யுவைத் தாக்க வந்த அரக்கன் அலம்புஷணை அடித்துத் துளைத்தனர். பதினோராம் நாள் போரில் கர்ணனின் புதல்வன் வருஷசேனனோடு சதாநீகன் போரிட்டான். பன்னிரண்டாம் நாள் போரின்போது துரோணரை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தனர். அர்ஜுனனின் புதல்வன் ச்ருதகர்மா துச்சாதனனுடைய மகனுடன் போரிட்டு அவனுடைய வில், கொடியை வெட்டிச் சாரதியையும் சாய்த்துவிட்டான்.

14 ஆம் நாள் போரில் சோமதத்தன் புதல்வன் சலனுடன் போரிட்டனர். சலன் ஐந்து சகோதரர்களையும் காயமடையச் செய்தான். ஐந்து சகோதரர்களும் சலனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்கினர். ச்ருதகர்மா சலனின் குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டான். சுதசோமன் சலனின் வில்லை வெட்டிவிட்டான். பிரதிவிந்தியன் அவனது கொடியை வீழ்த்தினான். சதாநீகன் சலனின் சாரதியைக் கொன்றான். சுகதேவனின் மகன் ச்ருதசேனன் சலனின் தலையை ஒரு ஷ்ரபர்த்தால் வெட்டிவிட்டான். சலன் கொல்லப்பட்டதும் அவனது சேனை ஓடிவிட்டது.

சதாநீகன் திருதராஷ்டிரர் புதல்வன் சித்ரசேனனுடன் போரிட்டான். சித்ரசேனனின் தேரின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டான். சித்ரசேனனின் வில்லையும் வெட்டி அவனைத் தோல்வியுறச் செய்தான். யுதிஷ்டிரரை உயிருடன் கைது செய்வதாகச் சபதமிட்ட துரோணர், தருமராஜருடன் கடுமையான போரில் ஈடுபட்டபோது, திரௌபதியின் புதல்வர்கள் அவரது பக்கக் காவலராயிருந்து பாதுகாத்தனர்.

15 ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற இரவுப் போரில் ப்ரதிவிந்தியனுக்கும் துச்சாதனனுக்கும் இடையில் கடும்போர் நடைபெற்றது. துச்சாதனன் ப்ரதிவிந்தியனின் தேரின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்று, கொடியை வெட்டித் தேரையும் தூள் தூளாக்கிவிட்டான். ஆனால் சிறிதும் தளர்ச்சியடையாத ப்ரதிவிந்தியன் பூமி மீது நின்று துச்சாதனன் மீது நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களைச் செலுத்தினான். அவனுடைய மற்ற சகோதரர்கள் அவனுடைய உதவிக்கு வந்து துச்சாதனனை எதிர்த்தனர்.

16 ஆம் நாள் போரன்று கர்ணன் சேனாதிபதியானான். இருதர்ப்பு சேனைகளுக்குமிடையில் நடைபெற்ற போரில் ச்ருதகர்மா சல்யனை எதிர்த்துப் போரிட்டான். அபிசார மன்னன் சித்ரசேனனும், சித்ரனும் ப்ரதிவிந்தியனுடனும், ச்ருதகர்மாவுடனும் போரிட்டு உயிரிழந்தனர். இருவரும் கௌரவசேனையை அடித்து விரட்டினர். நகுலனின் புதல்வன் சதாநீகன் திருதராஷ்டிர புதல்வன் ச்ருதகர்மாவுடன் போரிட்டான்.

ஒருபுறம் திருதராஷ்டிரப் புதல்வன் ச்ருதகர்மாவிிற்கும், நகுலனின் புதல்வன் சதாநீகனுக்கும் போர் நடைபெற்றது. ச்ருதகர்மா சதாநீகனின் தேரைச் சாரதியும் குதிரைகளும் இல்லாமல் செய்துவிட்டான். சதாநீகன் குதிரையில்லாததால் தேரின் மீது நின்று ச்ருதகர்மாவைக் கதையால் அடித்துத் தேரையும், சாரதியையும், குதிரைகளையும் வீழ்த்திவிட்டான். தேரிழந்த இருவரும் விலகிவிட்டனர்.

இன்னொரு புறம் சகுனிக்கும் பீமனின் புதல்வன் சுதசோமனுக்கும் கடும்போர் நடைபெற்றது. சுதசோமன் தன் தந்தையின் பரம எதிரியைப் பல்லாயிரம் பாணங்களால் மறைத்துவிட்டான். சகுனி அவற்றை விலக்கியதுடன் சுதசோமனைக் காயப்படுத்திவிட்டான். சுதசோமனுடைய கொடியையும், குதிரைகளையும், சாரதியையும் தன் அம்புகளால் துண்டாக்கிவிட்டான். குதிரைகளும், ரதமும் இழந்த சுதசோமன் தரையின் மீது நின்றவாறே தன் பாணங்களால் சகுனியின் தேரை மறைத்துவிட்டான். இதனைக் கண்டு பாண்டவ வீரர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அச்சமயம் சகுனி வேகமான பல்லங்களால் சுதசோமனின் வில்லையும், தூணீரையும், பிற ஆயுதங்களையும் அழித்துவிட்டான். ரதம் ஏற்கனவே அழிந்துவிட்டது. வில்லும் வெட்டப்பட்டது. இச்சமயம் வைடூர்யமணி போன்ற யானைத் தந்தத்தால் ஆன கைப்பிடியோடு கூடிய கத்தியை உயர்த்தி சுதசோமன் பெரும் கர்ஜனை செய்தான். வாள்வீச்சின் 14 மண்டலங்களையும், பத்து கதிகளையும் வெளிப்படுத்தினான். சகுனி தன் மீது செலுத்திய பாணங்கள் அனைத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தினான். இச்சமயம் சகுனி ஒரு ஷூரப்ரத்தால் சுதசோமனின் வாளை வெட்டி இரு துண்டுகள் ஆக்கி விட்டான். சுதசோமன் கைப்பிடியுடனிருந்து பாதிக்கத்தியுடனேயே உயரத்தாவி சகுனியின் வில்லை நாணுடன் வெட்டி வீழ்த்தினான்.

கர்ணன் தன்னுடன் போர் புரிந்த த்ருஷ்டத்யும்னன், உத்தமௌஜா, ஜனமேஜயன், யுதாமன்யு, சிகண்டி ஆகிய பாஞ்சால ராஜகுமாரர்களின் வில், கொடி, குதிரைகள், சாரதி அனைத்தையும் வெட்டிவிட்டான். அந்த மகாரதிகள் ஐவர் மீதும் கணக்கற்ற பாணங்களைச் செலுத்திப் படுகாயப்படுத்திச் செயல் இழக்கச் செய்தான். இச்சமயம் கடலில் படகுடன் வணிகர்கள் மூழ்கும்போது, வேறோரு படகால் காப்பாற்றப்படுவது போல திரௌபதியின் புதல்வர்கள் கர்ணன் என்னும் கடலில் மூழ்கிக் கொண்டிருந்த தம் மாமன்மார்களை, கர்ணனுடன் போரிட்டுக் காப்பாற்றினர்.

இவ்வாறு போர்க்களத்தில் தம் பராக்கிரமத்தைப் பாண்டவ ராஜகுமாரர்கள் வெளிப்படுத்தினர். போர் முடிவுற்றது. பாண்டவர்கள் வெற்றி

பெற்றனர். துரியோதனன் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடிச் சென்று த்வையாயன குளத்தில் மறைந்து கொண்டான். பாண்டவர்கள் துரியோதனனைத் தேடிச் சென்று போருக்கு அழைத்தனர். துரியோதனனுக்கும், பீமனுக்கும் குருக்ஷத்திரத்தின் சமந்த பஞ்சகத்தில் நடைபெற்ற போரில் பீமன் தன் கதையால் துரியோதனனின் தொடையில் அடித்து வீழ்த்தினார். பாண்டவர்கள் அனைவரும் வெற்றிக் களிப்புடன் கௌரவர்களின் கூடாரத்திற்குச் சென்று அவற்றைக் கைப்பற்றினர்.

அன்று இரவு யுதிஷ்டிரர் முதலிய குந்தி மைந்தர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரால், கூடாரத்திலிருந்து வெளியே அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். போரில் களைத்துப் போயிருந்த பாஞ்சாலர்களும், பாண்டவ ராஜகுமாரர்களும் படுக்கையில் சுகமாக உறங்கலாயினர். இச்சமயம் துரியோதனன் தொடையில் அடித்து வீழ்த்தப்பட்டதால் கோபம் கொண்ட அஸ்வத்தாமா அவனிடம் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் கொன்று விடுவதாகச் சபதமிடுகிறான்.

அஸ்வத்தாமா தன் சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக கிருபாசாரியார் மற்றும் க்ருதவர்மாவுடன் பாண்டவசேனை உறங்கிக் கொண்டிருந்த கூடாரங்களுக்கு வந்தான். தன் தந்தையின் மரணத்திற்காகத் த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பழிவாங்க விரும்பி உறங்கிக் கொண்டிருந்த துருபத குமாரனைக் காலால் மிதித்தே கொன்றான். பிறகு தன்னை எதிர்க்க வந்த சிகண்டி முதலியோரையும் கொன்றான். இதைக் கண்டு அஸ்வத்தாமாவுடன் போரிட வந்த திரௌபதியின் புதல்வர்கள் ஐவரும் அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்பட்டனர். இவ்வாறு பாண்டவர்களின் புதல்வர்களான அபிமன்யு, பிரதிவிந்தியன், சுதசோமன், ச்ருதகர்மா, சதாநீகன், ச்ருதசேனன் ஆகிய அனைவருமே கொல்லப்பட்டனர். அர்ஜுனனின் புதல்வன் அபிமன்யு போர்க்களத்தில் ஆறு மகாரதிகளால் அதர்மமாகக் கொல்லப்பட்டான். திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்களும் இரவு நேரத்தில், உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது அஸ்வத்தாமாவால், அநியாயமாக, அதர்மமாக, கடபமாகக் கொல்லப்பட்டு விடுகின்றனர்.

11. ச்வேதன்

ச்வேதன் மத்ஸ்ய மன்னர் விராடரின் புதல்வன். தந்தையுடன் மனவேறுபாடு கொண்டு பாண்டவர்களைச் சரணடைந்தவன். மகாபாரதப் போரில் பாண்டவர் பக்கத்தில் இருந்து போர் புரிந்த பெரும் வீரன். மகாபாரத யுத்தத்தின் முதல் நாளில் ச்வேதன் பராக்கிரமம் செய்வதையும் பீஷ்மரால் போரில் கொல்லப்படுவதையும் காண்கிறோம்; விராடரின் இன்னொரு புதல்வனும், ச்வேதனின் சகோதரனுமான உத்தரனை மத்ரதேச மன்னன் சல்யன் கொன்று விடுகிறார். தன் சகோதரன் உத்தரன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட ச்வேதன் கோபத்துடன் சல்யனைத் தாக்கினான். இச்சமயம் கோசலன் ப்ருஹத்பலன், மகதன் ஜயத்சேனன், சல்யனின் புதல்வன் ருக்மரதன், அவந்தி அரசகுமாரர் விந்தன் அனுவிந்தன் காம்போஜத்து சுதஷிணன், சிந்துராஜன் ஜயத்ருதன் ஆகியோர் ச்வேதனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அம்புமழை பொழிந்தனர். ச்வேதன் அவர்கள் மீது ஏழு பல்லங்களைச் செலுத்தி அவர்களுடைய விற்களை வெட்டிவிட்டான். கௌரவ மகாரதிகள் ஏழு பேரும் ஏழு சக்தி ஆயுதங்களைச் ச்வேதன் மீது எய்தனர். ச்வேதன் அவற்றையும் வெட்டிவிட்டான். தன் பாணத்தினால் ருக்மரதன் மயங்கி விழச் செய்தான். எஞ்சிய ஆறு ரதிகளையும் தாக்கி அவர்களுடைய கொடிகளையும் வெட்டிவிட்டான். குதிரைகளையும் சாரதிகளையும் கொன்றுவிட்டான். சல்யனைத் தாக்கலானான். இதனைக் கண்ட துரியோதனன் அங்கு வந்து சல்யனை ச்வதேனிடமிருந்து மீட்டுக் காப்பாற்றினான். பீஷ்மரின் தலைமையில் ச்வேதனைத் தாக்கலானான்.

பாண்டவர்கள் அபிமன்யு, பீமசேனன், சாத்யகி முதலிய பெரு வீரர்கள் பீஷ்மரோடு ச்வேதனின் தலைமையில் போர் புரிந்தனர். சிகண்டியைப் பீஷ்மருக்கு முன் நிறுத்தி ச்வேதனுக்குப் பாதுகாப்பளித்தனர். ச்வேதன் நூற்றுக்கணக்கான கௌரவசேனையைக் கொன்று வீழ்த்தினான். வாகனங்களையும் அழித்து விட்டான். ச்வேதனுக்கு அஞ்சிக் கௌரவசேனை சிதறியது. இச்சமயம் பீஷ்மருக்கும் ச்வேதனுக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. துரியோதனன் பீஷ்மருக்குப் பாதுகாப்பாக க்ருதவர்மா, கிருபாசாரியார், துர்முகன், சல்யன் முதலியோரை அனுப்பினான். ச்வேதன் பீஷ்மரை விட்டு விட்டுக் கௌரவசேனையைத் தாக்கி விரட்டினான். பின் பீஷ்மரிடம் வந்தான். ஒரு மதங்கொண்ட யானை இன்னொரு யானையைத் தாக்குவதுபோல் இருவரும் தாக்கிக் கொண்டனர். பீஷ்மரின் கொடி ச்வேதனால் வெட்டப்பட்டது. துரியோதனன் பீஷ்மருக்குத் துணையாகத் தன் பக்கத்து ரதிகளை அனுப்பினான். ச்வேதன் அனைவரும் பார்க்கும்போதே பீஷ்மரைக் காயப்படுத்தினான். பீஷ்மரின் வில்லையும் வெட்டிவிட்டான்.

சவேதன் பீஷ்மரால் கொல்லப்படுதல்

கங்கை மைந்தன் அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே வேறு பெரிய வில்லை எடுத்தார். சவேதனின் மீது ஏழு பல்லங்களை ஏவினார். சவேதனின் குதிரைகள், சாரதியைக் கொன்று, கொடியை வெட்டிவிட்டார். சவேதன் காலதண்டம் போன்ற சக்தி ஆயுதத்தை எடுத்தான். பீஷ்மரைப் பார்த்து “பீஷ்மா! இப்போது தைரியத்தோடு நில். புருஷனாகு” என்று கூறினான். பாம்புக்குச் சமமான பயங்கரமான சக்தியைப் பீஷ்மரை நோக்கி ஏவினான். அது எரி நகூத்திரம் போல் பீஷ்மரைத் தாக்க வந்தது. பீஷ்மர் அதனை எட்டு பாணங்கள் மூலம் துண்டாக்கினார். சவேதன் கலங்காமல் பீஷ்மரைக் கொல்லுவதற்காகக் கதையைக் கையில் ஏந்தினான். கோபத்துடன் பீஷ்மரைத் தாக்க ஓடினான். காலனால் இச்சமயம் சவேதனின் விவேகம் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. பீஷ்மர் சவேதனின் சக்தி ஆயுதத்திடமிருந்து தப்ப தரையில் குதித்து விட்டார். சவேதனின் கதை பீஷ்மரின் தேர், குதிரைகள், சாரதியைப் பொடிப் பொடியாக்கிவிட்டது. பீஷ்மர் வேறு தேரில் ஏறி வில்லை ஏந்திச் சவேதனிடம் சென்றார். இச்சமயம் பீஷ்மரை நோக்கி ஒரு அசரீரி ஒலித்தது. “மஹாபாஹு விரைந்து முயற்சி செய். சவேதனை வெல்லுவதற்கு பிரம்மா இந்த சமயத்தையே தீர்மானித்துள்ளார்” என்று அந்த அசரீரி கூறியது. சவேதனைக் காப்பாற்ற சாத்யகி, பீமசேனன், த்ருஷ்டகேது, அபிமன்யு, த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகியோர் விரைந்து வந்தனர். பீஷ்மர் துரோணருடனும், கிருபருடனும் பாண்டவர்களைத் தடுத்தார். பீஷ்மர், பீமனையும், அபிமன்யுவையும், சாத்யகியையும், த்ருஷ்டத்யும்னனையும் எண்ணற்ற அம்புகளால் காயப்படுத்தினார்.

சகிக்க முடியாத ஒரு பாணத்தால் சவேதனைக் கொல்ல எண்ணினார். அப்பாணத்தில் பிரம்மாஸ்திரத்தை மந்திரித்தார். அதனைச் சவேதன் மீது பிரயோகித்தார். அந்த பாணம் சூரியனைப் போன்ற ஒளியோடு அஸ்தமிப்பதைப் போல சவேதனின் உயிரைப் பறித்துச் சென்றது. உடைந்து விழுந்த மலையைப் போலச் சவேதன் பூமியில் விழுந்தான். பாண்டவர் துயரம் கொண்டனர். இவ்வாறு விராடரின் இன்னொரு புதல்வனும் மகாவீரனுமான சவேதனும் முதல் நாள் போரிலேயே கொல்லப்பட்டான்.

12. திருஷ்டகேது

சேதிராஜன் சிசபாலனின் மகன் திருஷ்டகேது. சிசபாலனின் நூறாவது குற்றத்தையும் பொறுத்துக் கொண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அதன்பின் மேலும் தன்னை அவமதித்தபோது அவனை வதைத்து விடுகிறார். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணராலேயே சிசபாலனின் புதல்வன் திருஷ்டகேது சேதிநாட்டு மன்னனாக அபிஷேகம் செய்து வைக்கப்படுகிறான். திருஷ்டகேது பாண்டவர்களின் நண்பனாக மகாபாரதப் போரில் பங்கேற்கிறான்.

பாரதப் போரில் திருஷ்டகேது

மகாபாரதப் போரில் அர்ஜுனன் மகன் அபிமன்யு, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், கேகய ராஜகுமாரர்கள் ஐவர் ஆகியோருடன் திருஷ்டகேதுவும் ஆகிய பன்னிரண்டு பேர் பெரும் வீரச் செயல்களைப் புரிவதைப் பார்க்கிறோம். இவர்கள் அனைவரும் மகாரதிகள்; இளைஞர்கள்; சக்தி மிக்கவர்கள்; போர்க்கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். முதல் நாள் போரில் கௌரவ மகாரதி வாஹ்லீகர் திருஷ்டகேதுவைத் தாக்கிப் போர் புரிந்தார். திருஷ்டகேது ஒன்பது பாணங்களைச் செலுத்தி வாஹ்லீகரைக் காயமுறச் செய்துவிட்டான். அத்துடன் உலாகனுடனும் திருஷ்டகேது போரிட்டான். ஆறாம் நாள் போரிலும் அபிமன்யு முதலியோருடன் திருஷ்டகேது முக்கியப் பங்காற்றினான். பீமசேனனும், த்ருஷ்டத்யும்னனும் கௌரவர்களால் தாக்கப்பட்டபோது அபிமன்யு முதலியோருடன் அங்கு சென்று அவர்களைப் பாதுகாத்தான். இவ்வீரர்களைக் கண்ட கௌரவர்கள் போர்க்களத்தில் இருந்து விலகிவிட்டனர்.

திருஷ்டகேது பூரிச்ரவாவுடன் போர் புரிதல்; திருஷ்டகேது தேர் இழத்தல்

போரின் ஏழாம் நாளன்று திருஷ்டகேது பூரிச்ரவாவுடன் கடும்போர் செய்தான். திருஷ்டகேது சினத்துடன் பூரிச்ரவாவின் மார்பில் எண்ணற்ற பாணங்களைச் செலுத்திக் காயப்படுத்தினான். மார்பில் புதைந்த பாணங்களோடு சூரியனைப் போலத் திகழ்ந்த பூரிச்ரவா திருஷ்டகேதுவின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டான். தேரின்றி இருந்த திருஷ்டகேதுவைப் பூரிச்ரவா பாணங்களால் முடிவிட்டான். தாக்கப்பட்ட திருஷ்டகேது சதானீகன் தேரில் வந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

14 ஆம் நாள் போரில் திருஷ்டகேது துரோணரால் கொல்லப்படுதல்

14 ஆம் நாள் யுத்தம் மிகக் கடுமையாக நடைபெற்றது. சேதி மன்னன் திருஷ்டகேது துரோணருடன் போர் புரிந்தான். விட்டில் பூச்சி நெருப்பில்

பாய்வதைப்போலத் துரோணர் மீது பாய்ந்தான். துரோணர், மற்றும் அவரது தேர், குதிரைகள் மீதும் 60 பாணங்களைப் பொழிந்தான். துரோணர் திருஷ்டகேதுவின் வில்லை உடைத்து விட்டார். திருஷ்டகேது வேறு வில்லை எடுத்துப் போரிடலானான். துரோணர் திருஷ்டகேதுவின் குதிரைகளையும், சாரதியையும் கொன்றுவிட்டார். சாரதியும் குதிரைகளும் இல்லாத தேரில் இருந்து குதித்த திருஷ்டகேது கதையை எடுத்துத் துரோணரை அடித்தான். திருஷ்டகேதுவின் கதையைத் துரோணர் சின்னாபின்னம் செய்துவிட்டார். அதன்பின் திருஷ்டகேது துரோணர் மீது செலுத்திய சக்தி ஆயுதத்தையும், தோமரத்தையும் ஆசாரியார் தூள்தூளாக்கிவிட்டார். பிறகு தன்னை வதம் செய்ய விரும்பிய திருஷ்டகேதுவைத் துரோணர் ஒரு கொடிய பாணத்தால் அடித்து வதம் செய்துவிட்டார். சேதிராஜன் திருஷ்டகேது கொல்லப்பட்டுவிட்டார். தன் தந்தை கொல்லப்பட்டதைக் கண்ட அவரது புதல்வன் துரோணரோடு துணிந்து போரிட வந்தான். அவனையும் துரோணர் யமனுலகு அனுப்பிவிட்டார்.

13. பாண்டிய மன்னன்

பாண்டிய மன்னன் மலயத்துவஜன் மகாபாரதப் போரில் பாண்டவர்களுக்குத் துணை நின்றான். பாண்டவர்களுக்குத் துணையாக தன் ஒரு அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் போருக்கு வந்தான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்னர் பாண்டிய மன்னனின் தந்தையைக் கொன்றுவிட்டார். பாண்டிய தேசத்து தலைநகரின் வாயில்கள் உடைக்கப்பட்டன. பாண்டியனின் உற்றார் உறவினர் அனைவரும் பயந்து ஓடிவிட்டனர். தந்தை கொல்லப்பட்ட பின் பாண்டிய ராஜகுமாரன் பீஷ்மர், துரோணர், பரகராமர், கிருபாசாரியார் ஆகியோரிடம் அஸ்திர வித்தையைக் கற்றான். ருக்மி, கர்ணன், அர்ஜுனன், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அனைவருக்கும் இணையாகத் தேர்ச்சி பெற்றான். பின் துவாரகையை அழிக்கவும், பூமியை வெல்லவும் சங்கல்பம் செய்தான்.

ஆனால் சான்றோர்கள் பாண்டியனை அத்தகைய துணிவான செயலைச் செய்வதில் இருந்து தடுத்து விட்டனர். பின்னர் பகையை விட்டு விட்டுத் தன் ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்தான். அவனுடைய தேரின் மீது கடலின் சின்னமான மீன் கொடி பறந்தது. பாண்டிய மன்னன் பீஷ்ம, துரோண, கிருபர், அஸ்வத்தாமா, கர்ணர், அர்ஜுனன் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் இணையான வீரன். இந்த மிகப்பெரும் வீரர்களைத் தன் பராக்கிரமத்திற்கு எதிரே துச்சமாகக் கருதியவன். எந்த மன்னனையும் தனக்குச் சமமாகக் கருதாதவன்.

கௌரவ சேனையில் புலிந்த, கச, வாஹ்லீக, நிஷாத, ஆந்த்ர, குந்தல, தாக்ஷிணார்த்ய, போஜ வீரர்களைத் தன் பாணங்களால் உயிரிழக்கச் செய்தான். கட்டுமஸ்தான வஜ்ரம் போன்ற சரீரத்தைக் கொண்டவன். குலத்திலும், சாஸ்திர ஞானத்திலும் எல்லோரைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்து விளங்கினான்.

16 ஆம் நாள் போரன்று அஸ்வத்தாமா பாண்டிய மன்னனைத் தன்னோடு போரிட அழைத்தான். இருவருக்குமிடையில் கடும்போர் நடைபெற்றது. இப்போரில் பாண்டிய மன்னன் அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்பட்டு உடல் துண்டு துண்டாக்கப்பட்டான்.

14. மற்றும் சில வீரர்கள்

அஞ்சனபர்வா:

கடோத்கஜனின் புதல்வன்; மையாலான மலையைப் போன்றவன்; இரும்புக் கவசம் அணிந்தவன்; மாயையில் வல்லவன். பாண்டவர்களின் சேனையில் போர் புரிந்து கௌரவர்களுக்கு அச்சத்தைக் கொடுத்தவன். 14 ஆம் நாள் போரில் அஸ்வத்தாமாவால் கொல்லப்பட்டான்.

சங்கன்:

மகாரதி சங்கன் பெருவீரன். விராட மன்னரின் புதல்வன் போரின் முதல் நாளன்று பூரிச்ரவாவின் மீது அம்பு செலுத்திக் காயம் ஏற்படுத்தினான். அன்றே அவனுடைய சகோதரர்கள் உத்தரனும், ச்வேதனும் கொல்லப்பட்டனர். சல்யனுடனும், பீஷ்மருடனும் போரிட்டான். சல்யன் சங்கனின் தேர்க்குதிரைகளைக் கொன்றுவிட்டார். சங்கன் அர்ஜுனனால் காப்பாற்றப்பட்டான். 7 ஆம் நாள் போரில் துரோணரால் கொல்லப்பட்டான்.

கேகய ராஜகுமாரர்கள்:

கேகய நாட்டு ராஜகுமாரர்கள் ஐவர், தங்கள் தந்தையுடன் ஏற்பட்ட மனவேறுபாடு காரணமாக நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். இவ்வைந்து சகோதரர்களும், பாரதப் போரில் பாண்டவர்களுக்குத் துணையாகப் போர் புரிந்தனர். இவ்வைவரும் மகாரதிகள்; பெரும் வீரர்கள் இவர்கள் அபிமன்யு, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள் மற்றும் சேதி தேச திருஷ்டகேது ஆகியோருடன் சேர்ந்து பாரதப் போரில் பெரும் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினர். முதல்நாள் போரில் காந்தார தேசத்து இளவரசர்கள் ஐந்து பேரோடு போரிட்டனர். ஆறாம் நாள் போரின்போது கௌரவர்களால் தாக்கப்பட்ட பீமனின் உதவிக்கு விரைந்தனர். காயமடைந்த பீமன் கேகயர்களின் தேரில் பாதுகாப்பாக அமர வைக்கப்பட்டார். மீண்டும் கௌரவ மகாரதிகள் பீமனைச் சிறைப்பிடிக்க முயன்றபோது, கேகய ராஜகுமாரர்கள், திரௌபதியின் புதல்வர்கள், அபிமன்யு, திருஷ்டகேது ஆகியோர் ஒன்றாக இணைந்து திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்களைத் தாக்கிப் போர்க்களத்திலிருந்து விலக்கிவிட்டனர். திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் நகுலனின் மகன் சதாநீகனைக் கொல்ல முயன்றபோது அவர்களுடன் கேகய ராஜகுமாரர்கள் கடும்போர் புரிந்தனர்.

சேகிதான்:

சாத்வகுல வீரன்; மகாரதி; பாண்டவர்க்குத் துணை நின்றவன். முதல் நாள் போரில் திரிகர்த்த மன்னர் சுசர்மாவோடு போரிட்டான் ஏழாம் நாள் கிருபாசாரியாருடன் கடும் போர் புரிந்தான். கிருபாசாரியாரால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டான். பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிய நிலையில் இருவருமே மயக்கமடைந்து பூமியில் விழுந்து விட்டனர். சேகிதான் அவரது நண்பன் கரகர்ஷனால் காப்பாற்றிப் போர்க்களத்திலிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டான்.

குந்திபோஜன்:

வ்ருஷ்ணி குல வீரன்; குந்தி தேசத்தினன். பாரதப் போரில் பாண்டவர்களுக்குத் துணை புரிந்தான். அவந்தி தேசத்து அதிவீரர்களான விந்தன்-அனுவிந்தருடன் போர் புரிந்தான்.